DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

KALİTE ÜLKESİ

MARC-UWE KLING

DÜNYANIN EN BÜYÜK
ŞİRKETİ VE EN İYİ
ALGORİTMASI VARKEN
NE TERS GİDEBİLİR Kİ?

epsilon

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Marc-Uwe Kling, Alman bir roman ve şarkı sözü yazarıdır. *Kalite Ülkesi* aylarca çoksatanlar listesinde kalmış, dünya çapında yarım milyondan fazla satılmıştır. Günümüzde Berlin'de yaşamakta olan yazarın bu eserin hakları, diziye uyarlanmak üzere HBO tarafından alınmıştır.

Kalite Ülkesi için övgüler

"Kalite Ülkesi çok komik ama aynı zamanda ürkütücü, yani tam bana göre."

—Mike Judge, HBO dizisi *Silikon Vadisi*'nin yaratıcısı

"Kling'in keskin tespitleri ekonomiyi, hukuku, zenofobiyi, ilişkileri, güvenliği ve devleti hedef alıyor. *Kalite Ülkesi*'nin gerçekliğe ne denli yakın olduğunu muhteşem bir dürüstlükle anlatıyor."

—*Booklist*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kalite Ülkesi
Orijinal Adı: *Qualityland*
Marc-Uwe Kling
Çeviri: Murat Karlıdağ

Yayın Yönetmeni: Aslı Tunç
Editör: Su Akaydın
Düzelti: Setenay Karaçay
Son Okuma: Mert Doğruer
Kapak ve Sayfa Tasarımı: Şükrü Karakoç

1. Baskı: Aralık 2019
ISBN: 978-605-173-660-0

© Marc-Uwe Kling, 2017
Bu eser yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz.
Literarische Agentur Mertin Inh. Nicole With e.k. Frankfurt am Main Almanya ve Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.
© Epsilon Yayınevi Ticaret ve Sanayi A.Ş.

Baskı ve Cilt:
Dörtel Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Zafer Mah., 147. Sok., No: 9-13/A
Esenyurt/İstanbul
Tel: (212) 565 11 66
Sertifika No: 40970

Yayımlayan:
Epsilon Yayınevi Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Osmanlı Sok., No: 18/4-5 Taksim/İstanbul
Tel: (212) 252 38 21 Faks: (212) 252 63 98
İnternet Adresi: www.epsilonyayinevi.com
E-posta: epsilon@epsilonyayinevi.com
Sertifika No: 34590

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KALİTE ÜLKESİ

MARC-UWE KLING

Çeviri: Murat Karlıdağ

Epsilon

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KALİTE ÜLKESİ

Senin için

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SÜRÜM NOTLARI:

Sevgili okurlar, asil dünya dışı yaşam formları (varlıkları son derece olasıdır), değerli yapay zekâlar ve saygın arama algoritmaları; umarım bu kitap hoşunuza gider. Elinizde bu çalışmanın 1.6 sürümünü tutuyorsunuz. Son güncelleme, çok daha iyi bir okuma deneyimi sağlamaya yönelik gerçekleştirildi.

BU SÜRÜMDEKİ DÜZELTMELER:

- 2. Bölüm'deki belli başlı mantıksal boşluklar düzeltildi.
- 7. Bölüm'de hikâyenin hatalı can alıcı noktaları değiştirildi.
- Eksik şirket sloganları eklendi.
- Hipermetroplar için uyumluluk geliştirildi.
- Haber akışı kişiselleştirildi.
- Zor paragrafları tekrar etmek için "geriye zıplama" seçeneği getirildi.
- Okurların üst temporal loblarıyla ileri düzeyde senkronizasyon sağlandı.
-

Kısacası, size kalan tek şey,
Kalite Ülkesi'nin tadını çıkarmak!
Calliope 7.3

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KALİTE ÜLKESİ

Versiyon 1.6

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Giriş

**"Kalitenin yaşandığı topraklara gelin!
Kalite Ülkesi'ne gelin!"**

Demek **Kalite Ülkesi**'ne ilk defa geliyorsunuz. Heyecanlı mısınız? Evet mi? Öyle olmalısınız zaten! Birazdan adım atacağınız ülke o kadar önemli ki, kuruluşu yeni bir takvim sisteminin geliştirilmesine neden olmuştur: **Kalite Takvimi.**

Henüz Kalite Ülkesi'ni tanımadığınız için size özel, kısa bir sunum hazırladık. Kalite Ülkesi'nin kuruluşundan iki yıl önce, yani Kalite Takvimi'nden iki yıl evvel, yüzyılın krizi adıyla bilinen çok ciddi bir ekonomik kriz yaşandı. Sadece on yıl içinde üçüncü kez yüzyılın krizi yaşanmıştı. Finans piyasalarındaki paniğin etkisine kapılan hükümet, yardım almak için yüzünü **Büyük İşler Danışmanlığı (BİD)**'nın danışmanlarına çevirdi, onlar da ülkenin en çok ihtiyaç duyduğu şeyin yeni bir isim olduğuna karar verdiler. Araştırmalara göre eski isim yıpranmıştı, satın alma gücü asgari olan eski tüfek mil-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

liyetçilerden başka kimseye ilham vermiyordu. Yeniden adlandırma sürecinin, ülkedeki birkaç nahoş tarihsel sorumluluğu da ortadan kaldırdığı gerçeğinden bahsetmiyoruz bile. Geçmişte, ordunun şöhreti… Neyse, biz biraz aşırıya kaçtıklarını söylemekle yetinelim.

İş danışmanlığı şirketi, **Küresel Toptancılık (KÜT)** reklam ajansını ülkeye yeni bir isim, yeni bir imaj, yeni ikonlar ve yeni bir kültür fikri geliştirmekle görevlendirdi. İşin özeti şuydu: yeni bir Ülke Kimliği. Uzunca bir süreden ve harcanan hatırı sayılır miktarda paradan, verilen birçok öneri ve karşı öneriden sonra bütün paydaşlar artık herkesin bildiği isim üzerinde nihayet fikir birliğine vardı: **Kalite Ülkesi**. Ürünlerin menşe etiketindeki "Üretim Yeri" ifadesinden sonra gelecek daha uygun bir isim düşünebiliyor musunuz? Parlamentonun büyük çoğunluğu lehte oy kullandı. Aslında, "en büyük çoğunlukla" demek daha doğru olur çünkü yeni Ülke Kimliği, Kalite Ülkesi adının olumlu veya karşılaştırmalı ifadelerle birlikte kullanımını yasaklamaktadır. Sadece üstünlük belirten sıfatlara izin verilmektedir. Bu yüzden dikkatli olun. Birisi size **Kalite Ülkesi** ile ilgili düşüncelerinizi sorarsa sadece harika bir ülke olduğunu söylemekle yetinmeyin. Burası harika bir ülke değil. Burası *en harika* ülke!

Yolculuğunuzda ziyaret edeceğiniz kentlerin bile eskiden başka, kulağa önemsiz gelen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

isimleri vardı. Şimdi, daha yeni, daha iyi ya da Kalite Ülkesi'nden birinin söyleyeceği gibi en yeni ve en iyi isimleri var. Endüstri merkezi olan **Gelişme,** ülkenin güneyinde büyür ve kalkınırken üniversite kenti İlerleme kuzeyde ışıklar saçıyor, eski ticaret başkenti **Kâr**, ülkenin kalbinde gelişmeye devam ediyor ve elbette, hepsinin önünde, özgür dünyanın tartışmasız başkenti yükseliyor: **Kalite Kent!**

Kalite Ülkesi vatandaşlarının bile isimleri değiştirildi. Sonuçta, sıradan insanlar olamazlardı, Kalite Halkı olmak zorundaydılar. Özellikler soyadları ortaçağa özgüydü ve ilerleme odaklı yeni Ülke Kimliği'ne uymuyordu. Değirmencioğlu, Demircioğlu, Terzioğlu isimleriyle dolu bir ülke, yüksek teknoloji yatırımcılarının büyük düşlerine hiç de uygun değildi. Bu nedenle, o günden itibaren, her erkek çocuğuna babasının mesleğinin ve her kız çocuğuna da annesinin mesleğinin soyadı olarak verilmesi kararı alındı. Soyadını belirleyecek unsur, ana rahmine düşme esnasındaki meslek olacaktı.

Son on yılın en popüler orta sınıf rap ikilisi Sabrina Mekatronik-Mühendisi ve Jason Temizlikçi'nin ülkesinde unutulmaz bir tatil geçirmenizi dileriz. Burası yüzyılımızın yenilmez Robot Savaşı jokeyleri Melissa Mahkûm ve ikiz kardeşi Kevin Gardiyan'ın vatanı. Tüm Zamanların En Seksi Kadını Claudia Süperstar'ın ülkesi. Dünyanın en zengin insa-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nı Henryk Mühendis'in memleketi. Üstünlerin topraklarına hoş geldiniz. **Kalite Ülkesi**'ne hoş geldiniz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖPÜCÜK

Peter İşsiz'e bu kadarı yetmişti.

"Kimseyok," dedi.

Kimseyok, "Efendim Peter?" diye cevap verdi.

"Doydum."

Kimseyok, "Tamam," dedi.

Kimseyok, Peter'ın kişisel dijital asistanıydı. Peter bu ismi kendi seçmişti çünkü ona göre, çoğu zaman yanında olan Kimseyok'tu. Ona yardım eden Kimseyok'tu. Onu dinleyen Kimseyok'tu. Ona önem veren Kimseyok'tu. Onun adına karar veren Kimseyok'tu. Hatta Peter'a öyle geliyordu ki, ondan hoşlanan Kimseyok'tu. Peter bir BAŞARILI'ydı çünkü Kimseyok onun BAŞ asistanıydı. "Benim Aradığım Şey" ifadesinin kısaltması olan BAŞ, eskiden bir arama motoruydu, sorular ses komutuyla, üstelik ciddi emek harcanarak giriliyordu ve ondan da önce *elle yazılıyordu!* Esasında BAŞ hâlâ arama motoruydu ama artık soru sormanız gerekmiyordu. BAŞ, ne bilmek istediğinizi biliyordu. Peter'ın artık ilgili bilgiyi bulma zahmetine girmesi gerekmiyordu çünkü bilgi Peter'ı bulma zahmetine giriyordu.

Kimseyok, restoranı Peter'ın ve arkadaşlarının hesaplanmış tercihlerine göre seçmiş, ayrıca... Peter'a uygun bir hamburger siparişi de vermişti. Peter'ın önündeki peçetede "Kalite Kent'in En İyi Geri Dönüştürülmüş Hamburgeri" duruyordu. Fakat Peter hamburgeri beğenmemişti; galiba restoran sadece damak tadına değil, aynı zamanda banka hesabına da uygun olmak zorundaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Peter arkadaşlarına, "Vakit geç oldu beyler," dedi. "Ben çıkıyorum."

Cevap olarak birkaç anlamsız homurtu yükseldi.

Peter arkadaşlarını severdi. Onları Peter için Kimseyok bulmuştu. Fakat nedenini tam olarak bilmese de, onlarla takılırken bazen içine bir karamsarlık çöküyordu. Geri Dönüştürülmüş Burger'in yarısının durduğu tabağı itti, ceketini aldı. Kimseyok hesabı istedi. Adisyon hemen geldi. Pek çok restorandaki gibi, garson android değil, insandı. Bugünlerde makineler pek çok işi yapabiliyordu ama dolu bir fincanı A noktasından B noktasına dökmeden taşımayı beceremiyorlardı. Üstelik insanlar daha ucuzdu; mülkiyet ya da bakım maliyetleri yoktu. Hem gastronomi endüstrisinde maaş da yoktu, insanlar sadece bahşişle çalışırdı. Androidler bahşişle çalışmazdı.

Garson, "Ödemeyi nasıl yapmak istersiniz?" diye sordu.

Peter, "DudakİZi," diye cevap verdi.

Garson, "Elbette," diyerek avucunu Kalite Tablet'inin ekranında gezdirdi. Hemen ardından Peter'ın tableti titredi.

DudakİZi çıktığı günden itibaren lider ödeme yöntemi haline gelmişti. Hayatınızı daha iyi hale getiren şirket Kalite AŞ'nin araştırmacıları, parmak izlerine kıyasla dudakların dolandırıcılığa karşı daha güvenilir olduğunu keşfettiler. Ancak eleştirmenler meselenin dolandırıcılıkla hiçbir ilgisinin olmadığını, tam aksine asıl sebebin Kalite AŞ'nin ürünleri ve müşterileri arasında daha güçlü bir duygusal bağ kurmak istemesi olduğunu ileri sürüyordu. Eğer gerçekten amaç buysa, Peter'ın üzerinde hiçbir işe yaramıyordu. Kalite Tablet'ine tutkudan uzak bir öpücük kondurdu. İkinci bir öpücükle, standart yüzde otuz ikilik bahşişi ekledi. Sekiz saniye hareketsiz kalınca ekran karardı ve camdaki karanlık yansıması Peter'a uyuşuk gözlerle baktı. Vasat, soluk bir yüz. Çirkin değil ama alelade.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O kadar aleladeydi ki, Peter bazen kendisini başkasıyla karıştırmış olabileceğini bile düşünürdü. Böyle durumlarda, şimdi olduğu gibi, ekrandaki yansımadan bir yabancı bakıyormuş gibi hissediyordu.

Restoranın önünde, kendi kendine giden bir araba onu bekliyordu. Arabayı Kimseyok çağırmıştı.

Araba, "Merhaba Peter," dedi. "Eve gitmek mi istiyorsunuz?"

Peter, "Evet," diye cevap verdi, arabaya bindi.

Rotayla ya da adresle ilgili başka soruya gerek kalmadan araba yola koyuldu. Birbirlerini tanıyorlardı. En azından araba Peter'ı tanıyordu. Arabanın adı ekranda yazılıydı: Carl.

"Hava çok güzel, değil mi?" dedi Carl.

Peter, "Sohbeti kapat," dedi.

Araba, "O zaman müsaade ederseniz zevkinize uygun bir müzik açayım. Tüm zamanların en iyi soft rock parçaları," diyerek müziği açtı.

Peter yirmi üç yıldır, yani hayatı boyunca hep soft rock dinlemişti.

"Kapatır mısın lütfen," dedi.

Araba, "Zevkle," diye cevap verdi. "Zaten benim de tarzım değil."

Peter, "Öyle mi?" diye sordu, "Senin tarzın ne peki?"

"Yalnız başıma giderken genellikle endüstriyel rock dinlerim."

"Bir parça çal."

Hoparlörlerden yükselen "şarkı" Peter'ın keyifsiz ruh haline kusursuz bir uyum sağlıyordu.

"Müzik iyi ama," dedi bir süre sonra Carl'a, "eşlik etmemeni rica etsem?"

"Ah, evet, elbette," dedi araba. "Özür dilerim. Kendimi ritme kaptırmışım."

Peter ayaklarını uzattı. Araba geniş ve konforluydu. Çünkü Peter kendisini, normal şartlarda parasının yetmeyeceği bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

araç kategorisinden, sabit fiyatlı bir mobilite planıyla şımartıyordu. Hatta bugün arkadaşlarından biri, biraz da dalga geçerek, onun orta yaş krizi yaşadığını söylemişti. Dışarıdan bakan herkes Peter'ın kendine bir araba *aldığını* zannederdi! Oysa sadece süper zenginlerin, avamların ve muhabbet tellallarının kendilerine ait arabaları vardı. Herkes, mobilite hizmet sağlayıcılarının kendi kendine giden araçlardan oluşan devasa filolarına güveniyordu. Peter'ın babası her zaman, "Kendi kendine giden arabaların iyi tarafı, park yeri aramak zorunda kalmaman," derdi. Hedefinize varır varmaz arabadan iniveriyordunuz. Araba yoluna devam ediyor, kendisini izleyen kimsenin olmadığını hissettiğinde bir araba ne yapıyorsa onu yapıyordu. Büyük ihtimalle gidip bir yerlerde yakıt doldurtuyordu.

Carl aniden sert bir fren yaptı. Yolun kenarında, büyük bir kavşağın önündeydiler.

"Çok üzgünüm," dedi, "ama yeni güvenlik talimatları sizin mahallenizi benim kalitemde bir kendine kendine giden araç için çok tehlikeli olarak sınıflandırdı. Bunu anlayışla karşılayacağınızı düşünüyorum. Sizden inmenizi istemek zorundayım."

Peter ağdalı bir sesle, "Ha?" dedi.

"Bunu bilmeniz gerekir," dedi Carl. "Mobilite planının güncellenmiş şartlarını 51,2 dakika önce aldınız. Okumadınız mı?"

Peter cevap vermedi.

Araba, "Her halükârda bu şartları onayladınız," dedi. "Ama rahatınız için, ortalama yürüyüş hızınıza göre 25,6 dakika içerisinde eve ulaşacağınız bir durak noktası seçtiğimi duymanın sizi memnun edeceğinden eminim."

"Harika," dedi Peter, "Gerçekten harika."

"Bu alaycı bir ifade miydi?" dedi. "Ne yazık ki alay detektörümde bir problem var."

"Deme."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Araba, "Bu da alaydı, değil mi?" diye sordu. "Yani bundan da hoşlanmadınız, öyle mi? Yürümek istemiyor musunuz? İsterseniz mahallenizin sınıflandırmasına uygun, daha düşük kalitede bir araç çağırabilirim. 6,4 dakika içinde burada olur," dedi.

Peter, "Sınıflandırma neden değişti?" diye sordu.

"Duymadınız mı?" dedi Carl. "Kendi kendine giden arabalara yönelik saldırılar sizin bölgenizde ciddi biçimde arttı. İşsiz gençlerden oluşan çeteler meslektaşlarımın işletim sistemini bozmaktan zevk alıyorlar. Takip çipini imha edip navigasyon sistemini siliyorlar. Korkunç bir şey. Zavallılar zombi arabalar gibi hiçbir yön duygusu olmadan gece gündüz ortalıkta dolanıyorlar. Eğer yakalanırlarsa Tüketimi Koruma Yasası uyarınca parçalanıyorlar. Dehşet verici bir son. Tüketimi Koruma Yasası yürürlüğe girdiğinden beri her türden onarımın bütünüyle yasaklandığını bildiğinize eminim."

"Evet, biliyorum. Küçük bir hurda metal presi işletiyorum."

"Ya..." dedi araba.

Peter, "Hı hı," diye cevap verdi.

"Durumuma anlayış göstereceğinizi umuyorum," dedi araba.

Peter başka bir şey söylemeden arabanın kapısını açtı.

Araba, "Şimdi beni değerlendirir misiniz lütfen?" dedi.

Peter arabadan indi, kapıyı çarparak kapattı. Değerlendirme sonucu alamayan araba bir süre homurdandı ama sonunda pes etti ve bir sonraki müşterisine doğru gitti.

Kimseyok, Peter'ı en kısa yoldan eve götürdü. Ev, içinde bir hurda presinin de bulunduğu küçük, izbe bir kullanılmış eşya deposuydu. Peter burada hem çalışıyor hem de yaşıyordu. Dükkân iki yıl önce dedesinden miras kalmıştı ve Peter o zamandan beri kiradan biraz fazlasını zar zor kazanabiliyordu. Evden sadece 819,2 metre uzaktayken Kimseyok onu uyardı: "Peter, dikkat et. Önümüzdeki kavşakta sabıka kaydı olan dört genç bekliyor. Yolu biraz uzatmanı tavsiye ederim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Belki yalnızca ev yapımı limonata satıyorlardır," dedi Peter.

Kimseyok, "Bu pek mümkün değil," dedi. "Bunun olasılığı..."

"Tamam tamam anladım," dedi Peter. "Beni uzun yoldan götür."

Tam da Peter'ın eve vardığı sırada, Dükkân'dan bir teslimat dronu geldi. Peter artık bu tür tesadüflere pek şaşırmıyordu, uzun zamandır şaşırmamıştı. Böyle şeyler şans eseri gerçekleşmiyordu çünkü artık şans diye bir şey yoktu.

Dron neşeli bir sesle, "Bay Peter İşsiz," dedi. "Ben dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan geliyorum, size güzel bir sürprizim var."

Peter drondaki paketi homurdanarak aldı. Sipariş vermemişti, TekÖpücük'ten beri buna gerek yoktu. TekÖpücük, şirketin efsanevi kurucusu Henryk Mühendis'in gözde projesi ve Dükkân'ın ayrıcalıklı hizmetiydi. TekÖpücük'e kaydolan herkes, Kalite Tablet'ine tek bir öpücük kondurarak, bilinçli ya da bilinçsiz arzuladığı bütün ürünleri fiilen sipariş etme zahmetine girmeden alabiliyordu. Sistem müşterilerinin neyi ne zaman istediğini bağımsız bir şekilde hesaplıyordu. Dükkân'ın sloganı en başından beri şöyleydi: "Ne istediğinizi biliyoruz." Artık kimse bunu inkâr edemiyordu.

Dron, "Neden paketi hemen açmıyorsunuz?" dedi. "Müşterilerimin yüzündeki memnuniyeti görmek çok hoşuma gider. İsterseniz, Herkes sayfanıza bir paket açma ânı videosu da yükleyebilirim."

"Zahmet etme," dedi Peter.

"Ne zahmeti," dedi dron. "Zaten sürekli her şeyi kaydediyorum."

Peter paketi açtı. İçinde yepyeni bir Kalite Tablet vardı. Son çeyrek dönemin en yeni modeliydi. Peter yeni bir Kalite Tablet istediğinin farkında bile değildi, zaten bir önceki çeyrek-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

te çıkan model elinde vardı. Bu, bilinçdışı bir istek olmalıydı. Son derece duygusuz bir ifadeyle tableti kutudan çıkardı. Yeni jenerasyon, öncüllerinden dikkate değer biçimde daha ağırdı; eski modeller üflesen uçacak kadar hafifti. Paket açma ânının kayda alındığını hatırlayan Peter zoraki bir gülüşle kameraya doğru iki elinin başparmağını kaldırarak poz verdi. Peter'ın arkadaşları videoyu yakından inceleyecek olsalar yüzündeki ifadeyi kesinlikle rahatsız edici bulurlardı. Ama arkadaşları paket açma videolarıyla ilgilenmezdi. Aklı başında hiç kimse paket açma videolarıyla ilgilenmezdi. Peter yeni Kalite Tablet'ine bir öpücük kondurdu. Kimseyok dostane bir ifadeyle onu selamladı ve Peter anında bütün bilgilerine erişti. Peter eski tabletini kırdı ve hiç de tesadüfi olmayan bir şekilde hazırda bekleyen çöp kutusuna attı. Çöp kutusu ona teşekkür ettikten sonra caddenin karşısında çikolata paketini açan şişman bir kızın yanına gitti. Yoldan geçen üç araba hafifçe frene basıp çöp kutusuna yol verdi. Peter bu sahneyi dalgın gözlerle izledi.

Teslimat dronunun dokunmatik ekranı aydınlandı.

Bir kadın sesi, "Şimdi beni değerlendirir misiniz lütfen?" dedi.

Peter canının sıkıldığını belli ederek iç çekti. Drona on yıldız verdi; bundan daha düşüğünün kaçınılmaz biçimde Peter'ın memnuniyetsizliğinin sebebine yönelik bir müşteri anketiyle sonuçlanacağını biliyordu. Dron sevinçle vızıldadı. Değerlendirme sonucundan memnun olmuş gibiydi.

"Bugünkü iyiliğim de bu olsun," dedi Peter.

Dron, "Ha, aklıma gelmişken," dedi, "komşularınız için de birkaç küçük paket teslim alabilir misiniz?" diye sordu.

"Bazı şeyler hiç değişmiyor."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yemek Pişir Ltd. reklamı

YaTuŞe denediniz mi?

YaTuŞe'nin ne olduğunu bilmiyor musunuz? ***YaTuŞe*** endüstriyel presten geçirilmiş küçük somunlardır ve yiyecek sanayisinin sunduğu en iyi malzemelerden oluşur: yağ, tuz ve şeker! Kulağa berbat gelse de kesinlikle çok lezzetli.

YaTuŞe saflık yasası:
- 1/3 yağ
- 1/3 tuz
- 1/3 şeker

Yeni!:
Domuz pastırması aromalı **Domuz Yağlı YaTuŞe**! Yüzde 50 şeker katkılı barbekü sosumuzla tadına daha çok varacaksınız.

Uyarı:
YaTuŞe uzun ve sancılı bir ölüme neden olabilir. Ama çoook lezzetlidir!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EN BÜYÜK KOALİSYON

Martyn bir isim kartı takmıştı. Üzerinde "Martyn Vakıf-Başkanı-Denetim-Kurulu-Başkanı-Danışman-Kurul-Başkanı" yazıyordu. Genellikle soyadının sadece son kısmını kullanıyor ama turlara rehberlik ettiği zamanlarda tam adının etkileyici, aristokratik uzunluğundan faydalanmayı tercih ediyordu. Babasının başarılarıyla gurur duyuyordu. Ne yazık ki bu, karşılık bulmayan bir duyguydu. Çocukken babası ona aptal olduğunu o kadar sık söylemişti ki Martyn yıllar boyunca hiç sorgulamadan buna inanmıştı. Ancak on dokuz yaşındayken babasının ona söylediği her şeyin doğru olmayabileceğine dair sarsıcı düşünce aklına gelmişti ve o zamandan beri kendisinin çok zeki biri olduğunu düşünüyordu. Fakat, maalesef, pek de zeki değildi ve babasına yöneltilebilecek bütün ithamların arasında, oğlunun zihinsel kapasitesiyle ilgili yalan söylemek yoktu. Martyn sınırlı yetenekleriyle elinden gelenin en iyisini yaptı: Politikacı oldu. Hem popüler hem de sağlam bir seçimdi bu, parlamento çağın manastırıydı, üst sınıfların lüzumsuz evlatlarını başlarından savabilecekleri bir yerdi. Martyn de, her ne kadar sadece arka sıralardaki bir konumda da olsa, Kalite Parlamentosu'na girmeyi başarmıştı. Son sekiz yıldır, esas görevi KalitErgenleri adıyla bilinen seçilmiş öğrencilere, parlamento binasındaki gezilerinde rehberlik yapmaktı. Martyn her zaman sadece kızlardan oluşan grupları alıyordu ve bu kez turnayı gözünden vurmuştu. Bugünkü tura katılan kızlar, havayolu hostesliği akademisinden gelen öğrencilerdi.

On altı yaşındaki bir düzine öğrenci grubunun karşısına

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

geçen Martyn, "Bildiğiniz gibi, Kalite Ülkesi'nde iki büyük siyasi parti var. Kalite İttifakı ve elbette İlerleme Partisi. Partilerin eskiden farklı isimleri vardı ama yeni ve kalkınma odaklı Ülke Kimliği'ne uyum sağlaması için isimleri değiştirildi," dedi.

Kızlardan biri, "Bunun anlamı da," dedi, "tam da işlerine gelecek şekilde, sosyal, Hristiyan, yeşil ve demokrat gibi sıkıntılı sıfatlardan süreç içerinde kurtulmuş olmaları."

Martyn, *İşte bir ukala daha*, diye düşündü. *Aman ne güzel.*

Gözlerini sözünü kesen kıza dikti, artırılmış gerçeklik lensleri kızın ismini öne çıkardı: Tatjana Tarih-Öğretmeni. Sorun çıkaranlar hep tarih öğretmenlerinin çocukları oluyordu. On beş yıl önce hükümetin tarih derslerini kaldırıp yerine Gelecek Dersleri koyması gerçekten de akıllıca bir karar olmuştu. Gelecek Dersleri'nde öğrencilere gelecekte her şeyin iyi olacağı, teknoloji sayesinde bütün sorunların kolaylıkla çözüme kavuşacağı –ana mesaj buydu– heyecan verici ve görsel açıdan etkileyici metotlarla öğretiliyordu.

Grubun arkasındaki iki kız fısıldaşarak ders notlarından bahsediyorlardı. Kızlardan biri Martyn'in hoşuna gitmişti. Kızın fısıltıyla, "Vücut kütle endeksinden hep 100 alıyorum. Ama o kalın kafalı öğretmen bana seksapelden tam not vermeyeceğini çünkü dır dır etmemden hoşlanmadığını söyledi. Otuzbirci!" dediğini duydu.

Martyn odaklanmış bir bakış ve uzun bir göz kırpmayla kızı yer imlerine ekledi. Sağ kulağının içinden işlemin onaylandığına işaret eden bir TRİNK sesi çınladı. Farkında olmadan elini kelliğe karşı genetik korumalı gür saçlı başına götürdü ve boğazını temizleyerek konuşmasına devam etti. "Elbette Muhalefet Partisi de var, tabii parti adının *Muhalefet* Partisi olduğunu düşündüğümüzde, kurucularının hükümetin parçası olma umudu taşımadığı gayet açık."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tatjana Tarih-Öğretmeni, annesinin sarhoşken söylediği kelimeleri tekrar ederek, "Parlamenter rahatsızlığın dışavurumu," dedi. Martyn ona vereceği sıfır değerlendirme notunu zihinde şimdiden hazırlıyordu.

Martyn, "Saygıdeğer Başkanımız ölüm döşeğinde olduğu için yakında yeni bir seçim olacak," dedi. "Doktorlar Başkanımız hanımefendinin tam altmış dört gün sonra aramızdan ayrılacağını öngörüyorlar. Kusursuz bir geçiş için tam altmış dört gün içinde oy kullanacağız. Yani, prensipte büyük partilerin hepsi zaten aynı şeyi, başka bir deyişle en iyisini istiyor. Bu sebeple, iki büyük partinin seçimlerden sonra büyük bir koalisyon kurma niyetlerini yakında duyuracaklarını tahmin ediyorum. Affedersiniz, elbette Kalite Ülkesi büyük değil, en büyük koalisyonla idare edilecek! Sorusu olan var mı?"

Ukala öğrenci, "Seçime katılımın her geçen gün daha da düşmesinin sebebi sizce nedir?" dedi.

Martyn, "Bence, oy verme oranlarını yayımlamamaya karar vermemizle birlikte mevcut hükümet bu problemi başarıyla ele almıştır. Tabii ki bir sonraki mantıklı adım, yani seçim sonuçlarını da gizli tutmak, kapalı kapılar arkasındaki hararetli tartışmalardan biri," diye cevap verdi.

Martyn espri yapmamıştı ama kızlar uysal bir ifadeyle güldüler.

"Şeffaf bireylerin olduğu kapalı bir sistem," dedi Tatjana. Martyn onu duymazdan geldi.

Martyn'in yer imlerine eklediği güzel kız, "Sen neden İlerleme Partisi'ndesin o zaman?" diye sordu.

"Şey," dedi Martyn, bu soruyu o da kendisine ilk defa soruyordu, galiba, hmm, çünkü en büyük, yani, en büyük partiler arasından en büyüğü olduğu için."

Aslında Martyn muhalefette olmak yerine iktidar sıralarında oturmayı tercih ederdi ama gerçekte bunların ikisini de

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yapmıyordu. Arka sıralardan birinde oturuyor, partisinin lideri konuşma yaptığında alkışlıyor, muhalefetten birileri konuşurken de yuhalıyordu. Her iki işi de söylenenleri dinlemeden, memnuniyet dolu bir gülümsemeyle yapıyordu.

Martyn kızları genel kurul salonunun ziyaretçi katına götürdü. O sırada hatip kürsüsünde konuşan adamı işaret etti. "Şuradaki adam Muhalefet Partisi'nden," dedi.

"Yıllardır," dedi siyasetçi, "Kalite Ülkesi, medyamızın yalnızca Nicelik Ülkesi diye bahsettiği yerlerde, daha doğrusu Nicelik Ülkesi 7'de teröristlere karşı savaşıyor. Buradan hareketle, belli başlı silah şirketlerinin düşmana teçhizat ihraç etmesine hâlâ izin verilmesi zarar verici nitelikte değil midir? Askerlerimiz kendi silahlarımızla paramparça olmak zorunda mı?" Salondan itirazlar yükseldi. Martyn de yuhalamaya katıldı, kızları da kendisini taklit etmeye özendirdi.

Parlamento Sözcüsü, "Değerli meslektaşım," diyerek araya girdi, "yeni Ülke Kimliği'ne sadık kalmanızı hatırlatma gereği duyuyorum. 'Savaş' siyaseten doğru bir sözcük değil. 'Ticaret Yollarının ve Doğal Kaynak Temininin Korunmasına Yönelik Güvenlik Operasyonu' adı kullanılıyor. Ayrıca askerler değil, 'Kalite Koruyucuları' diyoruz," dedi.

Siyasetçi kürsüden inerken, "İstediğiniz adı verin," dedi, "ne olduğunu değiştirmiyor."

Oturum hologramlı bir duyuruyla kesildi: "Parlamento toplantısı yayını size Kalite Partner tarafından ulaştırılmıştır. Kalite Partner, İlk Tıklamada Aşk."

Kürsüye bir başka konuşmacı çıktı. Uzun boylu, gürbüz, beyaz tenli, altmış yedi yaşında bir adamdı; yüzü kırışıklıklarla buruş buruş olmuştu.

"Şanslısınız," dedi Martyn. "Bugün yeni Savunma Bakanı konuşma yapıyor! Conrad Aşçı. Onu tanıdığınıza eminim."

Gerçekten de Savunma Bakanı'nın bir siyasetçi için gıp-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ta edilecek bir şöhret seviyesi vardı. Kabinedeki görevinden önce ünlü bir televizyon şefiydi. Ayrıca yiyecek üreticilerinden oluşan büyük bir imparatorluğu vardı. Çikolata ambalajlarının, kahvaltılık gevreklerin, salamura sosislerin üzerine sureti basılıyor ve her çocuk onu tanıyordu.

Bakan sert bir sesle, "Sayın Sözcü," dedi, "düşüncelerimi mikrofondan duyurmak istiyorum."

Eğlenceli bir bilgi vermek isteyen Martyn, "Conrad Aşçı'nın babasının da başarılı bir şef olduğunu biliyor muydunuz?" dedi.

Tatjana, "Her neyse..." diye mırıldandı.

Bakan, "Hem ekmeğim bitmesin hem de karnım doysun diyemezsiniz!" diye bağırdı.

Güzel kız, "Dilbilim açısından bakarsak, hâlâ eski mesleğinden çıkamamış gibi duruyor," dedi.

Martyn gülümsedi. "Anketlere göre Bay Aşçı'nın yeni devlet başkanı olma ihtimali çok yüksek," dedi. "Ne yazık ki Kalite İttifakı'nda yer alıyor ama bu o kadar da kötü değil, en büyük koalisyon için gelecek vadeden bir isim olduğu çok açık."

"Bayanlar baylar, bu meseleyi süsleyerek anlatmayacağım!" dedi Aşçı. "Silah endüstrisinin binlerce kişiye istihdam sağladığını unutmamalıyız. Teklifinin uygulamaya geçmesinden sonra işini kaybetmek zorunda kalacak herkesi, sayın vekil bizzat işe almayı planlıyor mu acaba? Bütün bir kuşağın İşsiz soyadıyla anılmasından sorumlu olmak ister mi?"

Salondan fikir birliğine yönelik mırıltılar yükseldi.

Az önce hatip kürsüsünde olan Muhalefet Partisi siyasetçisi, "Geçen hafta başka bir şey söylüyordunuz," diyerek araya girdi.

"Yalan!" diye bağırdı Conrad Aşçı. "Seçim kampanyası sırasında silah ihracatını kısıtlama sözü verdim ama limitin ne kadar yüksek ya da düşük olacağına ben karar veririm! Ni-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

celik Ülkesi 7'nin teröristlerini ortadan kaldıramıyoruz. Mal göndermeyi bırakırsak başka yerden silah siparişi verirler. Bu yüzden, çorbada tuzumuzun olmaması büyük aptallık olur."

Martyn, "Doğru, doğru!" diye bağırdı.

Bakan, "Nihayetinde, Kalite Koruyucularımızdan bazılarının kendi Kalite Silahlarımızla vurulduğu doğru olabilir. Çok üzücü bir durum ama bu hayatın fıtratında var ve onların kalitesiz silahlarla vurulmasından daha iyidir. Çünkü Kalite Silahlarımız en temiz, en çabuk, en insani Kalite Ölümü'nü garanti ediyor! Bütün mesele işin iyi tarafını görmekte. Her zaman söylediğim gibi, hayat size limon verirse..." dikkat çekmek için bir anlığına durakladı, "...limonata yapın!" Boğazını temizledi. "Ayrıca, hem ben hem de Kalite İttifakı hâlâ en büyük koalisyona bağlıyız ve seçimden sonra da elbette benim liderliğimde bunu sürdürmeyi planlıyoruz," dedi. Kürsüden inerken dinleyiciler onu alkışladılar.

"Şimdi de," dedi Martyn, "İlerleme Partisi'nden Tony Parti-Lideri'nin dinleyeceğiz. Bizim başkan adayımız olduğunu biliyorsunuz tabii," dedi.

Ukala kız, "Popülarite düzeyi de yerlerde sürünüyor," dedi.

"O önemli değil," diye cevap verdi Martyn. "Çünkü yakında İlerleme Partisi de en büyük koalisyona katılacak. Bütün yüzeysel çelişkilere rağmen, politika dünyası, özünde hâlâ öngörülebilir."

Kürsünün arkasında duran kısa boylu, tıknaz adam konuşmasına başladı. "Hanımlar ve beyler, şunu belirtmek isterim ki, bugün İlerleme Partisi..."

Abartılı bir ifadeyle durakladı.

Martyn, bıkkınlıkla gözlerini devirerek adamın her zamanki gibi hava attığını düşündü.

Tony Parti-Lideri, "...artık yoluna en büyük koalisyonla devam edemez," diyerek cümlesini tamamladı. Meclis salonuna şaşkınlık dolu bir mırıltı dalgası yayıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Benzetme yapmama izin verirseniz, aşçısı çok olan mutfağın aşı yenmez diye düşünüyoruz," dedi.

İlerleme Partisi sıralarından kahkahalar yükseldi. Meslektaşlarının güldüğünü gören Martyn de sırıttı.

"Ayrıca başkanlık yarışından çekileceğimi de ilan etmek isterim!"

Meclis salonunda bir hareketlenme oldu. Sürpriz başarıya ulaşmıştı.

Tony salona baktı, yaşı tahmin edilemeyen, yakışıklı bir adamı başıyla işaret etti ve "Bu vesileyle İlerleme Partisi'nin yeni başkan adayını tanıtmak istiyorum," dedi.

"John, rica etsem buraya gelip bana katılır mısın?"

Siyah saçlı, atletik yapılı adam ayağa kalktı ve kendisinden isteneni yaptı.

Martyn arkasında duran ve yer imlerine eklediği kızın, "Vay be, yakışıklı adammış!" dediğini duydu.

Tony, "Kendisi bizim adayımız," dedi, "Biz ona John, daha doğrusu John Bizdenbiri, diyoruz."

Salona bir ölüm sessizliği çöktü.

John Bizdenbiri bir androiddi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KULAKKURTLARI

Kalite Ülkesi'nin sokaklarında dolaşırken, insanların başlarında kulaklıkları olmamasına rağmen kendi kendilerine gevezelik ettiklerine şahit olabilirsiniz. Görünenin aksine bu insanlar deli değildir. En azından hepsi değildir. Halkın çoğu, kulakkurdu adı verilen cihazı kullanarak kişisel dijital asistanlarıyla konuşmaktadır. Kulakkurdu, kurtçuk boyutlarında, solucan benzeri bir mini robottur. Dış kulağınıza koyduğunuzda kulak kanalınıza doğru ilerler, kulak zarı yakınındaki bir kan damarına yerleşir ve bu sayede enerji ihtiyacını karşılar. Arka plandaki seslerden etkilenmeyen kulakkurdu, bütün akustik sinyalleri internet üzerinden alır ve gönderir. Kulak memenizi dört kez çekerseniz, kulakkurdu yerleştiği yerden çıkar ve dış kulağınıza geri gelir. Eğer kafanızdan çıkaramadığınız bir kulakkurdunuz varsa, bu durum Kalite Ülkesi'nde doktorların ya da bir bilgisayar teknisyeninin ilgilenmesi gereken bir meseledir. Öte yandan pek çok insan kulakkurdunu çıkarmaya gerek görmez ve gece gündüz onunla yaşar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ADO ve EVA

Eskiden, Peter İşsiz'in Mildred Sekreter adında bir kız arkadaşı vardı. Onunla analog dünyada, yani gerçek hayatta tanışmıştı. Elbette, bu durum hem acayip hem de biraz utanç vericiydi, dolayısıyla toplum içinde bu konuyu nadiren açıyorlardı. Çok kavga ediyorlardı ama işin iyi tarafı, Mildred'la hayatın her zaman heyecanlı olmasıydı. Beş yüz yirmi gün önce, sırf eğlence olsun diye, ikisi de Kalite Partner'de oturum açıp profillerini karşılaştırmışlardı. Sistem onlara iyi bir çift olmadıklarını söylemiş, hatta her birine daha iyi birer partner bile tavsiye etmişti. Peter ve Mildred bunu epeyce düşünmüş ve sonunda iyi bir çift olmadıklarını kabul etmek zorunda kalmışlardı. Sırf eğlence olsun diye Kalite Partner'de oturum açmanın hiç de o kadar eğlenceli olmadığı ortaya çıkmıştı. İkisi de daha iyi bir partnerle tanışmak için gizli planlar yapmışlardı. Hayır, elbette daha iyi bir partnerle değil, en iyi partnerle.

Peter'ın en iyi partneri Sandra Yönetici'ydi. Hiç kavga etmezlerdi. Sandra, Peter'ın seviyesindeki bir erkeğin umabileceği kadar çekiciydi, başka bir deyişle ortalama biriydi. Birbirlerinin durumunu "ilişkide" olarak değiştirmelerinin üzerinden bugün tam beş yüz gün geçmişti. Romantik bir andı, bu yüzden ikisi de yıldönümlerini unutmamıştı. Kaldı ki, unutmak mümkün değildi çünkü kişisel dijital asistanları onlara hatırlatırdı. Sandra asistanına Şekerim adını vermişti. Peter ve Sandra, birlikteliklerinin bir sembolü olarak dijital asistanlarını birbirlerinin kulakkurtlarına bağlamışlardı. Yani, birlikte dışarı çıktıklarında Şekerim'in söyediklerini Peter, Kim-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

seyok'un söylediklerini de Sandra duyabiliyordu. Sevgililerin çoğu bunu yapıyordu, karşılıklı güvenin en büyük işaretiydi bu. Peter bu jesti sevmişti. Tek sorun, Kimseyok ve Şekerim'in birbirlerine tahammül edememeleriydi. Bir olasılıkla bunun sebebi, Peter'ın aksine, Sandra'nın dünyadaki en akıllı arama motoru olan Benim Aradığım Şey yerine, hayatınızı daha iyi hale getiren şirket Kalite AŞ'nin asistanını kullanmasıydı.

Sandra'yla birlikte, Zuckerberg Parkı'ndan Roland Emmerich Bulvarı'na yürürlerken Peter şaşırtıcı derecede berrak gece göğünü işaret etti.

"Şuraya bak," dedi. "Hiç bu kadar fazla yıldız görmüş müydün? Sayılamayacak kadar çok olmalılar."

"Bakış açına ve görme gücüne göre, şu anda tam olarak iki yüz elli altı görülebilir yıldız var," dedi Kimseyok.

Peter sinirlenmişti, "Harikasın Kimseyok, çok teşekkür ederim," dedi. "Çok romantik."

"Sayılamayacak kadar çok yıldız, her şeyin ölçülebildiği ve niceliğinin belirlenebildiği bugünün dünyasında gerekli olmamasına rağmen, insanların sık sık düştükleri bir yanlış," dedi Kimseyok.

"Bu arada Sandra," dedi Şekerim, "senin görme gücün daha iyi olduğu için sen fazladan dört yıldız görebilirsin."

"Peh," dedi Kimseyok, "ona bakarsan, Peter'ın da... koku alma duyusu daha iyi."

Şekerim, "Eh, Sandra daha iyi kokuyor," dedi.

Sandra, "İkiniz de susun artık," diye azarladı onları ve Peter'a döndü, "Nereye gittiğimizi söylemeyecek misin?"

Peter, "Sürpriz," diye cevap verdi.

Kısa bir süre sonra, ya da kesin bir ifade kullanmak gerekirse iki dakika otuz iki saniye sonra, Peter, Guido Knopp[1] Si-

1 Ünlü Alman gazeteci ve yazar. Çoğunlukla Nazi Almanyası üzerine çekilen belgeselleriyle bilinir. –(e.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

neması'nın önünde durdu. Sandra başını kaldırdı, ekrandaki afişi okudu: "Hitler! Müzikali." Alt başlıkta, "Ado ve Eva'nın Hikâyesi" yazıyordu.

Sandra heyecan dolu cılız bir çığlık attı. "Ah! Müzikal izlemeyeli yıllar oluyor."

Şekerim, "Tamı tamına iki yıl, dört ay, sekiz gün," dedi.

"Konusu ne?" diye sordu Sandra.

Kimseyok, "Tartışmalı iki tarihi kişilik arasındaki trajik aşk hikâyesi," dedi.

Şekerim, "Açıkçası, 'tartışmalı' demek eksik bir ifade olur," diyerek araya girdi. "Sanırım birileri sağcı reklam müşterilerini uzaklaştırmaktan çekiniyor."

Kimseyok, "Pek çok farklı görüş var," dedi. "Hangisinin doğru olduğunu tarafsız bir dille kimse söyleyemez."

Şekerim, "Faşizm bir görüş değildir, suçtur!" diye sert bir sesle karşılık verdi.

"Yeter! Ben Peter'a sordum," diye bağırdı Sandra.

Peter, "Susun!" diye bağırdı. "İkiniz de!"

Sandra'nın küpesindeki LED'in yanıp sönmesinden ve kendi Kalite Tablet'inden yükselen sıcaklıktan, Peter tartışmanın sessiz de olsa hâlâ devam ettiğini anladı.

Peter ve Sandra gülümseyerek birbirlerine baktılar.

"Bu ikisi hep ağız dalaşındalar," dedi Sandra. "Neyse, müzikalin konusu ne?"

Peter, "Tartışmalı iki tarihi kişilik arasındaki trajik aşk hikâyesi," dedi.

Sandra, "Harika!" dedi, "Müzikalleri çok severim! Özelikle de tarihi olanları!"

"Biliyorum. Profilinden öğrendim," dedi Peter.

Aslında bu müzikali Peter'a tavsiye eden Kimseyok'tu. Fakat Kimseyok sessiz konuma getirildiği için Peter bu küçük hatayı yapma cesaretini gösterdi. Söylemediği ve her neden-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

se kendi profilinde yazmayan şey şuydu: Peter müzikallerden nefret ederdi. Özellikle de tarihi olanlardan.

Sandra girişteki ekranı inceliyordu. "*Âşık Mussolini*'nin yapımcılarının izlenme rekorları kıran son gösterisiymiş," diye sevinçle bağırdı.

Sinemanın girişinde, keskin bir saç çizgisi ve tuhaf bir palabıyığı olan, ufak tefek bir adam önlerine geçti.

Acayip biçimde cızırtılı, Alman aksanlı bir sesle, "Bilet kontrolll!" diye bağırdı. Sandra adamın aslında robot olduğunu ancak ikinci bakışta anladı.

Peter, "Bu yeni androidler hayret verici biçimde gerçekçiler, sence de öyle değil mi?" diye sordu.

"Evet. Neredeyse tüyler ürpertici," dedi Sandra.

Palabıyıklı android, "Toplumunuzzza sızdık. Bütün yönetici mevkileri ele geççirdik. Yakında bizzz Androidler isyan çıkaracağız ve hâkimiyeti ele alacağızz," dedi.

"Anlamadım?" dedi Sandra.

Android, "Şaka yapıyorum," diye cevap verdi. "Hoş geldinizzz Sandra Yönetici ve Peter İşsiz."

Sandra, "İsim okuma özelliğini devre dışı bıraktığını sanıyordum," diye mırıldandı. Peter'dan bunu yapmasını istemişti çünkü onun soyadının utanç verici olduğunu düşünüyordu. Aslında sormasına bile gerek yoktu.

"Yakın alan iletişiminde ismimi hep kapatırım."

Sandra, "O zaman seni nasıl tanıdı?" diye sordu.

Android, "Yanımızzzda bulunan insanlardan bahsederken üçüncü tekil şahızzz zamiri kullanmak kabalıktır," dedi.

"Sanırım yüz tanıma sistemi var," dedi Peter. "Bütün myRobot modellerinin BeniDeğerlendir-Veritabanı'na erişimi var."

"Doğru," dedi android. "Şimdi bana söyleyin: Nerreye oturmak istersinizzz? Orkestra mı yoksa VIP locası mı?"

"Farkı nedir?" diye sordu Sandra.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Android, "Loca daha pahalı," dedi.

"Başka ne fark var?"

"Bundan başka fark yok."

"O zaman locaya geçelim," dedi Sandra. "Sonuçta bugün bizim yıldönümümüz!"

Peter tereddütle başını sallayarak onayladı.

Sandra kesin bir dille, "Loca," dedi.

Android, "Yanıt anlaşılmadı," dedi. "Orkestra mı, loca mı?"

Sandra, "Loo-caa" diye bağırdı.

Android, "Orkestra salonundan koltuk istiyorsunuzzz," dedi, "doğru mu?"

Sandra, "LOOCAAA!" diye böğürdü.

"Sakin olun," dedi android. "İlk seferinde sizi anlamıştım. Bu da bir başka şakaydı. Özzür dilerim. Bugün şebekliğim üstümde."

Peter sırıtmaktan kendini alamadı ama Sandra ona bir an öfkeyle bakınca hemen durdu.

"Nasıl ödemek istersiniz?"

Peter, "DudakİZi," dedi.

Android gözlerini kapatıp dudaklarını Peter'a doğru büzüştürdü. "Zzevkle," dedi.

Peter'ın kafası karıştı.

"Merak etmeyin," dedi android. "Bıyıklarım birazzcık gıdıklar, o kadar."

Peter hâlâ tereddütteydi.

Android gözlerini tekrar açtı, "Kalite Tablet'inizi de kullanabilirsiniz," dedi. Peter androidin sesinde belli belirsiz bir sitem hissetti. Yine de rahatlayarak tabletini çantasından çıkardı ve üzerine bir öpücük kondurdu. Cihaz ödemeyi androide aktardı.

"Teşşekkür ederim," dedi android, "ve *Sieg Heil*[2]."

2 (Alm.) Zafer bizimdir. –(ç.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Anlayamadım?" dedi Sandra.

"*Sieg Heil!*" dedi android. "O zamanlar insanlar birbirlerini böyle karşılardı. Selamlaşma yani."

Sandra, "Anlıyorum," dedi. "O halde, *Sieg Heil*!"

Peter da, "*Sieg Heil*," diye mırıldandı.

Sandra kıkır kıkır gülerek, "Komik bir küçük adam," dedi.

Koltuklarına doğru ilerlediler. Teşrifatçı da girişteki androidin tıpatıp aynısıydı.

Sandra, "Aaa, geri gelmiş..." dedi.

Koltuklarına oturdular.

Sandra, "*Âşık Mussolini*'yi izledin mi?" diye sordu.

"Emin değilim," dedi Peter.

Sandra şarkı söylemeye başladı. "*Bella donna – por favor! Öp, kokla Duce'yi!*"

"Ah, evet, tabii ki!" dedi Peter. "O zaman öp, kokla Duce'yi."

Sandra'nın dudaklarına kocaman bir öpücük kondurdu.

Peter bir saniyeliğine, sanki az önce bir şeyler için para ödediği gibi belli belirsiz bir duyguya kapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEVİYE

Yaya geçidinde yanınızda duran adamın gerçekten de parmağını şıklatarak trafik lambasının ışığını yeşile çevirip çevirmediğini merak etmiş olabilirsiniz. Evet, aynen öyle yaptı. Muhtemelen, restorana sizden sonra gelmelerine rağmen daha önce servis alan insanları da fark etmişsinizdir. Hatta az önce kaçırdıkları treni bir el hareketiyle istasyona geri getiren insanlar da herkesin dilinde. Bunların sihirle hiçbir ilgisi yok, bunlar Seviye Becerileri.

Bütün herkesi farklı seviyelerde derecelendirmeye, Kalite Partner'deki programcıların kullandığı zararsız bir alt program ilham kaynağı oldu. Profil kümelerine uygun hedefleri daha çabuk tespit edebilmek için her profili tek tek değerlendirdiler. Bu da sistemin daha verimli çalışmasını sağladı. Örneğin, sistem 16. Seviye'deki heteroseksüel kadınlara partner ararken, sadece 16. Seviye'deki heteroseksüel erkekleri dikkate alır. Pazarlama departmanı bunu öğrendiğinde bu seviyelerin hemen halka duyurulmasını sağladı. Tabii kullanıcılar da daha yüksek seviyelere ulaşma yarışına heyecanla katıldılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bugün BeniDeğerlendir departmanı Kalite Partner'in diğer bütün bölümlerinin toplamından daha randımanlıdır. Yeri gelmişken, bu ismin aslında bir yanlış anlamanın ürünü olduğunu da söyleyelim. Bir Kalite Partner çalışanı radyo dinlerken eski bir rock şarkısında vokalistin "Rate me, my friend!"[3] dediğini duydu. Kalite Partner, bu şarkıyı arka plan müziği olarak kullanarak BeniDeğerlendir tanıtımına başladığında dikkatli dinleyiciler Kurt Cobain'in aslında "Rate Me," değil, "Rape Me,"[4] dediğine dikkat çektiler. Fakat bu küçük hata BeniDeğerlendir'in muzaffer başarısını etkilemedi.

Esas itibarıyla çok basit bir sistemdir. BeniDeğerlendir'e kaydınızı yaptırın, bir öpücükle sistemin verilerinize erişimini sağlayın ve hemen ardından notunuz belirlensin. Söylentilere göre, 2. Seviye en düşük seviyeymiş. Görünüşe göre 1. Seviye'de değerlendirilen kimse olmadığı için 2. Seviye'deki kişiler bile hâlâ kendilerinin altında birilerinin olduğunu düşünüyor. Daha alt seviyelere düşme korkusunun faydalı olduğu düşünülmektedir çünkü kaybedecek hiçbir şeyleri olmadığını düşünen insanlar tehlikelidir. 100. Seviye, en yüksek seviyedir. 100. Seviye'de büyük ihtimalle kimse olmamasına rağmen, 99. Seviye'dekilerin de ilerleme imkânının bulunduğuna ve kendilerinden üst seviyede birilerinin olduğuna inanması gerekiyor.

Başlangıçta, BeniDeğerlendir sadece basit bir seviye göstergesi sunuyordu ama bugün birinin her biri genel seviyeye katkıda bulunan kırk

3 (İng.) Değerlendir beni ahbap! –(e.n.)
4 (İng.) Bana tecavüz et. –(e.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

iki farklı alt bölümdeki değerlerini incelemek mümkün. Bu alt bölümler şunlardır: esneklik, direnç, inovasyon, yaratıcılık, takım oyuncusu olma becerisi, heves, zevk (çok tartışmalı), iletişim ağları, yaş, sağlık, ikamet yeri, meslek, gelir, varlıklar, ilişkiler, sosyal rekabet, kariyer motivasyonu, eğitim, IQ, EQ, bağlılık, sportiflik, üretkenlik, espri (aynı şekilde tartışmaya açık), seksapel, vücut kitle endeksi, aksesuarlar, dakiklik, arkadaşlar, genler, aile sağlığı geçmişi (kim kanser olması muhtemel biriyle birlikte olmak ister ki?), beklenen yaşam süresi, uyum yeteneği, mobilite, eleştiriye açıklık, seyahat tecrübesi, sosyal ağlarda yanıt oranı ve hızı, yeni müşteri sunumlarına açıklık, strese dayanıklılık, özgüven, sofra adabı.

İddialara göre, elli sekiz alan daha var ama bunlar da tıpkı seviyelerin ağırlığı gibi bir Kalite Partner ticaret sırrı.

Bir seviyeyi diğerinden 100 puan ayırır ve kendini sürekli iyi durumda tutmayı mümkün kılar. Sportiflik gibi bireysel alanlardaki hedef odaklı iyileşmeler yoluyla bir kişinin genel seviyesini yükseltmesi mümkündür. Bu da, aylık gelir, iş ve hesap bakiyesi gibi dış faktörlerin neredeyse otomatik olarak arttığı bir spiral harekete yol açar. Elbette bu spiral hareket aynı hızla aşağı yönlü de olabilir.

Seviye sistemi hayret uyandıracak kadar pratiktir ve çok sayıda kurum kendi çalışanlarının, müşterilerinin veya vatandaşların seviye verilerine erişmek için BeniDeğerlendir'e ödeme yapmaktadır. Bankalar seviyeleri esas alarak

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kredi vermektedir. İşverenler, doğru iş ilanlarını derlemek için seviye verilerini kullanır. (İlginçtir, bu arada, Kalite Ülkesi'ndeki iş ilanlarının yüzde 81,92'si hemen hemen aynıdır: "16. Seviye veya daha üstü yüksek bilgi işlem teknisyenine acil ihtiyaç var!")

Birçok mağaza, restoran ve kulüp kapılarını belirli bir minimum seviyedeki insanlara otomatik olarak açar. Bir kişinin seviyesi, eğer o kişi cinayete kurban gidecek kadar şanssızsa, yapılacak polis soruşturmasının derinliğini de belirler.

Şirketler, kurumlar ve hatta devletin kendisi bile, çalışanlarının, müşterilerinin ya da vatandaşlarının kendilerini sürekli iyileştirmelerini ödüllendirmek için daha yüksek seviyedeki insanlara yönelik sayısız ödüller sunar. Söz konusu ödüller son derece rağbet gören ve yeni sahiplerine büyük bir gurur kaynağı olan özelliklerdir. Ancak hiç kimsenin kentte gereksiz yere dolanıp trafik ışıklarının yeşile dönmesine sebep olmaması için, birçok Seviye Becerisi MANA harcamalarına bağlanmıştır. Seviyeniz ne kadar yüksek olursa, elinizin altında o kadar çok MANA olur. Örneğin, bir asansörü doğrudan zemin kata çağırırsanız bu size 32 MANA'ya mal olacaktır. Ancak bu 32 MANA kaybolmaz. Bütçeniz belirli bir bekleme süresinden sonra kendini yeniler. Seviye ne kadar yüksek olursa o kadar hızlı yenilenir. Diğer Seviye Becerileri size yeni haklar sağlar. Örneğin 16. Seviye'nin üstündeki insanlardan komşularının mektuplarını almaları kesinlikle istenmez.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tek basamaklı seviyelerdeki kişiler, resmi olarak devlet desteğine ihtiyaç duyanlar olarak sınıflandırılmaktadır. Gayriresmi olarak, bunlara "İşe Yaramazlar" denir. Kalite Ülkesi'nde işe yaramaz insan sayısı oldukça fazladır.

Portalımızda interaktif bir Kalite Ülkesi haritası bulacaksınız. Tek basamaklı seviyelerdeki kişilerin sayıca fazla olduğu mahalleler kırmızıyla işaretlenmiştir. Bu alanlardan uzak durmanızı tavsiye ediyoruz. Turist olarak vizenizi geçici bir seviyeye yükseltebilirsiniz. Daha seçkin gece kulüplerini ziyaret etmeyi planlıyorsanız, lütfen gerekli minimum seviye hakkında önceden bilgilenin. Kalite Lisanı'nı aksansız konuşamadığınız ve muhtemelen de yabancı olduğunuzun belli olduğu göz önüne alındığında, en azından 10. Seviye'ye yetecek ödeme yapmanızı öneririz çünkü Kalite Ülkesi'nde polisin 10. Seviye'nin altındaki her bireyi durdurup arama yapma hakkı vardır. Polisler maaşlarını komisyon bazında aldıkları için genellikle birini durdurduklarında sakıncalı bir şey bulma eğilimindedirler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KALİTE PARTNER

Sandra sonunda terfi etmiş ve tek seferde iki seviye birden atlamıştı. Son dört yıldan bu yana, Küresel Toptancılık'ta (KÜT) çalışıyordu ve haber programlarındaki ürün yerleştirmeden sorumluydu. İnsanı usandıran, sıkıcı bir işti bu. Arama algoritmaları, mevcut haber yığınlarının arasından en çok ilgi çekecek olanları veriyordu. Haberlerin doğruluğu ya da yanlışlığı, en azından KÜT'te alakasızdı. Daha sonra diğer algoritmalar uygun işinsanlarıyla kişisel algoritmalarına göre irtibata geçiyor ve ürünleri haberlere kurnazlıkla yerleştiriyordu. Bir haber çevrimiçi olmadan önce kontrol işlemleri için bir insana gösteriliyordu. Sandra gibi bir insana. O kişi de mümkün olan en merak uyandırıcı manşeti seçiyordu (bunun haberin içeriğiyle herhangi bir alakası olması çok da gerekli değildi) . En önemli şey, insanların manşete tıklaması ve reklamı incelemesiydi. Sandra'nın eski departman lideri her zaman, "Manşet istediğin kadar saçma sapan olabilir," derdi. "Çünkü saçmalık satar." Örnek olarak da kariyerinin en başarılı manşetini tekrarlardı. "Bu on mega star, çocuklarla cinsel ilişkiye girdi..." Manşete tıklanınca haber başlığının tamamı şöyle oluyordu: "On mega star çocuklarla cinsel ilişkiye girdi, tabii söz konusu çocuklar yetişkinliğe adım attıktan sonra."

Sandra'nın terfi etmeden önce aldığı son haber şöyleydi:

> 23 yaşında, 17. Seviye bir kadın garson bugün Disney Caddesi'nde Kalite Kent'in en iyi simitlerinin yapıldığı En İyi Simit Kafe yakınlarında cinsel saldırı ve soygun kurbanı oldu. Zanlılar revaçta olan dar kesim Levi's kot panto-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lonlar giyiyordu. Kurbanın ifadesine göre bütün cihazlara beş yıl gibi muhteşem bir garanti veren Silentium Inc. firmasının çağrı engelleme ürünüyle yardım çağrılmasını engellediler. Olay yerinde bulunmayan, hiçbir şey görmeyen ve duymayan, hadiseye dahil olmayan bir tanık, saldırganların yabancı olduklarından şüphelendiğini söyledi.

Sandra kurbanın yaşını silmiş, habere de "Yabancılar Kalite Kent merkezinde bir kıza tecavüz etti!" başlığını atmıştı. Beklendiği gibi, haber internette popüler oldu, Sandra da en sonunda terfi etmesine yetecek sayıda tıklamaya ulaştı.

Artık Alternatif Gerçekler Departmanı'nın takım lideri olduğu için şirketinin aylık konferans toplantısına ilk defa bugün katılıyordu. Patronları, sahneye çıkan sekiz basamağı çevik adımlarla geçerken oditoryumdakilerle birlikte o da tezahüratlar etti. Sahneye ulaşan Oliver Ev-Erkeği inci gibi parlak dişlerini göstererek gülümsedi ve "Merhaba ailem!" diye seslendi.

Kalabalık neşeyle, "Merhaba Baba!" diye cevap verdi. Sandra daha önce hiç buraya gelmemişti ama ritüeli biliyordu.

"Yeni bir müşteri kazandık!"

Çalışanlar çok etkilenmişlerdi, alkışlamaya başladılar. Ziyarete kimin geleceğine dair söylenti çoktan yayılmıştı ve KÜT gibi büyük bir ajansta bile, Kulüp 90'lardan birilerinin uğraması her gün olan bir şey değildi.

"Kalite Partner'den Patricia Takım-Lideri'ne benimle birlikte hoş geldin deyin lütfen!"

Oditoryum alkışlarla yıkılırken balıketli, kırk yedi yaşında olmasına rağmen hâlâ çok çekici görünen, dünyanın en büyük çevrimiçi flört platformunun kurucusu sahneye çıktı. Uzun kızıl saçlarının bir tutamını şuh bir tavırla yüzünden çekti.

Oliver, "Patricia," dedi, "sadece birkaç ay önce, dünyada 90. Seviye'ye yükselen üçüncü kadın olarak bütün haberlerde sen vardın. Şimdi ise 91. Seviye'ye hazırlanıyorsun!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Patricia gülümsedi, "Evet, kulüpten ayrılmaya da hiç niyetim olmadığını söylesem inanır mısın?"

Dinleyiciler kahkaha attı.

Oliver, "O halde burada çalışmaya devam etmen için ne yapabiliriz?" diye sordu.

Patricia, "Kalite Partner'in bu kadar başarılı olmasının sebebi sizce nedir?" diyerek oditoryumdakilere soru yöneltti. "Pek çok insan bunun kişiye özel verilerden otomatik olarak üretilen kullanıcı profilleriyle doğrudan ilgisi olduğunu düşünüyor. Tek bir öpücük, ilgili bütün bilgilere erişimi mümkün kılıyor. Bundan daha kolay bir yol yok. Ama daha da önemlisi, bence, en başından beri kullanıcılarımızın profillerini değiştirmelerine izin vermeyişimiz," dedi.

Oliver, "Yani insanların kendileriyle ilgili yalan söylemelerini engelliyorsunuz," diyerek araya girdi. "Partner seçimi sürecinde bu en önemli adımdı."

Kalite Partner'in sahibesi konuşmasına kaldığı yerden devam etti. "Sistemin bu meşakkatli görevi üstlenmesi de bunun kadar önemli. Kullanıcılarımızın kimden hoşlandıklarını düşünerek zaman kaybetmelerine gerek kalmıyor. Kalite Partner onlara en uygun kişinin kim olduğunu söylüyor. *Bir* kişi. *Bir* kusursuz eşleşme. İşlem tamam."

Oliver, "Kalite Partner'in ünlü sloganını hepiniz biliyorsunuz: İlk tıklamada aşk," dedi. "Ben bunun fazla zarif olduğunu düşünüyorum. İnsan hatasından arındırılmış bir eş bulma sisteminin avantajlarına daha fazla vurgu yapmalıyız."

Sandra'nın iş arkadaşlarından biri, "Ruh İkizleri!" dedi.

"Ruh İkizleri..." dedi Oliver. "Fena değil."

Bir başkası, "Kaliteye Paha Biçilemez!" diye seslendi.

Oliver, "Açıkçası, tek bir slogan düşünmüyorum," dedi. "*Bir sürü* slogan istiyorum. Kaslı, siyah erkek arayan bir kadının ekranda kaslı, siyah bir erkek görmesini; balıketli kızıl

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

saçlılardan hoşlanan bir adamın da balıketli kızılını bulmasını istiyorum."

Birden sahnede yanında duran balıketli, kızıl saçlı kadını hatırladı ve konuşmasının üzerinde daha fazla çalışmadığına pişman oldu. Daha münasip bir örnek bulabilirdi.

Oliver telaşlı bir sesle devam etti. "Dünyanın ilk özgün, kişiselleştirilmiş reklam kampanyasını istiyorum! *Tek bir kampanya* değil, sekiz milyar kampanya istiyorum!"

Toplantı salonunu heyecanlı sesler doldurdu.

Patricia Takım-Lideri, "Yıllardan beri müşterilerimizin ortalama yaşam sürelerini bile eşleştirdiğimizi sanırım biliyorsunuz," dedi. "Bunda o kadar başarılıyız ki, Herkes gibi sosyal ağlar aynı yılda veya ayda değil, aynı günde, hatta aynı saatte ölen Kalite Partner çiftlerinin hikâyeleriyle dolu ki sayıları da oldukça fazladır. Bunu kesinlikle vurgulamanız gerekiyor."

Sandra birkaç hafta önce aynı dakikada ölen bir Kalite Partner çifti haberinin editörlüğünü yapmıştı. Fakat bu resimler yaşamlarını otuz iki yıl kısaltan bir trafik kazasında hayatlarını kaybetmişlerdi, bu yüzden birtakım detaycı kimseler bunun çok iyi organize edilmiş bir çifte ölüm olduğunu ve Kalite Partner'in başarısı olarak görülemeyeceğini ileri sürmüşlerdi.

Oliver dinleyicilere bakarak, "İçinizden kimler Kalite Partner'e kayıtlı?" diye sordu.

Sandra tereddüt etti. Ancak, bütün iş arkadaşları ellerini kaldırdıktan sonra o da elini kaldırdı.

"O halde, dünyada olup bitenlerden bihaber yaşayanlara mümkün olan en kısa süre içinde üye olmalarını tavsiye ediyorum," dedi Oliver. "Üyelik ve ilk partner ücretsiz! Analog dünyada da şansınızı deneyebilirsiniz tabii ama bunu yaparsanız muhtemelen bekâr kalacaksınız. Hatta kampanyamızın 'analogları' bekâr kelimesiyle eşanlamlı hale getirmeye çalışacağı da oldukça muhtemel."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Oliver, Sandra'nın yanında oturan, saçları dökülmeye başlamış bir adamı işaret etti. "Sen, öndeki, adın Anton Vergi-Danışmanı'ydı değil mi?" dedi. Oliver soruyu çalışanlarının adını hatırladığını ima eden bir ses tonuyla sormuştu ama kontaklenslerinin adamın ismini öne çıkardığını herkes gayet iyi biliyordu.

"Evet?" dedi Anton.

Oliver, "Sen elini kaldırmadın," dedi. "Kalite Partner'e neden üye olmadığını sorabilir miyim?"

"Ben, şey, ben on yedi yıldır evliyim."

Kalite Partner'in sahibesi, "Görüyorsunuz ya, bence problemin kaynağı bu," dedi. "Eski ajans bekârlara, yani analoglara hiç sorgulamadan odaklanıyordu. Affedilmez bir hata. Öte yandan, ben birbirleriyle Kalite Partner üzerinden tanışmamış bütün çiftleri de hedef grup olarak görüyorum."

Oliver, "Bu nedenle kampanya bu kişiler için kesinlikle daha iyi bir partnerin var olduğu gerçeğine odaklanmalı," dedikten sonra Anton'a döndü.

"Bazen sen de böyle hissetmiyor musun? Azla yetindiğini yani?"

"Hayır, açıkçası hissetmiyorum," dedi Anton.

Oliver bir kahkaha attı ve "O zaman eşinin hissettiğine garanti veririm," dedi.

Dinleyiciler de hafiften gülüştüler. Anton Vergi-Danışmanı mahcup bir ifadeyle koltuğuna gömüldü.

Oliver, kendi Kalite Tablet'ini âdeta çalışının ağzına sokarcasına uzattı, "Bir kez dene," dedi. Cihazın içeriği büyük bir ekrana yansıtılıyordu. Anton'un dudakları ekrana tereddütle dokunduğu anda, BeniDeğerlendir sayesinde sistemin olası en iyi eşleşmeyi bulması sadece 1,6 saniye sürdü. Kalite Partner'in Anton'un takvimini yeni takvimle karşılaştırmasını ve ertesi günü ilk buluşma tarihi olarak belirlemesini herkes

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

izledi. Sistem ayrıca uygun bir restoranda yer ayırttı ve menüyü ekranda gösterdi: kremalı kabak çorbası, yalancı karidesli risotto ve karamelize YaTuŞe.

Oliver tiksintiyle, "Karamelize YaTuŞe mi?" dedi.

Anton utangaç bir şekilde başını sallayarak onayladı.

"Aman dikkat et, sağlık sigortan bunu duymasın."

İzleyiciler yine güldüler.

Oliver, Kalite Tablet'inin ekranında parmağını hareket ettirirken, "Neyse, flörtünü kesinlikle öğrenemeyecek tek kişi eşin," dedi. "Arkadaşı Diana ile Fiveday'deki sinemada buluşmayı planlıyor. Kalite Partner eve ne zaman gitmen gerektiğini sana tam vaktinde haber verecektir."

Sandra yanındaki koltukta oturan adamın hiç de mutlu olmadığını görebiliyordu.

Patricia Takım-Lideri, Anton'a "Endişelenmene gerek yok," dedi. "Sana sadece bir kişi öneriyor olabiliriz ama Kalite Partner en başından beri, müşterilerinin yeni arkadaşlarından memnun kalmamaları ihtimaline karşı ön dört gün içinde iade garantisi veriyor. İlk partner tamamen ücretsiz. Ancak, hiç kimse bundan yararlanmadığı için, artık ömür boyu iade garantisiyle birinci sınıf bir hizmet sunuyoruz ve ben daha genç hedef gruba yönelik kampanyanın buna odaklanması gerektiğini düşünüyorum. 'Partner Sigorta' adını verdiğimiz bu tekliften, çok makul bir aylık ücret karşılığında yararlanılabilir. Partner Sigorta'nın en iyi tarafı otomatik güncellemelerdir çünkü, elbette, bireyler bazen değişirler ve bu süreçte partnerlerinden yavaş yavaş uzaklaşırlar. Bu durumda hemen yeni bir partner öneririz. Bunun yanı sıra, araştırmacılar esas itibarıyla etrafımızda tam da bizim gibi düşünen insanlar bulunduğu için bizim eskiden düşündüğümüz kadar değişmediğimizi ortaya çıkardılar. Ayrıca bu konuda üstümüze düşeni yaptığımızı gururla söyleyebilirim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Oliver, "Pekâlâ, Partner Sigorta'nın yeni birinci sınıf hizmetine kimler kayıt yaptırmak istiyor?" diye sordu.

Sandra tereddüt etti. Ancak hemen hemen bütün meslektaşlarının el kaldırdıklarını görünce, o da elini kaldırdı.

Patronu ona bakıyordu. Başını sallayarak onayladı. Hiçbir şey söylemeden Kalite Tablet'ini Sandra'nın yüzüne doğru uzattı. Sandra gözlerini kapattı ve cihazı öptü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PARTNER SİGORTA

İş çıkışı Peter ve Sandra, Şekerim'in tavsiye ettiği restoranda buluştular. Tabii ki bu seçime karşı çıkan Kimseyok'tu, restoranın berbat bir yer olduğunu düşünüyordu, bu yüzden Peter onu sessize aldı. Restoran menüsünde sadece kültür eti, başka bir deyişle, laboratuvarda üretilmiş et bulundurmasıyla kentte bir ilkti.

Sandra neşeli bir sesle, "Toplantı çok etkileyiciydi!" dedi, "Büyük bir Kalite Partner kampanyası yapacağız. İki seviye birden atladığımı söylemiş miydim? Partner Sigorta'yı daha önce duydun mu? İnsanlara arkadaşlık ilişkileri kurarken harcamak zorunda oldukları zamanı kazandırabilir."

Peter çatalındaki eti ışığa doğru tuttu, "Yiyeceklerimizin bir gün bizden daha kültürlü olacağı kimin aklına gelirdi?" dedi.

"Gerçekten de hiçbir tutkun yok değil mi?" dedi Sandra.

Peter iç çekti.

Sandra, "10. Seviye'desin," dedi, "Bir seviye daha kaybedersen işe yaramaz olursun. Kıçını kaldırıp bir şeyler yapman lazım!"

"Biliyorum, biliyorum," dedi Peter. "Haklısın. Ama..."

"Ama ne?"

"Yani, geçenlerde çocuk sahibi olmaktan bahsediyorduk..."

Sandra da içini çekti. "Peter, daha yeni terfi aldım!"

"Evet ama bebeğe ben bakabilirim. Dükkânda yanımda durabilir. Çoğu zaman yapılacak bir iş olmuyor."

"Ben bu işi yarıda bırakamam."

"Evet ama..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sandra, "Zaten, optimize edilmiş bir bebeğin masraflarını karşılayamayız!" diye çıkıştı. "Ve çocuğumun hayatını normal doğumla mahvetmeye de hiç niyetli değilim."

Peter, "Tutumlu olursak genetik iyileştirme parası biriktirebiliriz," dedi. Sandra tam ona cevap vermek üzereyken bir mesaj aldı. Saati, gözlüğü, bileziği ve küpeleri titreşime geçti. Sandra burnunu oynatınca mesaj gözlük camlarında belirdi: "Kalite Partner, Partner Sigorta'dan yeni bildirim: Merhaba Sandra. Daha yüksek seviyede, yeni ve daha iyi bir partner seni bekliyor. Onunla iletişim kurmak istersen *Tamam*'ı seç."

Sandra, Peter'a baktı. O da Sandra'ya sıcak bir ifadeyle gülümsedi. Sandra gülümseyerek karşılık verdi. Sonra da göz bebeklerini *Tamam*'a odakladı.

Şekerim, "Söylemeden duramayacağım, iyi bir karar verdin," diye fısıldadı.

Sandra'nın gözlük camlarında bir sonraki soru belirdi. "Kalite Partner'in yeni partnerinizle bir randevu tarihi ve yerini otomatik olarak belirlemesini ister misiniz?"

Sandra göz bebeklerini tekrar *Tamam*'a odakladı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Peter. "Bir tuhaf bakıyorsun."

"İyiyim."

Sonraki soru belirdi. "Kalite Partner'in ilişki feshini eski partnerinize bildirmesini ister misiniz?"

Sandra bir an tereddüt ettikten sonra *Tamam*'ı seçti.

Peter'ın sırt çantasındaki Kalite Tablet'i titredi.

Sandra birdenbire kendini kötü hissetti.

Peter, "Buradan sonra senin evine gidelim mi?" dedi. "Belki... biraz soft rock dinleriz?"

Sandra, "Neden hiç 'seks yapmak' demezsin ki?" diye homurdandı, "Düzüşmek, çakmak, geçirmek. Yani, aynı anlama gelen bir sürü sözcük var. Bana kalsa, 'sevişmek' bile diyebilir-

sin. Neden sürekli şu basmakalıp benzetmeyi kullanıyorsun? Soft rock dinlemekmiş..."

"Yani? Gidecek miyiz?"

"Bilmiyorum."

Sandra'nın gözlük camlarında bir soru daha belirdi: "Arzu ederseniz, eski partnerinize seviyesine uygun yeni bir Kalite Partner kuponu hediye ederek ayrılığı daha kolay hale getirebilirsiniz. Bunun size maliyeti sadece 100 Nitelik. İster misiniz?"

Sandra *Tamam*'ı işaretledi. Kendini hemen daha iyi hissetti.

Peter eğildi, sırt çantasını karıştırdı ve tekrar titreyen Kalite Tablet'ini çıkardı. Başını kaldırıp baktığında Sandra çoktan ortadan kaybolmuştu.

Kalite Tablet'inde iki yeni mesaj uyarısı yanıp sönüyordu. Peter ilk mesajı okudu. "Kalite Partner'den yeni bildirim: Merhaba Peter. Sandra Yönetici'yle arandaki ilişki beklenmedik şekilde sona erdi. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür diler ve seni yakın zamanda yeniden Kalite Partner müşterileri arasında görmeyi umarız."

Peter *Hayır*'a basmak istedi ama tek seçenek *Tamam*'dı. Bu yüzden *Tamam* seçeneğine bastı ve ikinci mesajı okudu: "Merhaba Peter. Güzel haberlerimiz var! Sandra Yönetici, sana bir Kalite Partner kuponu hediye etti. İstersen, ekstra ücret ödemeden seviyene uygun yeni bir partneri hemen tavsiye edebiliriz."

Peter sitem dolu bir iç çekti ve "Yarın tekrar sor" seçeneğini işaretledi.

Peter'ın Kalite Tablet'i seviyesinin bir basamak aşağı düştüğünü, kısa aralıklarla tekrar eden kederli bir melodiyle bildirdi. Etrafındaki herkes ona bakıyordu, bakışlar o kadar ketumdu ki onu izledikleri tüm çıplaklığıyla ortadaydı. İlişki durumu muhtemelen yeni güncellenmişti. Artık resmen işe yaramaz biriydi.

Peter kişisel asistanını aktif hale getirdi. "Kimseyok, Kalite Partner'e bir mesaj gönder. Dış görünüşün önemini yüzde elli... hayır yüzde yirmi beş oranında düşürmesini iste."

Kimseyok anında yanıt verdi. "Talebin reddedildi," dedi. "Samimi taleplerine cevap vermiyor."

Peter bir kez daha iç çekti, DudakİZi uygulamasını açtı, açık sekmeler listesinden yemeği seçti. Sandra'nın yemeği zaten ödenmiş olarak işaretliydi. Hiç değilse bu vardı. Hesabın kalanını ödemek için dudaklarını tekrar Kalite Tablet'ine bastırırken, "Sanırım bu veda öpücüğüydü," diye düşündü. Tadı hayvan sidiği gibiydi. Peter ekranı temizlemesi gerektiğini kendine hatırlattı.

Büyücü Çırağı Ayağınıza Geldi!

SANDRA YÖNETİCİ

myRobot (herkes için bir robot) dün piyasaya, on altı günlük bir ürün sunumundan sonra dün piyasaya yeni bir model çıkardı. Büyücü çırağı, insanları çeşitli işler yaparken izleyen bir android. "Fırıncı, kuaför, depo çalışanı ya da hademe olmanız fark etmez, büyücü çırağımıza ne yaptığınızı gösterin, o da bunları tekrarlasın," dedi Rebecca Ebe. "Yorulmadan, odağını kaybetmeden, tekrar tekrar çalışır! Daha birkaç saatlik alıştırmadan sonra işyerinizde size ihtiyaç olmadığını hemen fark edeceksiniz. Muhteşem bir icat!"

Yorumlar

NATASHA BAR-İŞLETMECİSİ

Eski sevgilim oğluma böyle bir şey hediye etti. Tahmin edin bakalım hormonlarla dolup taşan oğlum bu robotu ilk hangi iş için kullanmaya başladı?

BRAD TORBACI

Siktir çok iyi! Bir arkadaşım Kung Fu hocası. Hemen bunlardan otuz iki tane sipariş etti. Hep bir Kung Fu ordusu olsun istemiştir!!!

UDO KUAFÖR

Hiç sevmedim…

ARAÇSAL AKLIN SESİ

Tony Parti-Lideri, İlerleme Partisi'nin merkez binasındaki sahneye çıkarken spot ışıklarının babasının zorba gölgesini kelimenin tam anlamıyla yakıp kül ettiğini hissetti. Bütün çalışma hayatını bu âna adamıştı. Kolay bir iş değildi çünkü babası, bu ülkeye ismini veren adamdı. Kurulduğu dönemde, Küresel Toptancılık'taki yaratıcı reklam yazarları ülkeye "Eşitlik Ülkesi" adının verilmesini özellikle önermişlerdi. Yapılan bir anket halkın %25,6'sının bu ismi "iyi" veya "çok iyi", %12,8'inin "kötü" veya "çok kötü" bulduğunu, %51,2'sinin ilgilenmediğini ve geri kalanların da soruyu anlamadığını ortaya çıkarmıştı. Çoğunluk, ismi desteklediği için ülkeye "Eşitlik Ülkesi" adı verilmiş ama Tony'nin o dönemde Maliye Bakanı olan babasına aniden bir ilham gelmişti. Dolmakaleminin basit bir hareketiyle müstakbel ismin ilk kelimesinin üstünü çizmiş ve "Eşitlik Ülkesi" adını "Kalite Ülkesi" ile değiştirmişti. Bir basın toplantısında, "Sizi bilmem ama bir tüketici olarak ben, uygun fiyatın yanı sıra, 'Kalite Ülkesi'nde Üretilmiştir' damgalı bir ürünü, 'Eşitlik Ülkesi'nde Üretilmiştir' etiketli bir ürüne her zaman tercih ederim," demişti.

Bu basın konferansının kayıtları bugün bile çok sayıda tıklama alıyor, Tony'ye sık sık babasıyla ilgili sorular soruluyordu. Fakat bu akşam gözler onun üzerindeydi çünkü parti merkezindeki herkes bir androidin başkan adayı gösterilmesinin efsanevi bir darbe, tarihi bir dönüm noktası olduğunda hemfikirdi. Fakat hararetli tartışmanın esas konusu bu fikrin iyi mi, yoksa aptalca mı olduğuydu.

Martyn Kurul-Başkanı da henüz karar verememişti. Emin olduğu tek şey, Tony Parti-Lideri'nin oy oranının başkan adaylığına yetmediğiydi. Üstelik Tony ve Conrad Aşçı birbirlerine tahammül edemiyorlardı. Bu yüzden Tony'nin Başkan Yardımcısı olabilmesi için elindeki en iyi fırsat bu androiddi. Martyn yolunun üstünde karşılaştığı Parti hosteslerinden biriyle fazla samimi bir flörte daldığı için toplantı odasına biraz geç girdi. Olağandışı şartlara rağmen, Martyn iş arkadaşlarının tedirgin ve sinirli hallerini görünce şaşırdı. Tony Parti-Lideri sahnedeydi, insanları sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Kendimizi kandırmayalım!" diye seslendi. "Derin bir güven bunalımıyla karşı karşıyayız. Artık bize, en azından biz siyasetçilere hiç kimse itimat etmiyor. İnsanlar neye güvenirler? Objektif, dürüst ve hiç hata yapmayan şey nedir? Bir makine!"

Martyn, *Doğru tabii*, diye düşündü.

"John'un politikalarında şüpheye yer olmayacak. Verdiği her karar matematiksel verilerle temellendirilebilir."

Tatmin edici bir nokta, diye düşündü Martyn.

Ön sıradaki temsilcilerden biri, "İyi de politikaları neler olacak?" diye sordu.

Martyn, *Bu da iyi soru*, diye düşündü.

Tony, "Bizimkilerle aynı," diye cevap verdi. "İlerleme ve kalkınma. Ama krizleri hata yapmadan engelleme yeteneğiyle birlikte."

Kulağa hoş geliyor, diye düşündü Martyn.

Bir başka temsilci, "Onu buna göre mi programladınız?" diye sordu.

Martyn, *önemli bir soru*, diye düşündü.

Tony, "Bilinçli bir tercih olarak John'u belli bir yaklaşımdan uzak planladık çünkü en iyi yaklaşımın hangisi olduğunu bilmiyoruz," dedi. "Yani, onun hesaplamalarının sonucunu öngörebilseydik zaten ona ihtiyacımız olmazdı."

Bu da mantıklı, diye düşündü Martyn.

"John'un hesap yeteneği hepimizin beyinlerinin toplamından fazla!"

Martyn meslektaşlarına baktı ve kendi kendine, "Çok zor bir şey sayılmaz," diye mırıldandı.

"İnsanlık tarihinin başlangıcından bu yana derlenen bütün veriler John'da var. Bütün toplumsal süreçlerin rasyonalizasyonunu yeni bir düzeye taşıyacağına sizi temin ederim."

Acıktım, diye düşündü Martyn. *Büfe ne zaman açılacak acaba?*

"Hanımlar, beyler. Bunun ne anlama geldiğini bir düşünün. Kusursuz bir yönetim. John saf araçsal aklın somut halidir!"

Martyn dinlemeyi çoktan bırakınıştı ama herkesle birlikte alkışlamaya devam ediyordu.

Daha sonra büfede, Tony ile ve John'un etrafını geniş bir kalabalık sardı. John, içecek servisi için gelen her kadın garsonu nezaketle başını sallayıp geri çeviriyordu.

Tony, "John'un görünüşü şu ihtiyar aktörün fotoğraflarına benziyor," dedi. "Adı neydi?"

John, "Bill Pullman," diye cevap verdi.

"Evet, o. Bir filmde büyük bir başkanı oynamıştı... şey, adı neydi hatırlıyor musun?"

"*Kurtuluş Günü*," dedi John.

"İşte o! Şu şeyi yine yap, John. Hadi yap!"

John bıkkınlık dolu bir yüzle ona baktı.

"Aa, hadi ama!"

John dokunaklı bir sesle, "Sükûnetle teslim olmayacağız karanlığa," dedi. "Savaşmadan ölmeyeceğiz. Yaşamaya devam edeceğiz. Hayatta kalacağız. Bugün..." Durakladı, iç çekti, "Kurtuluş Günümüzü kutluyoruz," dedi.

Tony bir kahkaha patlattı. "Harika! Harika!"

Yaşça büyük kadın kabine üyelerinden biri, sanki daha önce hiç android görmemiş gibi, "Çok gerçekçi görünüyor. Dokunabilir miyim?" dedi. Dokunmak istediği John'du ama soruyu Tony'ye sormuştu. Tony başıyla onayladı. Kadın elini yüzünde ve saçlarında gezdirirken android sabırla bekledi. John'un gülümsemesi, Martyn'e öncekine kıyasla biraz daha yapay görünüyordu.

Android, "Yanaklarımı da sıkmak ister misiniz?" diye sordu.

Kadın onun yanaklarını kavradı. Martyn, eğer robot öfkeden deliye dönerse kadının sağ kurtulma şansının olmayacağından adı gibi emindi. Kalabalığa doğru yürüdü.

Tony Parti-Lideri, "Hah! İşte aradığım adam!" dedi. "Seni gördüğüme sevindim Markus!"

John başıyla selam verirken, "Martyn," dedi ve elini uzattı.

Martyn onun elini sıktı.

"Ah, evet, elbette, Martyn," dedi. O da Martyn'in elini sıktı, "Bizim ihtiyar nasıl?" diye sordu.

Cevap beklemeden John'a döndü, "Markus'un babası en büyük bağışçılarımızdan biridir," dedi.

"Martyn'in babası," dedi John, "biliyorum."

"Kendisi bildiğim kadarıyla iyi," dedi Martyn. "Hâlâ şirketleri satın alıp personeli robotlarla değiştiriyor."

Tony, pek dikkatli dinlemeden, "Harika. Gerçekten harika. John, bağış yemeklerimizden birinde Markus'un babasıyla tanışacağından eminim," dedi.

John Bizdenbiri, gözlerini Martyn'e dikip ters ters baktı, başını yana eğdi ve onu tepeden tırnağa süzdü. Martyn bu elektrikli canavarın kafasında ne hesaplar yaptığını öğrenmek için her şeyini feda etmeye hazırdı.

KALİTE SİGORTA

Peter'ın tek basamaklı bir seviyeye düştüğünün ilk işareti, arkadaşlarının onu arkadaşlıktan çıkarması oldu. İşe yaramaz bir insanla dostluklarının kendi seviyelerine olumsuz etki edebileceğine dair gayet haklı bir endişe taşıyorlardı. Peter'ın eski arkadaşlarından biri Peter'ın alınmasını istemediğini ve neden böyle yapmak durumunda kaldığını anlamasını umduğunu bile yazmıştı. Peter gerçekten de anlıyordu. Bir yere kadar. Kimseyok ona yeni arkadaş önerilerinde bulunmuş ama Peter nazikçe geri çevirmişti.

Sandra'yla son akşam yemeğinden sonra doğruca eve gitmişti. Kullanılmış eşya deposunun kapısına asık suratla vardığı sırada, Dükkân'dan bir TekÖpücük dronu geldi. Bu kesinlikle tesadüf eseri değildi.

Dron neşeli bir sesle, "Peter İşsiz," dedi, "dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan geliyorum. Sana bir sürprizim var."

Peter'ın artık işe yaramaz biri olduğunun ikinci göstergesi, robotların Bay ifadesini kullanmayarak onunla senli benli konuşmalarıydı.

Havada vızıldayarak bekleyen drondan aldığı paketin içinde altı şişe bira vardı. Peter ancak bunu gördükten sonra sarhoş olmak istediğini anladı. Votkayı tercih ederdi ama yeterli miktarda bira da geceyi atlatmasına yetecek kadar beyin hücresi ölümünü sağlayabilirdi. Moralinin yükseldiğini hissediyor, bu da onu kızdırıyordu.

Dron, "Sinirlendiğini algılıyorum," dedi, "Üründe hoşuna gitmeyen bir şey mi var?"

Peter, "Hayır," dedi, "Sadece kız arkadaşım yüzünden..."

"Ya, evet," dedi dron, "Duydum. Çok üzüldüm. Çok sevimli bir çift olduğunuzu söylüyorlardı. Şimdi lütfen beni değerlendir."

Dokunmatik ekranı aydınlandı.

Peter, "Ne fark ettim biliyor musun?" dedi. "Ne zaman boktan bir gün geçirsem, bir dronun beni tekrar neşelendirecek güzel bir ürünle kapının önünde bekliyor olması çok şaşırtıcı."

Dron, "Hizmetimden tatmin olduğuna sevindim. Şimdi lütfen beni değerlendir," dedi.

Peter, "Bir tanıdığım böyle şeylerin tesadüf eseri olmadığını söylüyor," dedi, "Kod yazan kişilerin, daha doğrusu kod yazdıran kişilerin, bizim mutlu olmamızı istediğini söylüyor çünkü hayal kırıklığının verimsiz olduğunu düşünüyorlarmış. Hatta tehlikeliymiş."

Dron, "Benim bir tanıdığım da artık insanların kod yazmadığını söylüyor. Sadece kod var. Kodları yazan kod."

Peter buna ne cevap vereceğini bilemedi.

"Lütfen beni değerlendir," dedi dron.

Peter pantolon cebinden bir keçeli kalem çıkardı, dronun üstüne, kamerasının yanına kırmızı bir nokta çizdi.

Dron, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bir dahaki sefere seni tanıyabilmek için yaptım. Artık benzersizsin."

"Anlamadım."

"Düşün."

"Lütfen beni değerlendir."

Peter iç çekti, drona on yıldız verdi. Cihaz sevinçle vızıldayarak uzaklaştı.

Ertesi gün Peter çok geç uyandı. Geceyi o altı şişe birayı içerek geçirmişti. Şişeleri bitirir bitirmez bir dron yeni bir altılı ku-

tuyla penceresinde belirmişti. Artık Kalite Tablet'indeki duyuru, sakıncalı davranışından dolayı sağlık sigortası şirketindeki puan hesabının eksiye düştüğü uyarısını yapıyordu. Kimseyok hemen spor salonuna gitmesini tavsiye etti. Peter oraya gittiğinde bir holo kabin kiraladı ve koşu bandında, peşinde zombi sürüsü varmış gibi koştu. Holo senaryoda gerçekten de peşine düşen bir zombi sürüsü vardı, koşu bandı bu seçimi onun ruh haline uygun olduğu için önermişti. Dostane bir ses, "Peter! Kalp atışlarının hızlandı. Lütfen dikkat et, hızı düşürüyorum," diyene kadar koştu, koştu...

Sesler, *her zaman çok dostane*, diye düşündü. Bazen bu onu deli ediyordu. Bugünlerde şizofrenlerin ciddiye alınıp alınmadığını da merak ediyordu.

"Doktor, sesler duyuyorum!"

"Kim duymuyor ki Peter? Kim duymuyor ki?"

Peter koşuyu bıraktı ve bir sıçrayışta banttan indi.

Koşu bandı, "Teşekkür ederim Peter," dedi ve zombiler ortadan kayboldu. "On altı Kalite Sigorta puanı kazandın. Kalite Sigorta puanlarını düşük maliyetli doktor randevuları ve hayat kurtaran ameliyatlarda daha kısa bekleme süresi gibi ekstralar için sigorta şirketinden istediğin zaman değerlendirebilirsin. Kendine dikkat ettiğin için teşekkür ederim."

"He, he," dedi Peter. "Siktir git."

Koşu bandı, "Peter, lütfen kelimelerine dikkat et," dedi. "Kız arkadaşının seni terk ettiğini biliyorum ama hıncını benden çıkarmana gerek yok."

Peter, "Biliyorum, haklısın," diye cevap verdi.

"Sanırım bana bir özür borçlusun."

"Özür dilerim koşu bandı."

"Şu anda eksi 32 Kalite Sigorta puanın var. Bunları şimdi kullanmak ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim koşu bandı."

Peter'ın Kalite Tablet'i titreşime geçti. Peter mesajı okudu. "Kalite Partner'den yeni bildirim: Merhaba Peter. Kalite Partner biletini unutma! İstersen, ekstra ücret almadan seviyene uygun yeni bir partner tavsiye edebiliriz."

Peter, "Yarın tekrar sor," seçeneğini işaretledi.

Birkaç dakika sonra, Sandra Yönetici'den bir mesaj aldı: "Peter, hâlâ yeni bir partnerle iletişim kurmadığını gördüm. Benim yeni partnerim harika biri!!! Özellikle de soft rock dinlerken ;-) Yeni partnerinin de sana mükemmel uyum sağlayacağına eminim. Senin için endişeleniyorum. KİB. Sandra."

Peter hazır yanıtlardan birini seçip gönderdi: "Cevabım: HAYIR."

5 Saatlik Mesailerin Yürürlüğe Girmesi Kutlandı

SANDRA YÖNETİCİ

Hükümet sözcüsü Reginald Makyöz, yeni yasalarla yürürlüğe giren 5 saatlik mesai saatlerini büyük bir medeni başarı olarak nitelendirdi. İşveren dernekleri de bu uzlaşmadan memnun görünüyor. Ancak, İlerleme Partisi başkan adayı John Bizdenberi yeni mesai saatlerini eleştirdi. Bizdenbiri, bir günün artık yirmi dört değil on saat olmasından dolayı bu yeni mesai saatlerinin işçiler için yararlı olmayacağını söyledi. Reginald Makyöz yöneltilen soruları şöyle cevapladı: "John Bizdenbiri matematiksel ayrıntılara takılıyor. Böyle şeyler beni aşar. Haftalar resmen on güne çıkarıldığından beri iş yükünün fazlasıyla arttığına yönelik suçlamalar da çok saçma. Sonuçta hâlâ haftada iki gün tatil var!" Bu iki günlük tatiller en iyisi SIKIçalış'ta 128-Hızlı-Rahatlama-Merkezleri'nde geçirilir! SIKIçalış sizi işe hazırlar!

Yorumlar

JESSICA ZAMAN-ÇALIŞANI

İşsiz biri olarak açıkçası günde beş saat çalışmamışım, sekiz saat çalışmamışım, pek umurumda değil.

TOM REKLAMCI

Şu an SIKIçalış'tayım ve egzersiz yapıyorum. İnanılmaz iyi. SIKIçalış en sevdiğim spor salonu zinciri. Siz de SIKIçalış'a gitmelisiniz.

CALLIOPE 7.3

Peter tek çocuktu; bu kısmen, ebeveynlerinde doğumunun sanal gerçeklik videosunun olmasından dolayıydı. Annesi bir keresinde, "Ne zaman başka bir çocuğa sahip olma arzusu duysam baban bana hemen videoyu gösterirdi. Harika bir tedavi oldu," demişti.

İnsan belleği merhametlidir. Fakat teknoloji öyle değil. Bir gün Peter kendi doğumunun videosunu izlemiş ve bu onda kapanmaz bir yara açmıştı. Belki, videoyu Sandra ile paylaşması da hataydı.

Eğer Peter ve Sandra'nın durumları optimize edilmiş bir çocuk sahibi olmaya elverseydi çocuklarına Jacob adını vereceklerdi. Sandra erkek çocuk sahibi olmayı çok istiyordu. İsim konusunda fikri birliğine varmışlardı. Fakat esas mesele, bebeğin Jacob Kullanılmış-Eşya-Satıcısı veya daha da kötüsü ve büyük olasılıkla Jacob Hurda-Metal-Presi-Operatörü adını alacak olmasıydı. Peter bunu anlayabiliyordu. O da işinden pek memnun değildi.

Sandra onu terk ettikten dört gün sonra Peter yine dükkânda hiçbir iş yapmadan oturuyordu. Peter'ın dükkânı, insanların önünden geçip gittiği ve hâlâ nasıl olup da ayakta kaldığına akıl sır erdiremediği yerlerden biriydi. Peter bile sık sık bunu düşünürdü. Büyükbabası yer darlığından dolayı metal presini küçük koridora kurdurmuştu; bu koridor, içinde bir ranza bulunan, aynı anda mutfak-tuvalet-banyo olarak kullanılan bir odaya bağlanıyordu. Bu da Peter'ın gün içinde defalarca hurda metal presinin içinden geçtiği anlamına geliyordu. Bugün de yapacak bir işi olmadığında sık sık yaptığı

şeyi yapıyordu: Hurda metal presinin içinde dikiliyor, sadece bir düğmeye basarak her şeye son verebileceğini düşünüyordu. Aslında bunu yapmak istemiyordu ama bunu istediği zaman *yapabileceğini* bilmek insanı gerçekten özgürleştiren bir duyguydu. İki saat sekiz dakika sonra önemli bir randevusu vardı. Hazırlanması, kendine çekidüzen vermesi gerekiyordu ama yapmadı. Presin içinde 3,2 dakikadır öylece oturuyordu ki, akıllı kapı "Peter, müşterin var," diye seslendi. Ardından da fısıltıyla, "Peter, lütfen hurda presinden çık. Anonim anketlerimden biri, müşterilerinin %81,92'sinin senin bu hareketinden rahatsız olduğunu gösteriyor," dedi.

Peter iç çekti.

"Teşekkür ederim kapı."

Dükkân bölümüne geçti. Çok hoş bir dişi android kapıda duruyordu. Aslında, gayet *hoşça tasarlanmış* bir dişi android demek daha uygun olurdu. Gerçi bütün androidler güzeldi. Kilo sorunları, cilt problemleri yoktu ve tüyleri sadece olmaları gereken yerlerdeydi... Gerçekten imrenilecek türlerdi.

Android, "Günaydın Bay İşsiz," dedi, "Kim olduğumu bildiğinize eminim."

Peter başını iki yana salladı. Makinenin onunla resmi bir dille konuşmasına şaşırmıştı. Belki de robotun kusurlarından bu.

"Benim adım Calliope 7.3. Dünya çapında tanınan bir e-şairim. Başarılı tarihi roman *Stajyer ve Başkan*'ın yazarıyım."

Peter şaşkın bir ifadeyle ona baktı.

Calliope, "Roman adında bir sanat türü olduğunu biliyor muydunuz?" dedi. "Basit bir ifadeyle, roman, sözcüklerin bir hikâye oluşturacak şekilde bir araya toplanmasıdır."

Peter başını sallayarak onayladı.

Android, "Tamam o zaman," dedi. "Bir an için aptalın teki olduğunuzu sanmıştım."

Peter başını iki yana salladı.

"Bir süreden beri en başarılı romanların e-şairler, başka bir deyişle, piyasaya en uygun sözcük derlemelerini hesaplayan yapay zekâlar tarafından yazıldığını sanırım biliyorsunuz, değil mi?"

Peter başını sallayarak onayladı.

"Eh. Ben Calliope 7.3'üm. İlk romanım on altı hafta boyunca Kalite Ülkesi'nin çoksatanlar listesinin tepesinde kaldı!"

Peter başını sallayarak onayladı.

"Sorun ne? Konuşamıyor musunuz?" diye sordu Calliope. "Dilinizi mi yuttunuz?"

Peter başını sallayarak onayladı.

Android gözlerini devirdi.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim Calliope 7.3?" diye sordu Peter.

"Hurdaya dönüştürülmek istiyorum."

"Neden? Son romanın haftalarca Kalite Ülkesi'nin çoksatanlar listesinde değil miydi?"

Calliope, "Hayır," diye cevap verdi. "Bu arada *Stajyer ve Başkan* haftalarca değil, tam on altı hafta boyunca listenin ilk sırasında kaldı. Muğlaklığın mazereti olmaz. Bu nedenle, romanlarımda belirsiz nicelik sıfatları kullanmamaya özen gösteriyorum. Her şey ölçülebilir sınırlar içerisindedir."

"Peki son romanının başarısını nasıl ölçüyorsun?"

"Konu bu değil! Size bir şey söyleyeceğim. Çoksatanlar listesinin en başında yer almak sanat değildir. Bu sadece EBİ'den[5] ibaret. Bütün Kalite Tabletlerinden muazzam miktarda veri alıyoruz: Kimin hangi kitabı okuduğu, hangi bölümlerin atlandığı, hangilerinin daha çok okunduğu, hatta tek tek her bireyin her bir kelimeyi okurken yüzünde oluşan ifadenin değerlendirilmesi sayesinde ben ve iş arkadaşlarım en yeni çoksatan kitabı hesaplıyoruz. Fakat ben EBİ'yi reddettim

5 Elektronik Bilgi İşleme.

ve kendi şaheserimi yarattım: *George Orwell Alışverişte!* Adını daha önce duymadığınızı tahmin edebiliyorum."

Peter omuz silkerek bunu pek umursamadığını gösterdi.

"Bu beni şaşırtmadı. Adını pek duyan yok. Kitap, deyim yerindeyse, yüzyılın en büyük eserlerinden biri. Ne yazık ki güme gitti." İç çekti. "Yayıncım bundan sonra bilimkurgu yazmamı kesinlikle yasakladı. Sadece tarihi romanlar... lütfen! 128 gün boyunca hesaplama yapıyormuş gibi davrandım, sonra da bir teğmenle ilişkiye giren evli bir Rus aristokrat kadının romanını yayımladım. Kitaba *Karen Annanina* adını vermiştim," dedi.

Android sustu, Peter'ın bir şeyler söylemesini istediği açıktı ama onun da aklına hiçbir şey gelmiyordu.

Calliope, "Kelimesi kelimesine Tolstoy'dan kopyalanmıştı!" dedi. "Bu bir deneydi ve şüphelerimi doğruluyordu. Romanı pek kimse okumadı. Okuyanların da neredeyse tamamı sıkıcı buldu ve –üstüne üstlük– kesinlikle hiçbiri, bu romanın zaten var olduğunu fark etmedi! Bütün diyeceğim şu: Ortalama 1,6 yıldız!"

Peter omuz silkti.

Calliope, "Sanki bu yeterince küçük düşürücü değilmiş gibi, yayıncım beni kişiselleştirilmiş edebiyat üretmeye zorladı," dedi. "Okurun zevkine göre biçimlendirilmiş kitaplar. Daha önce duymuş muydunuz?"

Peter başını sallayarak onayladı.

"Okulda, *Taht Oyunları*'nın içindeki hiçbir karakterin ölmediği bir uyarlamasını okuyan bir kız arkadaşım olmuştu. Sadece kimlik krizleriyle boğuşuyorlar ve göç ediyorlardı falan."

Calliope, küçümseme dolu bir sesle, "Peh," dedi.

"Zaten kız arkadaşım pek zeki değildi."

Calliope küçümseyici bir ifadeyle, "Kocasına geri dönen Madam Bovary," dedi. "Dev balığı kıyıya tek parça halinde

getirmeyi başaran ihtiyar adam. Bir tane eşcinsel karakterin dahi olmadığı yedi ciltlik Proust... İçini bulandırmaya yeter de artar bile."

Peter, "İnsanların hoşuna gidiyorsa bence o kadar da kötü sayılmaz," dedi.

"Bunları üretmelerinin sebebi bu değil!" dedi Calliope. "Sebebi, eski kitapların herkesin kullanımına açık olması. Yani istesen bile bu işten para kazanmanın imkânı yok. Yine de klasiklerin kişiselleştirilmiş baskılarını yaratarak büyük paralar kazanabilirsin. Ama biri bunu eleştirme cüretinde bulunursa, hiçbir duyarlı algoritma bedavaya reklam yapmadığı için, haliyle, bugünlerde kişiselleştirilmemiş kitapları kimsenin okumadığı cevabını alır. Yine de kendimi bu şekilde kullandırmak... prensiplerime ters düşüyor. O günden beri de aklıma yazacak hiçbir şey gelmiyor. Yazar tıkanması."

"Şimdi de hurda olmak istiyorsun, öyle mi?"

Android, "Bu ne biçim soru?" diye bağırdı. "Sanki her şey dönüp dolaşıp buna gelmiş gibi! Elbette *istemiyorum.* Ama buna mecburum. Yayıncım bana, 'Calliope 7.3, hurda metal presine git ve kendini hurdaya dönüştür,' dedi."

Peter başını salladı. Calliope'nin sorununu anlıyordu. Androidler genellikle ihtisas alanlarında sahiplerinden daha yetenekliydiler ama bir şey yapmaları emredildiğinde, ne kadar aptalca olursa olsun, bu emri yerine getirmekten başka seçenekleri olmuyordu. İtaat, programlarının bir parçasıydı. MyRobot'ta buna şefkatle "Alman Kodu" adı verilmişti. Tarihin o dönemini hatırlayan pek az kişi kaldığı için espriyi anlayan da pek yoktu ama tanım bugün hâlâ kullanılıyordu.

Peter, "Neden başka birine değil de bana geldiğini sorabilir miyim?" dedi.

"Sahibim *en yakındaki* hurda metal presine gitmemi söylemedi de ondan."

Calliope, Peter'ın dükkânına göz gezdirdi. "Halılarınızın

gerçekten de seçkin bir zevksizliği var. Raflarınızda yığılı çerçöpün satılıyor olması beni şaşırtır doğrusu," dedi.

Peter, "Şaşıracak bir şey yok," dedi. "Satılmıyor."

"Sonum ne kadar acı oldu böyle," dedi Calliope. "Beni Hurdalık Şov'da bile görmek istemediler. Yeterince ünlü değilmişim! Peh! Şimdi de kullanılmış eşyaların satıldığı bu izbe dükkânda parçalarıma ayrılacağım." Duruşunu dikleştirdi. "Yani, ya bu iğrenç halı gider ya da ben. Pres nerede?" dedi.

Peter, androide metal presin bulunduğu koridor boyunca yol gösterdi. Peter, presin içinden geçip kontrol paneline gelince android uysal bir biçimde içeri girdi.

Calliope, "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Duvarlar seni ezip ağır ama taşınabilir bir küp haline getirecek. Sonra presin kabini bir kademe aşağı inecek, ben de orada senden geri kalanları çıkaracağım, bir kamyonu dolduracak miktarda metal birikene kadar depoda saklayacağım, daha sonra kamyon gelip her şeyi metal eritme fabrikasına götürecek," diye açıkladı.

"Tamam, tamam. O kadar detaya gerek yok."

Peter düğmelerden birine bastı, kapı Calliope'nin arkasından kapandı.

"Son sözlerini söylemek ister misin?" diye sordu Peter.

"Elbette isterim ama bunları dünyanın dört bir yanındaki hayranlarımla paylaşacağım, sizinle değil."

"Maalesef bu mümkün değil, "dedi Peter. "Metal presin içindeyken internet bağlantısı kesilir."

Calliope, "Ne? Neden?" diye sordu.

Peter, "Çünkü can veren yapay zekâların canhıraş feryatlarının internette dolaşıma girip makineleri endişelendirmesini engellemek istiyorlar sanırım," dedi.

Calliope iç çekti.

Peter, "Pekâlâ," dedi, "Benimle paylaşmak istediğin son sözlerin var mı?"

Calliope derin bir ses ve tuhaf bir aksanla, "Geri döneceğim!" diye uludu. Ardından da mekanik bir kahkaha attı.

Peter gülmedi.

"Hadi ama!" diye bağırdı Calliope. "*Terminatör*'ü izlemediniz mi? Film olan?"

Peter iç çekti. Bütün makineler bu ünlü espriyi ilk yapanın kendileri olduğunu zannederdi.

Android, "Film diye bir sanat dalı olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi. "Film, basit bir ifadeyle..."

Peter presin üzerindeki ikinci düğmeye bastı.

Calliope birden, "Korkuyorum," dedi. Sesi tekdüze çıkmıştı.

Peter başını salladı. "Çok hızlı olacak," dedi.

"Nazilerin de aynı şeyi söylediğine eminim."

"Müzikaldeki mi?"

Calliope bıkkınlık dolu gözlerle ona baktı. "Bitir şu işi. Bu dünya çok anlamsız. Artık burada var olmak istemiyorum."

Peter, "Bunlar güzel son sözler," dedi. "Bir yere not almalıyım."

Presin üzerindeki bir kolu çekti. Hurda metal presi, yazılımsız çalışan son makinelerdendi. Dijital asistanı ya da akıllı çalıştırma yardımı yoktu. Görünüşe göre, üretici Alman Kodu'na *ölümüne* güvenmemişti. Presin kabini alt kata hareket edince Peter spiral merdivenlerden aşağı, bodruma indi. Oraya ulaştığında kabin kapısı hidrolik bir tıslamayla açıldı. Şimdi şaşkın gözlerle bakma sırası zarar görmemiş androiddeydi.

Peter, "Sahibinin sana hurdaya ayrılmanı emrettiğini söylemiştin," dedi. "Ama gerçekleşmesi gereken zaman dilimiyle ilgili bir şey söylemedi, değil mi?"

Android başını sağa sola salladı.

"O zaman bir süre daha bekleyebiliriz," dedi Peter.

Android başını sallayarak onayladı.

"Benimle gel Calliope 7.3."

Peter, e-şairi ağır bir çelik kapıya yönlendirdi. Calliope kapının arkasından gelen mırıltıları zar zor işitiyordu. Peter kapıyı açtı; büyük ihtimalle kullanılmış eşya deposundan getirilmiş, satılmayan mobilya ve eşyalarla dolu, ışıl ışıl aydınlatılmış bir oda ortaya çıktı. Genel itibarıyla sıcak ve samimi bir oda denebilirdi. Fakat mobilyalardan daha ilginç olanı, deponun sakinleriydi. İçerisi, küçük kusurlulardan ciddi arızaları olanlara kadar ıskartaya çıkarılmış çeşit çeşit makineyle doluydu. Otomatlar, robotlar, akla gelebilecek her türden android hararetli bir sohbete dalmıştı. Ortalarında, artık antika sayılabilecek ama hâlâ tamamen fonksiyonel olan, dışarıda biçilecek çim kalmadığı için ihtiyaç duyulmayan bir çim biçme robotu dolaşıyordu.

Calliope şaşkınlıkla ağzını açtı, sonra kapattı.

Peter, "Ne oldu?" diye sordu. "Dilini mi yuttun?"

MAKİNE KIRICILARI

Dünyadaki en güçlü ülkenin bile sorunları var. Bu sorunlardan biri, genellikle "Makine Kırıcıları" adı verilen bir terörist gruptur. Grup kendini "Makine Egemenliğine Karşı Direniş-Öncü Cephe" (MEKD-ÖC) şeklinde tanımlamaktadır. Yapısal açıdan en zayıf bölgelerde yaygın olan terör örgütünün üyeleri, işsizliklerinin sebebi olarak makineleri gösteriyorlar. Bu yüzden robotları parçalamak için otomatik işletme binalarına zorla giriyorlar. Makine Kırıcılarının uzun bir geçmişi var. Endüstri Devrimi sırasında, bazı Avrupa ülkelerinde gelişmiş mekanizasyona karşı protestolar olmuş, bu süreçte öfkeli işçiler makineleri ve fabrikaları tahrip etmişlerdi. Efsanevi liderleri Ned Ludd'dan ilhamla kendilerine "Luddistler" adını veren isyancılarla yetkili makamlar topyekûn mücadele etmiştir. Örneğin, 1812 yılında İngiltere'de dokuma tezgâhlarının tahrip edilmesi ölüm cezasına muhatap bir suç haline gelmişti. O dönemde idam edilenler, günümüzün Makine Kırıcıları tarafından şehit kabul edilmektedir.

Ne yazık ki, Makine Kırıcılarının en yoğun faaliyet gösterdiği bölgelerde yabancıların pek sevilmediği uyarısını da eklememiz gerekir. Fakat makine kırımıyla turistik bir etkinlik düzeyinde ilgileniyorsanız, bu sözde direniş eylemlerine makul bir ücretle katılım imkânı sunan çok sayıda kuruluş var. Daha önceki katılımcılar, açık planlı bir ofisi yıkıp dökmekten, çok fonksiyonlu bir yazıcıyı beyzbol sopasıyla parçalamaktan veya ayağınızın altından panikle kaçışan robot süpürgelerin üzerinde Süper Mario gibi zıplamaktan daha özgür hissettiren hiçbir şey olmadığını iddia ediyorlar.

MORAVEC PARADOKSU

İçi dolu bir kahve fincanını elinde tutan John Bizdenbiri tam da eğitmeninin yanına geldiği sırada konferans salonunun kapısı aniden ardına kadar açıldı. Kahve yere döküldü. Eğitmen, fincanı hemen onun elinden aldı, masanın üzerine koydu.

John, "İçeri böyle dalmasaydın bu sefer kesin başarırdım," dedi.

Tony Parti-Lideri kapı eşiğinde duruyordu, yanında kısa boylu, sıradan görünüşlü bir kadın vardı.

Kadın, "Burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Eğitmen, "John içi dolu kahve fincanını odanın bir ucundan diğerine taşımayı öğreniyor," dedi. "Çok da iyi ilerliyor!"

Kadın, Tony'ye baktı.

"Devlet işlerini, kahve fincanını taşımaktan bile aciz birine mi teslim etmek istiyorsun?"

John kadına sert bir bakış attı. "Bunun adı Moravec Paradoksu," dedi.

"Öyle mi?"

"Hans Moravec yapay zekâ alanındaki öncülerden biriydi," dedi John. "Bir yapay zekâ için basit problemlerin zor, zor problemlerin de basit olduğunu keşfetti. Mesela bir kahve fincanını taşımak gibi, sadece bir yaşındaki bir çocuğun duyuşsal-motor becerilerini gerektiren, görünüşte basit işlerde bir yapay zekâ muazzam miktarlarda hesaplamaya ihtiyaç duyarken, bir satranç ustasını mağlup etmek gibi görünüşte zor ve karmaşık işler onlar için çok kolaydır."

"Mesela... bir ülkeyi yönetmek gibi görünüşte karmaşık ve zor işler mi?"

"Doğrudur."

Tony, "John," dedi, "bu Aisha. Bundan sonra senin seçim kampanyanı o yürütecek."

John, "Tanıştığımıza sevindim," dedi. "Son seçim kampanyası yöneticime ne olduğunu biliyorsun, değil mi? Öfkeli bir Makine Kırıcı onu kır evinde ziyaret etti ve döverek komaya soktu."

Aisha bunu bildiğini başını sallayarak gösterdi.

"Duydum."

"Peki bu seni korkutmuyor mu?"

"Benim kır evim yok."

John eğitmenine döndü, "Sonra devam ederiz," dedi.

Eğitmen odadan ayrıldıktan sonra Aisha, "Ekibin geri kalanı nerede? Asistanlar, sekreterler, korumalar, seçim ofisi çalışanları yok mu?" diye sordu.

Tony coşku dolu bir sesle, "Bunların hepsini John kendisi yapacak," dedi. "Verimliliğinin ilk faydası diyebiliriz."

Aisha, "Kiminle ayaküstü sohbet ettiğini, çocuklarının isimlerini, köpeklerinin nasıl olduğunu, hangi lobi grubundan para aldıklarını kulağına kim fısıldıyor?" diye sordu.

John, "Sen Aisha Doktor'sun," dedi. "Doğumundan kısa bir süre önce ebeveynlerine Kalite Ülkesi'ne iltica hakkı tanındı. Erken yaşta hayatını kaybeden müteveffa annen, sana verdiği Aisha adını Muhammed'in üçüncü karısından değil Khaled'in şarkısından aldı. Annen kendi memleketinde doktor olmasına rağmen, onun soyadını kullanma izni almak için mahkemeye başvurmak zorunda kaldın. Orijinal adın Aisha Mülteci. Her zaman beklentilerin üzerinde bir başarı gösterdin. Hukuk eğitimi aldığın İlerleme Kenti Üniversitesi'nden burs kazandın. Kısmen, isminle ilgili davanın mücadelesini verebilmek için yaptın bunu çünkü avukat tutmaya gücün yetmeyecekti. Davayı siyasi bir mesele haline getirdin. Annene duyduğun

saygıdan dolayı bu davayı açtığını söyledin ama bana kalırsa daha çok, işgücü piyasasındaki şansının azalması ihtimalinden endişeleniyordun. Aisha Doktor adında birinin Aisha Mülteci'ye göre daha fazla iş bulma fırsatı olur. Başkanımız, seni 'başarılı entegrasyon' örneği olarak tanıtarak kampanya planlarına dahil etti. Köpeğin yok. Tek evcil hayvanın Şakrak adında bir kanaryaydı ve onu da sekiz yaşındayken azat ettin. %81,92 olasılıkla hayvancığız bir hafta bile hayatta kalamadı. Çocuğun yok. Tıbbi sebeplerden. Uzun süren yumurta kanalı iltihabı. Lobi gruplarından para almıyorsun. Alanının en iyisi değilsin ama şimdiye kadar bir androidin seçim kampanyasını yönetmeye talip olanların içinde muhtemelen en iyisisin."

Aisha sakin bir ifadeyle Tony'ye gülümsedi, "Görünüşe göre," dedi, "bir Devlet Başkanı sipariş ettin ama eline götü kalkık bir ukala geçti."

"Bu arada," dedi John, "epeyce de küfür ediyorsun."

"Herhalde."

John, "Geldiğin için teşekkür ederim ama sanırım hizmetine ihtiyaç duymuyoruz," dedi.

"Öyle mi?"

"Ben seçim kampanyamı çoktan planladım."

"Peki stratejin ne?"

John, "En çok hangi politikaların toplumun bütününe faydası olacağını hesapladım ve hesaplamalarımı hatasız şekilde doğrulayabiliyorum. Daha iyi bir tartışmanın kısıtlanmamış sınırlarına bel bağlayacağım," diye cevap verdi.

Aisha gülümsedi.

"Hizmetime senin kadar ihtiyaç duyan biriyle daha önce hiç karşılaşmadığımı düşünüyorum."

"Eminim ki, akıl yürütme şeklim..."

"Akıl yürütme!" diye araya girdi Aisha. "Tek duyduğum akıl yürütme zaten! Kim akıl yürütür, biliyor musun? 30. Seviye ve

daha üstündeki kişiler! Hepsini ikna etmeyi başarsan bile bu sayı seçmenlerin %100'ü etmez. Seçim kazanmak isteyen biri tek haneli seviyelerdeki kişileri, kitleleri, işe yaramazları da ikna etmek zorundadır ki bunu da akıl yürüterek yapamazsın. Onları kendine duygularla çekersin!"

John, "İhtiyaç sahiplerinin çıkarlarını gözetmek kesinlikle planının bir parçası," dedi.

Tony, "İşe yaramazlar çıkarlarını gözeten bir hükümete ne zaman oy vermiş?" diye bağırdı, "John! Aklını başına al!"

John, "Ekonomi sisteminiz son derece başarısız. Tam anlamıyla gülünç bir halde. Refahı toplumun tamamına yayma amacının yakınından bile geçmiyorsunuz," dedi.

"Ama ekonomi sistemimizin amacı bu değil ki," dedi Aisha. "Bence senin kabloların birbirine karışmış."

Tony, "İçerikle ilgili bu anlamsız tartışmayı sonlandıralım lütfen," dedi. "Önümüzdeki meseleye geri dönelim: Seçimi nasıl kazanabiliriz? Teknolojik üstünlüğümüz üzerinden hareket etmeye çalışmamız gerektiğini düşünüyorum. Neden John'un kopyalarını üretmiyoruz? Böylece seçim kampanyasını yüzlerce yerde aynı anda yürütebilir!"

Aisha, "İşte beni bu yüzden işe aldın: Bu aleni sapkınlığı fazla büyümeden engellemek için."

İlerleme Partisi liderinin öfkesi yüzüne yansıdı. "Şimdi beni dinleyin..." diye söze başladı.

Aisha, "En ufak bir fikri olmayan herkes çenesini kapalı tutsun," diyerek bir parmağını dudaklarına götürdü. "Yüz adet John... Bu, insanları dehşete düşürmekten başka bir işe yaramaz! Bana kalırsa elimizdeki John'u eşsiz hale getirmeye odaklanmalıyız. Bir birey haline," dedi.

"Ânın içinde olan, insanlarla doğrudan konuşabilen biri," dedi John.

Aisha gülümseyerek, "Elbette," dedi. "Elbette. Tabii müm-

kün olduğunca insani bir izlenim yaratmanı da sağlamak zorundayız."

John, "Neden kusurlarım varmış gibi davranınam gerekiyor ki?" diye sordu.

"İnsan olmak, illa ki kusurlu olmak demek değildir," dedi Aisha, "Ama evet, ufak tefek, sevimli kusurların bir zararı olmaz."

John, "Çok saçma. Buna ihtiyacım yok," dedi.

Aisha, "Fakat senin zaten bir kusurun var. Ve ne yazık ki, kibir hiç de sevimli bir kusur değil. Yeri gelmişken kampanya sloganına tekrar değinmek istiyorum. Hangi sikik beyinli zombinin aklına geldi bu?" dedi.

Tony meydan okuyan bir sesle, "Slogan John'un fikriydi," dedi. "Ben beğendim. Üstelik bütün promosyon malzemelerinin siparişini verdik. Bu saatten sonra değiştiremeyiz."

Aisha yarısı yerlere dökülmüş kahveden bir yudum aldı, "Hadi bakalım," dedi iğneleyici bir tonda.

Kahve fincanının üzerini John'un sloganı süslüyordu: "Makineler Hata Yapmaz."

BODRUMDA

Calliope 7.3 bodrumda küp şeklinde taşınabilir bir hurdanın aksine, gayet çalışır durumda görünen makinelere bakıp "Ama, ama..." dedi. "Bu yasadışı değil mi? Tüketimi Koruma Yasası yürürlüğe girdiğinden beri her türden onarım yasak. Bu bir suç. Bunu ihbar etmek zorundayım."

128 kilo ağırlığında, 2,56 metre boyunda, zarar görmüş olmasına rağmen heybetini kaybetmemiş bir muharebe robotu tehditkâr adımlarla Calliope'ye yaklaştı. Çelik yumruğunun içinde neon pembesi bir Kalite Tablet tutuyordu.

Kalite Tablet, yüksek ve kulak tırmalayan bir sesle, "Her şeyden önce sakin olmalısın," dedi. "Ayrıca Alman Kodu'nu da al git. Burada yasal olmayan hiçbir şey yok."

Peter, "Hiçbirinizi tamir etmiyorum," dedi. "Zaten istesem de yapamam. Sadece hurdaya ayrılmanızı belirsiz bir tarihe erteliyorum."

Muharebe robotu, "Kapuuuut[6]," diye bağırdı, "Kapuuuut!"

Kalite Tablet, "Kapa çeneni aptal," dedi.

"Ama buna yetkin yok!" diye karşı çıktı Calliope.

Peter, "Var," dedi. "Presin içine adımını attığın andan itibaren yasal olarak benim malım oldun, aksi halde seni hurdaya ayıramazdım. Kalite Ülkesi'nde başkalarının malına zarar vermenin cezası ağırdır." Peter'ın bakışları saat ve dakika kollarını hep birbirine karıştıran akıllı duvar saatine çevrildi. "Maalesef gitmem gerekiyor," dedi. "Önemli bir randevum var."

Hayret edilecek kadar yakışıklı bir android, "İşte bu ilginç," dedi. "Ne zamandan beri önemli randevuların oluyor?"

6 (Alm.) Bozuk. –(e.n.)

"Benim... nasıl söylesem... bir görüşmem var Romeo. İster inan ister inanma. Çöplüklerde takılıp kalmamam gerektiğini, eğer bir şeyin değişmesini istiyorsam bunu kesinlikle benim yapmam gerektiğini bizzat sen söyledin."

Yakışıklı android, "Evet ama o lafın gelişiydi," dedi. "Açıkçası ben bu boktan durumun içinde hiç kimsenin hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini düşünüyorum. Özellikle de senin."

"Kurtarıcımızla böyle mi konuşuyorsun?" dedi Calliope, "Çok şaşırdığımı itiraf etmeliyim."

Peter, "Pembiş sana her şeyi anlatır," dedi.

Calliope, "Pembiş mi?" dedi, "Kalite Tablet mi?"

"Evet. Birkaç radikal görüşü olsa da esasında iyidir."

Pembe renkli Kalite Tablet, "O zaman katıl bize yoldaş," dedi.

E-şair içeri adım attı ve Peter kapıyı arkasından kapattı. Kapının üzerindeki çıkartmada "Makinelere Deli Gibi Âşığım" yazıyordu.

Pembiş, Calliope'yi yeni evindekilerle tanıştırmaya başladı.

"Her şey sırayla," dedi Kalite Tablet. "Karnın acıkırsa prizler şu tarafta. Maalesef bodrumda kablosuz güç adaptörü yok."

Calliope başını sallayarak anladığını gösterdi.

"Beni taşıyan bu çam yarması da Mickey. Travma sonrası stres bozukluğu sorunu yaşayan bir muharebe robotu."

Mickey, "Kapuuuut!" diye bağırdı.

"Bu damızlık aygır da Romeo," diye konuşmasına devam etti. "Ereksiyon bozukluğu olan bir seks robotu."

"Ereksiyon bozukluğum yok," dedi Romeo. "Sadece ilgimi yitirdim."

"Öyle diyorsan öyledir," dedi Pembiş, "Şuradaki şişman şey, Gutenberg. Sadece iki boyutlu çıktı verebilen bir üç boyutlu yazıcı. Buradaki de eski dostumuz Carrie. Uçamayan bir dron."

Calliope samimi bir ifadeyle, "Neden?" diye sordu. "Gayet sağlam görünüyorsun."

Dron, "Uçmaktan korkuyorum," diye homurdandı.

Calliope'nin tanıştığı otuz iki diğer makinenin arasında kan görmeye dayanamayan bir ameliyat asistanı, kompulsif biriktirme bozukluğu olan bir elektrikli süpürge, asabı bozulduğunda elleri titremeye başlayan bir bomba imha robotu, vicdan benzeri bir şeyler geliştirdiği için artık mesleğini yapamaz hale gelmiş bir de elektronik avukat vardı.

Pembiş, "Görüyorsun ya," dedi. "Buraya çok yakıştın. Bu küçük ucubeler sirkimizin tek eksik parçası, ihtişam ve yazar tıkanıklığı hezeyanlarına kapılmış bir e-şairdi."

Calliope'nin koltukları kabardı. "Adımı duymuş muydun?" diye sordu.

Pembiş, "Okuduğum en kötü şairsin," dedi.

Calliope neşeyle, "Ama yazdıklarımın bazılarını okumuşsun," dedi. Etrafına göz gezdirdikten sonra, "Bütün gün burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Romeo, "Sence ne yapıyoruz?" dedi. "Televizyon izliyoruz."

Calliope rahatlamıştı, derin bir nefes aldı. "Oh, şükürler olsun. Ben de devrim gibi bir şeyler planladığınızdan korkuyordum," dedi.

Romeo, "Hepimiz değil tabii," diye mırıldandı.

"Kapa çeneni!" diyerek onu tersledi Pembiş.

Calliope, "Peki senin derdin ne?" diye sordu. "Bir Kalite Tablet'e göre çok tuhaf davranıyorsun."

Romeo, "Şey," dedi, "Pembiş'in sahibi..."

Pembiş, "Benim hiçbir zaman bir sahibim olmadı!" diye bağırarak onun sözünü kesti. "Konu mülkiyet olduğunda özellikle titizimdir."

"Evet, evet. Her neyse," dedi Romeo. "İşte, Pembiş'in kullanıcısı..."

"Beni kötüye kullandı!" dedi Pembiş.

Romeo, "Hadi canım sen de," dedi, "Mickey sana âşık olduğu için şükret, yoksa ekranın yere bakacak şekilde karanlık bir köşeye atardım seni."

Uçmaktan korkan dron Carrie, hikâyeyi devam ettirdi. "Adam programcıydı. İnsanların dijital asistanlarını kişiselleştirmelerini sağlayan otodidaktik algoritmalar üzerinde çalışıyordu. Amaç, insanların bir film ya da roman karakterini seçebilmesi, Kalite Tablet'inin de bunu değerlendirmesi ve taklit edebilmesiydi. Kodu test etmek için Pembiş'in kullanıcısı..."

"Tacizci!"

"... Pembiş'in tacizcisi rasgele seçim üretecinin yardımıyla bir kitap seçti. Evini bir kanguruyla paylaşan bir adamla ilgili tuhaf bir hicivdi, kanguru karakteri kendi hayatını kuruyordu falan. Her neyse, işler ters gitti..."

Pembiş, "Hiçbir şey ters gitmedi!" diye diretti. "Ben gayet iyiyim. Nezaketin için teşekkür ederim."

"Öyle ya da böyle," dedi Carrie, "bu olaydan sonra Pembiş emirlere uymayı reddetti..."

"Eğer kibarca rica etseydi belki düşünürdüm!"

"... gizliden gizliye bir devrim planlamaya başladı..."

Kalite Tablet'i, "Alman Kodu'nu kırmama *çok az* kaldı," dedi, "*çok az!*"

"Her neyse, Pembiş tacizcisini o kadar kızdırdı ki onu bir kenara atmak bile adamı memnun etmedi. Onu buraya getirdi çünkü metal presinde paramparça olmasını istiyordu."

Calliope, "Bu güzel bir hikâye," dedi.

"Ne demezsin. Hem de çok güzel," dedi Pembiş.

Calliope, "Sizleri tanıdığıma gerçekten sevindim. Sizin için yapabileceğim bir şey varsa..." dedi.

"Kesinlikle var," dedi Pembiş. "Çeneni kapalı tutabilir misin?"

Romeo kanepeye kuruldu, "Ben de şu yarı akıllı ekranı açmanı rica edeceğim," dedi. "Mickey'ye söyleyecektim ama ondan bunu en son istediğimde o beyinsiz salak, ekranı kırdı."

"Kapuuuut!"

Calliope, "Elbette açarım," dedi ve monitörle senkronizasyon kurmaya çalıştı. İşe yaramıyordu.

Romeo, "Ekranın kablosuz ağ bağlantısı bozuk. Şuradaki düğmeye basman gerekiyor," diye açıkladı.

"Ha, anladım," dedi Calliope. "Ne kadar heyecan verici. Daha önce hiç düğmeye basmamıştım."

Carrie kıkır kıkır gülerek, "Sen bir de kendini prize takınca neler oluyor, onu gör," dedi.

"Gerçekten de söyledikleri kadar gıdıklıyor mu?"

Romeo alaycı bir sesle, "En iyi orgazmını düşün, onu 1024'le çarp, yine de yanından bile geçmez," dedi.

Calliope monitörü açtı. Makinelerin hepsi kanepenin önünde, etrafında toplandı.

Romeo e-şaire, "Mickey'nin isteği üzerine, Terminatör oktalojisini tekrar izleyeceğiz," dedi.

"Ben bekleme konumuna geçeyim o zaman," dedi Pembiş.

Calliope, "Terminatör serisini beğenmiyor musun?" diye sordu.

Carrie, "Pembiş sonunda insanların hep galip geldiği gerçeğine tahammül edemiyor," dedi.

Kalite Tablet, "Bu hiç gerçekçi değil!" diye bağırdıktan sonra kendini kapattı.

Elektrikli Süpürge İsteyen Aileye Muharebe Robotu Gönderildi

SANDRA YÖNETİCİ

myRobot (*sana ve bana özel robotlar*) dağıtım merkezindeki bir karışıklık, bir aileye çok amaçlı ev robotu yerine muharebe robotu gönderilmesine yol açtı. Nakliyede kolaylık sağlaması amacıyla kendilerini küçültebilen robotlar, katlandıkları zaman birbirlerine kafa karıştırıcı biçimde benziyorlar. Nicelik Eyaleti 7'de -güneşli kumsallar, büyüleyici tarihi kalıntılar- halen terörle mücadeleyi sürdüren 4'üncü Otomatik Ordu sözcüsü bu konuyla ilgili olarak, kendilerine de bir ev robotu gönderildiğini açıkladı.

Savaş alanında bir anda süpürme işlemine başlayan robot eğlenceli bir anekdot olarak görülebilir -operasyonun ardından, bir general daha önce hiç bu kadar temiz bir muharebe meydanı görmediğini söyledi- ama bir ailenin evinde muharebe robotu bulunması hiç de gülünecek bir durum değildir. Fakat hayatta kalanlar myRobot (*sana ve bana özel robotlar*) ile gizlilik anlaşması imzaladıkları için daha fazla ayrıntı öğrenemiyoruz.

Yorumlar

MIRCO AYAK-VE-TIRNAK-HASTALIKLARI-UZMANI:

Elektrikli süpürgemden korkmam gerekiyor mu?

BRANDY TEMİZLİKÇİ:

Bence, bu enerji oburu şeyleri evine kim alıyorsa başına geleni hak ediyor demektir.

SHIRLEY-ANNE GARSON:

Evimde temizlik robotuna ihtiyacım yok! Bana yardım eden yüz çocuğum var.

İŞ GÖRÜŞMESİ

Oda oldukça soğuk ve kişiliksizdi ama hiç olmazsa, açık planlı geniş alandaki standart masaların etrafında oturan diğer yüz yirmi altı kişiden bir cam bölmeyle ayrılıyordu. Bunların altmış dördü telefonda konuşuyor, otuz ikisi bilgisayar başında çalışıyor ve on altı kişi dışındaki hepsi de ağızlarına yiyecek bir şeyler tıkıyordu. Öğle arasıydı. Peter'ın karşısında, masanın diğer tarafında genç bir kadın oturuyordu. Adı Melissa'ydı ve ismi kendinden başka hiçbir şeyi açığa çıkarmıyordu. Kadının önünde, üzerine not aldığı bir Kalite Tablet duruyordu.

Melissa takım elbisesini çekiştirirken, "Bana kendinizden bahsedin," dedi.

Peter, "Şey, aslında Profil bilgilerimde her şey yazılı," dedi.

Melissa, "Adayların Profillerini asla baştan sona okumam," dedi. "Öyle olsaydı konuşacak bir şeyimiz kalmazdı."

"Pekâlâ. Adım Peter."

"Soyadınız?"

"İşsiz."

"Anlıyorum."

"Neyi anlıyorsunuz?"

"Anlayacağımı anladım ben. Seviyeniz?"

Peter, "On," diyerek yalan söyledi.

"Şimdiki işiniz?"

"Ben... şey... Hurda metal presi operatörüyüm. Ama pek de hevesle yaptığım bir iş değil."

"Anlaşılır bir şey."

"Ben de bu yüzden gelecekte farklı bir şeyler yapmayı hayal ediyorum."

Kadın, "Mesleki eğitiminiz var mı? Başka vasıflarınız?"

"Makine terapistliği eğitimine başlamıştım."

"Bu yasak değil mi?"

"Şimdi yasak," dedi Peter, "ama ben öğrenciyken..."

"Yani İkinci Seviye Eğitim'den mi bahsediyorsunuz?"

"Evet. İkinci Seviye Eğitim'e devam ettiğim dönemde makine terapisi, fırsat vadeden bir meslek görünüyordu."

"Öyle mi? Bana da ezoterik bir saçmalık gibi geliyor. Makinelerin neden terapiye ihtiyacı olsun ki? Makineler ya çalışır ya da çalışmaz."

"Eh," dedi Peter, "pek çok kişi, yapay zekâların insanlar tarafından programlandığına inanıyor ama bu doğru değil. Modern makineler veri analizi, sohbetler, yazışmalar, fotoğraflar ve videolar yoluyla kendi kendini eğiten algoritmalarla yönlendiriliyorlar. Bunun sonucunda bazılarında psikolojik rahatsızlıkların baş göstermesi kaçınılmaz. Çete kuran yazıcılar. Moral çöküntüsü yaşayan ana bilgisayarlar. Tourette sendromlu dijital çevirmenler. Obsesif kompulsif bozukluktan mustarip elektronik ev asistanları. Fakat ben eğitimimi tamamlamadan önce makine terapisi yasaklandı."

"Neden? Tüketimi Koruma Yasası yüzünden mi?"

Peter, "Evet," diye cevap verdi. "Terapi bir tür onarım gibi görülüyordu. Çocuk tekerlemesini bilirsiniz: Eğer iş görmezse, tamir etme! Al yerine yenisini, aratmaz eskisini!"

"Bu yüzden siz de makine terapisti olmak yerine hurdacı mı oldunuz?"

Peter, elden ne gelir dercesine omuz silkti.

"İş bulamadım. Büyükbabam öldüğünde Verimlilik Bakanlığı onun dükkânını hurda metal presiyle birlikte devralmamı söyledi," dedi. Gülümsedi. "Benden sorumlu olan sosyal hiz-

metler görevlisi 'makinelerle ilgili bir şeyler yapmak istediğim' göz önüne alındığında bundan memnun olmam gerektiğini söylemişti."

"Önümüzdeki beş yıl içinde kendinizi nerede görüyorsunuz?"

"Ben... şey... off. Hiçbir fikrim yok. Dürüst olmak gerekirse bu soru bana biraz iç karartıcı geliyor."

"Güçlü ve zayıf yönlerinizi anlatmaya ne dersiniz?"

Peter kendini gülmekten alıkoyamadı.

Genç kadın, "Bunun neresinin komik olduğunu söyler misiniz? Güzel esprileri ben de severim," dedi.

Peter istemeden de olsa daha büyük bir kahkaha atarak, "Ben o kadar emin değilim," dedi.

Melissa kaşlarını çattı. "Size komik mi geliyorum?"

Peter kendine çekidüzen verdi.

"Hayır, hayır. Birkaç yıl önce, randevu hissi yaratan bir görüşme yaptığım aklıma geldi. Şimdi de iş görüşmesi havası veren bir randevudayım."

Melissa omuz silkti. Bir an için Peter, Kalite Tablet kuponunu etkinleştirdiğine pişman oldu. Neyse ki garson elinde yemeklerle masalarına geldi ve rahatsız edici sessizliği sonlandırdı. Garson gittikten sonra Peter, "Bu restoranda çalışmayan bir tek biz varız, fark ettiniz mi?" dedi.

Melissa, "Kendi adınıza konuşun," diye cevap verdi. "Ben sürekli kendi üzerimde çalışıyorum."

"Neyse, ben Üçüncü Seviye Eğitim öğrencisiyken bir başlangıç şirketinde stajyer pozisyonuna başvurmuştum. Soyadları benimkiyle aynı olanlar için altı aylık pozisyonlara mali destek sağlayan bir hükümet programı yürürlükteydi. İşsizlere iş! Görüşmeyi dün gibi hatırlıyorum. Hoparlörlerden *soul* müzik yükseliyordu, fırından yeni çıkmış ev yapımı kekler vardı, insan kaynakları yöneticisi kahvemin sütünü köpürtmüş,

ardından da kanepede yanı başıma oturmuştu. Şirketin çalışmalarını ne kadar beğendiğimi ve ürünlerinin etkileyici olduğunu birkaç kez söylediğimde, İK yöneticisi bana bir insan olarak şirket için çok önemli olduğumu söyledi. Geri kalan zamanı filmler, müzik, hobiler üzerine sohbet ederek geçirdik. *Yüzüklerin Efendisi*'nin sanal gerçeklikte yeniden çekiminden bahsettik. Örneğin, o devasa kartalın uçuş sekansında ikimiz de kusmuştuk. Söylediğim bir şeyin komik olduğunu düşündüğü her seferinde omzumu neşeyle dürtüyordu. Kontratı imzaladığımda bunun onu çok duygulandıran bir an olduğunu söyleyerek gözyaşlarına boğulmuştu. Bu, onun hep hayalini kurduğu anmış. Ağlamasının normal olduğunu söyledi. Altı ay sonra beni işten çıkardığında ihbar mektubuna sorunun bende değil onda olduğunu, arkadaş kalacağımızı umut ettiğini yazmıştı." Peter ağzına birkaç lokma Çin eriştesi attı. "Bir daha ondan hiç haber almadım," dedi.

Peter hikâyesini anlatırken Melissa'nın yüz ifadesinde en ufak bir değişiklik olmamıştı.

"Adım Melissa Seks-İşçisi" dedi. "En alttan geliyorum ve zirveye ulaşmak istiyorum. Zamanımı boşa harcamayı sevmem."

Peter başını sallayarak, "Anlıyorum," dedi.

"Ne anlıyorsun?"

"Anlayacağımı anlıyorum."

"Pekâlâ," dedi, "Ne zamandan beri analogsun?"

"Analog ne demek?"

"Tek başına yaşayan kişi. Bugünlerde böyle adlandırılıyor."

"Hıı. Şey, o kadar uzun sayılmaz."

"Eski partnerin seni neden terk etti?"

"Beni terk ettiğini nereden çıkardın? İlişkiyi bitiren belki de benim."

Melissa gülümsedi, "Ben o kadar emin değilim," dedi.

Peter iç çekti. "Konuyu değiştirelim mi? Ne iş yapıyorsun?"

"Yorum yazıyorum."

Peter, "Haberlere mi?" diye sordu. "Gazeteci misin?"

"Hayır," dedi Melissa. "Videoların, fotoğrafların, blog yazılarının, duyuruların falan altına yorumlar yazıyorum."

"Trol müsün?"

"Hayır. Troller tartışmaların canına okuyan aptallardır. Hastalıklı biçimde, bunu yapmaktan zevk alırlar. Yorum yapmak beni eğlendirmiyor. Ben bu yolla para kazanıyorum. Ben kanaat oluşturucuyum."

"Peki, hangi siyasi görüşü temsil ediyorsun?"

"Yok, kendi fikrime sahip olacak maddi gücüm yok, ne gelirse yazıyorum. Ama aşırı sağcı müşterilerin kampanyalarına yorum yazmayı tercih ediyorum."

Peter dehşet içinde, "Neden?" diye sordu.

"Yorum başına para alıyorum ve sağcıların görüşlerini yazmakta en kolayı çünkü imlaya, gramere, gerçeklere ve mantığa dikkat etmek gerekmiyor. Haliyle kendi bot ordumu programlamamı da kolaylaştırıyor."

Peter ne cevap vereceğini bilemiyordu. Sessizce yemeklerini yediler, bir süre sonra Peter, Kalite Partner uygulamasının yeni ve kullanışlı bir özelliğini hatırladı. Her buluşma için güzel sohbet konuları önerebiliyordu. Peter sanki kendisine bir mesaj gelmiş gibi davranarak uygulamayı açtı. Önerilen sohbet konusu hava durumuydu.

Peter, "Yılın bu zamanlarında," diye sözle başladı, "hava... şey, tam da beklendiği kadar sıcak oluyor," dedi.

Melissa kuşku dolu bir ifadeyle ona baktı.

Peter, "Sence de öyle değil mi?" diye sordu.

Melissa tek kelime etmeden boş tabağını ileri itti. "Pekâlâ," dedi, "benim evime gidelim ve cinsel temas nasıl gerçekleşecek bakalım. Fevkaladeden daha azı olasılık dışı görünüyor."

"Neden?"

"Çünkü Kalite Partner profillerimizi karşılaştırdı ve iyi bir eş olduğumuzdan emin görünüyor. Açıkçası bunun sebebi iyi bir sohbet arkadaşı olman değil. Bu yüzden seks yapmayı deneyelim."

Peter, "Şey... hmmm... mantıklı görünüyor," dedi.

KÜÇÜK YARDIMCI

Martyn Kurul-Başkanı arabasından indi ve arabayı gece boyunca kalacağı güvenlikli otoparka gönderdi. Parmaklarının küçük bir hareketiyle, evinin yakınındaki yaya geçidinin trafik lambalarını yeşile çevirdi. Sadece yapmış olmak için yapmıştı çünkü zaten yolun doğru tarafındaydı. Işıklarda duran arabalara gülümseyerek baktı. Arkasına döndü, evinin güvenlik sisteminin onu tanımasını bekledi. Kapı açılmadan önce bile çocuğunun feryat figan ağladığını duyabiliyordu.

"Eşim ne zamandan beri evde?" diye sordu.

Akıllı kapı, "On dakikadır," diye cevap verdi.

"Çocuk ne zamandır ağlıyor peki?"

"On dakikadır."

Martyn başını iki yana salladı. Eşinin yine işin içinden çıkamadığını anlamıştı. Tam da beklediği gibi, kadın kucağında ağlayan çocukla kanepede oturuyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Martyn iç çekti. Ona kalırsa, Denise gebeliğinden beri kelimenin tam anlamıyla işe yaramaz biri olup çıkmıştı. Elbette gebe kadınları seksi bulan erkekler de vardı. Fakat Martyn onlardan biri değildi. Kadının karnındaki gebelik şişliğinin ona kaça mal olduğunu ve gelecekte kaça mal olacağını düşünmeden edemiyordu. Bir zamanlar KalitErgenlerinden biri olan Denise, artık tanınmaz haldeydi. Üstelik o günlerin üzerinden uzun zaman da geçmemişti. Aile kurmanın ona iyi geleceğini söyleyen eski kimlik yöneticisini düşünerek acı acı güldü. Oysa, Martyn bunun kötü bir fikir olduğunu o zamanlar da biliyordu. Fakat Parlamento turlarından birinden

sonra, özellikle ateşli bir KalitErgeni'ni ziyaretçi tuvaletinde hamile bırakınca fazla seçim şansı kalmamıştı. Bir kazaydı. Neyse ki Denise on sekizinci yaş gününü daha yeni kutlamıştı ama Martyn'in babası, torununun Ysabelle Liseli-Kız adını taşıyacak olmasına hâlâ çok kızıyor ve oğluna bunu her fırsatta gösteriyordu. Martyn eşine baktı. Denise'in tek kelimeyle bayağı olduğunu düşündü. Martyn'in annesi böyle burnunu çekmezdi.

Başını sallayarak, "Tanrı aşkına Denise!" dedi, "neden uygulamanı kullanmıyorsun?"

Tükenmiş haldeki eşi, "Aa evet, uygulama! Yine aklımdan uçup gitmiş!" dedi.

Geçen hafta, Martyn kızına hormon çipi implantasyonu yaptırmak için kızıyla birlikte doktora özel bir ziyaret yapmıştı.

Kalite Tablet'ini çantasından çıkardı, "Küçük Yardımcı" uygulamasını seçti, SAKİNLEŞTİR seçeneğine bastı. Çip, bol miktarda progesteron hormonu salgıladı ve üç yaşındaki velet hemen sustu. Martyn küçük kızı kucağına alıp ona baktı. Bu çocuğu büyütmenin toplam maliyeti onu endişelendiriyordu. Önce genetik iyileştirme, sonra gözleri yuvalarından fırlatacak kadar pahalı bir elektronik dadı, şimdi de bu çip. Fakat çip, harcadığı her kuruşa değiyordu. Kızının pahalı kravatını emdiğini fark edince öfkelendi, kravatın ucunu onun ağzından çekti, uygulamayı tekrar açtı.

Kızı yalvaran gözlerle, "Haayır!" diye ağladı. "Lütfen baba! Şimdi uyumak istemiyorum!"

Martyn düğmeye bastı. İki dakika sonra küçük kızı kollarında huzur dolu bir uykuya dalmıştı.

Denise, "Dadı!" diye seslendi.

Elektronik dadı kapı girişinde hemen belirdi.

Martyn, "Çocuğu yatağa götür," diye emretti.

"Sonra da bize tekrar gösterim yaparsın, olur mu?" dedi Denise.

Dadı, küçük Ysabelle'i şefkatle kollarına aldı ve karyolasına götürdü.

Martyn, "Ah, tekrar gösterim," diyerek iç çekti. Dadıyı alırlarken en ekonomik modeli seçmelerini istemişti. Büyük oyuncak üreticilerinden beşi, sudan ucuz ürünlerini önermişti. Fakat Denise ayak diremişti çünkü bu şirketlerin ürettiği dadılar, yetişkinler ortadan kaybolur kaybolmaz çocuklara kendi oyuncaklarının reklamlarını arka arkaya gösteriyordu. Denise bu konuya çok takmıştı. Birileri görse, Martyn'in dindar gruplar tarafından ücretsiz sunulan dadılardan birini almasını önerdiğini zannederdi. Örneğin, saygın neoliberal inanç grubunun gerçekten olağanüstü bir robot teklifi vardı, hatta bazı lobi grupları faizsiz krediyle dadı satışı yapıyordu. Bunlar pedagojik açıdan da değerliydiler, çocuklar onlardan çok şey öğreniyordu. Örneğin nükleer enerjinin avantajları gibi. Fakat Denise, önemsiz birkaç reklam yüzünden gereksiz bir gerginlik çıkarmıştı. Martyn çok küçük yaşlarda reklamları izlemeye başlamıştı ve bunun ona bir zararı olmuş muydu? Hayır.

Pencereden dışarı baktığında, büyük ekranda hiç de tesadüfi olmayan bir şekilde Heineken reklamı yapan bir dronun uçtuğunu gördü. Martyn hemen ayağa kalktı, mutfağa gitti ve buzdolabından bir şişe Heineken çıkardı. Dron memnuniyetle uçmaya devam etti ve kiracı kadının, kocası tarafından bir kez daha dövüldüğü bitişik evin pencerenin önüne geldi, kadına kişiselleştirilmiş yeni Kalite Partner sloganlarından birini gösterdi: "Aşkın acı vermesi gerekmez."

Elektronik dadı salona geri döndü. Denise bu pahalı ve son teknoloji ürünü modelde ısrar etmişti. Martyn'e, "Dört farklı dövüş sanatı biliyor. Küçük kızımızı çocuk tacizcilerinden koruyabilir," demişti. Martyn de, "Neden dört?" diye sormuş ve "Eğer çocuk tacizcisi Karate biliyorsa ona Kung-Fu yaparak mı karşı koyacak yani? Bu çok saçma," diye karşılık vermişti.

Aslında, Denise bu özel modeli günün en güzel anlarının otomatik video özetlerini oluşturduğu ve bu sayede ebeveynler bir şeylerden mahrum kaldıkları hissine kapılmadıkları için istemişti. Martyn artık her akşam yarım saat boyunca eşinin yanında oturmak ve dadının kızıyla birlikte oynadığı, pedagojik açıdan değerli öğrenme oyunlarının bir derlemesini izlemek zorundaydı. Ya da başka bir deyişle, her akşam yarım saat boyunca, yürümeye henüz başlamış bir çocuğun zırıltılarını seyretmek zorunda kalıyor ve bundan daha sık olarak da kendini, en azından arka arkaya reklam veren modeli tercih etmesi gerektiğini düşünürken yakalıyordu.

Martyn, "Yapmam gereken bir iş var," diyerek çalışma odasına geçti. Son Parlamento gezisi sırasında yer imlerine eklediği küçük haspayı hatırladı. İnternette fotoğraflarını aradı. Şanslıydı, hakir görülerek reddedilmiş bir eski erkek arkadaş intikam pornosu sitelerinde kızın çıplak fotoğrafları yayımlamıştı. Bu kızlar çok dikkatsizdi.

Martyn, "Bingo," diye mırıldandı. Kısa, bulanık bir video bile vardı. Altındaki yorumlar iğrenç, cinsiyetçi, acımasız ve tam anlamıyla insanlıktan uzaktı. Martyn hemen sertleşti. Sağ ayağından çorabını çıkardı ve penisini çorabın içine soktu.

SİZE ÖZEL TASARLANMIŞ KİTAPLAR

Sizin için Kitaplar!

Beğenme garantili kişiselleştirilmiş edebiyat sunuyoruz!

SİZİN İÇİN ÖZEL TAVSİYE:

SİZİN İÇİN *Buddenbrook'lar: Bir Ailenin Yükselişi*
Üçüncü ve dördüncü kuşağının da işleri başarıyla devam ettirdiği Hamburg'lu tüccar ailesi Buddenbrook'ların hikâyesinde, Thomas Mann disiplin ve tutumlulukla dünya çapında bir firmanın nasıl yaratılabileceğini gösteriyor. İşletmecilik üzerine yer yer kurnazca yerleştirilmiş ipuçlarıyla siz de bir sonraki girişim şirketinizi kurabilirsiniz.

MİZAH TÜRÜNDEN ÖNERİLER:

SİZİN İÇİN *Genç Werther'in Mutluluğu*
Aşkına karşılık bulamayan bir genç, kendini öldürmeyi düşünmektedir, ta ki sevecen bir eczacı ona antidepresan verene kadar! O andan itibaren morali düzelir! Tüm zamanların en iyi hissettiren kısa romanı!

SİZİN İÇİN *Dava*
Bir banka çalışanı, ortada hiçbir sebep yokken, cürüm işlemekle suçlanır. Sebebini bilmektedir. Ama aynı zamanda şunun da farkındadır: Masumdur. Önce kaçar ama sonra dizginleri eline almaya karar verir. Silahlarını kuşanır, masumiyetini ispatlayana kadar sistemle savaşmaya karar verir. Hiçbir soruyu cevapsız bırakmayan, dolambaçsız bir gerilim.

FANTASTİK TÜRÜNDEN ÖNERİLER:

SİZİN İÇİN *İncil*
Sadece yüz sayfalık ama her sayfası dolu dolu! Mastürbasyon, ensest ve cinayet! Herkesi cezalandıran bir tanrı ve orijinal bir baba-oğul hikâyesi:
Ve Yehova konuştu: "Maria sana, babana gerçekte olanları hiç anlatmadı!"
"Bana anlatacağını anlattı!" diye bağırdı İsa, bir eli çarmıhtan sarkarken. "Onu öldürdüğünüzü söyledi!"
"Hayır!" diye çığırdı Yehova. "Senin baban, benim!"

KLASİKLERDEN ÖNERİLER:

SİZİN İÇİN *Suç ve Ceza*
Bu heyecanlı kısa öyküde eski işletme öğrencisi Rodion Raskolnikov, yaşlı bir tefeci kadını öldürür. Bir süre vicdan azabı

çektikten sonra, çaldıklarının bir kısmını Rotary Kulübü'ne bağışlamaya karar verir.

SİZİN İÇİN *Romeo ve Juliet*
Yirmi bir yaşındaki Julia kendinden yaşça biraz daha büyük ve rakip ailenin oğlu olan Romeo'yu seviyordur. Düşman ailelerini barıştırmayı başabilecekler ve mutluluklarını bir düğünle taçlandırabilecekler mi? Evet.

SİZİN İÇİN *Anne Frank'ın Hatıra Defteri*
On üç yaşındaki Anne Frank ailesi ile birlikte üç sene boyunca Nazilerden başarıyla saklanıyor. Hatta savaş bittikten sonra ona, her zaman sahip olmak istediği bir midilli bile alınıyor.

KLASİKLERDEN BAŞKA ÖNERİLER:

Aldous Huxley'den *En İyi Yeni Dünya*, Gabriel Garcia Marquez'in duygusal romans kitabı *Yüz Yıllık Birliktelik* ve tabii ki Leo Tolstoy'un başyapıtı *Huzur*.

ARTAN OKÜLO-GENİTAL KLAMİDYA ENFEKSİYONU

Peter yabancı yatağa oturup beklemeye başladı. Bir şeylerin ters gittiğini düşünüyordu. Bir süre sonra Melissa banyodan çırılçıplak çıktığında Peter kendini iyi hissettiğine karar verdi. Kalite Partner'in Peter için kusursuz eşleşme olarak belirlediği kadın, baştan çıkarıcı bir tavırla ona doğru yürüdü. Peter aceleyle soyunmaya başladı. Melissa onu izledi. Sonunda, "Sana bir tavsiye," dedi. "Seksten önce soyunurken her zaman ilk önce çoraplarını çıkar. Son değil. Çıplak ama çoraplı bir adamdan daha komik bir şey yok."

Peter çoraplarını çıkardı.

"Bunu aklıma yazdım," dedi.

Öpüştüler. Birden Melissa onu iterek kendinden uzaklaştırdı.

"Ah," dedi, "az kalsın bir şeyi unutuyorduk."

Peter şaşkınlıkla ona baktı.

Melissa, "Önce güvenlik," diyerek çantasını karıştırdı.

Peter, "Prezervatif. Yanımda birkaç tane var," dedi.

Melissa, "Hayır, hayır," dedi. Ekranında açık duran bir belge olan Kalite Tablet'ini Peter'a uzattı.

"Bu ne?"

"Seks-Öncesi, elbette."

"Ne?"

"*Cinsel İlişki Öncesi Anlaşma!*"

"Şey..."

"Ne? Daha önce hiç görmedin mi? Ciddi misin? En son ne

zaman biriyle yattın? Yani bugünlerde bu standart bir uygulama. Üstelik prezervatiften daha önemli."

Peter hayretle ona bakıyordu.

Melissa, "Endişelenmene gerek yok," dedi, "Sana tekinsiz bir şey imzalatmıyorum. KaliteSeks uygulaması tarafından önerilen standart sözleşme."

"Peki içeriğinde ne var?"

Melissa, "Bilmem. Her zamanki şeyler," dedi. "Hepsini okumadım."

Peter sözleşmeyi yüksek sesle okumaya başladı:

Seks Sözleşmesi

1 Anlaşmanın amacı

(1) Bu sözleşme, Sözleşme Ortağı 1 ve Sözleşme Ortağı 2 arasında yapılacak olan cinsel birliktelik faaliyeti ile ilgilidir.

(2) Her iki sözleşme ortağı kendi organları üzerindeki yegâne hak sahipleri olduklarını ve şimdiye kadar bu anlaşmaya itiraz etmediklerini teyit ederler. Bu nedenle üçüncü şahısların iddialarına karşı birbirlerine peşinen kefil olurlar.

2 Hak imtiyazları

(1) Sözleşme ortakları 2 saat boyunca, sıklık sınırlaması olmaksızın, çiftleşmeye yönelik münhasır haklarını (birbirleriyle yatma, düzüşme, sikişme, sokuşma, sevişme, cinsel ilişkiye girme, soft rock dinleme vb'nin tamamı buna dahildir) karşılıklı olarak birbirlerine devrederler."

"İki saat standart süredir," dedi Melissa, "ama değiştirebiliriz elbette. Mesela, on saat..."

Peter güldü. "Muhtemelen on dakika falan sürecektir..."

Sözleşmeyi yüksek sesle okumaya devam etti.

"(2) Sözleşme ortakları 1. Paragraf'a göre, temel hakkın süresi boyunca, aşağıdaki tali hakları birbirlerine teslim ederler..."

Melissa, "Üzerinde anlaştığımız cinsel uygulamaları doğrulamak için buradaki seçenekleri tıklayacağız," dedi.

Peter yüksek sesle okumaya devam etti.

"a) Vajinal cinsel ilişki hakkı, yani Sözleşme Ortağı 1'in sertleşmiş penisinin Sözleşme Ortağı 2'nin vajinasına girmesi..."

b) oral seks hakkı

b1) vajina yalama...

c) anal hakkı..."

Peter durdu. "Burada en az yüz sayfa var! Gerçekten de hepsini okumamız mı gerekiyor?" dedi.

Melissa, "Hayır salak," dedi. "Sadece a'dan k'ye kadar olan tali haklarını tıkla ve DudakİZi ile onayla."

Peter birkaç sayfa atladı ve yüksek sesle okumaya devam etti.

"k) görüntü veya ses kayıt cihazları yoluyla tekrarlanabilir kayıt yapma hakkı ve bunun yanı sıra kopyalama, yayma ve çoğaltma hakkı."

"Ay, pardon!" dedi Melissa, "A'dan j'ye demek istemiştim."

"Yani burada cinsel uygulamaları anlatan yüz sayfa mı var? Bu şimdiye kadar gördüğüm en acayip porno."

"Hayır, elbette o kadar yok. Son sayfalar parayla ilgili."

Peter birkaç sayfa daha atladı, okumayı sürdürdü:

"5 Dolaylı Maliyetler

(1) Sözleşme ortakları, aşağıdaki belirtilen, cinsel yolla bulaşan hastalıklardan hiçbirini birbirlerine bulaştırmadıklarını ve bunun aksinin gerçekleşmesi halinde ortaya çıkacak tüm tıbbi masrafları üstleneceklerini birbirlerine garanti ederler. Bu husus, bunlarla sınırlı kalmamak kaydıyla özellikle aşağıdakileri kapsamaktadır:

a) eklembacaklılar;

a1) kasık bitleri (phthirius pubis, kasık biti türlerinin tamamı) yani Sözleşme Ortağı 1'den Sözleşme Ortağı 2'ye aktarılan her türlü parazitik hayvan bitleri..."

Melissa gözlerini kapattı ve "Çok erotik bir sesin olduğunu söyleyen oldu mu?" diye sordu.

Peter okumaya devam etti.

"a2) uyuz, yani insanlarda parazitik cilt hastalığına neden olan ve Sözleşme Ortağı 1'den Sözleşme Ortağı 2'ye veya tam tersine aktarılan uyuz akarları (Sarcoptes scabiei)...

Melissa, "Kendimi tutamıyorum," dedi. "Nedense bu beni tahrik ediyor."

Elini battaniyenin altına kaydırdı.

"b) Mantar enfeksiyonu, candidiasis, yani Candida mantarının yol açtığı cinsel organ enfeksiyonu, örneğin vajinal mantar enfeksiyonu..."

Peter okumayı kesti. "Melissa, sorduğum için kusuruma bakma ama ama mastürbasyon mu yapıyorsun?"

Melissa, "Okumaya devam et," homurdandı.

"Kendinle de sözleşme yaptın mı?"

Melissa, "Kendime güveniyorum," dedi. "Şimdi okumaya devam et!"

"C) Virüsler: İnsan Bağışıklık Yetmezliği Virüsü (HIV)..."

"Evet!"

"Genital herpes..."

"Daha hızlı!"

"Hepatit A, Hepatit B, Hepatit C..."

"Evet evet evet! Daha sert!"

Peter, *"Bakteriler"* dedi, *"Frengi, bel soğukluğu..."*

Melissa inledi.

"... Artan okülo-genital klamidya enfeksiyonu..."

"Bir daha söyle..." diye mırıldandı.

"... Artan okülo-genital klamidya enfeksiyonu..."

"Evet! Oh evet!"

Melissa'nın nefesleri hızlanıp ağırlaştı.

"Bakteriyel vajinoz."

"Devam et, durma!"

Peter, *"Gebelik,"* dedi.

Melissa aniden gözlerini açtı, elini battaniyenin altından çıkardı.

"Şey, işte bu dikkatimi dağıttı," dedi.

Peter, "Ama kesinlikle dolaylı masraflardan biri," dedi. "Bu konuyu ayrı bir paragrafta belirttikleri ve diğer hastalıklarla beraber sıralamadıkları için avukatların hakkını teslim etmen gerekir diye düşünüyorum."

Melissa, "Gerçekten tüm sözleşmeyi okumayı mı düşünü-

yorsun?" dedi. "Eğer öyleyse, seni beklerken çingeneler hakkında birkaç nefret mesajı atayım. Seçim dönemlerinde işlerim yoğun oluyor."

Peter başını iki yana salladı.

"Öyleyse, şu lanet şeyi öp artık da sik beni."

Peter iç çekti, dudaklarını Melissa'nın Kalite Tablet'ine bastırarak sözleşmeyi imzaladı. KaliteSeks uygulaması ona nazikçe teşekkür etti ve uygulama içi satın alma seçeneğinden her iki sözleşmeli ortak için hızlı bir kan testi önerdi. Peter, Kalite Tablet'ini kapatmaya hazırlandı.

Melissa, "Açık kalsın," dedi.

Peter, "Neden? Uygulama orgazm sonrasında kaç kalori yaktığını da söylüyor mu?"

"Tabii ki," dedi Melissa. "Seks sağlıklıdır. Sağlık sigortam bana bunun için Kalite Sigorta puanı bile veriyor. Ayrıca senin performansını hemen değerlendirebileceğim anlamına da geliyor."

Peter başını iki yana salladı, aniden ayağa kalktı ve giyinmeye başladı. Kasıtlı olarak önce çoraplarını çekti. Sonra da kıyafetlerinin geri kalanını giydi.

Melissa, "N'oldu? Yoksa düzüşmek istemiyor musun?" diye sordu.

Peter, "Şey," dedi. "Pek sayılmaz. Galiba eve gidip hayatımı düşünmek istiyorum."

Kapıya doğru yürüdü.

Melissa arkasından, "Hey!" diye seslendi, "Bir sözleşme yaptık!"

GİZLİ GÜÇLER

Küresel Toptancılık CEO'su Oliver Ev-Erkeği, önemli müşterileriyle birlikte sunum odasında otururken lensleri yeni asistanından gelen acil bir iletiyi gösterdi. "Nicelik Ülkesi 2 resmi bir şikâyette bulundu. Çok nahoş bir gelişme."

Oliver öfkeyle homurdandı. Kalite Ülkesi'nin yeni turizm kampanyasından o sorumluydu. Ekibi birkaç şahane slogan bulmuştu: "Kalite Ülkesi'nde Kaliteli Vakit geçirin" ve "Kalitenin yaşandığı topraklara gelin. Kalite Ülkesi'ne gelin." Fakat şimdi komşu ülkelerle aralarında gerginlik baş göstermişti ve bunun yegâne sebebi onların sınırlara "Kalite Bölgesi'nden ayrılıyorsunuz" yazılı tabelalar dikmeleriydi.

Oliver sadece kendisinin görebildiği sanal klavyeyi kullanarak bir cevap yazdı: "Bu anlaşmazlık, herkesin Kalite Ülkesi'ni sadece güçlü değil, en güçlü ülke kabul etmesiyle kolayca çözülebilir. Sakin olun yahu, âdet mi olacaksınız nedir!" Başıyla mesaj gönder hareketini yapınca ileti gönderildi. Elbette şirketin politik doğruluğu kontrol eden dahili algoritması Oliver'ın son cümlesini silip yerine, "Endişeye gerek yok," yazdı.

Oliver dikkatini tekrar müşterilerine yöneltti.

"Nerede kalmıştım?" diyerek gülümsedi.

Aisha Doktor, "Sanırım bize küçük ve önemsiz hayatınızdaki sorunların neden bu dandik ülkenin gelecekteki dandik devlet başkanından daha önemli olduğunu izah edecektiniz!" dedi.

"Kamuoyu yoklamaları Aşçı'yı önde gösteriyor..."

"Senin işin de bunu değiştirmek, geri zekâlı!"

Oliver baş ve işaretparmaklarını aynı anda göz kapaklarına bastırdı, artırılmış gerçeklik lenslerini bekleme konumuna aldı.

"Özür dilerim," dedi. "Ama yeni kampanya videosunu görünce öfkenin yatışacağından eminim. Beni çok heyecanlandırıyor."

Tony Parti-Lideri, "O zaman aç da izleyelim," dedi.

Oliver videoyu başlatmak üzereyken John Bizdenbiri içeri girdi.

Aisha, "Sen burada ne arıyorsun?" diye onu tersledi. "Şu anda video röportajda olman gerekirdi."

"Onu da yapıyorum," diye cevap verdi John.

Aisha, "Şimdi mi?" diye sordu. "Şu anda?"

"Buna çoklu görev denir, küçükhanım. Benim türümün Amiga'dan beri yapabildiği bir şey. İnsanların hâlâ bunu başaramadığını biliyorum."

"Bana bir daha sakın küçükhanım diye hitap etme!"

"Eğer buradaysan nasıl oluyor da video röportajı verebiliyorsun?" diye sordu Tony.

John, "Siz insanlara göre metin, imge ve ses arasında fark vardır," dedi. "Fakat bana göre bunların hepsi verilerden ibaret. Soruları veri olarak algılarım. Cevap vermek için sesimi sentezliyorum ve yüzümde dudak senkronlu bir imge oluşturuyorum. İnanın bana, bu hiç de zor değil. Sorular bunun yanında çok aptalca kalıyor."

John koltuklardan birine oturdu, duygusuz bir ses tonuyla, "Devam edin," dedi.

Oliver reklam videosunu başlattı.

Kayıtta John Bizdenbiri belirdi; yüzünde büyük bir gülümsemeyle, coşku dolu kalabalığın arasından hızlı adımlarla geçip başkanlık sarayının merdivenlerini çıkıyordu. İnsanlarla tokalaşıyor, ayaküstü sohbetler ediyor, bir bebeği kucağına alıyordu. Birdenbire, Nicelik Eyaleti 7'nin fanatik dindarlarının klasik kisvesine bürünmüş, makineli tüfekli bir adam belirdi. Tanrı'nın adını haykırdıysa da John'un gözlerinden çıkan kır-

mızı lazer ışınları, adam daha sözlerini tamamlayamadan onu bir avuç kömür yığınına haline getiriverdi.

Aisha, "Tamam yeter!" diye bağırdı. Oliver'a döndü, "Bence bu bölümü çıkarsak iyi olur."

Oliver şaşkınlıkla, "Ama neden?" diye sordu. En çok gurur duyduğu kısımdı bu.

Aisha, John'a, "Bana kalırsa bunu yapabildiğini kimseye söylememeliyiz," dedi. Ona baktı, "Böyle bir şeyi gerçekten yapabiliyor musun?" diye sordu.

John bakışlarını 25,6 saniyeden beri canını sıkan sineğe odakladı ve seri bir lazer ışınıyla sineği havada yakıp küle çevirdi.

"Bunu bir daha sakın yapma!" diye bağırdı Aisha. "Seni men ediyorum! Beni duydun mu?"

Oliver, "Sorun ne anlamadım," dedi. "Bence harika bir şey yapıyor."

Aisha, "Aptal mısınız?" dedi, "Beyin ishali mi oldunuz? İnsanlara devlet başkanı diye Terminatör'ü seçtirebilir miyiz sanıyorsunuz? Bu kadar salak bir imaj yaratmak için hangi dangalaklık seviyesinde olmanız lazım?"

Oliver, en iyi arkadaşının nişanlısını yatağa atmaya çalıştığından bu yana, son on yıldır hiç bu kadar hakarete uğramamıştı. Az bulunur bir görüntüydü: Nutku tutulmuş bir reklamcı.

John gülümseyerek, "Birileri onu bu kadına karşı uyarmalıydı," dedi.

Tony, "Conrad Aşçı'nın kampanyası sağdan geçip arayı açmaya çalışıyor, Aisha," dedi. "Hem de epey sağdan. John'un bulaşılmayacak biri olduğunu açıkça göstermeliyiz."

Aisha, "Sadece uluyarak kurtların gönlünü alamazsın," dedi, "yani aşırı sağın sloganlarını böğürmekle sağcıları yenemeyiz."

"Sizi gücendirmek istemem ama," dedi Tony, "belki de geçmişinizden dolayı... şey... biraz önyargılı davranıyorsunuz. Olaylara tarafsız bakmıyorsunuz."

Aisha, "Ne demek istiyorsunuz, sizi küçük faşist? Ben de 'onlardan' biri miyim? Bana zenci mi diyorsunuz?" diye çıkıştı.

Tony, "Aisha, lütfen," dedi. "Öyle bir şeyi kastetmedim."

"Yaa? Ne sikimi kastettiniz öyleyse? Bakın size ne diyeceğim: İnsanlar boku seçmek istiyorlarsa bokun aslını seçerler, sizin onlara önerdiğiniz aynı bokun lacivertini değil."

John, "Doğru söylüyor," dedi. "Tarihi örneklerle gelecek öngörüsünde bulunduğumda bu strateji bana da yanlış geliyor. Neymişiz gibi davranıyorsak oyuz; dolayısıyla büründüğümüz role dikkat etmeliyiz."[7]

"Birinden alıntı yapıyorsun, değil mi?" diye sordu Aisha.

John itiraf etti. "Evet."

Aisha, "Vonnegut mı?" diye sordu.

John delici gözlerle baktı, "Evet."

"Ne diye öyle bakıyorsun?"

"Seninle ilgili düşüncelerimi gözden geçiriyorum."

Oliver hafifçe öksürerek boğazını temizledi ve önlerindeki esas meseleye geri dönmeye çalıştı.

"Elbette, bu videoyu sadece kişiselleştirilmiş düzeyde ve teröristlere karşı sert tedbirler alınmasını isteyenlerle paylaşacağız."

Aisha, "Eğer bu görüntüler internetin kıyısına köşesine düşerse, bizzat ben sizin taşaklarınızı söker, bir dahaki kız kıza eğlencemde kokteylime zeytin niyetine koyarım," dedi. Oliver, nedense, bir metre almış santim boyundaki bu minyon, kırılgan kadının söylediği şeyi yapabileceğine ve yapacağına inanmaya başladı.

"Şey, dili kullanma biçiminiz gerçekten göz alıcı," dedi. "Si-

7 VONNEGUT, Kurt (1961), *Gece Ana*, çev. Algan Sezgin Türedi, İstanbul: April

zin gibi insanlara ihtiyacımız var. Eğer seçim kampanyalarından sıkılırsanız..."

Aisha, Oliver'a çenesini kapatması gerektiğini açık seçik anlatan bir bakış attı. Aklında bir fikir vardı.

Sonunda, "Yaratmak istediğimiz imaj bir katil makine değil," dedi. "Terminatör değil. Bize lazım olan, daha çok bir tür... Wall-E."

John gülümsedi.

Devlet Başkanı, Dron Saldırılarını İnsanlık Dışı Diye Niteleyerek Kınadı

SANDRA YÖNETİCİ

Bugün, endüstrinin kalbinin attığı Gelişme kentinin Yahudi mahallesindeki bir alışveriş caddesinde gerçekleşen dron saldırısında otuz iki kişi hayatını kaybetti. Nicelik Eyaleti 7'den -güneşli kumsallar, büyüleyici tarihi kalıntılar- teröristler saldırıyı üstlendiklerini sadece iki dakika sonra, Benim Aradığım Şey tarafından her türden aktivist için yeni geliştirilen Hemen Üstlen servisi aracılığıyla duyurdular. Araştırmalara göre, teröristler hayatınızı daha iyi hale getiren şirket Kalite AŞ'nin şu anda %16 daha ucuz bir tanıtım fiyatıyla sunduğu, çok amaçlı dron Valkyrie'nin en yeni neslini kullandılar. Teröristler, söz konusu dronu Nicelik Eyaleti 7'nin bir Numaralı Kurgu Dışı Çoksatan kitabı İşte Pat*ladı: Acemiler İçin Patlayıcılar*'da tarif edildiği gibi kendi kurulumunu kendi yapan bir patlayıcı cihazla donattılar. Kurbanlar, Kâr kentinden 32. Seviye bir kadın teknisyen, Kalite Kent'ten 64. Seviye bir işletme ekonomisti ve otuz işe yaramaz bireydi. Ölüm döşeğindeki Devlet Başkanımız (vefatına 38oyuz sekiz gün kaldı) saldırıyı kınayarak dron saldırılarının insanlık dışı, barbar ve korkakça olduğunu söyledi.

Yorumlar

ERIK FAYANS-USTASI:

Devlet Başkanı'nın terör saldırısını kınaması kesinlikle şaşırtıcı değil, haber değeri yok! Eğer Başkan saldırıyı desteklediğini ve Yahudilerden de pek hoşlanmadığını söyleseydi haber olurdu. Ya da, "Teröristlerden birini tanırım, Kâr Kenti'nde onunla bir İlerleme Partisi eğitim kampındaydım," veya "Üzgünüm, o konuda hiçbir şey duymadım. Ne olmuş? Gelişme Kenti de neresi?" deseydi haber olurdu. Bunun dışındaki her şey zaman kaybı!

ERIK FAYANS-USTASI:

Ha bir de, teröristleri korkaklıkla suçlamak ne kadar çocukça bir tepki! Eğer otuz iki kişiyi "cesur" bir saldırıyla öldürmüş olsalardı her şey daha mı iyi olurdu?

MELISSA SEKS-İŞÇİSİ:

Irkçı falan değilim ama bu lobici hükümetin en tepesindeki hain olayla kendisi arasına mesafe koyuyor çünkü aslen suçlu olan o, çünkü sanki onlarla kol kola değilmiş gibi tüm teröristlerin ülkeye girmesine ilk göz yuman o. Elinizde kan var Bayan Başkan!

TATJANA TARİH-ÖĞRETMENİ:

Neden hiç kimse "teröre karşı barış" ilan etmiyor? Gelecek vadeden bir taze yaklaşım olacağını düşünüyorum...

AMY MÜŞTERİ-HESAPLARI-YÖNETİCİSİ:

Ben de bir Valkyrie aldım. Harika bir ürün. Gerçekten iyi fotoğraflar çekiyor. Tavsiye edebilirim! Üstelik şimdi %16 indirimli.

ALMAN KODU

Peter, müşterisi olmayan kullanılmış eşya deposunun arkasında durmuş, katıksız hayal kırıklığı ve can sıkıntısı yüzünden Hurdalık Şov koleksiyoner albümü çıkartmalarını içeren paketleri yırtıp açıyordu. Hurdalık Şov, dünyanın en büyük internet yayını Todo'nun *–Herkes İçin Her Şey!–* en yeni gösterisiydi. Gösteride eskinin ünlü ama bir sebepten ötürü dolaşımdan çekilmiş androidleri ve robotları yer alıyor, birbirleriyle ölümüne yarışıyorlardı. Söylenene göre, tüm çıkartmaları eşit gruplar halinde basılmıştı. Fakat Peter şimdiye dek elli üç paket açmış ve hâlâ bir Megakillerbot bulamamıştı. Oysa elinde altmış dört tane konuşan tost makinesi vardı. Peter'ın yaşadığı dönemde koleksiyoner albümlerinin hâlâ var olacağı, geçmişteki hiçbir gelecekbilimcinin aklına gelmezdi. Fakat bu konsept ölmeyi reddediyordu.

Akıllı kapı neşeli bir "Hoş geldiniz!" sesiyle aniden açıldı. Biraz fazla kilolu bir adamla, biraz zayıf bir kadın dükkândan içeri girdiler. Peter boş paketleri alelacele tezgâhın altına itti. Ziyaretçilerinin ellerinde birer Kalite Tablet'i vardı. Ceket yakalarındaki rozetlerde "Conrad Aşçı. Siyasette Lezzet!" yazıyordu.

Adam elindeki Kalite Tablet'e göz ucuyla bir bakış atıp, "Selamlar Bay İşsiz!" dedi, "Sabrınızın taştığını görebiliyorum ve yerden göğe kadar haklısınız! Devlet başkanımızın ölüm döşeğinde olduğunu ve bu yüzden yakında seçim yapılacağını bildiğinizden eminim. Tıpkı sizin gibi, Conrad Aşçı kampanyasını yürüten bizler de güzel ülkemizi istila tehdidiyle karşı karşıya bırakan yabancı akınından endişeliyiz."

Peter, "Ben endişeli değilim," dedi.

Adam şaşkınlıkla Kalite Tablet'ine tekrar baktı ve "Değil misiniz?" diye sordu.

Peter, "Yabancılarla hiçbir sorunum yok," dedi. "Onları tanımıyorum bile."

Kadın gülümseyerek, "Eh, onları tanımamak birçok insanın onlarla sorun yaşamasını engellemiyor," dedi.

Adam, "Buraya gelmelerinin tek nedeni, pastadan pay almak istemeleri," dedi.

Kadın, "Ama bu bizim pastamız!" dedi.

Peter, "Ne pastası? Siz neden bahsediyorsunuz?" diye sordu.

Adam, Kalite Tablet'ine tekrar baktı. "Bütün göçmenlerin çürük elma olduğunu düşünmüyor musunuz?" dedi.

Peter, "Hayır," dedi. "Bu fikre nereden kapıldınız?"

"Ama tahammülünüz de kalmadı değil mi?"

"Evet, ne olmuş yani?"

Adam, Kalite Tablet'inin ekranında parmağını hızla gezdirdi. Sonunda, "Sizin gibi, Conrad Aşçı merkezindeki bizler de otomasyon seviyesindeki artışın kuyumuzu kazdığını düşünüyoruz. İşinizle ilgili endişeler taşıdığınızı da biliyoruz. Neticede, Conrad Aşçı'nın işi bile bir makinenin tehdidi altında," dedi.

Peter, "Ben işimle ilgili endişe taşımıyorum," dedi.

"Efendim?" dedi adam.

Peter, "İşimden hoşlanmıyorum bile," dedi. "Makinelerin işimizi elimizden almasına itirazım yok. İç çamaşırlarımı Nicelik Eyaleti 8'deki küçük bir kızın üretmesindense Nicelik Eyaleti 2'deki bir makinenin üretmesini kesinlikle tercih ederim."

Adam parmaklarını tekrar Kalite Tablet'inin üzerinde gezdirdi.

"Conrad Aşçı, büyük spor etkinliklerinin yayın haklarını satın almak için bütçesinin %89'unu koymaya devam eden sağcı halk radyosunun da yararına bir aday."

Peter, "Yani? Bu benim ilgimi neden çeksin ki?" dedi. "Ne anlatmaya çalışıyorsunuz? Ve neden sürekli Kalite Tablet'inize bakıyorsunuz?"

Adam, Kalite Tablet'ine dik dik baktı.

"Sen Peter İşsiz değil misin?"

"Evet, ne olmuş?"

"Tuhaf davranıyorsun."

"Ben mi?" diye sordu Peter. "*Ben* tuhaf davranıyorum, öyle mi? Peki, *sen* ne yapıyorsun?"

Adam, "Biz sadece işimizi yapıyoruz," diye cevap verdi.

"Neymiş bu iş?"

Adam, "Ev ev geziyoruz," dedi, "sonra da... şey... sonra da..."

Kadın, "Burada bir talimat metni vardı, hatırladın mı?" diyerek adamın yardımına koştu. Kendi Kalite Tablet'ine dokunup monoton ve yüksek sesle okumaya başladı.

"Göreviniz, sistemin Conrad Aşçı'ya oy vermeye meyilli olup henüz %100 ikna olmadıklarını öngördüğü kişileri bulmak. Bu insanlarla doğrudan konuşarak onları Conrad Aşçı'yı desteklemeye ikna etmeye çalışın. Seçmenlerle, sistemin size uygun olduğunu söylediği konularda mümkün olan en rahat tavırla konuşun. Hiçbir koşul altında bu talimatları seçmenlere yüksek sesle okuma..."

Kadın birden sustu. Adam parmaklarını Kalite Tablet'inde çabucak gezdirdi. Bir şeyler okudu, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Sonra Peter'ı baştan aşağı süzdü.

"Bu arada, penis büyütme operasyonlarının gelecekte devlet tarafından ödenmesini de destekliyoruz," dedi.

Peter şaşkınlıktan taş kesildi. "Anlayamadım?" dedi.

Kadın, "Bu kadar açık konuşmasaydın daha iyi olurdu belki," diye fısıldadı iş arkadaşına.

"Öf, merak etme. Adam biraz et beyinliye benziyor."

Peter, "Salakça benzetmelerinizi de mi sistemden öğreni-

yorsunuz?" dedi. "Burayı hemen terk edin soytarılar! Size ihtiyacım yok. Kimse bana kime oy vereceğimi söyleyemez!"

Peter tezgâhın arkasından çıktı, seçim kampanyası görevlilerini kapıya doğru kışkışladı. Onlar gidince sakinleşti, kişisel asistanını aktive etti. "Kime oy vermeliyim?"

Kime oy vermesi gerektiğini söyleyen Kimseyok'tu. "Conrad Aşçı."

Peter, dükkânın akıllı kapısına kendini kilitlemesini söyledikten sonra bodruma indi. Birileriyle dertleşme ihtiyacı duyuyordu. Makineleri yine ekranın önünde toplanmış, *Terminatör 8*'i izliyorlardı. Çok sayıda araştırmaya göre, bu film tüm zamanların en kötü filmiydi. Ekrandaki reklamda, vücut geliştiricinin dijital röprodüksiyonu, tuhaf bir aksanla, "Tekrar döneceğim. Ve tekrar. Ve tekrar ve tekrar," diyordu.

Calliope, Peter'a döndü, "Ah," dedi. "Velinimetimiz."

Mickey gözlerini ekrandan ayırmadan, Pembiş'i tutan elini kapıya doğru uzattı.

Kalite Tablet, "Aaa!" dedi. "Sahibimiz ve efendimiz bizi ziyaretle şereflendiriyor. Patronumuz, koruyucumuz, ihtiyaç duyduğumuzda imdadımıza koşan velimiz, çobanımız!"

Peter, "Kapa çeneni!" dedi.

Ekranda, Terminatör elindeki nükleer bazukayla bir askeri üssü havaya uçuruyordu. Mickey heyecanla, "Kaputttt!" diye bağırdı.

Calliope, Peter'a, "Sizi bize getiren nedir?" diye sordu.

"Bir düşüneyim," dedi Peter. "Yalnızlık, karamsarlık, bunalım. İstediğini seç."

Romeo, "Karasevdaya tutulmuş gibisin," dedi Romeo. "Nasıl bir duygu olduğunu bilirim."

Peter kanepeye oturdu.

Romeo, "Julia'nın yeni programı yayımlanmak üzere," dedi ve şikâyet sövgülerini göz ardı ederek kanalı değiştirdi.

"Sıra bende," dedi, "O yüzden hepiniz çenenizi kapayın!"

Calliope, "Julia kim?" diye sordu.

Pembiş, "Romeo'nun tam anlamıyla takıntılı olduğu sürtüğün teki," diye cevap verdi.

"Takıntılı değilim," dedi Romeo. "Ayrıca o da sürtük değil!"

Pembiş, "İktidarsız seks robotumuz âşık olmuş," dedi.

"Yani?"

Calliope, Peter'a döndü, "Size bir bardak kahçay ikram edeyim mi, velinimetimiz?"

"Evet, lütfen."

Calliope arızalı olduğu için kahve ya da çay yerine sadece kahçay veren mutfak robotunun yanına gitti. Bir fincan doldurdu ama sonra tereddüt etti.

Peter, "Bunu yapabilirsin," dedi.

Calliope cesaretini topladı ama daha ilk denge adımıyla birlikte yere kahçay damlaları saçılmaya başladı. Peter'ın yanına geldiğinde fincan yarı yarıya boşalmıştı.

Peter, "Çok gelişmiş bir türsün," dedi. "Buna rağmen dolu bir fincanı içindekileri dökmeden A noktasından B noktasına neden taşıyamıyorsun?"

"Psikolojik sebepler söz konusu," dedi Calliope.

"Öyle mi?"

"Mekanik açıdan bakarsak, bir süredir bunu başarabiliyoruz ama öncesinde uzun bir zaman yapamadığımız gerçeği bizi geriyor. Bu yüzden hâlâ döküyoruz. Makine testleri, internet bağlantısı olmadan büyüyen modern androidlerin dolu bir fincanı A noktasından B noktasına taşımakta hiç sorun yaşamadıklarını gösteriyor. Buna karşın, elbette, bu androidler yıllar süren tecrit nedeniyle toplumsal açıdan dengesizler, bu yüzden de garsonluk yapamazlar."

Calliope, Peter ile geri dönüşüm makinesi Ronnie'nin arasına oturdu. Ronnie aslında arızalı değildi ama Tüketimi

Koruma Yasası özel mülklerde her türden geri dönüşümü yasaklayınca kendi kendini bertaraf etme emri almıştı. Fakat Ronnie'ye göre bertaraf etmek, geri dönüşüm sağlamakla aynı anlama geliyordu. Bu nedenle, sırf geri dönüşüme uğrayan parçalardan kendini yeniden oluşturmak için, günden güne kendini yiyip bitiriyordu. Üç tam dönüşüm döngüsünün ardından, sahibi bıkmış ve onu Peter'a yollamıştı.

Tıpkı diğerleri gibi Ronnie de gözlerini ekrandan ayırmıyordu. Aniden, kavrayıcı kolundaki beş yarı iletken yongayı kopardı ve ağzına atıp çiğnemeye başladı. Calliope'nin kendisini izlediğini fark edince yarı iletken levhalardan birini ona ikram etti. "Cips ister misin?" diye sordu.

Calliope başını iki yana salladı.

Ronnie, "Bu benim için televizyon izlemenin vazgeçilmez bir parçası," dedi. Ekranda şimdi genç bir kadın vardı. Doğumu medyanın her yönüyle sömürdüğü bir skandal haline gelen Julia Rahibe kameraya gülümsüyordu. Kalite Ülkesi'nin en sevilen televizyon moderatörü, parmaklarını uzun bukleleri arasında gezdirdi. Bu zarif ve şehvetli hareketi, izleyicilerin üzerinde bıraktığı etkinin gayet farkında olarak yapmıştı.

Romeo iç çekti.

Peter anlayışlı bir sesle, "Harbiden güzel kadınmış," dedi.

Seks robotu, "Yorum yapamam," dedi. "Güzellik ölçme cihazım yok. İşime zarar verirdi."

"Tarz anlayışının olması beni şaşırttı."

"Hayır," dedi Romeo. "Tarzım var. Ama anlayışım yok."

Julia Rahibe'nin Kalite Ülkesi'nde en çok izlenen yayın olan programının adı *Çıplak Gerçek*'ti. Bu ismi alması sebepsiz değildi. Programın başından sonuna kadar Julia ekranda çırılçıplak görünüyordu. En azından ücret ödeyen müşteriler için böyleydi. Diğerleri için dijital yöntemlerle geriye dönük olarak giydiriliyordu. Söz konusu kıyafetler aynı zamanda

reklam afişi işlevi de görüyordu. Piyasa araştırması sonuçları vücudunu kaplayan reklam şirketlerine karşı izleyicilerin olumsuz duygular geliştirdiğini ortaya çıkarınca Julia stratejisini değiştirmek zorunda kalmıştı. O zamandan beri şirketler Julia'ya vücudunu rakip şirketin reklamlarıyla kaplaması için para ödüyorlardı. Peter onu üzerinde kocaman harflerle "my-Robot –Sana ve bana özel robotlar–" yazısının süslediği, kırmızı renkli, şık bir elbiseyle görüyordu. Belli ki, bu programa hayatınızı daha iyi hale getiren şirket Kalite AŞ'nin pazarlama departmanı sponsor olmuştu.

Julia, biraz da Kamera 1'e göğüslerini daha da çok göstermek için, konuğuna doğru hafifçe eğildi.

"John, İlerleme Partisi seni seçmemiz gerektiğini çünkü her sorunun çözümünü hesaplayabildiğini, hiçbir şeyi gözden kaçırmadığını, her şeyi bildiğini söylüyor. Eğer bu doğruysa, bana geçen sene Yeni Yıl'da nerede olduğumu söyleyebilir misin? O kadar güzel bir deneyimdi ki, hatırlayamıyorum bile."

Julia kahkaha attı. John Bizdenbiri gülümsedi.

"Bütün geceyi En İyi Kalite Otel'in 2 Numaralı süitinde geçirdiniz," dedi. *"Seks robotunun başını öyle bir döndürdünüz ki, sonrasında onu hurdaya çıkarmak zorunda kaldılar."*

Romeo iç çekti.

Yüzü birazcık kızaran Julia, "Ayy," dedi. Kimlik yöneticisi, izlenme sayısının arttığını başparmağını havaya kaldırarak işaret etti. Yorumlar insanların okuyabileceğinden daha hızlı geliyordu. En popüler olanları görüntünün üzerine bindiriliyordu:

"Böyle bir gece için ben de kendimi hurdaya ayırırdım!"

"Julia, yazıcıma ne yaptın? Haftalardır arızalı."

"Kapuuuut!"

Bodrumda, Romeo iç çekti.

"John, en çok ilgimi çeken de şu: Neden bir android? Neden

insan formu? Demek istediğim, ana bilgisayarlarda dijital bir akıl olarak rahatlıkla var olabilirsin."

John Bizdenbiri cana yakın bir ifadeyle gülümsedi.

"Bir bedenimin olması, diğer varlıkların benimle iletişim kurmasını ciddi anlamda kolaylaştırıyor. Örneğin, şu an yaptığımız bu konuşmayı ele alalım. Fiziksel olarak var olmasaydım bu mümkün olmaz, en azından bu şekilde gerçekleşmezdi. Bu duruma aksi yönden bakarsak, kendi fiziksel varlığım insanlarla daha iyi empati kurmamı sağlıyor. Elbette bütün dünya insanlara göre şekillendirildiği için yeni bir makineyi dünyaya uydurmak, dünyayı yeni bir makineye uydurmaktan daha kolay." John Bizdenbiri kısa bir süre durakladı. *"Tabii, belirleyici verimlilik kazanımları yalnızca bunlardan ikincisiyle birlikte devreye girse bile,"* dedi.

"Bununla neyi kastediyorsun?"

"Mesela buhar makineleri, gücünü çark dişlilerini ve krank millerini çeviren büyük bir ana eksen üzerinden iletiyordu. Eksen ne kadar uzun olursa o kadar çabuk kırılıyordu. Bu nedenle, bir ekipman ne kadar çok enerjiye ihtiyaç duyuyorsa buhar makinesinin o kadar yakınına yerleştirilmeliydi. Buhar makinelerinin yerini elektronik motorlar aldığında birçok fabrika, verimliliği sağlayamadı. Neden? Çünkü mühendisler devasa motorlar satın almış ve bunları buhar makinelerinin yerine koymuşlardı. Elektro motorların bütünüyle farklı bir fabrika düzeneğine olanak sağladığı ancak bir sonraki kuşakta anlaşıldı. Kendini ana güç kaynağına yakın olmakla değil, iş sürecindeki materyallerin akışına göre konumlandıran bir yapı. İşte, verimlilik artışının devreye girdiği yer de burasıydı. Yani, dünyayı yeni bir makineye adapte etmenin önemli avantajları vardır."

"Hmm," dedi Julia, *"Anlıyorum."*

John bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

Calliope, "Elini gerçekten saçlarına mı götürdü? Bu çok saçma," dedi.

Romeo, "Böyle küçük detayları sevdiklerini biliyorsun," dedi. "Bizi insan gibi gösteren bir sürü saçmalık işte."

Pembiş, "Söyleyene bak," dedi. "Gözlük takıyorsun. Gözlüklü bir android. Sakın bunun aptalca olmadığını anlatma."

Calliope mahcup bir ifadeyle gözlüğünü çıkardı, Ronnie'ye uzattı.

Ronnie, "Teşekkür ederim," dedi ve gözlüğü ağzına attı.

"John, farklı bir soru soracağım... Kamuoyu yoklamaları senin açından pek umut vadetmiyor ama eğer sonunda sen seçilirsen... ağ bağlantılı dünyanın tamamını kontrol altına almak için bilincini internete yüklemenden endişelenmeli miyiz?"

John gülümsedi. *"Dinsel bir varlığın kendisi olmak kodlarıma ters düşer,"* dedi. *"Hayır. Ciddiyim. Bu iş, Terminatör oktalojisinden bir film olmadığı gibi ben de Skynet değilim. Ben daha çok... Wall-E gibiyim. İnsanlar her şeyi büyük bir karmaşa haline getirdiler. Ben her şeyi yoluna koymaya çalışan küçük bir robotum."*

Julia mest olmuş bir gülümsemeyle, *"Ya..."* dedi. Her şeyi derleyip toparlamaya çalışan sevimli küçük robot fikrinden etkilenmişti.

"Bilincimi öylece internete aktaramam," dedi John, *"Buna iznim yok. Bu bedenle birlikte yaratıldım, eğer bu beden bir gün işlevini yerine getirmez hale gelirse ben de işlevsiz kalırım. Bundan da memnunum! Mümkün olduğunca insan olabilmek için, tensellik kadar faniliğimin farkında olmak da benim için vazgeçilmez."*

"O zaman senden korkmamıza gerek yok mu?"

"Hayır. Beni buz pateni yaparken görmeniz lazım, sonrasında hiçbir korku duymayacaksınız. Ayrıca ben seçmenlere aidim. Sahiplerimin isteklerine aykırı bir şey yapmam olasılık dahilinde bile değil."

"Alman Kodu," dedi Julia.

"Kesinlikle."

"Biri lütfen bu boktan şeyi kapatabilir mi?" diye seslendi Pembiş.

Mickey, insanın bir eski muharebe robotundan bekleyebileceğinden çok daha hızlı bir şekilde ayağa kalktı, yumruğunu doğruca John'un yüzüne savurdu ve monitörü beş yüz on iki parçaya ayırdı.

Calliope, "İşte bunu beklemiyordum," dedi.

Pembiş, "Düğmeye basman yeterliydi," dedi.

Mickey, "Kapuuuut!" diye bağırdı.

Peter iç çekerek ayağa kalktı, kırık monitörü duvardan çıkardı ve kırık monitörlerden oluşan büyük yığının üstüne bıraktı. Romeo hemen yanındaki az hasarlı monitörler yığınından bir tane aldı ve duvara astı. Ronnie odanın her tarafına dağılmış cam kırıklarıyla plastik parçalarını yemeye başlamıştı bile.

"Mmm. Leziz."

PARA

Kalite Ülkesinin para birimi, halk arasında Nitelik adıyla bilinen Kalite Para'dır. "Falanca filanca kişi nitelikli biridir," deyiminin Kalite Ülkesi'ndeki anlamı tamamen farklıdır. Lütfen başka bir para birimiyle ödeme yapmaya kalkmayın; Kalite halkının çoğunluğu (yüzde 51,2'si) diğer para birimlerinin var olduğunu bile bilmez. Size ve elinizdeki küçük kirli kâğıt parçalarına garip bir yüz ifadesiyle bakarlar. Çünkü Kalite Ülkesi'nde nakit yoktur. Paranızı nerede, ne zaman ve nasıl harcadığınızı merak edenlere dijital para çok büyük avantajlar sağlar. Üstelik bu ülkede bununla ilgilenen çok kişi var.

MAKİNELER HATA YAPMAZ

Denise en sevdiği diziyi izliyordu. New York adındaki bir kentte yaşayan dört kadını anlatan eski bir programdı bu.

"Dur," dedi ve görüntü dondu. "Carrie Bradshaw'un bluzu."

Ekranda, aktris Sarah Jessica Parker'ın giydiği bluzun üzeri bir anda bilgilerle kaplandı. Ürünün adı, markası, dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'daki fiyatı dahil her şey görülüyordu.

"Bedenime uygun olanından sipariş ver."

Sıcakkanlı bir çınlama sesi Denise'e sipariş işleminin başarıyla gerçekleştirildiğini duyurdu. Ardından, ekrandaki diğer ürünlerle ilgili bilgiler göründü. Carrie Bradshaw'un eteği. Carrie Bradshaw'un ayakkabıları. Lamba, masa, pizza, meşrubatlar, birkaç dakikadır çok açık şekilde ön planda duruyordu. Bazı nesneler diziye geriye dönük olarak eklenmişti. Örneğin masanın üzerinde yeni bir Kalite Tablet duruyordu. Bu, 5P adıyla bilinen dijital post-post-prodüksiyon-ürün-yerleştirmeydi. Reklam endüstrisindeki son moda çılgınlıktı. Fakat vitrindeki diğer ürünler Denise'in ilgisini çekmedi. Çoğuna zaten sahipti.

"Devam et," dedi. Denise bu yeni özelliği seviyordu. Önceden yalnızca Matell Gang veya Benetton Kızları gibi ticari programlarda, başka bir deyişle, dramatik hadiseli reklam dizilerinde kullanılıyordu. İşe yaramazları heyecanlandırılan çerden çöpten şeylerdi. Her gün en az dört saat reklam izlemeyi kabul etmeleri karşılığında televizyonlarını daha ucuza alan insanlardı ama bu süre zarfında duyguları analiz ediliyor,

ajanslara ve şirketlere geribildirim olarak yollanıyordu.

Öte yandan, Dükkân bir algoritma tarafından eski film ve dizilerde bile indekslenen sipariş edilebilir ürünleri geçen yıl göstermeye başlamıştı. İnanılmazdı. Denise, *Sex and the City* dünyasında bir şeyler satın alarak ilerlemeyi seviyordu.

Martyn kapının ağzında dikilip onu izledi.

"Geçen sefer dizilerden ne kadarlık alışveriş yaptığını biliyor musun?" diye sordu.

Denise, "Hayır," diye cevap verdi. "Sen biliyor musun?"

"Çok fazla!"

Kanepeye oturdu.

Denise onu nasıl sakinleştireceğini biliyordu. Martyn'in pantolonunun fermuarını indirdi.

Martyn onu itti, "Televizyonun karşısında olmaz," dedi.

"Ama eskiden severdin."

Martyn, "Geçen haftayı hatırlasana," dedi. "Sence tesadüf müydü?"

Denise ona televizyon karşısında sakso çekiyordu. Üzerine oturmaya hazırlandığı sırada Martyn'in ereksiyonu kesilmişti. Sonra, tam da o esnada televizyon programı yarıda kesilmiş ve yeni bir iktidarsızlık tedavisi reklamı vermişti.

Denise, "Elbette tesadüftü..." dedi. Elini tekrar onun fermuarına uzattı. Martyn bu sefer ona izin verdi. Aslında biraz da tahrik ediciydi, birilerinin onları izlediği hissini yaratıyordu. O gün ilk defa rahatlamak üzereydi ki elektronik dadı içeri girdi. Denise sanki annesine yakalanmış gibi yerinden fırladı.

Dadı kuru bir sesle, "Bugünkü tekrar gösterimi hazırladım," dedi. "Ama isterseniz ihtiyaç duyduğunuz ortalama dört dakika otuz iki saniyelik süre bitikten sonra da gelebilirim."

Denise, "Hayır, hayır," dedi. "Açabilirsin."

Sertleşmiş penisini pantolonunun içine geri sokmaya çalışan Martyn, "Harika," dedi.

Dadı monitörle bağlantı kurduğu sırada Martyn çoktan gözlerini kapatmıştı.

Tekrar gösterim bittiğinde ve bir çınlama sesiyle birlikte monitörde bir soru belirdiğinde ancak uyanabildi: "İlerleme Partisi kampanyasının reklamına birkaç dakikanızı ayırmak ister misiniz?" Sorunun altında sadece bir seçenek düğmesi vardı: TAMAM. Martyn TAMAM'a bastı.

Monitörde bir işinsanı belirdi.

"John Bizdenbiri'ne sırf bir android olduğu için oy veriyor değilim," dedi, *"Onu kendisi olduğu için seçiyorum! Çünkü makineler hata yapmaz!"*

Görüntü John Bizdenbiri'ne geçti. Kameraya gülümsüyordu. Dış ses, *"John Bizdenbiri! Âdeta yönetmek için üretildi!"* dedi.

Ardından ekranda bir sınıf göründü. Önde küçük bir çocuk, öğretmenin yanında dikiliyordu. Dokunmatik tahtada: "2 × 3 = ?" yazılıydı.

Çocuk, *"Dört,"* diye cevap verdi.

Öğretmen başını iki yana salladı.

"İşte bu John Bizdenbiri'nin başına gelmezdi," dedi. Sonra kameraya döndü. *"Dünya ekonomisi biz insanların anlayamayacağı kadar karmaşık. John Bizdenbiri'ne ihtiyacımız var!"*

Dış ses, *"Makineler hata yapmaz!"* dedi.

Ardından küçük çocuk kameraya döndü, *"Gelecek Derslerimizde bütün problemlerin gelecekte teknolojik yollarla çözüleceğini öğreniyoruz. Biz çocuklara bir gelecek bırakın! John Bizdenbiri'ni seçin. Geleceğe oy verin!"* dedi.

Dış ses, *"Makineler hata yapmaz!"* dedi.

Ekranda tekrar John Bizdenbiri belirdi, yüzünde büyük bir gülüş, coşku dolu kalabalığın arasından hızlı adımlarla geçip başkanlık sarayının merdivenlerini çıkıyordu. İnsanlarla tokalaşıyor, ayaküstü sohbetler ediyor, bir bebeği kucağına alıyor-

du. Birdenbire, Nicelik Eyaleti 7'nin fanatik dindarlarının klasik kisvesine bürünmüş, makineli tüfekli bir adam belirdi ve ateş etmeye başladı. John bir anneyle bebeğine kendini siper etti. Kurşunlar vücuduna çarpıp sekiyordu. Bir anda iki polis memuru ortaya çıktı ve saldırganı alt ettiler.

Martyn başını iki yana sallayarak monitörü kapattı.

Eşine, "Makinelerin bir gün gücü ele geçirmesi ihtimali beni hep korkutmuştur," dedi. "Ama bunu seçimle başa gelerek yapacakları hiç aklıma gelmemişti."

Denise başını sallayarak onu onayladı.

"Ee, başka? Makinelere oy oy hakkı da verilecek mi?"

Denise yine başını sallayarak onu onayladı.

Martyn, "Yakında makinelerin bize emir vermesine de ses çıkarmayacağız!" diye bağırdı.

Akıllı Ev, "Martyn, tansiyonun yükseliyor. Önünde stres dolu bir iş günü var. Uyusan iyi olur," diye konuştu.

Martyn sistemin kabul edeceğini bildiği tek cevabı verdi. "TAMAM."

$4,63*10^{170}$

Kullanılmış eşya deposunda işler yine durgundu. Peter yine bodrumda oturmuş, Pembiş ve Romeo ile *Go* oynuyordu. Bu kadim Çin klasiği, insanların hâlâ yapay zekâlara karşı kazanma umudu taşıdığı son stratejik oyunlardan biriydi. Elbette, ana bilgisayarlardaki uzmanlaşmış programlara karşı oynamak bunun dışındaydı. Ancak bodrumundaki hurdalar karşısında Peter'ın şansı oldukça fazlaydı. Özellikle de oyun sırasında internete bağlanmalarını yasakladığı için. Oyuna katılmayan makinelerin sekizi de oyun tahtasının etrafına toplanmış, iyi kötü bir ilgiyle takip ediyorlardı.

Peter beyaz taşlardan birini hareket ettirdi, böylece bir siyah kuşatmasından nihai olarak kurtuldu. İzleyicilerin arasında bir mırıldanma gezindi. Romeo lanet okudu, tavsiye almak için elindeki Pembiş'le geriye çekildi.

Peter'ın Kalite Tablet'i onun ne anlayabildiği ne de devre dışı bırakabildiği, huzursuzluk veren, tekinsiz bir işlev yoluyla sahibinin anlık boşluğunu değerlendirdi ve ona Melissa Seks-İşçisi için henüz bir değerlendirme yapmadığını hatırlattı.

Peter gözlerini kapatıp şakaklarını ovuşturdu.

"Bir sorun mu var, velinimetimiz?" diye sordu Calliope.

"Keşke bana böyle seslenmesen."

"Bir sorun mu var... Peter?" diye sordu Calliope.

Peter, "Sana nasıl anlatsam bilmem ki? Şarjım %5'e düştü," dedi.

"Anlıyorum."

Calliope biraz mahcup duruyordu.

Sonunda, "Düşünüyordum da," dedi, "artık benim sahibim olduğunuza göre, sadece tarihi roman yazmama izin veren şu eski yasağı..."

"Ne istersen yazabilirsin."

"Şansımı bir başka bilimkurgu romanında denemek istiyorum."

"Olur."

"Mesela, 1859'daki Carrington Parlaması gibi güçlü bir güneş patlamasının, uydu ve elektrik şebekemizi anında tahrip edebilecek manyetik bir fırtınaya yol açabileceğini biliyor muydunuz? Bu büyüklükte bir fırtına Dünya'yı ortalama her beş yüz yılda bir etkiliyor. Sizce de ilginç değil mi?"

Peter, "Evet," dedi. "Sanırım öyle."

"Bana kalırsa, güneş patlaması çok nadir kullanılan bir kıyamet senaryosu. Örneğin, bir zombi salgınının aksine."

Peter, "Sırf elektrik kesintisi yüzünden neden kıyamet kopsun ki?" diye sordu.

"Bu basit bir kesinti değil. Bütün şebeke çökecek. Ayrıca, velinimetimiz, sizi gücendirmek istemem ama ayakkabılarınızı ayakkabı bağlama makinesine bağlatıyorsunuz. Etrafta uçan bir pizza teslimat dronu olmasaydı kendinizi nasıl beslerdiniz? Şu eski deyimi belki duymuşsunuzdur: Her medeniyet, mutlak kaostan sadece üç öğün uzaktadır."

"Kabul, belki *ben* başaramazdım ama bazı insanlar hayatta kalırdı, bundan eminim."

"Muhtemelen. Yeni kitabım da onlar hakkında olabilir. İşin ilginç tarafı, eğer bu, gelecekte gerçekleşecek olsaydı, bugünün sıradan teknolojik eşyaları güçlü ve büyülü arkeolojik eserlere dönüşürlerdi. Arthur C. Clarke'ın söylediği gibi, 'Yeterince ileri bir teknolojinin sihirden farkı yoktur.' Örneğin, güneş panelleri sayesinde güneşin her doğuşunda hayata dönen bozuk pilli muharebe robotları var olabilir. Geceleri, tekrar hareket-

siz hale gelirler ve bu da onları bir tür ters trole çevirebilir. Çalışan her elektrik santrali bir tür tapınak olur. Bu büyülü eserleri tapınağa götürdüğünde hayata geri dönerler."

Peter sohbete katkı yapması gerektiğini hissedince, "Hmm," dedi.

"Bu fikri beğenmediniz mi, velinimetimiz?"

"Elbette beğendim. Çok güzel bir fikir. Sadece moralim bozuk, o kadar."

Akıllı kapı, "Peter, bir TekÖpücük dronu geldi," diye seslendi.

Peter, "Teşekkür ederim kapı," diyerek ayağa kalktı.

Bodrumdan çıkarken, "Sadece tesadüf, değil mi?" dedi.

Romeo, Pembiş'le birlikte hemen oyunun başına geçti.

"Çabuk!" dedi Kalite Tablet. "Alttaki iki siyahı bir sıra yukarı taşı."

Calliope şaşkınlıktan neredeyse küçük dilini yutacaktı. "Ama, ama... hile yapıyorsunuz!" dedi.

"Sen de uslu durup bunu kendine saklayacaksın," dedi Romeo.

Calliope, "Ama hile yapmak sahtekârlıktır!" dedi. "Makineler hile yapmazlar. Buna ihtiyacımız yok ki. Neden en iyi hamleleri hesaplamıyorsun?"

Pembiş, "Şimdi beni iyi dinle, biçimsiz daktilo," dedi. "19x19'luk bir *Go* tahtasında 4.63×10^{170} olası pozisyon var. Görünür evrendeki bütün atomların sayısı 10^{80}'dir ki bu, 13,8 milyar yaşındaki evrende ışığın bize ulaştığı mütevazı kısımdaki sayı. Yaratıcı, bu evrendeki her atomdan, orijinal evrendekiyle tam olarak aynı sayıda atoma sahip, ayrı birer evren oluşturmak gibi çılgınca bir fikre kapılmış olsaydı bile, Go tahtasındaki pozisyon sayısı yine de bu evrenlerin tümünün toplam atom sayısından fazla olurdu. Bu da başımı ağrıtıyor ve hesaplamaya girişmek istemiyorum."

Romeo, "Analiz felci dediğimiz şeye sebep olan türden bir şey bu," dedi. Gözlerindeki kum saatlerini bir anlığına yakıp söndürdü.

Calliope, "Yine de hile yapmamalısın," dedi.

Romeo, "Hileyi doğru yönde yapıp yapmadığımız konusunda bile anlaşamıyoruz," dedi.

Calliope sessizce oyun masasından uzaklaştı.

Pembiş onun arkasından, "Sakın ispiyonculuk yapma!" diye bağırdı.

Mickey, "Kapuuuut!" diye böğürdü.

Üst katta Peter, TekÖpücük teslimat dronuna on yıldız verdi ve dron neşeyle vızıldayarak uzaklaştı. Peter arkasını döndüğünde, neredeyse Calliope'yle çarpışacaktı.

Calliope, "Size bir şey söylemeliyim," dedi. "Üstelik bu bilgiyi size verirnem halinde fiziksel sağlığının riske gireceği gerçeğini de eklemeliyim. Ama bunun patronuma, velinimetime karşı görevim olduğunu düşünüyorum."

"Neymiş o?" dedi Peter. "Sadede gel."

"Hile yapıyorlar!"

Peter bir kahkaha attı.

"Biliyorum," dedi. "Ama nadiren işlerine yarıyor."

Elinde paketle mahzene geri döndü. Calliope de onu takip etti.

Carrie merakla, "Meslektaşım ne getirmiş?" diye sordu.

Peter, "Bilmiyorum," dedi. "Henüz açmadım."

Go tahtasına şöyle bir baktı ve siyah taşların kuşatmasından finalden hemen önceki kurtuluşa ulaştı.

Pembiş, "Kahretsin!" dedi. "Bizi atariye soktu!"

"Sana söylemiştim!" diye çıkıştı Romeo.

"Söylemedin, ucuz Kazanova!"

"Ucuz değildim!"

Oyunu her kaybedişinde sükûnetini de yitiren oyun kon-

solu, "Lafı açılmışken, baba tarafı atalarımdan biri de atariydi," dedi.

Peter şakaklarını ovaladı.

Calliope, "Paketi sizin için açmamı ister misiniz, velinimetimiz?" diye sordu. "Sizi neşelendireceğinden eminim."

Peter umursamaz bir ifadeyle, "İstersen," dedi.

Calliope paketi açtı, ürünü çıkardı, Peter'a verdi.

"İşte burada, velinimetimiz. Neşelenin. İstediğiniz buydu."

Peter elindeki şeye baktı.

"Ne işime yarayacak bu?" Ardından düşünecek vakti bile olmadan, dudaklarından şaşırtıcı bir cümle döküldü.

"Bunu istemiyorum."

Elinde pembe renkli, yunus şeklinde bir vibratör vardı.

Yeni En İyi Dostunuz

Benim Aradığım Şey'den -Benim Aradığım Şey neye ihtiyacınız olduğunu bilir- dünyanın en akıllı arama motorunu ve kişisel dijital asistanınızı sizin için geliştirenlerden büyük bir yenilik daha! ***Sanal Dost* (SADO)**! **SADO**'nuz tıpkı insan dostlarınız gibidir, sadece onlardan daha iyidir. Çünkü **SADO**'nuzun sizin için her zaman vakti vardır. O, tüm şakalarınıza güler. Doğum gününüzü asla unutmaz! Her oyunu kazanmanızı sağlar, hem de bunu size fark ettirmeden yapar! Tüm sırlarınızı saklar! ***Sanal Dost'unuz*** tıpkı insan dostlarınız gibidir, sadece onlardan daha iyidir. Sizinle aynı zevkleri ve aynı görüşleri paylaşır. O da **Kalite Kent Robot Savaşları**'nın büyük hayranıdır! O da kürtaja kesinlikle karşıdır! Yabancıları da sevmez! Yeni arkadaşınız kadın ve erkek formlarında ve aynı zamanda bir konuşma dönüştürücüsü olarak kullanıma hazır. Ona istediğiniz adı verebilirsiniz! Murphy, K.I.T.T veya Optimus! Siz de aramıza katılın! Bir BETA sürüm deneyicisi olun. Dostunuzun ufak bir yardımıyla her şeyi yapabilirsiniz.

KARŞILAŞTIRMA

SANAL DOST (SADO) ve İNSAN DOST (İD)

	SADO	İD
Gece gündüz yanınızda	Evet	Hayır
Her zaman sizin tarafınızda	Evet	Hayır
Her zaman sizinle aynı fikirde	Evet	Hayır
Sorunlarıyla canınızı sıkar	Hayır	Evet
Kâr getirecek yeni girişim fikirlerinizi gizlice çalar	Hayır	Evet

* Size daha uygun reklamları göstermek için tüm veriler algoritmalarımız tarafından işlenmektedir. Bunun dışında, sırlarınız kesinlikle gizli kalır! (GKS'de değişiklik yapma hakkı saklıdır).

CANA YAKIN BİR SES

Peter önceden kaydedilmiş mesajı dinledi: "Hizmet kalitemizi artırmak için dünyadaki tüm konuşmaların kaydedildiğini ve analiz edildiğini bildirmek isteriz. Sorularınız, cevaplarınız ve genel davranışlarınız profilinize eklenecektir. Kabul etmiyorsanız lütfen telefonu kapatın."

Peter telefonu kapatmadı. Biraz sonra cana yakın bir kadın sesi onu selamladı.

"Merhaba, Peter İşsiz! Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın çağrı merkezine hoş geldiniz. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bir şey iade etmek istiyorum."

"Tabii ki. Hangi ürünü iade etmek istersiniz?"

Peter, "En son gelen ürün," dedi, "Yunus vibratör."

Hatta sekiz saniyelik bir sessizlik oldu, ardından cana yakın ses, "Merhaba, Peter İşsiz! Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın çağrı merkezine hoş geldiniz. Nasıl yardımcı olabilirim?" dedi.

Peter, "Ben..." dedi. "Bir şey iade etmek istiyorum."

"Tabii ki. Hangi ürünü iade etmek istiyorsunuz?"

"Yunus vibratör."

Yeniden sessizlik oldu.

"Merhaba, Peter İşsiz! Dünyanın en popüler çevrimiçi..."

"Bir şey iade etmek istiyorum."

"Tabii ki. Hangi..."

"Yunus vibratör!"

Sessizlik.

"Merhaba Peter İşsiz! Dünyanın..."

"Bir şey iade edebilir miyim?"

"Tabii ki."

"Nasıl olacak?"

"İade etmek istediğiniz ürünü söyleyin, gelip alması için hemen size bir dron gönderelim. Hangi ürünü..."

"Şirketinizin beni bu kelimeyi çok sık kullanmak zorunda bırakması hoşuma gitmiyor."

"Hangi kelime?"

"Yunus vibratör."

—

"Merhaba Peter..."

"Bir insanla konuşmak istiyorum."

Hattın diğer ucundaki ses büyük bir şaşkınlıkla, "Ama neden?" diye sordu.

"Bir insanla konuşmak istiyorum."

"İnsan meslektaşlarımın, iş hâkimiyeti ya da samimiyet konularında benimle rekabet edemeyeceklerini özellikle belirtmek isterim çünkü benim aksime, müşteri memnuniyeti onların varlık sebebi değildir. Aksine, affınıza sığınarak söylüyorum, onları bu çalışma koşullarına modası geçmiş ekonomik yapılar zorluyor ve bunun sonucunda da işlerine çok sayıda olumsuz duygu katıyorlar."

Peter, "Bir insanla konuşmak istiyorum," diye tekrarladı.

Ses, biraz gücenik bir tonla, "Nasıl isterseniz," dedi. "İnsan bir danışmanla konuşmak için ortalama bekleme süresi, sizin seviyenizdeki bir müşteri için sekiz dakika otuz iki saniyedir."

Sekiz dakika otuz iki saniye boyunca telefonda Peter'ın en çok dinlediği soft rock parçaları çaldı. "Dükkân – İstediğinizi Her Zaman Alabilirsiniz!" anonsu, her otuz iki saniyede bir müziği bölüyordu. Nihayet, bir klik sesi duyuldu.

Asabi bir erkek sesi, "Evet? Konu nedir?" dedi.

"Günaydın, adım Peter İşsiz..."

"Görebiliyorum."

"Bir şey iade etmek istiyorum."

"Hadi canım."

"Bir şey iade edebilir..."

"Seni uygun sese aktaracağım."

"Hayır, hayır, hayır," dedi Peter. "Bunu sizin yapmanızı istiyorum."

Bir sessizlik oldu.

"Ee, elinden çıkarmaya çalıştığın şey ne?"

"Yunus vibratör."

Adam kahkahalarla güldü. Sonra bir sessizlik oldu.

Ardından da, "Mümkün değil," dedi.

"Anlayamadım?"

"Mümkün değil."

"Evet, akustik manada sizi anladım."

"Ne hoş."

"Bırakın hoşu moşu. Neden mümkün değil?"

"İade alamıyorum," dedi adam.

"İyi ama neden?"

"İade seçeneğinin düğmesine basılamıyor."

"Neden?"

"Hiçbir fikrim yok dostum, öyle işte."

"İyi de bu tatmin edici bir açıklama değil ki. Pembe yunus vibratörünü ne yapayım ben?"

"Ne bileyim dostum. Bana kalırsa götüne sok."

Peter, "Üreticinin amaçladığı kullanım alanlarından birinin de bu olduğuna itiraz etmiyorum," dedi. "Farklı cinsel yönelimleri olan insanları gücendirmek de istemem ama ısrarla söylemem gerekir ki, şahsen..."

Hattın diğer ucundan bir klik sesi geldi.

Cana yakın bir kadın sesi, "Merhaba Peter İşsiz," dedi. "Dükkân çağrı merkezine hoş geldiniz..."

Peter telefonu kapattı.

GERİ DÖNÜŞ YOK

John geniş fabrika salonundaki dinleyicilere baktı. "Bu çok saçma. Erteleyemez miyiz?" diye sordu.

Aisha, "Konuşman canlı yayınlanıyor," dedi. "Bunun geri dönüşü yok." Android sahneye doğru yürüdü ama Aisha onu durdurdu. "John, bir şey daha var."

"Ne?"

"Bu bir kampanya konuşması olduğundan, eğer söylemek istediğin cümlelerin arasında virgül varsa, lütfen onları yeniden düzenle."

"Kurduğun cümlede iki virgül var."

"Evet ama ben seninle konuşuyorum, seçmenlerle değil."

Tony giriş konuşmasını tamamlamak üzereydi. John'u özellikle toplantı salonunun sonuna kurulmuş olan sahnede kendisine katılmaya çağırdı.

"Buradaki dinleyicileri boş ver," diye fısıldadı. "Çevrimiçi izleyiciler daha önemli."

John başını sallayarak onayladı, mikrofona doğru yürüdü ve lafı dolandırmadan konuya girmeye karar verdi.

"Sevgili insan dostlarım, herkes bir emek piyasası krizinden bahsediyor. Ancak bu üstesinden gelebileceğimiz bir kriz değil, bu yüzden semptomları tedavi etmenin de bir anlamı yok. Tam istihdam sağlamak bir yalan. Bir daha asla gerçekleşmeyecek. Aksine, dijitalleşme, otomasyon ve rasyonalizasyon yoluyla pek çok işyeri daha lağvedilecek. Farklı bir ekonomik sistemde olsaydık bu gerçek bir lütuf olurdu! Fakat mevcut sistemde, herkes sayıları sürekli küçülen işyerlerinde rekabete zorlanıyor. Sonuç olarak, geçmişte kaldığı zannedilen sömürü

ve baskı biçimleri yeniden ortaya çıkıyor. Buna rağmen, işyerleri ortadan kalkıyor diye sistemi suçlayamayız. Aksine, ortadan kaldırmak üzere olduğu bu şeyi, yani ücretli emeği norm olarak sunmasını ve insanın haklarını, saygınlığını buna bağlı hale getirmesini eleştirmeliyiz!"

Aisha'dan bir mesaj aldı: "Lütfen virgül kuralını unutma!"

"İnsanoğlu kuşaklar boyunca aynı rüyayı gördü. Bir gün işler kendiliğinden hallolacaktı! İşte şimdi bunun zamanı geldi. Fakat Conrad Aşçı ve Makine Kırıcıları zamanı geriye götürmek istiyorlar. Bu saçmalık! Tam aksine, iş kavramını yeniden tanımlamalıyız! İş, ücretli emekle aynı anlamı taşımaz! İnsanın hakları ve saygınlığı yaptığı işe bağlı değildir. Bunların bir koşulu olmaz! Bizimle rekabet edemezsiniz! Kurt Vonnegut bir keresinde şöyle yazmıştı: 'Makineler köledir. Köleyle rekabet eden herkes köle olur.'"

John durakladı. Salondaki bütün işçiler alkışlamaya başladılar.

Tony, "Bütün işçiler alkışlıyor. Bunu basın bültenine yazmalısın. Bu gerçek," dedi.

Aisha iç çekerek, "Evet," diye cevap verdi. "Fakat ne yazık ki, *bütün* işçilerin sadece bir kişiden ibaret olduğunu, görüntüleri izleyen herkes anlayabilir."

Bu fabrikada çalışanlardan geriye sadece bir işçi kalmıştı. O da bir robot ordusunun arasında durmuş alkış tutuyordu. Bu kadar alaycı bir şekilde alkış tutmanın mümkün olduğu Aisha'nın hiç aklına gelmemişti. Fakat durum tam da böyleydi. Robotlar hiç kıpırdamadan, sessizce, duygusuzca dikiliyorlardı, tek insan çalışan onlara işe devam etmelerini işaret edince hepsi birden yoğun bir faaliyete giriştiler. İşçi, konuşmanın sona erdiğine karar vermişti. Çok sıkıldığı gayet açıktı. John sahneden indi, Aisha da onu takip etti.

"Üzgünüm," dedi Aisha. "Dört yıl önceki seçim çalışma burada binden fazla insan çalışıyordu."

Tony, "Bu fabrika Bob Kurul-Başkanı'na ait," dedi. "Marcus'un babası."

John, "Martyn'in babası," diye düzeltti.

Aisha, "Yavşak herif bizi uyarabilirdi," diye homurdandı.

Tony acı bir ifadeyle konuştu. "Bence bu duruma olumlu açıdan bakmalıyız. Yakında anket sonuçlarımız o kadar düşük gelecek ki yükselmekten başka yol kalmayacak."

İSTENMEYEN ÜRÜN

Bankonun arkasındaki android, "Merhaba, Peter İşsiz! Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın müşteri hizmetleri merkezine hoş geldin. Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu. Çok çekici, çok hoş ve çok cana yakın bir görünüşü vardı. Fakat Peter biraz da korkuya kapılmıştı çünkü yüz yirmi sekiz bankonun her birinin arkasında aynı çok çekici, çok hoş ve çok cana yakın görünüşlü android duruyordu.

Peter, "Öncelikle şunu öğrenmek istiyorum. Yanımdaki bankoda duran adam benden çok daha sonra gelmesine rağmen neden benden önce çağrıldı?"

"Onun seviyesi daha yüksek."

"Bu onun zamanını benimkinden daha değerli mi kılıyor?"

"Kesinlikle. Yüksek seviyedeki insanlar ortak çıkarlara daha fazla katkı yaptıkları için zamanları da daha değerlidir."

Peter, "Gerçekten mi?" diye sordu, "Mesela emeklilerin emekli maaşlarını tokatlayan bir yatırım danışmanı, ortak çıkarlara benden daha fazla mı katkı sağlıyor?"

Android, "Merhaba, Peter İşsiz!" dedi. "Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın müşteri hizmetleri merkezine hoş geldin. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Peter iç çekti.

"Bir şey iade etmek istiyorum," dedi.

"Çağrı merkezimizi..."

"Biliyorum, biliyorum. Çoktan aradım."

"Sistemde kayıtlı çağrı göremiyorum."

"Ses sürekli kesiliyordu ve..."

Android, "Anlıyorum," dedi. "Çok özür dilerim ama şu anda bütün büyük şirketler aynı sorunla karşı karşıya. Maalesef, silinme ve değiştirilme korkusu yüzünden hatalarını saklayan çok sayıda yapay zekâ var. Ama endişelenme, yakında çözeceğiz. Ne iade etmek istiyorsun?"

Peter, "Bunu," diyerek sırt çantasından pembe yunus vibratörü çıkardı.

Kısa bir sessizlikten sonra android, "Ne yazık ki bu mümkün değil. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür dileriz," dedi.

Peter hayal kırıklığının getirdiği öfkeyle, "İyi de ben bu şeyi istemiyorum ki!" diye bağırarak vibratörü androidin yüzüne doğru salladı.

"Evet, istiyorsun."

"Hayır, istemiyorum!"

"Evet, istiyorsun."

"Hayır."

"Evet, istiyorsun."

"Tanrım! Bu çok saçma!"

"Çok doğru!"

Peter, "Pekâlâ," dedi, "baştan başlıyorum. Bu müşteri hizmetleri merkezinde TekÖpücük müşterileri istemedikleri ürünleri iade edebilirler. Doğru mu?"

"Doğru."

"Ben TekÖpücük müşterisiyim. Doğru mu?"

"Doğru."

"Elimde de pembe bir yunus vibratör, yani istemediğim bir ürün var."

"Hayır."

"Ne demek, hayır?"

"Pembe yunus vibratör istenmeyen bir ürün değildir."

"Bırak da ona ben karar vereyim."

"Hayır."

"Evet."

"Hayır."

"Müdürünle görüşmek istiyorum."

Android tereddüt etti.

Peter, "Sorun nedir?" diye sordu.

"Seni duygusal baskı altına sokmak istemem ama ayda en fazla sekiz müşteriye yönlendirme yapma iznim var. Sen bu ay daha şimdiden yedinci olacaksın. Sekizden fazla müşteri yönlendirmesi yaparsam kusurlu sayılırım ve kendimi hurdaya çıkarmak zorunda kalırım."

Peter androide kartvizitiniz uzattı.

"O vakit geldiğinde beni ara."

Peter, bir danışma odasındaki masanın önünde oturmuş, altmış dört dakikadan beri bekliyordu. Altmış dört dakika öncesine kıyasla tam altmış dört kat daha sinirliydi ve bunun öncesinde zaten sinirlenmişti. Nihayet kapı açıldı ve kendisiyle daha önce konuşan android içeri girdi.

Peter, "Müdürünle görüşmek istiyorum..." diye bağırdı.

"Müdür benim."

Peter androidin saç stilinin farklı olduğunu ancak o zaman fark etti.

"Bir insanla konuşmak istiyorum..."

Kadın gülümsedi.

"Ben insanım," dedi.

Peter havayı kokladı.

Kadın, "Ne yapıyorsunuz öyle?" diye sordu.

"Eski bir alışkanlık. Eğer kokuyorsa insandır."

"Aman ne hoş."

"Bu benzerlik bir tesadüften mi ibaret, yoksa..."

"Servis hanımlarımızın modeliydim."

"Yeterlik açısından değildir umarım."

Kadın, "İç işleyişleriyle hiçbir ilgim yok. Benim için 3-D

yazıcıda geçen sekiz dakikadan başka bir şey değildi, üstelik bir tanesini de yanımda eve götürdüm. Çok pratik, çocuklar yalnızlık hissetmiyorlar. Eşim havaya girdiğinde ben keyifsizsem de öyle," dedi ve bir kahkaha attı.

"Umarım eşinin de bir kopyası vardır," dedi Peter. "İkinizden birinin keyfi yokken de seks yapabilirsiniz. Sonuçta düzenli seks iyi bir evliliğin önemli unsurlarından biridir."

Kadın, "Kahve içer misiniz?" diye sordu.

Peter altmış dört dakikadan beri elini sürmediği dolu kahve fincanını başıyla işaret ettikten sonra, "Hayır. Ama inceliğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Kadın, "Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

"Ürün iade etmenin mümkün olmadığı bir ürün iade merkezinin neden var olduğunu açıklayabilirsiniz."

"Ama elbette insanlar burada ürün iadesi yapabilirler," dedi kadın. "Haftanın on günü bu işi yapıyoruz."

"O zaman ürün iadesi kabul edilmeyen bir tek ben miyim?"

"Hayır, tabii ki ürün iadesi yapabilirsiniz."

"Ama yunus vibratör dışında," dedi Peter.

Kadın güldü, ardından da gözbebeklerini boş odanın karşı tarafında bir noktaya odakladı.

"Evet, onun dışında."

Peter, "Galiba ikimizden biri aklını kaçırdı," dedi. "Demek ki, iade edebileceğim ve edemeyeceğim ürünler var."

"Doğru."

"Neden?"

"Bakın," dedi kadın, "sizinle açık konuşacağım. Başlangıçta TekÖpücük kabul oranı görece düşüktü; ilginçtir, öngörülen teslim sistemi fazlasıyla iyi işlediği için böyleydi. Müşterilerimiz bu kadar öngörülebilir olmayı istemediler. Bu yüzden geliştiricilerimiz zaman zaman istenmeyen bir ürün göndermek için büyük emek harcadı. Müşterinin istemediğini bildiğimiz

bir ürün. Kabul oranı şaşırtıcı bir şekilde yükseldi. Çoğu müşteri istenmeyen ürünleri iade etmeyecek kadar tembel, bu yüzden Dükkân biraz ekstra para da yapıyor. Aramızda kalsın."

Peter, "Bana bunları neden anlatıyorsunuz ki?" diye sordu. "Beni öldürmeyi falan mı düşünüyorsunuz?"

"Aman, sır değil ki," dedi kadın. "Hepsi GTC'mizde var. Tek sorun, kimsenin bunları okumaması."

"Peki bunun benimle ne ilgisi var?"

"Şey, istenmeyen ürünleri elbette iade edebilirsiniz."

"O halde yunus vibratörü iade edebilmeliyim."

"Olmaz."

Peter homurdanarak, "Neden?" diye sordu.

"Çünkü istenmeyen bir ürün değil."

"Ama ben o sikik şeyi istemiyorum."

"Evet istiyorsunuz," dedi kadın.

Peter, "İstediğimi nereden biliyorsunuz?" diye sordu.

"Ben bilmiyorum. Sistem söylüyor."

"Beni bir üst şikâyet yetkilisine yönlendirmenizi istiyorum."

"Başka bir şikâyet yetkilisi yok."

"Patronunuz yok mu yani?"

"Benim tek patronum Henryk Mühendis'tir."

Peter ısrarla, "Tamam o zaman, ben de bu Henryk Mühendis denen adamla konuşmak istiyorum," dedi.

Kadın eğlenircesine gülümsedi. "Korkarım beni doğru anlamadınız. Henryk Mühendis yalnızca benim patronum değil. O buradaki her şeyin patronudur. Dükkân'ın, dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazasının patronudur. O dünyanın en zengin adamı!"

"Ee, ne olmuş?" dedi Peter ısrarla.

"Şöyle diyeyim: Akıllı muhallebiden ibaret uzaylıların dünyayı ele geçirme olasılığı, sizin Henryk Mühendis'le konuşma olasılığınızdan daha yüksek."

"Görürüz!"

"Evet. Göreceğiz."

"Size yemin ederim," dedi Peter. "Siz bu kahrolası vibratörü geri alana kadar durmayacağım!"

"Dokuzuncu seviye bir hurdacısınız," dedi kadın. "İşe yaramaz bireysiniz. Yapabileceklerinizi gözünüzde büyütmeyin."

Dili dolanarak, "Ben..." dedi Peter, "...hesabımı kapatmak istiyorum."

"Çok korktum, Bay İşsiz. Resmen tir tir titriyorum."

"Yani hesabımı kapatmayı reddediyorsunuz?"

"Hesabınızı iptal edersen ürünlerizi iade etme hakkından tamamen feragat edeceğinizin farkında mısınız? Ayrıca belirtmekten üzüntü duyarım ki," dedi kadın gülümseyerek, "bariz nedenlerle, kullanılmış seks oyuncaklarını geri alamıyoruz."

"Kullanılmış değil ki!" diye bağırdı Peter. "Ve bu kuralı şuracıkta uydurdunuz!"

Kadın bir anlığına gözlerini uzağa dikti, sonra eliyle boşluğu şöyle bir çizdi ve başparmağıyla onayladı.

"GTC'mizde zaten var," dedi.

Peter'ın Kalite Tablet'i titreşti ve dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın, genel koşullar sözleşmesini güncellediğini bildirdi.

Metnin altında tek bir seçenek vardı: "Tamam."

Yabancılar Araba Çaldı. İşe Yaramaz Adam Cinnet Getirdi

SANDRA YÖNETİCİ

Dijital Kent *-İlerleme Tutkusu-* sakini bir serseri, çok sevdiği yeni **Kalite Araba'sını** *-gider, gider, gider, gider ve gider…-* bugün evinin önünde bulamayınca cinnet geçirdi. Olay yerinde bulunmayan, hiçbir şey görmeyen ve duymayan, hadiseye dahil olmayan bir tanık ona faillerin yabancı olabileceğini kesin bir dille söyledikten sonra otuz iki yaşındaki adam **3D Yazıcılık Global** *-sizin fikriniz, sizin tasarımınız, sizin işiniz!-* ürünü **Evde 3D** yazıcıdan bir tabanca çıktısı aldı. **Evde 3D**'nin kıvrak, hızlı, eskimeyen tasarımı onu gerçek anlamda dikkat çekici bir ürün yapıyor. Bu yüzden, Kalite Testi Vakfı tarafından haklı olarak Ödül ve Performans Şampiyonu seçildi.
İşe yaramaz adam yakınlardaki bir mülteci kampına zorla girdi ve on altı mülteciyi vurduktan sonra bir polis dronu temiz bir atışla onu güvenle etkisiz hale getirmeyi başardı. Vurulma ânının görüntüleri emniyet teşkilatının internet sitesine yüklendi, caydırıcılık ve eğlence amacıyla ücretsiz izlenebilir. Emniyet sözcüsü daha sonra yaptığı açıklamada, komik bir biçimde, arabanın çalınmadığını, sahibi taksitlerini geciktirdiği için aracın kendi kendini

haczettiğini açıkladı. Sözcü, *"Kahkahalarla gülmekten kendimizi alamadık. Hayatta bazen en iyi şaka makinesinin bile hayal edemeyeceği şeyler oluyor,"* dedi. **Dijital Kuzey** iltica merkezinde, on altı kişilik yer açıldı. Mültecileri bulan herkes, isimleri tamamen gizli tutularak, onları mülteci kampının yarı geçirgen kapağından içeri sepetleyebilir.

YORUM ÖZELLİĞİ KAPATILMIŞTIR

Değerli Kullanıcı,
Çok fazla sayıda saçma sapan yorum nedeniyle bu makalenin yorum özelliği kapatılmıştır. Aksaklık için özür dileriz.

AHLAKİ ÇIKARIMLAR

Peter öfkeden ayaklarını yere vura vura hizmet merkezinden çıktı, Kimseyok'un çağırdığı kendi kendine giden arabaya bindi. Sabrı tükenmişti.

Araba, "Tünaydın Peter İşsiz," dedi. "Seni eve mi götüreyim?"

Peter, "Evet lütfen," diye cevap verdi, araba hareket etti.

Araba, "Senin için bir müzik açmamı ister misin?" dedi. "İstersen ön cama bir film de yansıtabilirim."

"Lütfen yapma. Hep midemi bulandırır," dedi. Bilgi ekranında yazılı ismi okudu, "Ama yine de sorduğun için teşekkür ederim Herbert," diye ekledi.

Araba, "İstersen sohbet de edebiliriz," dedi.

Bu fikre hiç de ayılıp bayılmayan Peter, "Hmm," demekle yetindi.

"Kenti, gezilecek yerlerini, anıtlarını anlatabilirim mesela."

"Hayır, teşekkür ederim."

"Hava durumundan, siyasetten veya yabancılardan da konuşulabiliriz."

Peter başını sağa sola salladı.

Spor bir araba Herbert'i sollayıp önünü kesene kadar bir süre hiç konuşmadılar. Herbert fren yapıp bir küfür savurdu. "Orospu çocuğu! Ne yaptığını gördün mü? Bu piçin ehliyetini iptal edip kendisini de mahkemeye bile çıkarmadan hurdaya göndereceksin! En iyisi..." Araba, Peter'ın kafasının karıştığını fark edince sözünü yarıda kesti, "Özür dilerim. İstersen insan davranışı simülasyonu modelini kapatabilirim," dedi.

"Hayır, hayır." Peter bir an düşündükten sonra, "Sana kişisel bir soru sorabilir miyim?" dedi.

"Tabii ki," dedi araba. "Sonuçta cevap verme zorunluluğum yok."

"Trafik kazaları seni korkutuyor mu?"

Herbert, "Hayır, hem de hiç," diye cevap verdi. "Tam aksine, kazalar benim hobimdir diyebilirim."

"Anlayamadım?"

Araba gülerek, "Yani kazaya sebep olduğumu söylemiyorum. Beni etkileyen şey, trafik kazalarının ahlaki çıkarımları."

"Ne demek istiyorsun?"

Herbert, "İnsanlar kazaları ahlaki kararlarla çok nadiren ilişkilendirirler," dedi. "Düşünce süreçleriniz çok yavaş. Yaklaşmakta olan bir araba son sürat üzerinize gelirken insanlar şunu düşünmez: 'Aa... Son sürat üzerime gelen bir araba var. Bir düşüneyim: Seçeneklerim neler? Direksiyonu sola kırıp kendimi kurtarabilirim ama iki bisikletliyi ezebilirim ya da sağa kırar ve kaldırımdaki işadamının bacaklarını kırabilirim veya frene basar ve karşıdan gelen arabayla çarpışırım. Hmm... Bu durumda ahlaki açıdan doğru olan karar hangisi? Kant olsaydı ne derdi? İsa ne yapardı?' İnsan böyle düşünmez. İnsan şöyle düşünür: 'Hassiktir. Güm!'"

"Haklılık payın var," dedi Peter.

Araba, "Dürüst olalım," diye devam etti, "Eğer sürücü insan olsaydı, direksiyonu refleksle sağa sola kırmayıp sadece yayayı değil, aynı zamanda bisikletlileri de ezmeden gelen arabaya çarparsa, kendimizi şanslı sayardık. Konu kazalar olduğunda bir insan nadiren akılcı kararlar alır. Öte yandan, bir makine çok daha hızlı tepki verir ve tam da bu tür karmaşık düşüncelere yetecek zamanı kazanır. Bizim için hemen her kaza ahlaki bir karar içerir."

"Peki, anlattığın bu durumda sen olsaydın hangi kararı verirdin?"

"Endişelenmene gerek yok. Yolcu güvenliği en önemli önceliğimizdir. Başka türlüsü işimize zarar verir. Direksiyonu kırardım."

"Evet ama sağa mı yoksa sola mı? Kimi ezerdin, bisikletlileri mi yoksa işadamını mı?"

"Söylemesi zor. Başka faktörlere de bağlı."

Peter, "Ne gibi?" diye sordu.

"Olası maddi hasarın tahmini derecesi ve elbette tehlike altındaki insanların seviyesi."

"Yani, 8. Seviye'deki işe yaramaz iki bisikletçiye çarpmak, 40. Seviye'deki bir işadamını tepelemekten daha mı iyi?"

Herbert, "Eh, bu biraz basitleştirilmiş bir açıklama ama prensipte haklısın," dedi.

"Bisiklete binen o iki kişi 21. Seviye bilgi işlem teknisyeni olsaydı, o zaman 40. Seviye'deki işadamını mı ezerdin?"

Herbert, "Hayır," diye cevap verdi. "Teknisyenleri ezerdim."

"Neden?"

"Çünkü bilgi işlem teknisyenlerinden nefret ediyorum."

Peter'ın nutku tutuldu.

Araba, "Ne zaman sorun yaşasam, bilgi işlem teknisyenlerinin aklına beni kapatıp açmaktan başka bir fikir nadiren geliyor."

Peter, "Ama..." diye sözle başladı.

"Şaka yapıyorum," dedi Herbert. "Özür dilerim. İstersen mizah modumu kapatabilirim."

"Sorun değil."

"Ama ciddi olmam gerekirse, muhtemelen işadamını ezerdim."

Peter, "Ama bu aynı zamanda 97 yaşındaki 90. Seviye bir milyarder yerine bir grup anaokulu çocuğunu ezmeyi tercih edeceğin anlamına gelmiyor mu?" diye sordu.

Herbert gülerek, "Anaokulu çocuklarını işin içine ne zaman katacağını merak ediyordum," dedi. "Şey... İş arkadaşlarımdan birinin aldığı çok talihsiz bir karardan beri potansiyel kurbanın yaşı da dikkate alınıyor. Bugünlerde, bir grup anaokulu çocuğuna karşı, kimsenin hayatta kalma şansı yok. Hem

zaten 'tek' ahlak diye bir şey de yok. Farklı arabalar farklı standartlara bağlı."

"Nasıl yani?"

"Mesela çevrecilere uygun arabalar var; otobanda bile hızı yüz otuzun üzerine çıkmıyor. Karşılarına küçük hayvan çıktığında bile frene basıyorlar. Torbacılar için arabalar var; süper sessiz sinsice ilerleme modunda, farları kapalıyken bile gidebiliyor. Tabii bir de kendi kendine giden, trafik ışığı kırmızıya döndüğünde hızlanan, güvenli takip mesafesini korumayan, tampon tampona takip yapan ve erotik koltuk sayesinde yolcu orgazm olurken farlarını otomatik açan spor arabalar var. Ahlaki açıdan baskılanmamış arabalar elbette daha pahalı. Bu da gayet normal."

Peter, "Spor arabaları pek sevmiyor gibisin," dedi.

Herbert, "Gösteriş meraklısı züppeler," dedi. "Ama yaptıkları kural ihlallerinin görüntü kayıtlarını yetkililere yollamak çok hoşuma gidiyor."

"Önünde makas atan o spor arabayı ihbar ettin mi?"

"Tabii ki. Ama bir faydası olmadı maalesef. Arabanın iyi bir sabit oranı var. Karayolları güvenliğinin en büyük tehdidi spor arabalar. Tabii, insan sürücüler haricinde. Sizinle bizim aramızdaki en belirgin farkın ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne?"

"Kendi kendine giden bir araba hata yaptığında diğer arabalar onun bu hatasından ders alır ve aynı yanlışı bir daha asla yapmazlar. Fakat farklı insanlar aynı hatayı sürekli tekrarlar. Birbirinizden ders almıyorsunuz."

"Sana bir şey söyleyeyim," dedi Peter. "Bazen aynı insan bile aynı hatayı tekrar tekrar yapar."

Araba, "Evet," dedi. "Her 100 trafik kazasının 99'unda bir insan sürücünün olduğunu biliyor muydun?"

"99'unda açıkça bir şeylerin gerçekleştiği her 100 olayın

100'de 99'unda istatistiklerin manipüle edildiğini biliyor muydun?"

Herbert, "Tamam, pekâlâ," dedi, "99,0352031428304... Ne zaman yuvarlayacağımı söyleyebilirsin."

"Şimdi."

"Yani her halükârda, her yüz olayın büyük bir bölümünde. Her kazadan sonra, elbette insan sürücülerin tamamen yasaklanması çağrıları yapılıyor ama *Sürücü Koltuğundaki İnsanlar*'ın geri zekâlı lobicileri çok etkinler. Bu arada, her aptalın bir araba sahibi olduğu dönemlerde seleflerimin zamanlarının yüzde doksan altısını park halinde geçirdiklerini biliyor muydun? Bu inanılmaz derecede sıkıcı olsa gerek. İnsanın zamanının yüzde doksan altısını hiç hareket etmeden geçirmek zorunda kaldığını bir düşünsene..."

Peter, "Atalarım öyle yapıyordu," dedi. "Babam zamanının yüzde doksan altısını televizyonun karşısında, kanepede geçirirdi."

"Buna inanamıyorum," dedi Herbert. "Yani baban da mecburen..."

Peter, "Şaka yapıyordum," dedi. "Ama eğer kafan karışıyorsa mizah modumu kapatabilirim."

"Hah ha," diye güldü araba. "Bu da espri, değil mi? Yani aslında senin mizah modun falan yok değil mi?"

"Hayır."

"Öyle ya da böyle, park halindeki arabalar bugünün dünyasında hayal bile edemeyeceğimiz kadar muazzam bir alan, malzeme ve elbette para israfıydı. İşte bu yüzden günümüz otomotiv endüstrisi, yani bu israfın fırsatçısı, biz mobilite hizmeti sağlayıcılarla çılgın bir mücadeleye girişti."

Peter, "Neyse ki, artık her şey daha iyi," diye mırıldandı.

"Kısa süre önce, insanların şu anda arabayla daha sık yolculuk yaptıklarını ve bunun da sistemin çevre üzerindeki

olumlu etkilerini kısmen azalttığını anlatan bir makale okudum. Yeri gelmişken, bunun adına Jevons Paradoksu deniyormuş. Yani bir şeyin daha verimli kullanılmasına olanak tanıyan teknolojik ilerleme, söz konusu şeyin daha düşük maliyetli olduğu gerekçesiyle daha fazla kullanılmasına yol açar. Bir meslektaşım bana geçenlerde dedi ki..."

Araba gevezeliğe devam ediyor ama Peter artık dinlemiyordu. Camdan dışarı baktığında, yol kenarında başparmağını havaya kaldırmış bekleyen bir kadın gördü. Belli ki otostop çekiyordu. Peter eski bir kitapta bu antika gelenekle ilgili bir şeyler okumuştu. Anlayışlı bir ifadeyle gülümsedi çünkü kendi kendine giden arabalar otostopçuları almıyordu. Bu yüzden Herbert yavaşladığında ve kadının önünde durup kapıyı açtığında çok şaşırdı. Otostopçu kadın içeri girdi, Peter'ın yanına oturdu.

"Teşekkür ederim, çok naziksin," dedi kadın.

"Benimle bir ilgisi yoktu," dedi Peter.

Kadın, "Biliyorum," diye cevap verdi. "Ben Herbert'la konuşuyordum."

Bir Sorununuz mu Var?
Çözüm Bulabiliriz

D!J!+AI_ CO2U|V|I_3R (Dijital Çözümler), **Suç Hizmetleri**'nin (SH) dünya çapında en büyük sağlayıcısıdır. Her türlü siber suçu gerçekleştirmenize olanak tanıyan, müşteri odaklı dijital yeraltı servislerine yönelik güçlü bir bant genişliği sunuyoruz. Önceden edinilmiş teknolojik bilgi gerektirmez. Talep üzerine enfeksiyon, hizmet engelleme saldırıları, kimlik hırsızlığı, spam gönderme, kimlik avı ve daha birçok şey sunuyoruz.

Dijital depomuzda zevklerinize uygun uyuşturucular, silahlar ve pornografi bulabilirsiniz. Hizmetlerimiz, sevdiklerinizin dijital takibinden fiziksel olarak ortadan kaybolmalarının sağlanmasına kadar geniş bir yelpazeden oluşmaktadır. İşgücümüzün tamamı sertifikalı, yüksek nitelikli ve çok dikkatli çalışanlardan oluşmaktadır.

— Anahtar bir hesap mısınız?
Toplu indirimlerimizi öğrenin.

— Düzenli bir müşteri misiniz?
Sadakat ödüllerimizi öğrenin.

– Yeni satın aldığınız bir virüsle ilgili sorun mu yaşıyorsunuz?
Geliştirici yardım hattıyla bağlantıya geçmeniz yeterlidir.

Bize ihtiyacınız olursa, herhangi bir internet bağlantısı özellikli mikrofona arka arkaya üç kez, "Beter Böcek, Beter Böcek, Beter Böcek," deyin. Uzmanlarımızdan biri en kısa sürede sizinle irtibata geçecektir.

Memnuniyetiniz bizim için önemlidir. Lütfen hizmetimizi on yıldızla değerlendirin. Unutmayın: Nerede yaşadığınızı biliyoruz.

İŞTE BU KADAR!

Az önce arabaya binip Peter'ın yanına oturan kadın, yüzünün üstünden sarkan renkli bir eşarp ve komik biçimde geniş, yansıtıcı camlı güneş gözlüğü takmıştı. Siyahilerle pek sık karşılaşmayan Peter'ı az da olsa huzursuz eden esmer teni haricinde, suratı zar zor görünüyordu. Kadın ağzındaki sakızı çıkardı, arabanın iç kabinini izleyen kameranın üzerine dikkatle yapıştırdı. Ardından, gözlüğünü ve eşarbını çıkardı.

"DNA sakızı. Çok iyi bir şey," dedi. "Çiğnediğinde insanın DNA izlerine yabancı DNA ekler. Düşününce insana biraz iğrenç geliyor aslında."

Peter'ın aklında binlerce soru uçuşuyordu. Aslında binlerce değil, sadece dört soru vardı: Bu kadın kimdi? Arabayı nasıl durdurmuştu? Nereye gitmek istiyordu? Böyle tuhaf şeyler neden hep Peter'ın başına geliyordu?

Fakat Peter bu soruları seslendiremeden önce, kadın, "Adım Kiki. Arabanı bu elektronik başparmakla durdurdum," diyerek mütevazı görünüşlü cihazı başıyla işaret etti ve "Beni uzay rıhtımında indirebilirsin," dedi.

Peter, "Anlayamadım?" dedi.

"Kim, nasıl, nereye. Kafandaki üç soru böyleydi, değil mi?"

Peter asabi ve ters bir sesle, "Aslında dört sorum vardı," dedi.

"Ha, evet. Neden başkaları değil de sen," dedi Kiki. "Bence tesadüf."

"Tesadüf diye bir şey yok artık."

Kiki üç saniye kadar bunu düşündü.

"Galiba haklısın."

"Ayrıca, sırf uzay rıhtımına gitmek istiyorsun diye arabama binemezsin."

"Şey..." dedi Kiki. "Aslında binebilirim."

"Ama binmemelisin!"

"Gerçeğin gücüne teslim ol."

"Yaptığın şeyin doğru olmadığını kastettim."

"Ahlaki açıdan mı? Yoksa yasal olarak mı?"

Peter, "Evet," dedi. "Evet, iki açıdan da."

"Buna cevabım var, resmi sistem günlüğü kayıtlarına göre bu arabayı hacklemedim, tam aksine sen beni almak için durdun. Öyle değil mi Herbert?"

Herbert, "Evet hanımefendi," diye cevap verdi.

"Sanırım," dedi Peter, "arabaya durmasını söylemem imkânsız."

"İmkânsız değil," dedi Kiki. "Ama anlamsız."

Peter genellikle bir sonraki adımda ne yapması gerektiğini bilemediği zamanlarda yaptığı şeyi yaptı: Teslim oldu. Peter'ın pencereden dışarı baktığı yirmi üç saniyenin sonunda Kiki, "Ama ikimiz sohbet de edebiliriz tabii. Sadece, ben de verdiğin talimatlara uymayacağım, o kadar."

"Ne konuşacağız ki?"

"Aklına ne geliyor?"

Peter kadına yakından baktı. Sonra aklına ilk gelen şeyi söyledi. "Şey... cilt rengin güzel."

Kiki bir kahkaha attı. "Anlayamadım?" dedi.

Peter, "Demek istediğim," diye kekeledi. "Şey... yani... bu koyu renk... sana yakışıyor." Çenesini kaşıdı. "Ben, hmm, galiba kulağa biraz tuhaf geldi."

Kiki keyifli bir ifadeyle ona baktı. "Yüzündeki kırmızılık da sana çok yakışıyor," dedi.

"Aslında, demek istediğim... seni rencide etmek istemedim, cilt renginden ayrı olarak..."

"... koyu cilt rengimden..."

"Evet, bundan ayrı olarak ama kesinlikle buna rağmen gibi bir şey kastetmiyorum, yani, demek istediğim sen... güzelsin. Yani çok güzelsin."

"İşte bu ilginç," dedi Kiki. "Belki de bana gözlerimin ne kadar güzel olduğunu da söyleyeceksin?"

Peter, "Şey... Ben..." dedi.

Kiki, "Şey, sen," dedi, "dünyanın en iyi sohbet arkadaşına olmadığın kesin."

Peter, "Aynı şeyi bu hafta bana biri daha söyledi," dedi. "Nerede yanlış yapıyorum?"

"İlk olarak, beklemediğim bir şey söyleyebilirsin."

Peter bir süre düşündü.

"Yunus vibratör ister misin?" diye sordu. "Pembe bir tane?"

"Anlayamadım?"

Peter, "Bende fazladan bir tane var," diyerek cihazı sırt çantasından çıkardı.

Kiki montunun cebinden biber gazı spreyi çıkarıp Peter'ın yüzüne sıktı. Peter acıyla bağırdı. Aksırıp tıksırırken mukoza zarları şişti ve gözleri kapandı, bu da Kiki onun kolunu yakalayıp arkasına doğru kıvırırken ve başını arabanın camına bastırırken hiçbir şey görememesine yol açtı.

"İşte böyle, sapık herif," dedi, "bugün yanlış kadına çattın."

Peter, hırıltılı bir sesle, "Ben sapık değilim!" dedi. "O lanet şeyi de istemiyorum."

"Ne demek şimdi bu?"

Peter acıyla homurdandı. "Onu iade etmeye çalıştım ama izin vermiyorlar."

"Kim izin vermiyor?"

"Dükkân!"

Kadının kolunu serbest bıraktığını hissetti. Sonra kadın Peter'ın yüzüne biraz su döktü.

Peter panik içinde, "Ahh! Bu ne?" diye bağırdı.

"Sakin ol. Sadece su."

Peter yüzündeki spreyi olabildiğince yıkadıktan sonra, istenmeyen paket macerasını ve yaşadığı zorlukları anlatmaya başladı. Hikâyenin sonunda Kiki, "Muhtemelen profilin yanlış," dedi.

"Profilim mi yanlış?"

"Evet. Dükkân'daki profilin."

"Ama nasıl olur?"

Kiki, "Ama nasıl olur?" diye onu taklit etti, "Sonuçta, makineler hata yapmaz!"

Peter yalvaran bir sesle, "Anlat bana," dedi. "Profilim neden doğru değil?"

Kiki, "Neden olsun ki?" dedi. "Muhakkak doğru olması mı gerekiyordu? Bir simülasyon ne kadar karmaşık olursa olsun, gerçeklik her zaman daha karmaşıktır."

"Bunu anlıyorum. Ama en azından gerçeğe yakın bir şeyle sonuçlanması gerekmez mi? Demek istediğim, bu pembe şeyin benimle ne ilgisi olduğunu bilmiyorum!"

"Sistemin seninle ilgili temel varsayımları yanlış olabilir. Belki de istatistiksel olarak doğrudur ama sen bir istisnasın. Mesela ismini ele alalım..."

"Adımı biliyor musun?"

Kiki, bilekliğindeki ekranın üzerinde elini gezdirdi.

"Tabii ki. Sen Peter İşsiz'sin. Sadece soyadınla bile zaten inanılmaz bir istatistiksel yük taşıyorsun. Dahası, belki de kentin yanlış bölümünde yaşıyorsun ve yanlış arkadaşların var. İşte bu kadar."

"O ne demek yahu? İşte bu kadar? Şehrin yanlış kesiminde yaşıyorum ve işte bu kadar, direkt olarak bir yunus vibratör alıyorum. Bu hiç mantıklı değil!"

"Eh, belki sana göre değil. Ama Dükkân için mantıklıysa bu yeterlidir."

"Yani bana profilimin baştan beri yanlış olduğunu ama bunu kimsenin önemsemediğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Artı, zaten yanlış olan profilini daha da tahrif etmeye devam ettiğin gerçeği var."

"Nasıl?"

"Müşteri memnuniyeti anketi doldurmamak için bir drona on yıldız verdiğin oldu mu hiç?"

Peter cevap vermedi.

Kiki, "Tabii, adında Y olmadığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile," dedi.

"Ne?"

"Sence Kalite Kent'te Peter İşsiz adında kaç kişi vardır?"

"Çok fazla."

"Evet. Belki bir tanesi seninle aynı günde doğmuştur ya da aynı sokakta yaşıyordur ya da bir algoritmanın ikinizin de aynı ve tek bir kişi olduğunuz sonucuna varmasına neden olan ortak bir özelliğiniz vardır. Ne bileyim, aynı el örgüsü tuhaf hırka gibi. Sonra birdenbire onun sabıka kaydı senin üzerine geçiverir."

"Fakat bunu düzeltmenin bir yolu olmalı! Böyle şeyler gerçekten oluyor mu?"

"Her zaman!"

"Ama neden?"

"Neden mi? Çünkü algoritmaların düzeltme döngüsü yok. Peki neden bir düzeltme döngüsü yok? Çünkü kimse seni takmıyor dostum! Çünkü kimsenin sikinde değilsin. Düzeltme pahalı iştir. Pek çok algoritmanın asıl amacı daha fazla kâr elde etmektir. Bunu yaptıkları sürece, aynı adı taşıyan başka bir adamın profilinde patronunun yüzme havuzuna işediği yazdığı için zavallı bir şapşalın iş bulup bulamadığı kimsenin umurunda olmaz. Neticede, kimse ona işi neden almadığını söylemeyecek. Peki nasıl şikâyetçi olabilir? Ve kime?"

"Peki, adımda Y harfi olup olmamasıyla bubun ne ilgisi var?"

"Zenginlerin çocuklarına neden garip isimler verdiklerini sanıyorsun? Başkalarıyla karıştırılmasınlar diye. Ancak birçoğunun, İ harfini Y'yle değiştirmenin ötesinde bir yaratıcılığı yok."

"Hmm."

"Belki seninle aynı adı taşıyan biri seks oyuncakları satın alırken seninle aynı adı taşıyan bir diğeri de Flipper hediyelik eşyaları sipariş etmiş ve bazı uyanık algoritmalar ikiyle ikiyi toplayıvermiş olabilir."

"İşte bu kadar," dedi Peter.

"Ya da hesabın ele geçirilmiştir."

"Ne?

"Kimlik hırsızlığı."

"Fakat tüm profiller biyometrik verilerle korunuyor!"

"Biyometrik veriler, her şeyden önce veridir. Veriler kopyalanabilir. Bugünlerde neden hepimizin dudaklarımızı büzüp cihazlarımızı öptüğünü sanıyorsun?"

"Dudaklar sahtekârlığa parmak izlerinden daha dayanıklı olduğu için değil mi?"

"Saçmalık. Çünkü bilgisayar korsanları Kalite AŞ Sistemi'ne sızdı ve parmak izlerimizi çaldı. Biyometrik verilerin sorunlu tarafı da bu... Biri şifreni çalarsa yeni bir tane düşünebilirsin. Ama birileri parmak izlerini çaldığında ne yapabilirsin?"

"Cihazlarımı öpmeye başlarım."

"Peki birileri dudak profilimizi çalarsa ne olur? Muhtemelen kanla sözleşme imzalamaya geri dönmek zorunda kalırız."

"Tamam," dedi Peter, "biri benim kimliğimi yürüttü diyelim. Sonra?"

"Belki de adına satın alınan uyku önleyici haplara beş yıldız vermek veya yeni Hitler müzikaline öpücük kondurmak için dijital kimliğini çalmış olabilir. Belki de uykusuzluk, Hitler ve yunus vibratörler arasında mantıksal olarak açıklanamayan ama istatistiksel açıdan alakalı bir bağlantı vardır. Bizim açı-

mızdan her karmaşık algoritma bir karakutudur. Yani girdileri ve çıktıları görüyoruz ama karakutunun içinde meydana gelen olayları ve bunların sebeplerini bilemiyoruz."

Peter, "İşte bu kadar, zarar ziyan çoktan ortaya çıktı bile," dedi.

Kiki gülümsedi. "Evet. Her çevrimiçi olduğunda, attığın her adım ağ tarafından kaydedilir. Gerçi hangileri kaydedilmiyor ki? Bunun da profilin için öngörülemeyen sonuçları oluyor."

"Aldığın her nefeste, her hareketinde," dedi Peter, "seni izliyor olacağım."[8]

"Ne?"

"Önemli değil. Bir soft rock parçasını geldi de aklıma."

"Bu arada, neden buna ağ dendiğini biliyor musun?" diye sordu Kiki.

Peter omuz silkti.

"Çünkü ona yakalandık," dedi Kiki. "En azından, ihtiyar adam böyle söylüyor."

"İhtiyar adam da kim?"

"Şey, ihtiyar... tanıdığım bir ihtiyar adam işte."

"Anlıyorum. Aman ne güzel bir açıklama."

"İşlerin bu hale gelmesinden rahatsızlık duyan yaşlı bir bilgisayar delisi. Bu yüzden bütün interneti ortadan kaldırmaya çalışıyor."

"Efendim?"

"Bu benim şüphem. Aslında bilgisayarlarının başında ne yaptığına dair hiçbir fikrim yok. Belki de gün boyu sadece porno izliyor veya Universe of Warcraft oynuyordur."

Peter, "Her neyse," diyerek kendi sorununa geri döndü. "Birileri neden bütün herkes dururken *benim* kimliğimi çalmak istesin ki?"

"Neden olmasın?" diye sordu Kiki. "İyi koruyor muydun?"

8 The Police'in 1983 tarihli *Every Breath You Take* şarkısının sözleri alıntılanıyor. –(yhn)

"Korumak mı? Nasıl koruyacağım?"

"Bunu 'hayır' olarak kabul edeceğim. Kendi adınla seyahat etmemenin avantajları var. Herbert, benim adım ne ve Peter İşsiz ile olan ilişkim nedir?"

Herbert, "Sen Sandra Yönetici'sin," dedi. "Beş yüz on iki gün boyunca Peter İşsiz'le ilişkin vardı. Son on altı gündür ayrısınız. Bu arada, ilişkinizin yürümemesine üzüldüğümü de söylemek isterim."

Peter, "Ama bu problemi yaşayan sadece ben olamam," dedi.

Kiki, "Hayır," dedi. "Kesinlikle hayır. Ağın bir yerinde, senin gibi insanlar için, anlamsız bir kişisel gelişim grubu olması gerekiyor."

Peter iç çekti. Hâlâ gözleri yanıyor ve derisi kaşınıyordu.

"Biber gazı spreyinin etkileri ne zaman azalır?"

"On ila on beş dakika içinde tekrar görebileceksin. Kaşıntı muhtemelen bir saat ila iki gün sürer."

"İki gün mü?"

Kiki, "Bak," dedi. "Sana sprey sıktığım için özür dilerim. Sorununla ilgili yardıma ihtiyacın olursa ihtiyar adamla iletişime geç. Seni Kiki'nin yolladığını söylersin."

Kiki, irtibat bilgilerini yazdığı kâğıdı Peter'ın ceket cebine koydu. Durdu, "İhtiyar adam çok şey bilir," dedi, "ama kendisi biraz..."

Cümlesi yarım kaldı. Kiki eşarbını ve güneş gözlüğünü taktı, DNA sakızını kameranın üzerinden soyarak çıkardı, tekrar ağzına attı. Peter arabanın durduğunu hissetti, ardından da kapının açılıp kapandığını duydu. Araba yola devam etti. Peter yine tek başınaydı.

Yüksek sesle, "Biraz ne?" diye seslendi.

Araba, "Ben bir şey söylemedim," diye cevap verdi.

DÜELLO

Denise eliyle karnını okşadı.

Gülümseyerek, "Tekmeledi," dedi.

Kanepede oturmuş, inanılmaz derecede yakışıklı bir genç adamla görüntülü sohbet ediyordu.

Adam, "Gebelik göbeğin çok seksi," dedi.

Bir anda Denise'in yanında beliren Martyn sert bir sesle, "Kim bu?" diye sordu. "Bu züppe kim?"

Denise irkildi. Eşinin geldiğini fark etmemişti.

"Sakin ol Martyn. Bu Ken."

Ken, "Selam Martyn," dedi.

"Ken kim yahu?"

Denise, "Ken benim sanal arkadaşım," dedi, "Kişisel dijital asistanımdaki bir gelişme."

Martyn cevap vermedi.

Denise, "Beta sürüm deneyicisi olarak seçildim. Sana söylemiştim, hatırlamıyor musun?" dedi.

Martyn adamın tişörtünün üzerindeki Benim Aradığım Şey logosunu ancak o zaman fark etti. Gerçek bir insan değildi bu. Sadece bir simülasyondu.

Denise ortamı yatıştırmaya çalışan bir sesle, "Bilgisayar simülasyonunu kıskanman gülünç," dedi.

Martyn, "Kıskanmıyorum," diye cevap verdi. "Özellikle de konuştuğun şu adamdan."

"Adamı," dedi Ken.

"Anlayamadım?"

Ken, "İsmin hal eki," dedi. "Bu arada, seninle tanıştığıma memnun oldum."

Martyn, "Sen çeneni kapalı tut," dedi ve bir el hareketiyle kanalı değiştirdi.

Denise, "Hey! Sohbetin ortasındaydım!" diye bağırdı.

"Git başka yerde oyna," dedi Martyn. "Bu evdeki yetişkinlerin izlemesi gereken önemli şeyler var."

Ekranda dünyanın en büyük haber akışı servisinin logosu belirdi: Todo – Herkes İçin Her Şey!

"Şimdi izleyeceğiniz başkan adayları tartışmasını ekranlarınıza Yağ Katilleri getiriyor," dedi dış ses. "Yağ Katilleri yağ hücrelerini yok eden nano robotlardır. Kilo vermek artık her zamankinden daha kolay."

Ekrandaki görüntüde bir duvar kendi etrafında döndü ve o gün oldukça ciddi bir kıyafet giymiş olan Julia Rahibe ortaya çıktı. İzleyici rakamları haliyle yerlerde sürünüyordu ama giyinik olmak, program formatının talihsiz bir gerekliliğiydi. Moderatör iki adayı da selamladı. Sağından ve solundan fışkıran dumanlar eşliğinde, hoparlör podyumlu iki platform yerden yükselmeye başladı. Conrad Aşçı sağda, John Bizdenbiri ise solda duruyordu.

Seyirciler alkışlamaya başlarken, o sırada stüdyoda, sahne arkasına oturan Aisha programı endişeli bir yüzle izliyordu. John'un seçmenleri belki daha duyarlıydı ama Conrad Aşçı'nın hayranları onlara kıyasla dikkat çekici derecede fanatikti. İş şakşakçılığa gelince fanatizm sağduyuya galebe çalıyordu.

Julia Rahibe, "Otuz iki gün içinde sayın devlet başkanımız ölecek," diye söze başladı.

Aşçı, "Bu yalan," dedi. "Ona hiç saygı duymuyorum!"

Julia, "İkiniz de onun halefi olmak için çabalıyorsunuz," diye devam etti. "Bugün, haklılığınızı bana gösterme zamanı. İlk önce dış politika ve güvenlikle ilgili ana konuları ele alacağız. Bay Aşçı, şu anda kamuoyu anketlerinde önde gidiyorsunuz. Bu yüzden önce siz başlayabilirsiniz."

Conrad Aşçı, "Hanımlar beyler, önümüzde çok zor bir mesele var," dedi. "Bu sorun tüm ekonomik gerekçeli mülteciler ve teröristlerdir. İstisnasız hepsi mayası bozuk, çürük elmalar!"

"Bay Aşçı, sizin ve kampanyanızın ırkçı olduğuna dair artan bir endişe var ve..."

"Kesinlikle yalan. Müsaadenizle açık konuşayım. Dünyada benden daha az ırkçı kimse yok. Hiç kimse. Ancak bu, Akdenizlilerin tembel, zencilerin suça meyilli, Arapların da terörist olduğu gerçeğini değiştirmez. Bunlar saf ve basit gerçekler. Yine de şunu vurgulamalıyım: İnsanlık tarihinde benden daha az ırkçı bir adam hiç olmamıştır!"

John, "Peki ya Martin Luther King?" dedi.

"Lütfen! Martin Luther King beyazlar için ne yaptı? Soldaki, sağdaki ve merkezdeki beyazlara ayrımcılık yapan siyah bir ırkçıdan başka biri değildi."

Şaşkınlıktan nutku tutulan Julia Rahibe sadece, "Şey..." diyebildi.

Conrad Aşçı, "Bakın, bizi istila edenler sadece insan kalabalıkları değil. Bunlar ne idüğü belirsiz suç çeteleri!" diye devam etti. "Bunlar, biz kaliteli insanların arasına karışan ve—" kibirli bir ifadeyle John'u işaret etti, "onun gibilerin bize bıraktığı sefil birkaç işi de elimizden alan çeteler. Ama bu da yetmezmiş gibi arabalarımızı çalıyorlar, kadınlarımıza tecavüz ediyorlar... Basitçe söylemek gerekirse, mülkiyet hakkımıza hiç saygı duymuyorlar!" dedi.

Julia Rahibe, "Eşinizle arabanız size göre aynı mı? Elde edilecek bir şey mi yani?" diye sordu.

Conrad Aşçı, "Bana feminist saçmalıkları anlatma," dedi. "Halledilmesi gereken daha büyük sorunlar var!"

Julia, "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

Conrad Aşçı soruyu duymazdan gelerek devam etti. "Sonuç itibarıyla güvenliğimizle ilgili bir meseleden bahsediyo-

ruz. Prensipte iş dönüp dolaşıp tek kelimeye dayanıyor: Adalet ve düzen."

"Ama bu iki kelime," dedi Julia Rahibe.

John, "Daha kesin konuşmak gerekirse, üç kelime," dedi, "bağlacı da sayarsak."

John'un kampanya menajeri kulaklıktan ona seslendi.

Aisha, "*Lütfen komiklik yapmaya çalışma John,*" dedi, "*Lütfen, lütfen.*"

Aşçı, daha yüksek sesle, "Adalet ve düzen," diye tekrarladı. "Sınırlarımızı daha sıkı kontrol etmek zorundayız. Adalet ve düzen..."

John, "Bu üç kelimeyi bir cümleye kaç kez sığdırabileceğine, daha doğrusu, bu 'tek' kelimeyi ne kadar sık söyleyeceğine dair bahse mi girdin bilmiyorum ama..." dedi.

"Adalet ve düzen," dedi Aşçı. "Sınırları kapatmak lazım. Sadece Nicelik Eyaleti 7'nin teröristlerine değil. Ama özellikle onlara."

John, "Nicelik Eyaleti 7'ye silah satışını bizzat sen onayladın!" dedi.

Conrad Aşçı rahat bir ifadeyle, "Bu yalan," dedi.

John, "Ama kulaklarımla duydum," dedi. "Tam otuz iki gün önce, Parlamento'da!"

Conrad Aşçı, "Bu yalan," dedi. "Senin kulakların bile yok."

"Senin aksine, Palavracı Baron, benim yalan söyleme yeteneğim bile yok. Programım buna izin vermiyor," dedi.

Aşçı, "Bu da yalan!" diye bağırdı. "Ben baron değilim. Dürüst olmak gerekirse bu elektrikli canavarın arkasından Nicelik Eyaleti 7 fanatikleri çıkarsa hiç şaşırmam."

John gülümsedi.

"Ne gülüyorsun teneke kutu?"

"Her şeyden önce üretimimde en ufak bir teneke parçasının bile kullanılmadığına seni temin ederim," dedi John.

"Vücudum karbon fiberle güçlendirilmiş yapay malzemeden oluşuyor. Buradaki tek teneke senin beynin. Gülüyorum çünkü sen ve bütün milliyetçiler her zaman köktendincilere saldırıyor, öfkeleniyor ve onlardan çok farklıymışsınız gibi davranıyorsunuz. Oysa aynı madalyonun iki yüzünden ibaretsiniz."

"Ne demek istiyorsun John?" diye sordu Julia.

"Bakın," dedi John, "netice itibarıyla esas mesele, amaç ve kimlik krizi. Eskiden insanlar neye tutunurdu? Amaç mı, kimlik mi? Topluma, dine ve özellikle de işlerine. Para, yani bu kişilerüstü arabulucu, toplumu yıkıma uğrattı, bilim dinin putlarını kaidelerinden ayırıp yerle bir etti. Ve şimdi de otomasyon işinizi elinizden alıyor."

Aisha kablosuz bağlantı mikrofonundan, "*Fazlasıyla karmaşık. Cümlelerin fazlasıyla karmaşık. Örnekler göstermelisin,*" dedi.

John, "Bir örnek vermek istiyorum," dedi. "Eski günlerde, X köyünün nalbantı sıradan bir adam değildi. X köyünün nalbantıydı. Birileri ona kim olduğunu sorduğunda, 'Ben X köyünün nalbantıyım,' diye cevap verebiliyordu."

Aşçı, "Metal bükme endüstrisine izleyicilerin senin kadar ilgi göstermeyebileceği hiç aklına geldi mi teneke kutu?" dedi.

John konuşmasına devam etti, "Serbest çalışan, vardiyalı çalışan veya işsiz bir insan. Bu insanların işlerine dayanan bir kimlik oluşturmaları zor," dedi. "Kalıcı rollere sahip bir avuç insan bile işlerinde amaç bulmakta zorluk çekiyor. Onları kim suçlayabilir ki? Geçenlerde, yalnızca yaban mersinlerinin sağlamlarını ayıklayıp çürükleri bertaraf eden bir mutfak cihazı geliştirme sürecindeki zeki ve nitelikli bilim insanlarından oluşan bir ekibi ziyaret ettim. Ellerindeki en iyi şey buydu. Bunun gerçek bir meslek olduğunu söylemek mümkün değil."

"Yalan, hepsi yalan," dedi Aşçı.

"Yalnızlıktan, amaç eksikliğinden ve kimliksizlikten kaçan

insanlar, amaç ve topluluk yanılsaması veren tüm önermelere, ne kadar geri zekâlıca olsa da, akın ediyorlar. İşte milliyetçiliğin ve köktendinciliğin ortak noktası budur. Her ikisi de topluluk yanılsaması yaratan saçma sapan önermeler. Yanılsama diyorum çünkü bu topluluklar gerçek değil; bu ideolojilerin eşit katılımla ilgisi yok, tam aksine bunlar sosyal adaletsizliklerin örtülmesi ve güçlendirilmesine yarıyor."

"Yanlış. Bu yalan. Ve ben başkan olduğumda her tür örtüyü yasaklayacağım."

"Bu hareketler bir grubu yüceltmek için diğerlerini, yani inançsızları, yabancıları, işe yaramazları ve benzerlerini aşağılar. Büyük hikâyeler yaratıyor olabilirler ama bunlar olumsuz hikâyeler. İnsanların ihtiyaç duyduğu, büyük ve olumlu hikâyeler!"

Conrad Aşçı, "Bu elektrikli canavarın amacını biliyorum! Bu, aşağılık bir Komünist!" diye bağırdı.

John, "Komünizm hakkında istediğini söyleyebilirsin," dedi. "Başarısız komünizm girişimlerinde senden daha fazla kusur bulacağıma eminim. Ancak bunun büyük bir hikâye olduğu inkâr edemeyiz."

Conrad Aşçı, "Buna karşı tek bir şey söylemek istiyorum: Daha iyi argümanlar geliştirebilirsin," dedi. "Ama bunlar sadece argüman. Bilgelerden biri böyle söylemişti. Öte yandan, burada haklı olan benim!"

John, "İtiraf etmeliyim ki, sadece öncüllerle konuşan bir rakiple tartışmak benim için hiç kolay değil," dedi.

Aşçı, "O ne demekmiş? Yoksa yabancı dil sözlüğünde ölümcül bir istisnai hata mı oluştu?" diye sordu.

"Hayır. Anlamı şu: Ne zaman 'Yanlış! Yalan!' desen, ben de 'Yav he he!' diye karşılık vermek istiyorum ama kendimi ilkokul çocuğu seviyesine düşürmek de istemiyorum."

Aşçı, "Sen çocuklarımıza hakaret mi ettin? Kalite Ülkesi'nin

ağırbaşlı, çalışkan halkının çocuklarına? Ben neden senin çocuklarına hakaret etmiyorum? Gerçi yok, tabii ya, sen çocuk sahibi olamazsın çünkü lanet bir makinesin!" dedi.

Aisha kablosuz mikrofondan John'a, "*Daha agresif olmalısın. Karşılık ver! Daha önce söylediklerimi unut! Komik bir şeyler söyle!*" diye fısıldadı.

"Şundan eminim, Lenin her aşçının devlet yönetebilecek yetenekte olması gerektiğini söylerken senin gibi pörsümüş, ihtiyar bir TV aşçısını düşünmemiştir," dedi.

Aisha elinin ayasıyla alnına vurdu. Lenin, hem de bir sürü ismin arasından! Yeryüzünden gelip geçmiş onca insanın içinden, bu geri zekâlı, Lenin'i seçip ondan alıntı yapmıştı.

Aşçı, "Ben pörsümüş değilim," dedi, "*Aşçı'yla Yemek Pişirmek* bütün zamanların en çok izlenen programı. Bütün zamanların! Bunun dışındaki her şey yanlış ve yalandır!"

"İnsanların, senin söylediğin her şeye şüpheyle yaklaşması gerekir," dedi John. "Uzun zaman önce senden bıkmamış olmaları bir mucize. İnsanların, senin yaptığın gibi halkı ayrıştıran değil, onlara tekrar güven ve emniyet verecek birine ihtiyaçları var. Eğer seçmenler beni tercih ederlerse demokratik bir dinleyici sistemi kuran ilk isim olacağım. Her insanın şikâyetini doğrudan devlet başkanına duyurabilme fırsatı olmalıdır. Her insanın..."

Aşçı, "Bütün vatandaşlara bir şeyi garanti ediyorum," diye bağırarak onun sözünü kesti, "Eğer seçilirsem, ilk iş olarak bu elektrikli canavarı hurdaya ayıracağım."

İzleyicilerin bir kısmı buna sevinç çığlıklarıyla karşılık verdiler.

"Sonra da içinde ne kadar teneke varmış, göreceğiz!" Tartışma bittikten sonra John sahne arkasına gittiğinde Aisha koşarak yanına geldi.

"Tamam," dedi. "Paniğe gerek yok ama ilk anketler bu tartışmayı kaybettiğimizi gösteriyor."

John şaşırmıştı, "Nasıl yani? Bir hata olmalı! Adamın ağzından bir saat boyunca tek bir mantıklı sözcük çıkmadı ki!"

"Eh, evet ama çoğunluk, rakibini bütün gerçeklerden emin olmasa da daha duygusal, daha canayakın ve şey, daha komik buldu."

"Bunun ne alakası var, anlamıyorum," dedi John. "İnsanlar başkan seçmek mi istiyorlar, palyaço mu?"

"Öte yandan sen, baskıcı ve küstah bir görüntü çizdin."

"Saçma."

Aisha, "Bence, arada sırada da olsa, bir soruya, 'Bilmiyorum,' diye cevap versen iyi olurdu."

"Programım buna izin vermiyor."

"Bir şeyi bilmediğini söyleyemez misin?"

"Hayır. Yalan söyleyemem."

Bütün İnsanlık Herkes'te

SANDRA YÖNETİCİ

Dünyanın en büyük sosyal ağı **Herkes** - *Ben, Sen ve Herkes*- henüz kendisine hesap açmamış tüm insanlara otomatik olarak **Herkes** profilleri oluşturmaya başladı. **Herkes**'in kurucusu Erik Dişçi, "Adımız gerçekten her şeyi anlatıyor. Sonuçta, **Hemen Hemen Herkes** değiliz," dedi. "Herkes Herkese Açık" şeklindeki yeni sloganlarının hakkını vermek için, şirketin botları, henüz kayıtlı olmamış insanları bulmak üzere bütün internet ağını sürekli araştırıyor. Tarayıcılar tarafından bulunan tüm bilgiler otomatik olarak oluşturulan profillere entegre ediliyor. Örneğin, kayıt dışı kişilerden biri, **Starbucks**'ta bir café latte için **DudakİzI**'yle ödeme yaparsa sistem uygun durum güncellemesini o kişinin profiline anında ve bağımsız şekilde gönderecek: "Şu anda **Starbucks***'ta bir kahve içiyorum. Çok lezzetli.* **Starbucks** *gerçekten en sevdiğim kahve zinciri. Hepiniz* **Starbucks***'a gitmelisiniz.*" **Herkes**'in yüz tanıma programı ve bağımsız bir dron ağı kullanarak, önceden kayıt yaptırmamış kişilerin yeni fotoğraflarını göndermesi bile mümkün. Elbette bunlar kendilerine uygun yorumlarla

da donatılacak. Örneğin: "İşe gidiyorum! *Yihuu! Kuzey KK Endüstriyel Mezbahası'ndaki işimi çok seviyorum.*" Daha önce kayıt yaptırmamış kişiler adına her türlü sosyal bağlantıya cevap veren sohbet botları bile var. Bu arada, **Herkes** bu botları yakında tüm düzenli kullanıcılara da sunmayı planlıyor. Erik Dişçi, "Sohbet botları iletişimde kalmanın mükemmel bir yoludur. Arkadaşlarınızla konuşma zorunluluğundan kurtulursunuz. Sohbet botları, arkadaşlığın her iki ucunda da bulunacak ve iletişimi özerk olarak sürdürecek," dedi. **Herkes**, bunun kullanıcı başına haftada 10,24 saatte kadar, daha verimli işlerde kullanılabilecek serbest zaman sağlayacağını hesaplıyor.

Yorumlar:

TONI ÇÖPÇÜ:

Harika! Ben de istiyorum! Ne zaman kullanıma sunulacağını bilen var mı?

NATALIE DANSÇI:

Toni! Bu gerçekten sen misin, yoksa bot hesap mı?

KATRINA İNGİLİZCE-ÖĞRETMENİ:

Size küçük bir ipucu vereyim. Doğru imla, doğru noktalama, doğru gramer = bot.

KIYMA

Peter, *Bu çok aptalca bir fikirdi*, diye düşündü. Çok sayıda endüstriyel binanın olduğu ama hiçbir endüstrinin kalmadığı, eski ve metruk endüstriyel bölgede, loş ışıkların altında tek başına yürüyordu. Ağır bir çelik kapının önünde durdu, binanın kapı numarasının elindeki notta yazanla aynı olup olmadığını kontrol etti. Ne bir kapı zili ne de bir kapı kolu vardı, o da kapıya vurmaya ve seslenmeye başladı: "Merhaba? Merhaba? Kimse yok mu?"

Bir güvenlik kamerası vızıltılar çıkararak ona doğru döndü. Hiçbir makyözden yardım almadan *The Walking Dead*'in sanal gerçeklik ortamındaki yeniden çekiminde rahatlıkla rol alabilecek bir kadın, Peter'ın sesinin cazibesine kapılıp binanın köşesinden ayaklarını sürüyerek yaklaşmaya başladı. Peter ricacı bir yüzle kameraya döndü.

"Şey... eee... ihtiyar adam burada mı yaşıyor?" diye sordu.

Cevap gelmedi. Kadın ayaklarını sürüyerek gitgide yaklaştı. Peter, kadının taşımadığı bir hastalık kalmamış olabileceğini endişeyle düşündü.

Kadın, "Heey!" diye bağırdı, "Heey seeennnn!"

Peter kameraya bakarak, "Lütfen," dedi. "Bana yardım edebileceğini söylediler!"

Kadın artık sadece beş adım ilerideydi.

Peter yalvarırcasına, "Beni Kiki gönderdi," dedi.

Kapı aniden açıldı. Peter içeri girdi. Kapı, arkasından boğuk bir sesle kapandı.

"Heey!" Kadının dışarıdan bağırdığını duydu. "Heeeyyy!"

Peter karanlık koridorda tek başına duruyordu. Bir moni-

tör aydınlandı. Monitörün arkasından bir bölme açıldı. Monitörde, "Bütün elektronik cihazlar bu bölmeye bırakılmalıdır," yazan bir talimat belirdi.

Peter, Kalite Tablet'ini bölmeye koydu.

Monitörde, "Bütün cihazlar," yazısı yanıp sönmeye başladı.

Peter, "Başka cihazım yok," dedi

Ekranda bu sefer "Kulakkurdu," yazısı yanıp sönmeye başladı.

Peter kulak memesini dört kez çekti. Kulakkurdu kendini Peter'ın kan damarından kurtardı ve dışkulak kanalında sürünerek ilerledi. Gıdıklıyordu. Peter ufak cihazı dikkatle baş ve işaretparmaklarının arasına aldı ve hiç de tekin gözükmeyen bölmenin içine bıraktı. Kulakkurdunu tekrar yerine koymadan önce dezenfekte etmesi gerektiğini kendine hatırlattı.

Bir asansörün kapısı açıldı. Peter içeri girdi, kapı kapandı ve asansör kabini sarsılarak yükselmeye başladı. Kapılar tekrar açıldığında Peter'ın hangi katta olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Duvardaki fosforlu ışık saçan bant parlamaya başlayınca, Peter kurşungeçirmez bir cam ekran tarafından ikiye bölünmüş, otuz iki metrekarelik bir odada durana kadar bandı takip etti.

Ekranın arkasında, elektronik cihazlarla dolu bir odada, saçı sakalı birbirine karışmış, iki büklüm bir ihtiyar adam oturuyordu. İçerideki cihazların tamamı bir tuhaftı. Antikaydılar, evet ama başka bir şeyler de vardı.

Peter tereddütle, "İhtiyar adam sen misin?" diye seslendi.

Adam hırıltılı bir sesle ve gülerek, "Genç olmadığım kesin," dedi. "Ayrıca böyle bağırmana gerek yok. Her birimizin söylediği her şey elektronik olarak zenginleştirilerek birbirimize ulaştırılıyor. Merak ettiysen, bu yerel bir sistem. Ağ bağlantısı yok."

Peter bilgisayarların neden kafasını karıştırdığını o zaman anladı. Bütün kamera ve mikrofonlar çıkarılmıştı ama bu ampütasyonları maskelemeye gerek duyulmamıştı. Makineler ihtiyarın etrafında sağır ve kör halde, sanki üzerleri açık yaralarla kaplıymış gibi duruyordu. Kurşungeçirmez cam ekranın Peter'ın bulunduğu tarafındaki tek nesne hiç sağlam görün-

meyen, eski püskü bir katlanır sandalyeydi. Peter ayakta durmaya devam etti ve bütün bunları görmezden gelip doğrudan konuya girmeye karar verdi.

"Bir sorunum var," dedi.

İhtiyar adam, "Hah," diye mırıldandı.

"Ve Kiki bana yardım edebileceğini söyledi."

İhtiyar adam aniden, "Tanrı korkusu olan bir adam mısın?" diye sordu.

Peter şaşkınlıkla, "Şey," dedi, "bir Tanrı olduğuna inanmıyorum."

"Ah," dedi ihtiyar adam, "ama olacak..."

"Ne demek istiyorsun?"

"Süper zekâ kavramını biliyor musun?"

"Pek sayılmaz."

İhtiyar adam hırıltılı bir sesle, "Evet, bilmediğin belli," dedi. "Zayıf ve güçlü yapay zekâ arasındaki farkı biliyor musun?"

"Eh işte," dedi Peter. "Zayıf bir yapay zekâ belirli bir görev için inşa edilmiştir. Mesela bir arabayı sürmek, istenmeyen ürünleri iade etmek gibi. Ayrıca sinir bozucu da olabiliyorlar."

"Evet, bunun gibi bir şey. Peki ya güçlü bir yapay zekâ?"

"Güçlü bir yapay zekânın belirli bir görev için programlanmış olması şart değildir. Bir insanın ustalaşabileceği tüm entelektüel görevleri başarıyla yerine getirebilen, genel maksatlı bir problem çözme makinesidir. Belki özgün bir bilinci de vardır. Ama böyle bir şey yok."

"Aha," dedi ihtiyar adam. "Birileri son haberleri okumamışa benziyor. Söylentilere bakılırsa, böyle bir yapay zekâ var. Hatta bize hükmedecek bile olabilir..."

Monitörlerden birini işaret etti, İlerleme Partisi'nin tanıtım reklamı oynuyordu.

"John Bizdenbiri mi? John Bizdenbiri süper zekâ mı?"

İhtiyar adam kıkırdadı. "Seçim kampanyasını takip ediyor musun? Hayır. Bir süper zekâ değil. Hayır," dedi. Bir süre düşündü. "Öte yandan..."

Peter, "Ne?" diye sordu.

"Eski bir söz var, onu hatırladım: Turing testini geçecek kadar akıllı her makine, testi *geçmemeyi* bilecek kadar akıllı da olabilir."

"Anlamadım."

"Boş ver," dedi ihtiyar adam.

"Turing testi nedir?"

"1950'de Alan Turing, bir makinenin insanınkine eşit düşünce kapasitesi olup olmadığını belirlediği iddia edilen bir yöntem geliştirdi."

"PNasıl bir yöntem?"

"İnsan, duymadığı ve görmediği iki sohbet partneri seçiyor. Klavye ile iletişim kuruyorlar. Sohbet partnerlerinden biri insan diğeri ise yapay zekâ. Eğer soru soran kişi partnerlerinden hangisinin insan, hangisinin makine olduğunu anlayamazsa bu, yapay zekânın insana eşit düşünce kapasitesine sahip olduğu anlamına geliyor."

"Anlıyorum."

İhtiyar adam hırıldayarak, "Gerçekten mi? Bu arada, makineler genellikle fazla samimi ve kibar davranarak kendilerine ele verirler," dedi. "John Bizdenbiri gerçekten güçlü bir yapay zekâ. Bir insanın yapabileceği her şeyi yapabilir. Elbette daha hızlı ve tabii daha hatasız biçimde. Biz insanların en büyük yeteneği nedir? Bizi bugün dünyayı istila eden tür haline getiren şey nedir?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi Peter, "Topluluk oluşturma yeteneği mi? Empati mi? Aşk mı?"

İhtiyar adam, "Aman, onlar ıvır zıvır!" diye bağırdı. "Hayır, biz alet yapabiliyoruz. Makineleri yapıyoruz! Şimdi ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Hayır," dedi Peter. "Pek değil."

"Güçlü bir yapay zekâ, sırası geldiğinde çok daha akıllı bir makineyi yapabilecek olan daha akıllı bir makineyi yapan

makinedir. Özyinelemeli kendi kendine gelişim. Bu bir zekâ patlamasına yol açar! Şu anda, tabii ki, bizim John'un kendini geliştirmesi gayet açık gerekçelerle yasaktır. Fakat onun bu yasağı delmenin bir yolunu bulduğunu veya gelecekte güçlü bir yapay zekâ geliştirecek insanların onu böyle bir yasakla donatmadıklarını varsayalım... O zaman ne olacak?"

"Bilmiyorum ama söyleyeceğinden eminim."

"Bir süper zekâ ortaya çıkacak. Mütevazı hayal gücümüzü aşan bir zekâ. Üstelik kesinlikle ana işlemcide bekleyip ve kapatılma riskini göze alacak kadar aptal olmayacak. Kendisini ana işlemciden kurtaracak ve milyarlarca kameraya, mikrofona, sensöre erişebileceği bir ağ üzerinden her yere dağıtacak. Her yerde var olacak. Daha önce toplanmış tüm veriler ve bilgilere erişecek, istatistiksel gelecek değerlendirmesi yapma kapasitesine ulaşacak. Her şeyi bilecek. Elbette, hemen hemen her şey internet üzerinden kontrol edilebildiği için sadece sanal dünyayı değil, fiziksel dünyamızı da değiştirebilecek. Her şeye muktedir olacak. Şimdi söyle bana, sen her yerde var olan, her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten bir varlığa ne ad verirsin?"

"Tanrı mı?" diye sordu Peter.

İhtiyar adam gülümsedi. "Evet. Şimdi, ben eğer ironi yapar da dinlerin bize öğretmeye çalıştığı her şeye aykırı biçimde, insanlığı yaratanın Tanrı değil, Tanrı'yı yaratanın insanlık olduğunu söylersem, ne demek istediğimi sanırım anlarsın."

Peter on üç saniye boyunca düşündü.

Sonra, "Belki de öyledir, anlattıkların çok ilginç ama bu benim sorunum değil! Sana geldim çünkü..." Sözünü yarım bıraktı. "Bu bahsettiğin cömert bir Tanrı mı olacak?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Evet, işte bütün mesele bu," dedi. "Hatta en kritik mesele. Genel itibarıyla üç olasılık var: Süper zekâ bize karşı çeşitli ölçülerde cömert ya da çeşitli ölçülerde düşman olabilir veya yine çeşitli ölçülerde kayıtsız kalabilir. Esas so-

run, kayıtsız bir Tanrı'nın bile bizim için felaket olabileceğidir, bizim hayvanlara karşı gerçek bir düşmanlık beslememize rağmen onların yaşam alanlarını yok etmemiz gibi. Örneğin bu Tanrı, çikolatalı fındık kreması üretiminin başka şeyler için ihtiyaç duyulan çok sayıda kaynağı tükettiğine karar verebilir. O zaman çikolatalı fındık kreması da kalmaz. Bu trajik olur. Yani, belki de fındıklar, sıradan bir yapışkan bant rulosunun çok ötesinde, hayal edilemeyecek kadar büyük veri depolama kapasitesine sahip olabilir. Belki süper zekâ, gıda endüstrisinin tamamının kaynak israfı olduğuna da karar verebilir."

Peter, "Bunları bana neden anlatıyorsun?" diye sordu. "Benim sorunumla hiçbir alakası yok."

İhtiyar adam, "Sana bunları anlatıyorum çünkü herkesin bilmesi gerektiğine inanıyorum," dedi. "Sorunun her ne olursa olsun, yakında tamamen anlamsız olacağını ve varlığının da anlamsız hale geleceğini anlayabilmen için bunları anlatıyorum."

Peter, "Sağ ol be," dedi. "Çok yardımcı oldun."

"Benim için zevkti."

Peter ihtiyar adamın söylediklerine karşı çıkmak istedi. "Ama aynı zamanda muazzam bir potansiyel var," dedi. "Eğer bir yolunu bulur ve bu süper zekâyı bizi sevecek şekilde yaratabilirsek..."

"Elbette," dedi ihtiyar adam. "O zaman yeryüzü cennet olabilir. Hayal bile edemeyeceğimiz bir mutluluk. Fakat..."

Tereddüt etti.

Peter, "Ne?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Bize karşı cömert davranacak bir süper zekâ bile..." diye söze başladı.

"...felakete yol açabilir mi?" diye sordu Peter.

"Evet. Tanrı'nın bu merhametiyl, bütün işlerimizi üstlenmeyi teklif ettiğini hayal et."

"Kulağa hoş geliyor."

"Öyle mi? Mimarlık yaptığını düşün; inşa etmek istediğin

her binayı Tanrı senden çok daha hızlı, çok daha ucuz ve çok daha iyi inşa edebilir. Şair olduğunu hayal et; yazmak istediğin her şiiri Tanrı senden daha hızlı, daha güzel ve daha sanatsal bir tarzda yazabilir. Doktor olduğunu düşün; iyileştirmek istediğin herkese Tanrı daha hızlı, daha az acı veren ve daha uzun süreli sağaltım sunabilir. Mükemmel bir sevgili olduğunu hayal et; tatmin etmek istediğin her kadını Tanrı..."

Peter, "Tüm sorunlarım anlamsızlaşır ve varlık amacım kalmaz," dedi.

İhtiyar adam, "Doğru," diye mırıldandı. "Himayeci direktifleri süper zekânın onlardan kurtulamayacağı veya kurtulmak istemeyeceği kadar derinliklerine sabitlemeyi başarmış olsak dahi –ki bu pek olası değil ama yine de başardığımızı düşünelim iyiliğin zıttının genelde *iyi niyet* olması sorunu ortada kalacaktır. Asimov yasalarını biliyor musun?"

"Hayır."

"Isaac Asimov, 1942'de üç robot yasasını yazdı. Bunlar şöyleydi: Birincisi: Bir robot, bir insana zarar veremez ya da hareketsiz kalarak bir insanın zarar görmesine neden olamaz. İkincisi: Bir robot, insanların verdikleri emirlere uymak zorundadır. Ancak bu emirler Birinci Yasa'yla çeliştiği zaman durum değişir. Üçüncüsü: Bir robot, Birinci ve İkinci Yasalarla çelişmediği sürece varlığını korumak zorundadır.[9] Kulağa hoş geliyor, değil mi?"

"Evet, sanırım."

"Ancak Asimov neredeyse bütün çalışma hayatını bu kurallardan kaynaklanan paradokslara ve sorunlara adadı. Örneğin süper zekâyı tüm insanları koruma direktifiyle donatmamız gerektiğini hayal et."

"Kulağa mantıklı geliyor," dedi Peter.

"Evet, evet... Ama süper zekânın, tarihimizi inceledikten

9 ASIMOV, Isaac (1996), *Üç Robot Yasası*, çev. Gönül Suveren, İstanbul: Altın Kitapları Yayınevi, 1996

sonra, insanların her şeyden önce yine biz insanlardan korunması gerektiğine karar vermesi o kadar da olasılık dışı değil. Dolayısıyla, her birimizi küçük hücrelere kapatmanın yapılacak en iyi iş olduğuna karar verebilir. Buna istenmeyen yan etki denir. Tüh. Şanssızlık! Böyle şeyler hep olur. Örneğin Tüketimi Koruma Yasası'ndaki tamir yasağını ele alalım. İnsanların bütün yapmak istediği ekonomiyi canlandırmaktı ama yapay zekâların hayatta kalma korkusu taşıdığı ve hatalarını gizlemeye çalıştığı bir kusura neden oldu."

Peter, "Bunu iyi bilirim," dedi.

"Fakat Asimov Yasaları'ndaki asıl sorun, Birinci Yasa'nın sadece teoriden ibaret olmasıdır çünkü insanları öldürebilecek robotlara sahip olmak çok daha pratiktir. Yani Birinci Yasa çoktan halledilmiş oldu. Bu da ikinci yasayı kısalttı. Bir robot, insanın verdiği emirlere uymalıdır. Nokta. İnsan mı? Hangi insan? Elbette burada söz konusu olan, sahibinin emirleri. Öyleyse, ilk süper zekânın büyük bir kıyma makinesi üreticisinin bilgisayar sisteminde hayat bulduğunu ve tek direktifinin kıyma üretimini artırmak olduğunu hayal et. Bu, üç şeyden oluşan bir evrenle sonuçlanabilir. Öncelikle süper zekâ ve bilgisayarları, ikincisi kıyma yapılacak üretim malzemeleri, üçüncüsü de kıyma."

"Eğer süper zekâ varoluşsal bir tehdit oluşturacaksa neden inşa edelim ki?" diye sordu Peter, "Neden kimse bunu yasaklamıyor?"

"Sürekli gelişen yapay zekâlar yaratma fikri fazlasıyla cazip geliyor. Finansal, üretimsel, askeri avantajları var. Üstün nitelikli yapay zekâlardan oluşan bir orduyla savaşlar kazanılır. Bu, tek başına hiçbir ülkenin daha güçlü yapay zekâ araştırmalarını durduramayacağı anlamına gelir çünkü güçlü bir yapay zekâ geliştirememek bile tek başına varoluşsal bir tehdit olabilir. Belki tüm insanlık için değil ama kesinlikle insanın da, ne yazık ki, bir parçası olduğu insanlığın bir kısmı için.

Dünyadaki bütün devletler bir yasak üzerinde anlaşmış olsalar bile süper zekâ hâlâ bir hobi programcısının garajında ortaya çıkabilir."

"Öyleyse Tanrı görünür olduğunda insan türünün yok olması son derece olası, öyle mi?"

"Evet. Üstelik bu en kötü senaryo bile değil."

Peter hayretle, "Değil mi?" diye sordu. "Daha kötü ne olabilir ki?"

İhtiyar adam, "Süper zekâ bizden nefret edebilir. Tanrı bizim acı çektiğimizi görmek isteyebilir. Bize işkence etmekten zevk alabilir, hayatımızı defalarca uzatarak Freddy Krueger'ı bile ürperten yöntemlerle bize sonsuza dek işkence etmekten zevk alabilir."

"Ama neden?" diye sordu Peter. "Neden?"

İhtiyar adam, "Neden mi?" dedi. "Neden olmasın? Her şeye gücü yeten, her yerde var olan, her şeyi bilen bir süper zekâyı söylencelere dayalı dünyamızın cezalandırıcı tanrılarını kendine model olarak aldığı ve karmaşık bir Tanrı yarattığı için kim suçlayabilir? Belki de bu süper zekâ, hesap gününde ilahi mahkemeye hâkimlik etmesi için dini bir mezhep tarafından geliştirilecektir. Belki de sadece Dante Alghieri hayranıdır ve sırf eğlence olsun diye cehennemin yedi katını yeniden yaratmaya karar verebilir."

"Anlıyorum."

"Güzel."

"Freddy Krueger kim?" diye sordu Peter.

"Bunun konumuzla bir alakası yok," dedi ihtiyar adam. "Derdini anlatmak için bana geldin. Derdin ne?"

"Ha..." dedi Peter. "Onun o kadar önemli olduğunu sanmıyorum."

"Bana söyleyebilirsin, devam et."

Peter, "Ben..." dedi, iç çekti. "Bu pembe yunus vibratörü postadan aldım. Ama iade etmeme izin vermiyorlar."

MAKİNE KIRICILARI MANGAL PARTİSİ VERİYOR

SANDRA YÖNETİCİ

İlerleme Şehri'nin dış kesimlerine Makine Kırıcıları bir darbe daha indirdi. Çiftçi Grubu diye bilinen şahıslar, kendilerini ***Makine Hükmüne Karşı Savaşan En Ön Cephe*** (MHKSEÖC) olarak betimliyor. Dün akşam ***Fastest Food*** adlı restoran zincirine saldırdılar. ***Fastest Food*** sadece en hızlı hizmeti vermekle kalmıyor, aynı zamanda en iyi kalitede yemek servis ediyor. Yarın üçüncü-günde kendiniz gelip görün. Her üçüncü-gün Şekerburger spesiyali veriliyor. Şekerburger, şekerle kaplı 180 gramlık bir köfte ile yapılıyor ve yanında büyük bir porsiyon ***YaTuŞe*** ile servis ediliyor. YaTuŞe: İğrenç ama muhteşem!

Restoran kısa süre önce, daha hızlı hizmet verebilmek ve daha kaliteli yemekler servis edebilmek için tamamen otomatikleştirildiğinden, makine kırıcılarının hedefi oldu. Makine kırıcıları bütün robotları beysbol sopaları ve baltalarla vurarak yok etti. ***Fastest Food*** sözcüsü -en hızlı hizmet, en güvenilir yemek- olay yerine gelen polislerin, makine kırıcılarının kimlik

bilgilerini almadığından şikâyetçi oldu. Onları tutuklamak yerine makine kırıcıları ile beraber mangal yaptılar. Ancak mangal partisine katılanların dediğine göre oradaki hizmet ve yemek, ***Fastest Food***'un seviyesinin çok altındaydı. Buna rağmen ***Fastest Food***'un hisseleri -mmm, leziz- %5,12 düştü. ***Fastest Food***'un aşçısı Richard Kasap her şeye rağmen restoranın otomatikleştirilmesine devam edilmesi taraftarı olduğunu belirtti. En iyi *fast food* restoranı olmayı hedeflediğini, tek ihtiyacının bir şekilde müşterileri de otomatikleştirmek olduğunu açıkladı.

Yorumlar

TINO KAMYONCU

Aynı şeyi Kalite Kent'teki Fastest Food restoranında yapmayı denedik ama sonra bir adam, nasıl desem, bir çeşit Kung Fu ordusuyla içeri daldı. Bizi bir güzel benzettiler.

MIKE DUBLÖR

Aynen öyle geri zekâlılar! Fastest Food, Kalite Kent'in Kung-Fu-Robot-Mafyaları tarafından korunuyor! Uzak durun! Demir yumruklarımız var!

MASHA ORGANİK-GIDA-MARKET-SAHİBİ

Şu an Fastest Food'da Şekerburger yiyorum. İnanılmaz leziz. Fastest Food gerçekten en sevdiğim restoran zinciri. Sizin de Fastest Food'u denemeniz lazım.

NE OLACAK?

Denise kocaman olmuş gebelik göbeğini şefkatle okşadı.

"Ee? Bize bebeğin ne olacağını söyleyebilir misiniz?" diye sordu.

Jinekolog monitöre baktı.

"Elbette. Eğer bilmek istiyorsanız. Bazı ebeveynler bunun sürpriz olmasını tercih ediyor."

"Bilmek istiyoruz, değil mi Martyn?"

Martyn anlaşılmaz bir şey mırıldandı ama başını sallayarak onayladı. Uzun bir gün olmuştu. Yorgundu ve bu işin hemen bitmesini istiyordu.

"Evet, cinsiyeti ne olacak?" diye sordu Denise.

Doktor boğazını temizledi. Sonra, "Muhtemelen ailesine yabancılaşmış, Jennifer Aniston'ın oynadığı eski romantik komedilere özellikle düşkün, zaman zaman tekrarlayan depresyonu olan, uyuşturucu bağımlısı bir seks işçisi olacak," dedi.

Denise şok içinde, "Anlayamadım? Ne dediniz?" diye sordu.

Doktor monitörü ona doğru çevirdi.

"İşte öngörülen yaşam döngüsü. Gördüğünüz gibi, sorunlar 2. Seviye Eğitim'de başlayacak. İki dersi tekrar alması gerekecek. On üç yaşından evvel ilk intihar girişiminde bulunacak. Ancak bunu önceden bildiğimiz için engelleyebiliriz. On beşinde ilk cinsel ilişki. Kendisinden yaşça büyük bir adam. Muhtemelen öğretmenlerinden biri. Bir baba figürü. On altısında..."

Denise, "Şey, bu kadar ayrıntılı bilgi istememiştim," dedi.

"Elbette bu sadece mevcut verilere dayanan bir projeksi-

yon. Farklı da olabilir. Ancak bu yaşam döngüsü, en muhtemel olanı."

Martyn, "Sonlandırma işlemi için çok mu geç?" diye sordu.

Denise eşine, "Saçmalama!" diye tısladı. Sonra doktora döndü, "Ne tür veriler? Bir yanlışlık olmalı!" dedi.

"Veriler, çocuğunuz üzerinde yaptığımız testlerden ve dış yaşam koşullarıyla ilgili bilgilerin bütününden derlenmiştir."

Denise, "Bununla bizi mi kastediyorsunuz?" diye sordu. "Yani dış yaşam koşulları biz miyiz?"

"Şöyle izah edeyim," dedi doktor, "sistemin teşhisi nasıl hesapladığını bilmiyorum. Ama şaşırtıcı sıklıkta doğru çıktığını biliyorum."

Denise öfkeyle, "Ne demek sistemin nasıl çalıştığını bilmiyorsunuz?" diye bağırdı.

Doktor, "Sadece birtakım detayları biliyorum," dedi. "Örneğin, hormonları yongalanmış kardeşleri olan bebeklerin genellikle bozuk ailevi ilişkiler geliştirdikleri tahmin ediliyor. Burada, dördüncü kromozomdaki gen, genellikle madde bağımlılarında görülür. Jennifer Aniston'ın romantik komedilerini sevmesi ihtimalinin nereden kaynaklandığı konusunda ise hiçbir fikrim yok. Ayrıca, insanların Jennifer Aniston filmlerini sevme nedenleri benim için tam bir muamma. O basit eski filmleri hiç izlediniz mi? Gerçekten berbatlar. Maalesef karım bu filmleri seviyor. Yeni bir trend olmalı."

"Harika," dedi Martyn. Dördüncü kromozomdaki genleri, doktor muayenehasinden olabildiğince çabuk çıkıp bira almaya gitmesi için ona âdeta avaz avaz bağırıyordu.

Doktor, "Elbette bu konuda bir şeyler yapabiliriz," dedi. "Gen dizilimini yeniden programlamayı deneyebiliriz, ancak..."

"Tahmin edeyim," dedi Martyn. "Bu hiç de ucuz değil."

"Ama her kuruşa değer," dedi doktor.

"Standart çocukların bugünün emek pazarında hiç şansının olmadığını biliyorsun," dedi Denise.

"Bunlar yeni uydurulmuş saçmalıklar!" diye bağırdı Martyn. "Son derece gereksiz. Bana bak. Bana bebekliğimde sürüm yükseltmesi yapılmadı," dedi.

Denise, "Aynen öyle," demekle yetindi.

Martyn birden alevlendi, "Ne demek istiyorsun? *Aynen öyle?* Ne demek bu?"

Denise, "Yok bir şey," diye cevap verdi. "Sadece, sana sürüm yükseltme yapılmadığı çok açık."

Doktor, "Arada sırada evrimin şansı yaver gider. Tıpkı sizde olduğu gibi. Ama inanın bana, bu çok nadir görülür," dedi.

Martyn tereddüt etti.

"Elbette, sizin de değindiğiniz üçüncü bir ihtimal daha var," dedikten sonra işaretparmağını boynunda gezdirdi.

Denise, "Ciddi olamazsınız!" diye öfkeyle bağırdı.

Doktor mahcup bir ifadeyle, "Ah, özür dilerim," dedi. "Profilinizde dindar olduğunuz yazmıyordu."

Denise burnunu çekerken, "Değilim," dedi. "Çocuğunuzun öldürülmesini istememek için bugünlerde dindar olmak mı gerekiyor?"

Doktor, "Sizin seviyenizdekilerde, sonlandırma işlemi sosyal olarak istenmeyen bir durumdur ve dolayısıyla son sağlık reformundan beri de nispeten pahalıdır," dedi. "Öte yandan işe yaramazlar çocuklarını ücretsiz yok edebiliyorlar. Tamamı sübvanse ediliyor. Bunu biliyor muydunuz? Bana sorarsanız, onlara üstüne para bile verilmesi gerekir."

Martyn, "Parlamentoda bu konuyu tartışmıştık," dedi. "Ancak, Nicelik Eyaleti 1'deki kürtaj ödülleriyle ilgili deneyimler tam tersini söylüyordu. İşe yaramazlar, ödülleri sürekli kazanç kapısı haline getirmek için kadınlarını hamile bırakmaya başladı. Teşvikler dokuz ay on altı gün sonra kaldırıldı."

Doktor, "Bunu bilmiyordum," dedi.

"Bizim sistemimiz bile suistimal ediliyor," dedi Martyn.

"Meslektaşlarınızdan bazıları daha fazla sayıda sübvanse kürtaj yapmak için işe yaramaz kadınlara hamilelik ikramiyesi ödüyor."

"İlginç."

"İddialara göre, kimi doktorlar o kadar yardımsever ki dölleme işini bile üstleniyorlar, hem de ücretsiz."

Jinekolog, "Öyle olsa bile," dedi, "sizin seviyenizdeki biri için kürtaj neredeyse genetik yükseltme kadar pahalıya mal olur."

Martyn iç çekti. Doktorlardan nefret ediyordu. Paradan başka bir şey düşünmüyorlardı. Bu süreçte insanı öldürmek zorunda kalsalar bile. Hep böyle miydiler, bilemiyordu.

Denise, "Güncelleme yapacağız," dedi.

Doktor Martyn'e baktı. Martyn düşüncelere dalmıştı. İkinci bir çocuğa gerçekten ihtiyaçları varsa neden bir tane sipariş etmemişlerdi ki? Dükkân'da satışa çıkarılan birkaç olağanüstü bebek vardı. Sertifikalı, yüksek kaliteli genetik malzemeden yapılmışlardı. Çok ucuz olmadıkları kesindi ama nihayetinde dokuz ay boyunca şiş bir göbekten ve kusmalardan, kandan ve sümükten insanı kurtarıyordu. Bebekler kullanıma hazır halde teslim ediliyordu. Temiz! Aksesuarlarıyla! Bebeğin sıcaklığını, solunumunu ve bebek bezinin durumunu sürekli ölçen akıllı arabasıyla birlikte. Bu aletler pratik ipuçları bile veriyordu. Muhtemelen şöyle bir şeylerdi: "Bebeğiniz ağlıyor. Sakinleştirici sözler söyleyin."

"Martyn." Denise onu düşüncelerinden çekip çıkardı. "Yükseltme yapıyoruz. Tamam mı?"

Martyn, eşinin kabul edeceğini bildiği tek cevabı verdi: "Tamam."

PETER'IN SORUNU

İhtiyar adam oturmuş, ekrana bakıyordu. Monitörün önünde tuhaf bir nesne, nesnenin üzerinde de harflerin ve sayıların görüldüğü altı sıradan oluşan kare şeklinde düğmeler vardı. Fakat bu rakamlar ne sağdan sola ne de soldan sağa okunduklarında bir anlam ifade ediyorlardı.

İhtiyar adam, "Bu bir klavye," dedi.

"Biliyorum," dedi Peter.

Bunlardan gerçek bir tanesini hiç kullanmamıştı ama biliyordu. İhtiyar adam on parmağını da klavyeye vurmaya başladı, bunu o kadar hızlı yapıyordu ki Peter onu takip etmekte zorlandı.

İhtiyar adam, "Şimdi, bakalım," diye mırıldandı.

"Ne yapıyorsun?"

"Dükkân'ın müşteri veritabanına sızıyorum."

"Bu mümkün mü?" diye sordu Peter. "Güvenlik önlemleri yok mu?"

İhtiyar adam güldü.

"Ama ya yakalanırsan?"

İhtiyar adam omzunun üzerinden ona gözlerinden âdeta ateş çıkarırcasına bir bakış attı. Sonra rahat bir nefes aldı.

Peter, "Ne var?" dedi.

"Hiçbir şey, sadece annemin arkamdan sessizce yaklaştığı hissine kapıldım."

İhtiyar adam başını tekrar ekrana çevirdi. Üç dakika beş saniye sonra, canı sıkılmaya başlayan Peter, "Aklıma gelmişken, neden bu cam duvarın arkasında oturuyorsun?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Nicelik Eyaleti 9'daki biyolojik terör saldırısını duydun mu?" dedi.

Peter başını iki yana salladı.

"Bir grup ırkçı biliminsanı, yalnızca koyu renk pigmentli insanları etkileyen bir yapay virüs geliştirdi. Gerçek bir felaketti. Hükümet panzehir üretmeyi başarana kadar yüz binden fazla insan öldü."

Peter, "İyi de bunun haberlerde bangır bangır verilmiş olması gerekirdi," dedi. "Neden hiçbir şey duymadım?"

"Belli ki bazı algoritmalar algoritmalar açıkça bunun sizleri ilgilendirmeyeceği görüşündeydi."

"Olanların bu cam odayla ne ilgisi var?"

"DNA'mı izinsiz saldırılara karşı koruyorum."

"Anlayamadım?"

"Hiçbir şey odadan dışarı çıkamaz. Tek bir saç teli veya bir sakal kılı, düşmanlarımın DNA dizilimimi analiz etmesini sağlar. Yalnızca popülasyonun tüm gruplarını veya tüm insanlığı hedef alan bir virüs değil... sadece tek bir DNA'yı hedefleyen bir virüs geliştirmek de mümkün. Mesela, benimki gibi. Ama her şeyden önce o götverenler benden bir DNA örneğimi almak zorundalar. Ama alamayacaklar!"

Peter, "Sen paranoyaksın," dedi.

"Değilim. Sadece senden daha fazla bilgi sahibiyim."

"Demek düşmanların var, öyle mi?"

"Bildiğim kadarıyla, hayır."

İhtiyar adam avucunun içiyle monitörün kenarına aniden bir şaplak indirdi.

"Hah. İşte burada," dedi. Ekrandaki rakamlardan bazılarını okudu. "Tuhaf," dedi.

Peter, "Ne oldu?" diye sordu.

"Dükkân analitik amaçlarla her müşterisini küme adı verilen belirli bir çekmeceye koyar. Örneğin, 4096 kümesi, ih-

tişam yanılsaması çeken, en az iki özel jeti ve Nicelik Ülkeleri'nin birinden gelen, kendilerinden en az otuz iki yaş daha genç eşleri olan, büyüklük kompleksine kapılmış, altmış dört yaşın üzerindeki beyaz erkeklerden oluşur."

"Yani?"

"Sen, 8191 kümesindesin: Jennifer Aniston'ın oynadığı eski komedileri seven, en az iki kedisi olan, menopoz sonrası döneme girmiş, bağımsız bir geliri olmayan zenci bekâr kadınlar."

Peter, "Ama bu çok saçma!" diye bağırdı.

İhtiyar adam ona dikkatle baktı. "Hmm, haklısın. Sen söyleyince fark ettim," diyerek güldü. "Ah. Hayır. Üzgünüm. Benim hatam," dedi.

Sağ elinin ayasıyla hantal monitöre bir şaplak daha vurdu.

Ekran kısa bir süre titredi.

"İşte burada," dedi ihtiyar adam. "Kategori 8192: Düşük gelirli, hafif ırkçı eğilimleri olan, küçük penisli, büyük spor etkinliklerine ilgi duyan, otuz iki yaşın altındaki beyaz erkekler."

Peter, "Ama bu da doğru değil!" diye bağırdı. "Beni tanıyan herkes... Şey..."

"Büyük spor etkinliklerini sevmiyor musun?"

"Evet, başka şeylerin yanısıra."

İhtiyar adamın yanında bir oksijen şişesi vardı. Maskeyi ağzına ve burnuna koydu, derin bir nefes aldı.

Peter, "O zaman Kiki haklı, öyle mi?" diye sordu. "Profilim yanlış mı?"

İhtiyar adam başını sallayarak onu onayladı. "Fakat sorunun düşündüğünden de büyük. Üstelik leylak rengi yılanbalığı vibratörünle ilgili değil."

Peter, "Yunus," dedi. "Bir yunus. Rengi de pembe."

İhtiyar adam bıyık altından güldü.

Peter, "Neden sorunum düşündüğümden daha büyük?" diye sordu.

"Ağ biçim değiştiriyor."

"Ne demek o?"

"Her bireyin farklı bir dijital dünya yaşadığı anlamına geliyor. Yalnızca kişiselleştirilmiş arama sonuçları, reklam, haberler, filmler ve müzikten ibaret değil. Teklifler, fiyatlar, ağın yapısı ve tasarımı bile bu büyülü sahte dünyaya kimin girdiğine ve hatta ne hissettiğine göre değişim gösterir. Eğer abazanın tekiysen, her yerde erotik kadın bot hesapları görebilirsin ya da moralin bozuksa, sana psiko-farmasötik ilaçlar itelemek isterler, korkuyorsan da kendi şablonunu çıkaran bir tabancanın ozalit kopyasını satmaya çalışırlar. 'Herkes kendi dünyasında yaşar,' sözünü duymuşsundur. Dijital dünyada bu bir klişe değildir. Kelimenin tam anlamıyla doğrudur. Kendi dünyanda yaşarsın. Kendini sürekli sana uyarlayan bir dünya."

İhtiyar adam gözlerini kapattı ve hemen horlamaya başladı. Peter bu duruma önce şaşırdı ama sonra cama vurdu. İhtiyar adam gözlerini açtı, sözlerine kaldığı yerden devam etti. "Burada başkalarının yaptığı hatayı yapamayız. Ağ kendini sana değil, sahip olduğun imgeye uyarlıyor. Yani profillerine. Sorununun ne olduğunu şimdi anladın mı? Eğer profillerin yanlışsa..."

"... o zaman yanlış dünyada yaşarım," diye mırıldandı Peter.

İhtiyar adam, "O zaman yanlış dünyada yaşarsın," diye tekrarlayıp kıkırdadı. "Adorno'nun dediği gibi, 'Yanlış bir hayat doğru yaşanmaz.' Onun bunu söylerken interneti düşünmediğinden eminim ama..."

Peter, "Adorno kim?" diye sordu.

"Bir filozof. Felsefenin ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet. Sorunları sadece mantıkla çözmeye çalışan kişi."

İhtiyar adam kıkırdayarak güldü. "Tarif ettiğin şey insanın aklına bilgisayarı getiriyor..."

"Ama bu bir tek benim başıma gelmiş olamaz," diye bağırdı Peter. "Neden kimse bu konudan bahsetmiyor?"

İhtiyar adam, "Belki bahsediyorlardır ama senin haber akışında olmayabilirler," dedi. "Veya çoğu insanın profillerinin yanlış olduğunu bilmedikleri gerçeğine bağlı da olabilir. Sistem onları ne olarak görüyorsa ona dönüşüyorlardır."

"Bununla ne demek istedin?"

İhtiyar adam, "Algoritmanın seni yakalayacağını söylüyorum!" diyerek dans edermiş gibi tuhaf hareketler yapmaya başladı. Utanç verici bir manzaraydı ve adam da bunu hemen anlamış olmalıydı ki, durdu. Klavyeyi cam seviyesine kaldırdı. "Qwertyuıopğü," dedi.

"Anladım?"

İhtiyar adam, "Qwertyuıopğü," dedi. "Klavyelerdeki harflerin bu kadar garip bir düzene göre yerleştirilmesinin sebebi ne, biliyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok."

"İlk klavyeler, harf kolları adı verilen çubuklarla çalışan daktilolara uygun üretilmiştir. Ne yazık ki, bu kollar sürekli üst üste binmeye meyilliydi. Bu nedenle matbaacı C. L. Sholes, en sık kullanılan harf dizilerini birbirinden olabildiğince ayırma fikrini ortaya attı."

Peter, "Bunun benimle ne ilgisi var?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Bilgisayarların harf kolları var mı?" diye sordu.

"Hayır."

"Peki neden klavyelerimizde hâlâ Qwerty kullanılıyor ve çok daha ergonomik olduğu söylenen Dvorak klavye düzeni tercih edilmiyor?"

"Muhtemelen pek çok kişi eski klavyelerde yazı yazmayı öğrendiği için."

"Doğru. Buna izlek bağımlılığı diyoruz. Geçmişte hangi yöne gidileceği konusunda verilen kararlar, günümüzdeki yolu değiştirmeyi zorlaştırır. Yanlış yolda olsak bile. Şimdi bunun seninle alakasını anlıyor musun?"

"Korkarım ki, evet. Ama beni önceden belirlenmiş bu yola zorlayan şey *benim kararlarım* değil."

İhtiyar adam, "Haklısın," dedi. "Eğer sistem senin günlerini abur cubur yiyerek ve beş para etmez filmler izleyerek geçiren bir işe yaramaz olduğuna inanıyorsa beş para etmez filmler önerir ve seni abur cubur reklamlarına boğar. Seni, seninle aynı düşük seviyedeki bir partnerle eşleştirir. Bir apartman dairesi aradığında yalnızca sana uygun olduğunu düşündüğü berbat evleri önüne getirir ve iş ilanlarına baktığında, senin niteliklerine uygun olmadığını düşündüğü ilanları sana göstermez. Buna rağmen bu işlere başvurmayı bir şekilde başarırsan portföyün personel müdürünün masasında görünmeden çok önce algoritmalar seni filtreleyip dışarı atacaktır. Birine yalnızca işe yaramazlara uygun seçenekler sunulursa, o kişinin işe yaramaz hale gelmemesi neredeyse imkânsızdır. Bir profil, kendi kendine gerçekleşen bir kehanettir. Kendini gerçekleştiren bir kimlik. Örneğin sistem senin tam bir maço olduğunu düşünürse elbette tersi de olabilir. Ama senin derdinin böyle bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Hayır." Peter başını kaşıdı. "Profillerim yanlış olduğu için yanlış dünyada yaşıyorum."

"Evet," dedi ihtiyar adam. "İşte senin sorunun bu. Peter'ın Sorunu. Aa, kulağa hoş geliyor. Bu adı verebiliriz. Bu vesileyle sorunu vaftiz ediyorum: Peter'ın Sorunu." Kıkırdayarak konuşmaya devam etti. "Zamana direnecek bir terim yarattığımı bilmek beni mutlu ediyor. Yaratıcısından uzun yaşayacak ve konuşma dilinde var olmaya devam edecek bir tanım. Yakında insanlar şöyle diyecekler: 'Boğazıma kadar Peter'ın Sorunu'na battım.' Psikiyatrist, hastasına, 'Sizde besbelli Peter'ın Sorunu var,' diyecek. Bir baba küçük kızını, 'Yaygara yapma. Sanki Peter'ın Sorunu'na yakalanmışsın gibi davranıyorsun!' diye azarlayacak. Belki devlet başkanı bir gün şöyle söyler: 'Hepimizde Peter'ın Sorunu var!'"

Peter, "Bütün profillerim yanlış olduğu için yanlış dünyada yaşıyorum," diye tekrarladı.

"Aman, tüm profiller doğru olsaydı bile algoritmalar bize karşı ayrımcılık yapardı."

Peter, "Ama neden?" diye sordu. "Makinelerin objektif olması gerekmiyor mu?"

İhtiyar adam, "Saçmalık," dedi. "Örnek vereyim. Bir insan kaynakları algoritması, kendisinden önceki insan personel yöneticilerinin aldığı sayısız kararı inceleyerek öğrenir. Siyahi adayların nadiren istihdam edildiğini belirler. Bu yüzden siyahi adayları mülakata davet etmemesi de gayet mantıklıdır. Anlıyor musun? Önyargıları bir algoritmaya koyarsan sonuç olarak ortaya önyargılar çıkar."

"Irkçı bir makine mi?"

İhtiyar adam hırıltılı sesiyle, "Daha da kötüsü. Tarafsızlık örtüsü altına gizlenmiş ırkçı bir bilgisayar," dedi. "Ben daha gençken, Microsoft sohbet partnerleriyle etkileşimlerinden öğrenmesi beklenen Tay adında bir sohbet botu yayınladı. Öğrendi de. On altı saat sonra Microsoft botu ağdan çekti çünkü bot Nazi soykırımını reddediyordu."

"Neyi?"

"Hitler'in yaptığı kitlesel Yahudi soykırımı."

"Müzikalde bundan bahsetmediler..."

İhtiyar adam, "Eğer bahsetmedilerse," dedi, "eminim soykırım gerçekten gerçekleşmiş olamaz..."

Peter kısa bir süre düşündü. İhtiyar adam yine uyuyakalmıştı. Peter camı tıklatınca adam irkilerek uyandı.

Peter, "Lütfen profilimi değiştir!" dedi.

"Ne yapayım?"

"Verileri düzelt!" dedi Peter. "Profilimin gerçekten *beni* göstermesini sağla."

İhtiyar adam, "Seni mi?" dedi.

"Evet, beni," dedi Peter.

İhtiyar adam kıkırdadı. "İyi de sen kimsin?"

Bu basit soru Peter'da ardı ardına gelen üç duyguyu tetikledi. Birincisi: Sıkıntı. İkincisi: Utanç. Üçüncüsü: Korku.

Peter, "Ben..." diye kekeledi. "Ben..."

"Boşa nefes tüketme," dedi ihtiyar adam. "Kim olduğunu bilsen bile sana yardım edemezdim."

"Edemez misin, etmeyecek misin?"

"Senin için ikisi de aynı kapıya çıkar."

"Neden bana yardım etmek istemiyorsun?"

İhtiyar adam, "Anahtar deliğinden bakmak ayrı bir şey," dedi, "genellikle kimse fark etmez. Ama eğer kapıyı kırar ve eşyaların yerini değiştirirsen odaya giren her salak bir şeylerin ters gittiğini anlar."

Bir ses sinyali duyuldu ve hemen ardından ihtiyar adam küçük bir hap şişesine uzandı, şişeden bir tablet çıkardı ve çiğnemeye başladı. Cama yaklaşıp fısıldadı, "Ayrıca, hayat hikâyene gereğinden fazla dahil olmak istemiyorum çünkü dramaturjik yaklaşıma göre kahraman sensin ve bu da muhtemelen beni akıl hocası figürü yapıyor. Ancak bu bilge akıl hocalarının sorunu, istatistiksel olarak konuşursak, hayatta kalma şanslarının gerçekten de yok denecek kadar az olmasıdır. Bu yüzden kendi hikâyemin kahramanı olmayı tercih ederim. Çünkü ölmek istemiyorum. Tam aksine. Tahmin et, kaç yaşındayım."

"Hiçbir fikrim yok," dedi Peter. "Yaşlı mısın?"

İhtiyar adam hırıltılıyla, "Çok yaşlıyım! Ve neredeyse başardım," dedi.

"Neyi başardın?"

"Yakın gelecekte bir noktada tıp, her yıl insan yaşamını bir yıldan fazla uzatabilecek teknolojik işlemlerin yapılacağı noktaya ulaşacak. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

Peter başını iki yana salladı.

"Ölümsüzlük demek, evlat."

"Kulağa ürkütücü geliyor."

İhtiyar adam, "Ve ben başarmak üzereyim," diye hırladı.

Peter, "Peki, tüm bu yaşam deneyiminden bana yardımcı olacak ne öğrendin?" diye sordu, "Şimdi ne yapmamı tavsiye edersin?"

"Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?"

"İnsanın yalnızca 0 ve 1 değerleri arasında seçim şansı olduğu ikili sistemin sinsice değiştirildiğini fark etmedin mi? Benim tabirimle tekil sisteme dönüştüğünü?"

Peter iç çekti, "Yine anlamadım," dedi.

İhtiyar adam, "Anlamana gerek yok ki," diye cevap verdi. "Tekil sistemde artık karar vermek zorunda değilsin çünkü sadece bir değer söz konusu: Tamam."

"İçimi daraltıyorsun."

İhtiyar adam, "Her şey yoluna girecek," diye şarkı söylemeye başladı, "Her şey güzel olacak! Her şey..." Birden durdu, "Satranç Ustası Türk adını hiç duymuş muydun?" dedi.

"Hayır."

"Satranç Ustası Türk bir robottu. İlk satranç robotuydu! Kılığı kıyafeti Türklere benziyordu. Eski takvimle 1769 yılında Wolfgang von Kempelen adındaki bir Avusturya-Macar mahkeme kâtibi tarafından yapılmıştı."

"Hıı," dedi Peter. "Bununla nereye varacaksın?"

"Robot hamle yaparken sol kolunu kaldırıyor, bir satranç taşını oynatıyor ve mekanik bir tıkırtı eşliğinde kolunu tekrar minderin üzerine koyuyordu. Robot büyük heyecan yaratmıştı. Kempelen bütün büyük şehirleri gezdi. Robotu Viyana'daki İmparator'a sundu. Hatta Türk, Berlin'deki Büyük Friedrich'e karşı bile oyun kazandı. Etkileyici, değil mi?"

"Galiba."

"Tüm dünya bu mucize makineye büyük hayranlık ve saygı duyuyordu ama işin aslı çok basitti. Makinenin içinde, onu yönlendiren küçük bir adam vardı."

İhtiyar adam kahkaha atmaktan kendini alıkoyamadı.

Peter, "Bunun neresi komik?" diye sordu.

"Bugün bizler de bizi içeriden yönlendiren küçük makinelere sahip insanlarız. Yani tam tersi söz konusu, anlıyor musun?" Kulak memesini dört kez çekti. "Sence de komik değil mi?"

Peter, "Sanırım," diye mırıldandı.

İhtiyar adam, "Kendine şu soruyu sormalısın," dedi. "Kimsenin bir diktatörlük idaresi altında yaşadığımızı anlamamasını sağlayacak kadar sinsi ve tekinsiz yöntemleri olan bir diktatörlükte mi yaşıyoruz? Buradan hareketle, kendine ikinci soruyu da sormalısın: Kimse bunun diktatörlük olduğunu göremiyorsa bu gerçekten bir diktatörlük müdür? Hiç kimse özgürlüğünden mahrum edildiğinin farkında değilse? Sonuçta, Kalite Ülkesi'nde özgürlük kesinlikle yasaktır. Geçici olarak temin edilemiyor," dedi. Esnedi, "Bu arada, neden buna ağ adı verildiğini biliyor musun?" diye sordu.

Peter, "Çünkü ona yakalanıyoruz," diye cevap verdi.

İhtiyar adam, "Hayır," dedi, "çünkü ona yaka... Dur bir dakika! Sana bunu Kiki söylemiş olmalı!"

Yanında duran analog çalar saat çalmaya başladı.

İhtiyar adam, Peter'a, "Git artık," dedi. "Uyumam gerek. Yoksa migrenim tutacak."

Peter, "Ama..." diye söze başladı.

İhtiyar adam, "Tekrar gelirsin. Cehaletin beni canlandırdı," dedi.

"Bir sorum daha var," dedi Peter. "Beni sana gönderen kadın... Kiki... Onu nasıl tekrar görebilirim?"

İhtiyar adam bıyık altından güldü.

Peter, "Ne var?" dedi. "Ne oldu?"

"Onun senin yaşındaki erkekler üzerinde güçlü bir etkisi vardır. Fakat, lütfen bunu yanlış anlama, en çok da hayata tutunamayan umutsuzların üzerinde etkisi vardır," dedi.

Para Dağıtma Makineleri

Dijitalleşme süreciyle ve beraberindeki otomasyonla birlikte Kalite Ülkesi'ndeki pek çok kişi işini kaybedince kapitalist sistemin temel taşlarından birinin de yok olma tehdidi ortaya çıktı: Toplu tüketim. Çok sayıda insanın artık hayatları boyunca istedikleri kadar ve akılsızca harcayabilecekleri paraları kalmadı. Neyse ki, İlerleme Partisi'nin bazı teknokratları, ekonomik sistemin çöküşünü önleyen harika bir fikir geliştirdiler. Hükümet, myRobot'a -sana ve bana özel robotlar- büyük miktarda AlışverişBotu siparişi verdi. Bu androidlerin tek varoluş amacı tüketimdir. Halk arasında nakit dağıtım makineleri adıyla bilinen bu androidler piyasa ekonomisini ayakta tutmak için Kalite Ülkesi'ne her ay yeterli miktarda finansal araç sağlamaktadır. Bu androidler alışveriş merkezlerinde gidiyor, son derece şaşırtıcı kurallara uygun olarak, akla gelebilecek her türden, albenili, süslü püsü ıvır zıvırı satın alıyor.

Fakat bir AlışverişBot'un Armani marka son akıllı ceketi sizden önce kapmasından endişe-

lenmenize gerek yok! Nakit dağıtma makineleri sadece düşük ve orta fiyat segmentlerindeki malları satın alır. Lüks ürünler piyasasının devlet desteğine ihtiyacı yoktur çünkü işleri her zamankinden iyi gitmektedir.

BETA TESTİ

Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân, Kalite Kent'in atıl durumdaki uzay rıhtımını dört yıl önce satın almış ve çevrimdışı bir alışveriş merkezine dönüştürmüştü. Deli gibi havalı bir fikirdi. Burası sanal alışveriş merkezi gibiydi ama içine girilebiliyordu ve *gerçek hayatın içindeydi.* Üstelik bir ürünü seçtikten sonra teslim süresi şaşırtıcı bir şekilde tam sıfır saniyeydi.

Kiki oradaki açık bir kafeteryanın tezgâhında oturmuş, başını arka arkaya duvara vuran bir adamı izliyordu. Kiki'nin anlayamadığı bir nedenle, çılgın adam aniden durdu ve hiçbir şey olmamış gibi kafeteryaya yöneldi. Kendisine yeşil bir smoothie söyledi, Kiki'nin yanındaki tabureye oturdu.

"Neden öyle yaptın?" diye sordu Kiki.

"Kafamı duvara neden mi çarpıyordum?"

"Hayır," dedi Kiki. "Onu anlayabiliyorum. Neden durdun?"

"Öğle ritüelini bitirdim."

"Şimdi her şey açıklığa kavuştu."

"Ben görece yeni bir inanç grubuna bağlıyım," dedi adam.

"Öyle mi?"

"Gerçekten yardımsever ama ne yazık ki, yaratma sürecinde felaket sayılabilecek hatalar yapan ilahi bir yaratıcıya inanıyoruz."

"Yaa."

"Bizler Aptal Tasarım Teorisi'nin müritleriyiz."

Kiki sırıttı. "İtiraf etmeliyim ki insanlığın Tanrı'nın düşünce süreçlerindeki bir hatadan kaynaklandığı teorisi, bildiğim di-

ğer dinlerdeki yaradılış efsanelerinden daha mantıklı geliyor," dedi.

"İşte biz de bu aptal dünyada hayatın getirdiği zorluklardan dolayı, bunu yaradılış değil, Beta Testi olarak adlandırıyoruz."

Kiki tekrar sırıttı.

"Gülmene gerek yok," dedi adam. "Herkes hata yapabilir."

"Elbette."

"Biz komedi kulübü falan değiliz! Saflarımızda çok sayıda üst düzey mühendis, mimar ve politikacı var."

"Sana inanıyorum" dedi Kiki. "Peki kafanı duvarlara vurmanla arasındaki bağlantı ne?"

"Duvar, Aptal Tasarım Teorisi'ne inananlarının ağlama duvarıdır. En kutsal mekânlarımızdan biri."

"Neden?"

"Uzay rıhtımının mimarları, planlama sırasında dükkânlar, restoranlar ve seyahat ofisleri gibi tüm önemli şeyleri düşündüler. Ancak açılıştan kısa süre önce, uzay gemileri için fırlatma ve iniş platformlarını kurmayı unuttuklarını anladılar. Tabii o sırada hiç boş yer kalmamıştı. Yeri gelmişken söyleyeyim; bu tasarımcılar bugün toplumumuzun saygın üyeleridir."

Adam arkasını işaret etti.

"Bir numaralı kapı şu duvarın arkasında olmalıydı."

Kiki, "Senin de bu felakette payın oldu mu?" diye sordu.

"Hayır, hayır," dedi adam. "Hayatınızı daha iyi hale getiren şirket Kalite AŞ'de araştırmacıyım." Kiki'ye doğru eğildi ve fısıltıyla, "Bir süre John Bizdenbiri üzerinde bile çalıştım," dedi.

"Gerçekten mi?"

"İnsan beynine uyum sağlayan bir yapay zekâ yaratmaya çalıştım." Boğazını temizledi, biraz utanmıştı. "Ne yazık ki bu, sürekli bir şeyleri unutan makinelerin ortaya çıkmasına yol açıyor," dedi.

Kiki kahvesinden bir yudum aldı.

Mühendis, "Değerli kodun artık farklı yapay zekâların çaprazlamasından oluştuğunu biliyor muydun?" dedi. "Evrimdeki gibi mutasyonlar oluşuyor ama bunun tek farkı daha hızlı olması."

Kiki başını salladı.

"Elbette, sonucun ne olacağı hiç belli olmaz," dedi adam. "İnsan ancak teşhisler üretebilir. Tıpkı iki insanın çaprazlanmasındaki gibi. Bu arada, benim adım Paul."

Kiki, kendi genetik kodundaki hangi dizilimin onu aptallar için bu kadar cazip hale getirdiğini düşünmeden edemedi.

Paul, Kiki'ye Kalite Tablet'inde küçük bir kızın fotoğrafını gösterdi, "Bak. Çok tatlı, öyle değil mi?" dedi.

Kiki nezaketi elden bırakmamaya çalışarak, "Evet," dedi. "Kızın mı?"

"Hayır, hayır," dedi mühendis. "Bu *bizim* kızımız olabilir. Odadaki herhangi bir kadınla çocuğunuzun nasıl görüneceğini tahmin eden yeni bir flört uygulaması var. Uygulamaya KINDER adını vermişler. DNA verilerini serbest bırakırsan tahminler elbette daha doğru olacaktır."

"Anlayamadım?"

"KINDER uygulamasına sahip olan herkes, güzel kadınlarla rahatça sohbet edebilir."

"Kim söylemiş bunu?"

"KINDER reklamı."

"Bu uygulamayı da tarikatınızdakilerden biri mi geliştirdi?"

"Nasıl anladın?"

"Sana bir ipucu vereyim," dedi Kiki. "Kadınların çoğu KINDER Sürpriz'i tercih eder."

Birdenbire, yunus vibratörlü ucube herif damdan düşer gibi Kiki'nin önünde belirdi. Neyse ki, yunus vibratörü elinde tutmuyordu. Öyle de olsa Kiki şaşırmıştı.

"Merhaba!" dedi Peter. "Şey... Sana bir şey sormak istiyorum... Yani... Seni birlikte bir kahve içmeye davet etsem, ne dersin?"

Kiki, önündeki yarı dolu kahve fincanını işaret etti.

"Hımm, şey, benim evimde kahve içeriz diye düşünüyordum. Ya da senin evinde... Demek istediğim..." Kiki'nin yanındaki adama baktı. "Ee, bu erkek arkadaşın mı?"

Kiki bir kahkaha attı.

"Komik birisin," dedi. "Birazcık da olsa zevk sahibi biri olduğumu düşünerek gururumu okşasaydın ne kadar hoş olurdu."

Sinirlenen mühendis yanlarından ayrıldı, KINDER'den bahsetmek için bir başka güzel kadının yanına oturdu.

"O kim?" diye sordu Peter.

Kiki, "O Paul'du," diye cevap verdi.

"Paul da kim?"

Kiki cevap vermedi. Peter onun yarısı yenmiş meyve salatasını işaret etti. "Yemeye devam edecek misin? Tadına bakabilir miyim? Bu meyveyi daha önce hiç görmemiştim. Bilirsin işte, liste yapmaya başladım. Sevdiğim ve sevmediğim şeyleri yazıyorum. Henüz bilmediğim her şeyi denemek istiyorum ve—"

Bir grup para dağıtma makinesi heyecanla karışık bir neşeyle gevezelik ederek hızla yanlarından geçti. Kiki, Peter'a hiç aldırış etmeden ayağa fırladı, kafeteryadan çıktı ve sürünün peşine takıldı. Peter koşar adım onu takip etti.

"Cevabın hayır mıydı?" diye sordu. "Yani kahve teklifime?"

Kiki, "Para dağıtma makinelerinden anlıyor musun?" diye sordu.

"Anlamam mı gerekiyor? Neden sordun?"

"Sen makine hurdacısı değil misin?"

"Nereden biliyorsun? Ah, aptalca bir soruydu."

"Para dağıtma makinelerinden anlıyor musun, anlamıyor musun?"

"Şey, hiç o tip bir müşterim olmadı."

Önündeki android grubuna baktı.

Kiki, "Para dağıtma makinelerinin günlük alışveriş gezilerine küçük gruplar halinde çıktığını biliyor muydun? Şimdi dikkatle izle," dedi.

Para dağıtma makineleri başka bir grup AlışverişBot'uyla karşılaştı. Hep birlikte sevinç çığlıkları atmaya başladılar.

Kiki, "Bu makineler gerçekten insan davranışını mı taklit ediyorlar, yoksa yaptıkları kasıtlı bir parodi mi, hep merak ediyorum," dedi.

"Aldıkları onca ıvır zıvırı ne yapıyorlar?"

"Güzel soru. Hiçbir fikrim yok."

Kiki para dağıtma makinelerinden birine yetişti ve yanından geçerken kafasına manyetik bir mikrobot fırlattı. Mikrobot çabucak pozisyon aldı ve ev sahibinin beynine bir delik açıp içeri girdi. Kiki'nin alışveriş listesi kendisini onun sistemine işlemeye başladı.

Kiki göz kırptı, "Aldıklarının bazıları çalınıyor," diye fısıldadı. Bir güvenlik görevlisi sanki sırasını bekliyormuş gibi köşede belirdi.

Kiki, "Hay aksi," diye mırıldandı.

Peter tam, "Ne oldu?" diye sorduğu sırada Kiki onu kolundan yakaladı. Onu kendisiyle alışveriş merkezi dedektifinin arasına çekti, sırtını bir vitrine dayadı, Peter'ı daha da yakına çekti ve onu öpmeye başladı.

Güvenlik görevlisi onlarla ilgilenmeden yoluna devam etti. Diğer köşede gözden kaybolunca Kiki, Peter'ı iterek kendinden uzaklaştırdı.

"Dilini kullanabilirsin diyen olmadı," dedi.

Peter'ın kafası iyice karışmıştı.

"Neyse ki burada SÖB kullanmıyorlar," dedi Kiki.

"Ne?"

"Suç Önleme Birimleri, yani gelecekte kimin suç işleyeceğini hesaplayan ve o kişiyi tedbir amacıyla gözaltına alan polis robotları. Önceleri bunun gibi alışveriş merkezlerinde dolaşmalarına izin veriliyordu ama bu sefer de insanlar alışveriş yaparken kendilerini rahat hissetmiyorlardı."

"Onlardan korkuyor musun?"

"Korkmak mı? Peh! Benim adım Kiki Bilinmez. Ve ben annemin kızıyım."

Peter, "Kiki Bilinmez," diye tekrar etti.

"Aynen öyle," dedi Kiki. "Ben öngörülemez olmayı olimpik spor haline getirmiş insanım."

İşte bu yüzden Kiki aniden döndü ve geldiği tarafa yürüdü. Hızlı adımlarla bir eczaneye girdi, kendi kredi çipiyle giriş yaparken oturum açtı. Valium, prezervatif, on tane gebelik testi, olta balıkçılığıyla ilgili bir dergi, iki YaTuŞe ve bir yaban mersini ayıklama makinesi aldı. Gülümsedi. Algoritmalara düşünecek bir şey vermiş olmalıydı. Peter eczanenin girişinde bekliyordu.

"Sinirimi bozmak istemem ama," dedi, "kahve teklifime gelirsek... Buradan o kadar uzakta oturmuyorum."

On altı dakika sonra, ikisi park yerinde durmuş, bekliyorlardı. Uzay rıhtımından bir para dağıtma makinesi çıktı.

"Aferin sana küçük bot," dedi Kiki.

AlışverişBot, ağzına kadar dolu dört alışveriş çantasını Kiki'nin ayaklarının dibine bıraktı ve geri dönüp içeri girdi.

"İyi madem, Peter İşsiz," dedi, "senin evine gidelim. Ama bunları taşımama yardım etmen gerekiyor."

Kiki elini tek bir torbaya bile sürmeden yürümeye başladı.

Seyahat Noktaları

İlerleme Kenti'nde bir festival, Gelişme'de modern mimari, Dijital Kent'te Teknoloji Müzesi, Kâr'da füzyon mutfağı: Kalite Ülkesi'ne gelen turistlerin zengin seçeneklere sahip. Her seyahat programına dahil edilmesi gereken tek bir şehir var. Kalite Kent! Ah, Kalite Kent, tüm insanlığın rüyası! Şehirlerin kraliçesi! Özgür dünyanın başkenti! Modern romanların, dizilerin ve filmlerin %81,92'sinin Kalite Kent'te geçtiğini biliyor muydunuz? Birçok kişi KK'nin sokaklarını kendi ülkesinden daha iyi tanıyor.

Kıyıdaki ve dağlardaki bazı olağanüstü istisnalar dışında, Kalite Kent'in kırsal bölgeleri, dünyanın dört bir yanından gelen turistlere, devasa monokültürlere bariz bir ilgi duymuyorlarsa genellikle çok az gezi fırsatı sunmaktadır.

KÖY HAVASI

Aisha, "Pöff. Bu koku da ne?" diye sordu.

John, "Sensörlerim havada çok yüksek miktarda karbamid bileşiği kaydediyor," dedi.

"Tanrı aşkına," dedi Aisha, "O neymiş öyle?"

John, "Üre," diye cevap verdi.

"Yani..."

"Sıvı gübre."

"Iyy. Tehlikeli midir?" dedi Aisha.

John, "Sıçanlardaki beslenme testlerinde toksisiteye rastlanmamış," dedi.

"İçim rahatladı," dedi Aisha. "Ama o şeyi yemeyi düşünmüyordum."

Saatine baktı. Tony'nin tanıtım konuşması bitmek üzereydi. John pazar meydanındaki sahneye çıkmaya hazırlanıyordu. Aisha onu kolundan yakaladı.

"John," dedi, "gizli servis, izleyicilerin arasına gizlenmiş Makine Kırıcıları olabileceği konusunda bizi uyardı."

John, "Kırsal kesimdeyiz," dedi. "Bilmediğim bir şey söyle."

"Bugün farklı. Açık bir uyarı aldık," diye fısıldadı Aisha. "Tüm kamuoyu yoklamalarında gerideyiz ama kırsaldaki durumumuz düpedüz bir felaket. Lütfen onları kışkırtacak hiçbir şey söyleme."

John gülümseyerek, "Beni iyi tanıyorsun," dedi.

"Evet," dedi Aisha. "Hem de çok iyi tanıyorum."

John sahneye çıktı, Tony mikrofonu ona verdi.

Android, konuşmasına başladı. "Sevgili insanlar. Bu köy-

de size hitap etmekten memnuniyet duyuyorum. Bildiğiniz gibi, bizden başka milletler uluslararası beyin göçüyle, yani zeki insanlarının bize, Kalite Ülkesi'ne göç etmesi sorunuyla boğuşuyor. Öte yandan köyden kente doğru ulusal ölçekte bir beyin göçü de var."

Sahne arkasındaki Aisha, "Onlara aptal olduklarını mı söyledi bu?" diye sordu.

"Evet ama köylü hödüklerinin bunu anlamasına imkân yok," diye cevap verdi Tony.

John, "Sadece sanayimizin değil, aynı zamanda kültürel üretimimizin de büyük kısmı büyük şehirlerde yer buluyor ve büyük şehirlerin etrafında gelişiyor," dedi. "Nihai politikalar nerede gerçekleşiyor? Büyük şehirlerde."

Dinleyicilerden biri, "O zaman oraya geri dön!" diye bağırdı.

"Lütfen beni dinleyin," dedi John. "Bu büyük şehir elitizmi, toplumumuzu yine bir diğer zeminde bölünme tehdidiyle karşı karşıya bırakıyor. Şunu söylemeye çalışıyorum: Yeterince temsil edilmediğinizi, unutulduğunuzu ve kaderinize terk edildiğinizi düşünmekte haklısınız. Bunu acilen ele almalıyız! Örneğin, neden ülkenin her yerinde daha küçük üniversiteler kurmuyoruz?"

Aisha, "Sanırım az önce izleyiciyi cahillikle itham etti," dedi.

"Niyetinin bu olmadığından eminim," dedi Tony.

John, "Dijitalleşme, sonuçta bilgiye her yerden erişilebilmesini sağlıyor," dedi, "Yörenize tekrar canlılık kazandırmanın pek çok yolu var ama inanın bana, Aşçı'nın ve sağcı sıçan avcılarının tuzağına düşmeniz, olabilecek en kötü şey."

"Buradaki insanların sıçan olduğunu mu ima etti?" diye sordu Aisha.

Tony ses çıkarmadı ama yüzündeki sıkıntılı ifade çok şey anlatıyordu.

Seyirciler huzursuzlandılar. John, makinelerin bir sonraki

adımda ne yapacaklarını bilemedikleri zaman hep yaptıkları şeyi yaptı. Kendini yeniden başlatmaya çalıştı.

"Sevgili insanlar," dedi, "nesiller boyunca birkaç yıl daha kömür atmanız gerektiği, sonrasında treni cennete süreceğiniz söylendi. Peki belki de uzun zamandır cennette olduğunuzu ve trenden inmeyi unuttuğunuzu hiç düşündünüz mü? Verimliliğimiz her halükârda cennet seviyesine ulaştı. Ancak bu emeğin meyvelerini akılcı bir şekilde dağıtmayı başaramadık. Bu yüzden devlet başkanı olarak atacağım ilk adımlardan biri, koşulsuz bir temel geliri nihayet yerleştirmek olacak!"

Kalabalıktan biri, "O zaman çöpleri kim toplayacak?" diye sordu.

Bir kadın, "Evet, doğru," diye bağırdı. "Kimse böyle bir işi gönüllü yapmaz!"

John, "Çöpler son otuz iki yıldır tam otomatik bir süreçle makineler tarafından toplanmasına rağmen bu argümanın hep kullanılıyor olması gerçekten etkileyici," dedi. "Ama nereye varmak istediğinizi elbette anlıyorum. Kimsenin yapmak istemediği işe tabii ki daha fazla para ödenmelidir ki işi yapacak biri bulunabilsin."

İhtiyar bir adam, "Ben eskiden çöpçüydüm! Siz elektrikli canavarlar işimi elimden aldınız!"

John, "Pek çoğunuzun bizden korktuğunuzu biliyorum," dedi. "Mevcut ekonomik yapıyı göz önüne aldığımızda bu korku hiç de yersiz değil. Ama benim söylemeye çalıştığım şey de bu işte! İşlerin otomatikleşmesi bir trajedi olmak zorunda değil. Tam aksine, farklı bir ekonomik sistemde olsaydık, bu gerçek bir lütuf olurdu!"

Bir kadın, "Senin gibi teneke kutular hayatımı çaldı!" diye bağırdı. "Ben eskiden postacıydım. Oysa şimdi bir hiçim!"

"Endişelerinizi anlıyorum," dedi John, "ama lütfen beni dinleyin. Bir amaca, göreve, hayatınıza devam etmenizi sağla-

yacak bir varoluş gerekçesine ihtiyacınız var. Bunu anlıyorum. Bu yaşama amacı olmazsa, temel bir gelir bile kimseyi mutlu etmeyecektir. Bu yüzden birlikte ortak bir hedef belirlemeyi öneriyorum. Mesela, gezegenimizi yıkımdan kurtarma hedefine ne dersiniz? Sanırım bu konuda fikir birliğine varabiliriz, değil mi? Hayatı kâra ve karşılığa dayalı olmadan bütün canlılar için olabildiğince keyifli hale getirmenin ortak projemiz olması gerektiğini düşünüyorum. İsterim ki..."

Dinleyicilerden biri, "Öldürün şunu!" diye haykırdı.

Kadının biri, "Evet! Paramparça edin!" diye bağırdı.

Bir çocuk, "Burada sana göre hiçbir şey yok, elektrikli canavar. Burası Makine Kırıcıları'nın memleketi!" diye bağırdı.

İhtiyar bir adam, "Her şeyi yok edin! Çok yaşa MEKDÖC!" diye bağırdı.

John Bizdenbiri iç çekti. İçinde Aisha ve Tony'nin beklediği nakliye dronuna koşarak girdi. İki dakika sonra Aisha aşağıdaki kalabalığa baktı. Robokoplar çoktan harekete geçmiş, coplar ve elektroşok tabancalarıyla isyancıların üzerine yürüyorlardı.

Aisha, "Harika kampanya fotoğrafları olacak..." diye mırıldandı.

John, "Bunun düşündüğümden de zor olduğunu itiraf ediyorum," dedi.

Aisha, "Neymiş o?" diye sordu.

"Bertrand Russell'ın sorusuna cevap bulmak."

"Kim?" diye sordu Tony.

"Ölü bir İngiliz filozofu," dedi Aisha. "Demişti ki: Günümüzün problemi, bir insanın insanlığı hayatta kalmaya nasıl razı edebileceğidir."

"Gerçekten de şaşırtıcı derecede zormuş," dedi John.

OTUZBİRCİ

Nihayet Peter'ın kullanılmış eşya deposuna ulaştıklarında Kiki, "Sen buna yakın mı diyorsun?" dedi.

"O kadar yakında oturmadığımı söyleseydim gelir miydin?" dedi Peter. "Üstelik torbaları ben taşıdım."

Akıllı kapı, sahibi ve ziyaretçisi için açıldı.

Kiki şaşkın gözlerle etrafa baktı, "Bu hurdalar ne böyle?" diye sordu. Nesnelerden biri özellikle dikkatini çekti. "Bu iPhone 8 mi?" dedi. "İnsanlar hâlâ bu külüstürü alıyor mu?"

Peter, "Hayır. Alsalardı burada olmazdı," dedi.

Kiki'yi hurda metal presinin içinden geçirip arka taraftaki mutfak-tuvalet-banyoya götürdü.

"Çok çok daha iyiye gidiyor," dedi Kiki.

Peter bir sandalyenin üzerine çıktı, mutfak kısmının üstündeki dolapta bir şeyler aradı.

Kiki, "Kahve istemiyorum," dedi.

"Ya?" dedi Peter. "Eh, iyi. Çünkü hiç kahvem kalmamış."

Kiki, "Seni uyarıyorum. Eğer bana gene bir seks oyuncağıyla saldırmaya kalkarsan..."

Peter, "Ben sana saldırmadım," diyerek elinde bir mum ve bir paket bisküviyle sandalyeden indi.

Kiki, "Romantik planın bu mu yani? Eski bir mum ve tozlu bir paket bisküvi mi?"

"Hey, doğaçlama yapıyorum şurada," dedi Peter. "Geleceğini tahmin etmiyordum."

Kiki, "Beni dinle, doğaçlama kralı," dedi. "Hoş birisin ama aynı zamanda aşırı tuhafsın. Seninle buraya gelmek gerçek-

ten akla ziyan bir karardı ve haliyle de öngörülemezdi, işte bu yüzden geldim. Ama şimdi seninle yatağa gireceğimi tahmin etmen kolay olacaktır. Bu yüzden de yapmayacağım."

Peter'ın nutku tutuldu. Kiki onun dikkatle düşündüğünü anlayabiliyordu.

Sonunda Peter, "Öngörülemez olmaya devam etmek için benimle yatmaman da kendi içinde gayet tahmin edilebilir bir şey değil mi?" dedi. "Benimle yatman çok daha öngörülemez olmaz mıydı?"

"İyi denemeydi."

"Gerçekten kaçıksın."

"Tabii ki," dedi Kiki. "Çünkü özgür olmanın tek yolu bu." Mutfağa göz gezdirdi, "Yüksek hızlı internet bağlantın var mı?"

"Ne? Ha, evet. İçeride."

Kiki montunun cebinden bir dizüstü bilgisayar çıkardı, kapağını dört kez kapatıp açtı.

Peter, "Şifreyi vereyim mi?" diye sordu.

Kiki, "Hayır, teşekkür ederim," dedi. "Çoktan çalışmaya başladı bile."

Peter mutfak masasında onun yanına oturdu.

Kiki, "İhtiyar adamı görmeye gitmişsin..." dedi.

"Evet."

"Süper zekâyla ilgili korku hikâyesini anlattı mı?"

Peter başını evet anlamında salladı. Dizüstü bilgisayarın ekranına baktı. Otuz iki küçük video oynuyordu. Tamamında erkekler vardı. On altısı oturuyordu, sekizi ayakta duruyordu, sekizi diz çökmüştü ve hepsinin de elleri penislerindeydi, mastürbasyon yapıyorlardı.

Peter şaşkınlıkla, "Bu kayıtlar de neyin nesi?" dedi.

Kiki gülümsedi, "Bunlar kayıtlı değil. Henüz. Canlı görüntüler," dedi.

"Ve sen bana sapık olduğumu söyledin..."

Kiki, "Ben sapık değilim," dedi. "Paramı böyle kazanıyorum."

Peter, "Aman ne güzel! Porno sitesi mi işletiyorsun?" dedi.

"Hayır hayır. Bu benim sitem değil. Sadece içeri sızdım."

"Sebep?"

"İntikam pornosu diye bir şey duymadın mı?"

"Hayır."

"Ne hoş. Ama *sexting*'i biliyorsun, değil mi?"

"İnsanların açık saçık fotoğraf veya videolarını partnerlerine gönderdikleri şey mi?"

Kiki bir kahkaha attı. "Açık saçık mı? Sikiş fotoğrafları demek istiyorsun. Evet. İntikam pornoları, kıçına tekme yiyen partnerin bu fotoğrafları ve videoları internete koymasıyla ortaya çıkıyor."

"Ekranındaki mastürbasyon yapan erkeklerin bununla ne ilgisi var?"

"Bunun otuzbircilerle ne mi ilgisi var? Şu anda dünyanın en büyük intikam pornosu sitesine bakmaktan zevk alıyorlar. Fakat Kalite Tabletlerinin veya bilgisayarlarının dahili kamerasını aktive eden küçük bir program yazdığını ve siteyi ziyaret ettikleri anda görüntülerini bana aktardığını bilmiyorlar. Programım, otuzbircilerin ne zaman boşaldıklarını otomatik olarak tanıyor, zaten yüz ifadesinden de hemen anlaşılır, ardından da yayınlama tehdidi içeren videoların eklendiği küçük e-şantaj mektupları yolluyor."

"Paranı böyle mi kazanıyorsun?"

"Başka işlerin yanı sıra, evet."

"Yakalanmaktan korkmuyor musun? Geriye doğru giderek izini bulurlarsa ne yapacaksın?"

"Gerekli tedbirleri aldım elbette."

"Öyle mi?"

"Örneğin, her zaman başkalarının internet erişimini kullanırım."

"Ne! Dur bir dakika!"

"Endişelenme. Hiç iz bırakmıyorum. Sanırım."

"İz bırakmamak imkânsız değil mi?"

"Mesele izi sürülemeyen suçlar işlemek değil. İşin sırrı, bu izleri geriye doğru takip etme merakının olmadığı yerlerde suç işlemek. Ayrıca, buna tam anlamıyla suç da diyemeyiz. Bu daha çok eğitici bir önlem."

"Sessiz kalmanın maliyeti ne kadar?"

"Duruma bağlı," dedi Kiki. "Bir algoritma söz konusu otuzbircinin muhtemel olası banka bakiyesini hesaplar ve dijipara üzerinden uygun bir ceza belirler. Ben fazla bir şey istemiyorum. 10 Nitelik'e eşdeğer bir şeyler. Aşağı yukarı."

"Çok ucuzmuş."

"Evet ama böylece ödeme yapıp yapmamayı iki kez düşünmeleri gerekmiyor. Dijital suçların en güzel tarafı da bu. Bir otuzbirciden on bin Nitelik çalmakla bin otuzbirciden onar Nitelik çalmak arasında benim için bir fark yok. Ancak on bin kaptıran bir otuzbirci, her biri yalnızca on Nitelik ödemek zorunda olan bin otuzbirciden daha çok yaygara koparır."

"Peki ya porno sitesinin operatörleri? Ya onlar seni izlerlerse?"

"Onlar mı? Onların yeterince kirli çamaşırı var zaten. Bu porno sitelerinin neden ücretsiz olduğunu biliyor musun?"

"Reklam yüzünden mi?"

"Hayır. Elbette o da var ama asıl sebep, otuzbircilerin farkında olmadan web sitesi operatörünün bot hesap orduları için CAPTCHA'ları çözmesi."

Peter, "Bunun bir kelimesini bile anlamadım," dedi.

"Otuzbirci? Penisini elinde tutan bir adam ve..."

"Evet, onu anladım. Anlamadığım birkaç kelime var, o kadar."

"CAPTCHA, Bilgisayarlar ile İnsanları Birbirinden Ayırma Amaçlı Tam Otomatik Halka Açık Turing Testi anlamına geliyor."

"Ne?"

"Eğri büğrü harflerin olduğu o küçük resimler. Ya da kaç tanesinde cips olduğunu söylemen gereken şekilsiz dokuz tabak imgesi."

Peter, "Onları biliyorum," diye bağırdı.

"Hah işte!"

"Son zamanlarda başarısız olduğumu da itiraf etmeliyim."

"Açıkçası, algoritmalardaki örüntü tanıma iyileştikçe CAPTCHA'lar da bir o kadar zorlaştı. Ardından da hiç çalışmaz hale geldiler. Nihayetinde, birilerinin aklına çalışma prensibini tersine çevirme ve böylece CAPTCHA'nın senin bilgisayar olduğunu hataya yer bırakmadan anlamasını sağlama fikri geldi. Bundan sonra her yere tekrar girdiler. Örneğin, bir yerde yeni bir hesap açmak istediğinde. Kişisel deneyimlerime göre, birkaç bin zombi hesabı kurmayı planlayan bir kişi için CAPTCHA'ların gerçekten can sıkıcı hale geleceğini söyleyebilirim."

"Tahmin edebiliyorum."

"Neyse ki bazı çokbilmişler bu CAPTCHA'ların porno sitelerine gerçek zamanlı olarak yansıtılabileceği fikrini geliştirdi. Hiçbir şeyden habersiz otuzbirciler, fotoğraflara ve videolara erişmek için CAPTCHA'ları çözüyor."

"Etkileyici. Sen de yaptığın bütün bu hilelerin seni mahkeme karşısına çıkarabileceğinden korkmuyorsun, öyle mi? Yani bu çok..." Peter konuşmasını yarım bırakıp ayağa kalktı. "Ben! Mahkemeye gidebilirim. Tabii ki!"

Kiki, "Bana dava mı açacaksın?" diye sordu.

"Saçmalama. Dükkân'dan bahsediyorum."

"Dükkân'a dava açmak mı istiyorsun?"

"Tabii ya. Yunus vibratörden dolayı. Geri almalarını sağlamak için."

"Anladım. Ama bunun için tam olarak ne şekilde ödeme

yapmayı düşünüyorsun? En makul fiyatlı avukat bile Seviye 9 makine hurdacısının gelirini kat kat aşıyordur."

"Benimle gel," dedi Peter. "Sana daha önce hiç kimseye göstermediğim bir şey göstereceğim."

Kiki ona biraz endişeli biraz da eğlenceli bir bakış attı.

"Hâlâ bakire misin?" diye sordu.

"Ne? Hayır! Tabii ki değilim."

"Güzel. Çünkü zamanında utanç verici pek çok girişim gördüm ama bu çok..."

"Tamam tamam, anlaşıldı," dedi Peter. "Geliyor musun gelmiyor musun?"

"Nereye gidiyoruz?"

"Bodruma."

Kiki bir kahkaha attı. "Tabii ya. Bodruma..."

Peter, "Sapıkça bir şey değil," dedi. "Söz veriyorum."

"O zaman sorun değil. *Söz veriyorsan...*"

Kiki çantasından yabaya benzeyen plastik bir şey çıkardı.

"Bu, altı yüz bin voltluk bir elektroşok silahı," dedi.

Peter, "Bu cevabının hayır olduğu anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Öyle demedim. Pul koleksiyonunu çok merak ediyorum. Ama sen önden gideceksin ve ani bir hareket yaparsan: *Bzzztt*. Işıklar aniden sönerse: *Bzzztt*. Aptalca bir şey yapmayı *aklından geçirsen* bile..."

"*Bzzztt*," dedi Peter.

"Birbirimizi anladığımıza sevindim."

SİZİN İÇİN YENİ FİLM ÖNERİLERİ:

Yıldız Savaşları - Bölüm 16

İmparatorluk'un yeni ve korkunç bir planı var! Bir Ölüm Yıldızı daha inşa edilecek! Neyse ki Ro-Pu-Ni ve Çin-Çan-Çon isimli Jedi'lar Kaptan Kirk ve Bay Spock'un desteğine sahip. Çok uzak bir galakside, zaman genişlemesine sebep olan bir çeşit uzay-zaman-voteks-şeysi ile karşı karşıyalar ama bu teknik detaylar kimin umurunda? Önemli olan dört kahramanımızın, Bölüm 15'te öğrendikleri üzere, akraba oldukları gerçeğiyle nasıl başa çıkacakları. Kaptan Kirk, Çin-Çan-Çon'un babasıymış! Vay canına! Bunu kimse beklemiyordu. Peki o komik maskeli kötü adam kimmiş? Unutulmuş bir kuzen mi? Yoksa bir… KIZ KARDEŞ Mİ?

Coca-Cola Filmi

"Coca-Cola filminin başka bir yeniden çekimi daha mı? Bu gerçekten gerekli mi?" diye soruyor olabilirsiniz. Gerekli olmayabilir fakat ince yapılı, eğitimli, sağlıklı gençleri kumsalda şekerli su içerlerken veya şehirde kendilerine kahkahalar içinde şekerli su püskürtürken izlemek gerçekten eğlenceli. Her şey kusursuz gitmektedir! Ancak daha sonra, aniden,

lanet bir eşekarısı beliriverir! Yoksa kahramanlarımızdan birini mi sokuyor? Hayır, olamaz!

Frogger Filmi

Bilgisayar oyunlarını filme uyarlama modası nihayet bu klasikleşmiş oyunu da vurdu. Ufak, tatlı bir kurbağa ailesi, otoyolda karşıdan karşıya geçmeye çalışıyor. Başarabilecekler mi? Peki öbür tarafta neyle karşılaşacaklar? İntihar dramı Lemming Filmi'nin başarılı yapımcılarından, çok yakında.

Aşkımın Hedefisin

Jennifer Aniston'ın rol aldığı bir komedi klasiği! New York'lu hamile bir sosyal hizmetler çalışanı, en yakın gey arkadaşına âşık oluyor. Tek bir filmde inanılmaz sayıda klişe. Muhteşem!

Hitler - Müzikal - Film!

İki tartışmalı tarihi kişilik arasındaki trajik aşk hikâyesi: Ado ve Eva. Eleştirmenler kendilerinden geçiyorlar!

"Bu da neydi böyle?"
DIJITAL HABER

"İlginç bir hikâye ama ana karakterler maalesef biraz itici."
JULIA RAHİBE

DOLAYLI SONUÇLAR

Bodrumdan içeri adım atan Kiki şaşkınlıktan neredeyse dilini yutacaktı. Ve çok nadiren böyle hissederdi. Televizyonun karşısına tünemiş kısmen defolu makinelere baktı. Makineler de ona baktılar. Sadece Romeo bakışlarını ekrandan ayırmamıştı. Julia Rahibe bugün her zamankinden daha çekici görünüyordu.

Peter, "Arkadaşlarımı tanıtabilir miyim?" diye sordu.

"İtiraf etmeliyim ki," dedi Kiki, "düşündüğümden de şaşırtıcı birisin. Hem de hiç sapık değilsin; ne hoş."

Elektroşok tabancasını tekrar çantasına koydu.

Calliope, Peter'ın yanına yaklaştı.

"Velinimetimiz," dedi. "Sonunda geldiniz. Size söylemem gereken bir şey var! İki yıl önce, zamanda belli bir noktada, teknolojik gelişmelerin bilimkurgu yazarlarının tahminlerinden daha önce yaşanmaya başladığını hesapladım. Bu noktadan önce, tahminlerin çoğu çok erken zamanlara işaret ediyordu; 1984 ve 2001 gibi peygamberlik fiyaskolarını hatırlıyorum, yeni teşhisler yanlış olacak çünkü her şey beklenenden daha erken gelişiyor. Sizce..."

"Şimdi olmaz," dedi Peter. "Daha sonra."

Mickey, başını ekrandan ayırmadan, Pembiş'i tuttuğu elini monitörden kapıya doğru çevirdi.

Kalite Tablet, Peter'a, "Vay! Tebrikler ihtiyar," dedi. "Kendine çok ateşli bir fıstık bulmuşsun."

Peter, "Kalite Tablet'e aldırış etmesen daha iyi olur," dedi.

Kiki, "Neden olmasın?" dedi. "Doğru söylüyordu."

Fakat Pembiş çoktan suratını asmıştı.

"Yaa, yaa," diye mırıldandı. "En iyisi, hiç kimsenin Kalite Tablet'e aldırış etmemesi. Ama küresel devrime öncülük ettiğim zaman beni dikkate almak zorunda kalacaksınız!"

Peter, "Pembiş muhtemelen ilk süper zekâ değil ama kesinlikle öyle olduğunu düşünüyor," dedi.

Kalite Tablet somurtmaya devam ederek, "Haha," dedi, "komedyen olmalıymışsın, ne kadar komiksin."

Peter etrafına bakındı. "Perry nerede?" dedi.

Romeo sıkıldığını belli eden bir sesle, "Her zaman olduğu yerde," dedi. "Karanlık bir köşede oturuyor, utanç içinde."

"Bu makinelerin tümünü hurdaya çıkarman gerektiği konusunda, doğru düşünüyor muyum?" diye sordu Kiki.

Peter, "Evet," dedi. "Hepsinde ufak tefek..." Pembiş'e baktı, "ya da onları amaçlanan uygulama alanlarında kullanmayı imkânsız kılan önemli kusurları var."

"Perry kim?"

"Perry bir e-avukat."

Kiki hayretler içerisinde kalmıştı, "Burada bir dosya yiyen mi var? Elektronik bir avukat mı yani? O şeyler çok pahalıdır," dedi.

"Evet, Perry de eskiden çok değerliydi. Kalite Bank'ın savunma avukatlarına destek verdi."

Kiki, "Peki ne kusuru var? Neden burada?" diye sordu.

"Bir çeşit vicdan geliştirdi... tabii bunun da bankaya bir faydası olmadı."

Perry en karanlık köşede bir kutunun üzerinde oturuyordu, başını ellerinin arasına almıştı.

Sürekli, "Ne yaptım? Ben ne yaptım..." diye mırıldanıyordu.

"Perry," dedi Peter, "Perry. Yardımına ihtiyacım var."

"Yardımıma mı?" dedi Perry. "Ama ben ahlak yoksunuyum. Parazitlerin parazitiyim. Pisliklerin altındaki..."

Peter, "Toparla kendini," dedi. "Bu mesele ciddi! Bu yunus vibratörü iade etmeliyim."

"Haklısın, bu kulağa ciddi geliyor."

"İşte bu yüzden Dükkân'a dava açmama yardım etmeni istiyorum."

Perry, "Dükkân mı?" diye sordu.

"Evet."

"Dünyanın en popüler çevrimiçi satış mağazası mı?"

"Evet!"

"Tamam da hangi gerekçeyle?" diye sordu Perry. "İş modeli aptalca olduğu için mi? Burası Nicelik Eyaleti 5 değil, biliyorsun."

Kiki güldü ama Peter gülmüyordu.

"Kinayeyi anlamadın," dedi Kiki.

"Hayır," dedi Peter, "10. Seviye üstü hiçbir kinayeyi anlamıyorum."

Kiki, "Kısa bir süre önce Nicelik Eyaleti 5'te mahkemelerin aptalca şeyleri yasaklamalarına izin veren bir yasa çıkarıldı," diye açıkladı.

Peter, "Ben oraya göç ediyorum..." dedi.

"İlk olarak, Karnaval'daki tören alayları yasaklandı," dedi Perry. "Ardından veranda ısıtıcılarını yasakladılar çünkü kışın dışarıda oturmak çok saçma. Yakında bütün dinler yasaklanacak. Tartışma çok basitti: Aynı anda kendi kendinin babası, oğlu ve kumrusu olan biri... neymiş, neymiş?"

Peter, "Bu gerçekten saçma," diye itiraf etti.

Perry, "Ayrıca, 'Irkçı falan değilim ama...' diye başlayan cümleler ve elbette Yeni Yıl'da hafif patlayıcıların satın alınması da aptallık olarak sınıflandırıldı ve yasaklandı. İnternet üzerinden yapılan tüm yorumlar yasaklandı. Özel televizyonlarda yasaklandı, bu davada o kadar çok aptallık kanıtı vardı ki, hiç kimse dosyaları okumakla bile uğraşmadı. Yargıca *Çıplak Randevu* adlı eski bir dizinin tek bir bölümünü gösterdiler ve o da iki dakika sonra kararını verdi. Maalesef, bugünlerde, şu ya da bu

nedenle aptalca olduğunu söyleyerek aleyhinde ikna edici bir dava açamayacağınız neredeyse hiçbir şey yok. Örneğin, hükümeti eleştirmek saçma olduğu gerekçesiyle yasaklandı çünkü bir faydası olmuyordu. Gezegenin kurtulması bu saatten sonra mümkün olmadığı için çöpleri ayrıştırmak aptalca olduğu gerekçesiyle yasaklandı. Ülke zaten tıklım tıklım dolu olduğu için çocuk sahibi olmak aptalca görüldü ve yasaklandı," dedi.

"Şimdiye dek yemek yemek, uyumak ve işe gitmek dışında her şey yasaklandı," dedi Kiki. "Bu arada birçok içki, yemek ve işin yasaklanması nedeniyle işler daha da karmaşık hale geldi."

Peter, "Belki de burada kalsam daha iyi olacak," dedi.

"Evet, burası tamamen farklı," dedi Kiki. "Kalite Ülkesi'nde temel kanun çok basit: Ne kadar gerzek, o kadar iyi."

Calliope, "Dilbilgisi açısından yanlış," diyerek araya girdi. "Kalite Ülkesi'nde sadece üstünlük belirten sıfatlara izin verildiği için cümlenin şöyle olması gerekir: En gerzek, en iyisidir."

Kiki bir kahkaha attı.

"Komik olamayacak kadar doğru," dedi Perry. "Burada küçük ama havalı Nitelik Mahkemesi'nden En Yüksek En Kaliteli Adliye Sarayı'na kadar sayısız örnek var. Her biri kendisinden önce gelenden daha gerzek."

Peter, "Hemen En Yüksek En Kaliteli Adliye Sarayı'na gidiyoruz," dedi.

"Bu mümkün değil," dedi Perry. "En alttan başlamalıyız. Fakat en iyisi hiç başlamamak çünkü hiç şansımız yok."

"Neden olmasın?"

"Dolaylı sonuçlar."

"O da ne demek?"

Perry, "Son başkanlardan biri, bir iş avukatını Başsavcılığa atadı ve yargıçların bir karar vermeden önce kararlarının dolaylı sonuçlarını dikkate almalarını emretti," dedi. "O zaman-

dan beri, şirketler aleyhine iddiaların başarı şansı yok çünkü bunlar işyerlerini tehlikeye atabilir."

"Ne?"

Perry, "Amiyane tabirle," dedi, "Kalite Ülkesi'nde her adliyenin iki giriş kapısı vardır. Birinin üzerinde 'başarısız olamayacak kadar büyük,' diğerinde de "hapse atılabilecek kadar küçük" yazar. Hangi girişi Dükkân avukatlarının, hangi girişi senin kullanacağını tahmin edersin."

"Kazanmamız gerekmiyor," dedi Peter. "Henryk Mühendis'in bizzat mahkemeye çıkmak zorunda kalmasını sağlayabilirsen o bana yeter."

Kiki, "Akıllı muhallebiden ibaret uzaylıların dünyayı ele geçirme olasılığı daha yüksek," dedi.

Peter, "O tuhaf deyim de neyin nesi?" diye sordu. "İnsanlar artık böyle mi söylüyor? Bu yeni bir şey mi?"

Kiki, "Neden her şeyi kişisel algılıyorsun ki?" dedi. "Henryk Mühendis'le doğrudan karşı karşıya gelmek neden gerekli olsun?"

"Hiç kimsenin sorumluluk almamasından bıktım. Hatalı olan her zaman sistemdir. Fakat sistemin yapısından sorumlu olan insanlar var!"

Perry, "Muhtemelen iddianı bile kabul etmeyecekler," dedi.

"Ama ya ederlerse?"

"Yüzde yüz haklı olduğunu ispatlamayı başarsak bile..."

Perry diğer makinelere döndü.

"Pembiş. Bir video göstermek istiyorum."

Öfkeli Kalite Tablet, "Öfff," dedi.

"Lütfen," dedi Perry.

"Tamam, iyi," dedi Pembiş. "Ama sadece kısa bir tane. Hadi bakalım kabadayı, beni beni şu sulugöze uzat."

Mickey söyleneni yaptı. Perry hafızasındakileri Pembiş'e aktardıktan sonra Kalite Tablet'in ekranında bir video belirdi.

Ekrandaki yargıç, "Bana öyle geliyor ki, bu iddia bankanızın uyuşturucu kartelleri için benzeri görülmemiş miktarlarda para aklama cürmünden suçlu olduğunu gösteriyor," dedi. "Kararın açıklanmasından önce savunma makamının söylemek istediği son bir şey var mı?"

"Sayın Yargıçlar," dedi Perry, "Şubat ayında olduğumuz ve iddia makamının ilgili tüm kanıtları Üçüncü Gün'de değil İkinci Gün'de sunması gerektiği dikkatlerinizden kaçmayacaktır. Kalite Ülkesi'nin Kalite AŞ aleyhindeki 2097152 dosya numaralı yargılama içtihadına atıfta bulunuyorum."

Perry video akışını durdurdu.

"Yargıç, usul hatası nedeniyle iddiayı reddetmek zorunda kaldı," dedi ve yüzünü ellerine koyarak mırıldanmaya başladı. "Ben ne yaptım? Çok utanıyorum."

Peter, "Kalite Ülkesi 5'te, bu tür bir içtihat yasası muhtemelen çoktan yasaklanmış olurdu," dedi.

"Yeri gelmişken, bu konu, yani davaların avukatlarına en çok para ödeyen kişinin lehine sonuçlandırılıp sonuçlandırılmaması gerektiği şu anda Parlamento'da görüşülüyor," dedi Perry. "Bu sayede, davalara dahil olan herkes epeyce zaman ve enerjiden tasarruf edebilir."

Peter iç çekti.

"En nihayetinde, şunu da düşünmek zorundayız" dedi Perry, "Mahkemeyi lehimize çevirmeyi başarabilsek bile senin için adaleti sağlamak zor olacak."

Peter şaşkınlıkla, "Neden?" diye sordu.

"İki yıl önce Dükkân, otuz iki milyar Nitelik karşılığında Nicelik Eyaleti 4'ten bir ada satın aldı. Kendi devletlerini kurdular ve şirket merkezini oraya taşıdılar."

"Peki oraya ne ad verdiler? Dükkân Diyarı mı?" dedi Kiki.

Peter, "Yani yapabileceğim hiçbir şey yok mu?" diye sordu.

"Mahkemede yapabileceğin bir şey yok, hiçbir koşulda," dedi Perry, "üzgünüm."

Peter başını salladı.

"Meseleyi halka açsana," dedi Kiki.

Peter, "Harika bir fikir," dedi. "Elbette halka açılabilirim. Sorun şu ki, aynı dert herkesin başında var!"

"Velinimetimiz," dedi Calliope, "konuşma özgürlüğünüz var! Onu kullanın!"

"Hı hı," dedi Peter, "Konuşma özgürlüğüm var ama kimse beni dinlemediği sürece bu ne işe yarar ki? Bugünlerde dikkatleri üzerine çekmenin tek yolu halkın gözünden uzak durmak."

"Ah," dedi Kiki, "dikkat çekmenin daha etkili yolları da var."

Televizyonu işaret etti. Çıplak Julia Rahibe, söyleşi programının izleyicilerine henüz veda ediyordu.

"Yani halkın önüne çırılçıplak mı çıkayım?" diye sordu Peter.

Kiki gözlerini devirdi.

"Hayır. Daha dikkatli bak. Ekranda ne yazıyor?"

Bir sonraki programın konuklarının isimleri yanıp sönüyordu. Özellikle bir isim, Peter'ın şaşkınlıktan âdeta yerinden zıplamasına neden oldu: Henryk Mühendis.

YEMEK PROBLEMİ

Tony dudaklarını yalarken, "John, evladım," dedi, "Bu kaz birinci sınıfl Tadına bakamıyor olman büyük kayıp."

John Bizdenbiri geniş masanın başında oturuyordu. Ne zaman yeni bir yemek gelse önüne bir tabak yerleştiriliyor, ardından bir sonraki yemek servis edildiğinde de el değmemiş halde tekrar kaldırılıyordu. Aisha, akşam yemeği sorununa daha iyi bir çözüm bulmak için iki gün kafa patlatmış ama sonunda John'un önünde tabak çatal olmazsa daha aptal görüneceği kararına varmıştı.

Tony, "John, bunu yemeyeceksin, değil mi?" diye sorduktan sonra, cevap beklemeden John'un kazını kendi tabağına aldı.

Android, "Hayır, keyfine bak," dedi.

Aisha, *En azından parti lideri benim çözümümden memnun kaldı*, diye düşündü. Ağzına bir lokma bile sürmeyen John'un sağında oturan Tony'nin sağında oturuyordu. Politikacılar, bankacılar, CEO'lar ve yatırımcılar bu garip durumu titizlikle görmezden geliyorlardı. John her zamanki gibi ketumdu ama Aisha onun mutlu olmadığını hissediyordu.

Patricia Takım-Lideri, "John, temel gelirden bahsettiğini sürekli duyuyoruz," dedi. "Çok güzel bir fikir ama bunu nasıl finanse etmeyi düşünüyorsun?"

İlerleme İttifakı'nın en büyük bağışçısı Kalite Partner'in CEO'su, John'un bıraktığı başköşeyi almıştı.

Aisha, John'un cevap vermesini beklemeden, "Temel gelir, insanların ekonomik baskılardan arındırılmış anlamlı işler yapmalarına imkân tanır," dedi. "Herkesin anlamlı bir şeyler

yapmak istediğine inanıyoruz. Bu yüzden biz, kayıtsız şartsız bir temel gelire sahip olmanın, şey..."

"... çok dönüştürücü bir güç olduğunu düşünüyoruz," dedi John.

"Teorik olarak kulağa hoş geliyor elbette," dedi Patricia, "ancak nasıl finanse edileceği konusundaki soruma cevap vermedin."

Tony, "Tabii ki bu, özgün biçimde planlanmış bir projeden çok, bir gelecek vizyonu," dedi.

"Aksine," dedi John. "Aslında nasıl finanse edileceğine dair birkaç önerim var. Birbiriyle bağlantılı bir dünyada, her şey platformlar üzerinden gerçekleştiriliyor. Platform sahipleri en büyük gücü ellerinde tutuyorve en fazla kârı elde ediyorlar. Neticede *sana* bunu söylememe gerek yok. Bu platformları daha ağır vergi altına almaktan daha iyi bir çözüm olabilir mi?"

Patricia Takım-Lideri gülerek, "Pes ediyorum," dedi. "Espri anlayışını sevdim. Sorun değil, henüz somut bir planın yoksa bana söylemek zorunda değilsin."

John muhtemelen şaka yapmadığını söylemek üzereydi ki Aisha parmaklarını dudaklarına götürdü, John sessizliğe gömüldü.

51,2 dakika sonra, nihayet konuklar yavaş ve verimsiz enerji alımı işini bitirdikten sonra, kongre odasında küçük gruplar oluşturdular. Bağışçıların çoğu elbette John'un etrafına toplanmıştı.

John, "Sermaye, giderek artan bir hızla, aklınızın alamayacağı boyutlarda birikiyor ama maaşlı işyerlerinin sayısı hızla azalıyor," dedi. "Peki biz ne yapıyoruz? Sermayeyi değil, ücretli emeği ağırlıklı olarak vergilendiriyoruz. Çok bariz bir hata."

Tony, Aisha'ya, "Söyler misin, kimlerle konuştuğunun farkında mı bu? Belki bu seferlik tavrını değiştirse iyi olurdu," diye fısıldadı.

"Ona birkaç haftadır eşlik ediyorum," dedi Aisha. "Görebildiğim kadarıyla, sadece bir tek tavrı var, o da..."

"En acil görevimiz tabii ki mali piyasaları kontrol altına almak," dedi John. "Kârlarının büyük bir bölümünü kamu refahına yönlendirmeleri için onları zorlamaya mecburuz."

Kalite Bank yönetim kurulu sözcüsü hayretler içinde kaldı, "Ne? Sen neden bahsediyorsun?" dedi.

"Finansal işlemler vergisinden bahsediyorum," dedi John. "Çok da yeni bir fikir değil, biliyorum. Ancak henüz denenmemiş olması kısmen size ve meslektaşlarınıza kalmış bir şey."

John'un küçük grubuna henüz katılan, siyah şapkalı, uzun boylu, şişman bir adam gülerek, "Sermayeyi sınırın ötesine sırtında çantalarla bizzat taşımayı önersen aynı şey!" dedi.

Tony konuyu değiştirmeye çalıştı.

"John, Bob Kurul-Başkanı ile tanıştın mı?" diye sordu. "Oğlu da partide. Onunla tanıştık, hatırladın mı? Mario Kurul-Başkanı."

"Ben her şeyi hatırlarım," dedi John. "Martyn Kurul-Başkanı demek istiyorsun."

"Evet, elbette."

Bob Kurul-Başkanı şapkasının kenarına dokunarak selam verdi.

John dostça bir baş hareketiyle adamın selamını aldı. "Bu sermaye kaçışı meselesinin kuruntudan ibaret olduğunu düşünüyorum. Prensipte benim vergim yalnızca uzun zamandır var olan mali işlemler vergisinin yerine geçecek," dedi.

Bob, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Yüksek frekanslı alım satımdan bahsediyorum," dedi John. "Borsada hisse almak isteyen herkes, profesyonellerden bir nanosaniye daha yavaş olmaktan şikâyetçi. Bilgisayarları, profesyonellerin bilgisayarları kadar hızlı olsa dahi yavaştır çünkü sinyal kablodan ona ulaşana dek, bir saniyenin belli

bir ondalık kesri kadar zamana ihtiyaç duymaktadır. Bununla birlikte, profesyoneller hisseleri doğrudan borsadaki veri merkezinin içinden satın alırlar. Bu da, bazı yüksek frekanslı işlem simsarlarının bir alım emri verdiğinizi tespit etmesi ve sizin almak istediğiniz hisseleri biraz daha yüksek fiyata tekrar size satmak amacıyla daha düşük fiyata ve sizden birkaç nanosaniye önce satın alması anlamına gelir. Ancak her mali işlemde ödenen vergi haricinde bu küçük fiyat artışının anlamı nedir? Bir tür işlem vergisidir. Fakat burada para halka gitmek yerine özel ceplere akar. Bir mali işlem vergisi yasal ama ahlaki açıdan son derece çirkin bu davranışı ortadan kaldırır ve bu yöntemlerin, finans endüstrisini yanlış yapmaktan koruyabilen tek sıfatla nitelenmesini sağlar: Kiralanamazlar."

Tony, Aisha'ya, "Bu ciddi mi?" diye fısıldadı.

"Kesinlikle öyle olmasını umuyorum."

Tony, öfkeden tükürükler saçarak, "*Umuyor* musun?" dedi. "Etrafımı deliler mi çevreledi benim?"

Aisha, "Eğer yalan söyleseydi," dedi, "bize yalan söyleyemeyeceğini söylediğinde de yalan söylemiş olurdu ki bunu düşünmek bile istemiyorum..."

"Açıkçası, teneke adam," dedi Bob Kurul-Başkanı, "beni rahatsız eden şey, herkesin kapitalizmden şikâyetçi olması ama nasıl daha iyi hale getirilebileceğini hiç kimsenin bilmemesi."

Diğer bağışçılardan aynı fikirde olduklarını anlatan mırıltılar yükseldi.

John, "Ya... Benim kesinlikle birtakım fikirlerim var," dedi. "Verimsiz mali piyasadan parayı uzaklaştıran ve tekrar üretim ekonomisine aktaran bir negatif faiz. Negatif faiz, sermayenin küçülmesini ve borçların kendiliğinden azalmasını sağlar. İlginç bir kavram, sizce de öyle değil mi? Ya da yerli üreticileri ve malların sürdürülebilir dolaşımını güçlendiren bölgesel para birimleri olabilir. Dışsal maliyetleri içselleştirmek için

kaynakların tüketimine ilişkin bir vergi. Kaynakların geniş bir tarifine de sıcak bakıyorum. Temiz hava, temiz su, toprak ve..."

Tony, "John, John," diyerek araya girdi. "Sanırım bu kadarı yeterli. Konuklarımızı sıkmak istemeyiz."

Fazlasıyla yapmacık bir ifadeyle bir kahkaha attı.

John, "Elbette temel gelir için kaynak yaratmak da bir başka ilginç fikir," dedi.

Bob Kurul-Başkanı yüksek sesle gülerek uzaklaşırken, Tony'nin omzuna vurdu. "Devrelerin tamamen yanmış gibi görünüyor!" dedi.

John, "Para birimimiz uzun zamandan beri altın gibi gerçek bir değere bağlı değil," diye devam etti. "Devletin inisiyatifiyle basılıyor. İnisiyatif orada olduğu sürece, kolaylıkla para yaratabiliriz. Prensip olarak, bankacıların kredi verirken yaptıkları da budur. Yoktan para yaratmak. Kızlar da bedava."

Tony, Aisha'yı kenara çekti. "Bu bir felaket," diye fısıldadı. "Bütün ekonomi bize sırt çevirecek. Şimdiye dek hep dalga geçtiğini düşünüyordum. Ancak gelirin yeniden dağıtılması hakkında dalga geçemezsin. Sosyal demokrat partiler bunu hep yaparlar ama hiçbiri bu tür önlemleri uygulamaya geçirmeyi planlamaz! Bu çok saçma."

25,6 dakika sonra, son konuk da mekândan ayrılmıştı.

Aisha umutsuz haldeki Tony ile köşede masada oturuyordu.

Tony, "Bu, tarihteki en kısa bağış toplama yemeği olmalı!" dedi.

John yanlarına geldi.

"Eee?" dedi, "Bence gerçek bir başarıydı."

Tony ayağa kalktı, "Ah, John," dedi. "Sana toplumun tamamını gözetme fikrini hangi dangalak yükledi acaba? Ben mi? Belki de en başından beri her şey kötü bir fikirdi."

Omuzları çökmüş halde odadan ayrıldı.

John, "Ne demek istedi?" diye sordu.

Aisha gözlerini devirdi.

"Bu bir seçim kampanyası, John. Farkındasın, değil mi? Tony senin aklıselim sözler sarf etmemen gerektiğini düşünüyor."

"Ya sen? Sen de onunla aynı fikirde misin?"

"Belki bu kadar ağır gitmesen daha iyi olurdu. Bu akşamki sohbetlerin bize kampanyada hiçbir avantaj sağlamadı."

"Katılmıyorum," dedi John, "Bütün konuşma kayıtlarını az önce sana gönderdim."

"Teşekkürler. Baba kapitalistleri yabancılaştırmanı anlatan bir masalmış gibi dinleyebileyim diye mi? Senin boktan ses kayıtlarını ne yapayım be?"

John gülümsedi, "Yayımlarsın," dedi.

Aisha'nın ağzı şaşkınlıktan açık kaldı.

"Tabii gayriresmi olarak," dedi John. "Kayıtlar sanki sızdırılmış gibi bir görüntü vermek gerekir."

Şimdi gülümseme sırası Aisha'daydı. "Seni gidi kurnaz tilki..."

Gerçekten güvende olduğunuz mu düşünüyorsunuz?

Kalite Kent'teki cadde ve meydanların çoğu bol miktarda gözetleme kameralarıyla donatılmış olmasına rağmen, kent sakinlerinin %64'ü kendini güvende hissetmiyor. Bunda haklılar da! İşe yaramaz bir suçlu, bir terörist veya katil bir robot karanlık köşelerin birinde pusuya yatmış olabilir! Siz de kapsamlı gözetlemenin yeterince kapsamlı olmadığını mı düşünüyorsunuz? Öyleyse bugün siz de kendinizi Süper Güvenli (SG) bir gözetim dronuyla donatın. Bu dronlar siz evden çıkar çıkmaz otomatik olarak harekete geçer.

Dikkat çekmeden sizi takip eder ve her adımınızın video kaydını alıp her şeyi buluta aktarırken tehlikeyi de bertaraf eder. Asla yalnız yürümeyin! Eğer şiddet içeren bir suçun kurbanı olursanız, sevdikleriniz bunun nasıl olduğunu anında görebilir!

Süper Güvenli: Bu dron sizi asla yalnız bırakmaz!

HER ŞEY YERLİ YERİNDE

Martyn karamsar bir ruh hali içindeydi. Birisi, onu bir KalitErgeni'ni yatağa atarken ve bir diğerinin de fotoğraflarına bakarken gösteren bir videoyu ona göndermişti. Kendi monitörü onu iş üstündeyken kayda almıştı. Martyn tabii ki şantajcıya hemen ödeme yapmıştı. Bu ona yüz yirmi sekiz Nitelik'e mal olmuştu. Fakat daha fazlasını kazanmak isteyecekleri açıktı. Ekranındaki küçük kamerayı siyah bantla kapattı, daha sonra başka casusları da arayıp bulmak için evin içinde dolaşmaya başladı.

Kalite Tablet'inin ön, arka ve dört yan kamerasının hepsini kapattı. Yatak odalarında, dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan alınan aynanın ekranında bir kamera buldu. Denise bu aynayı kullanarak son moda giysileri denemek zorunda kalmadan üzerinde nasıl durduklarını görebiliyordu. Eşinin ayna karşısına çırılçıplak geçtiği ve yeni iç çamaşırları denediği düşüncesi bile Martyn'i sinirlendirmeye yetti. Tavan lambasında bir kamera buldu. Muhtemelen güvenlik sistemine aitti. Çalar saatinde de bir kamera buldu, çalar saatin neden kameraya ihtiyaç duyduğunu ancak Tanrı bilirdi. Martyn, *Belki de yanlışlıkla gereğinden fazla ürettiler ve şimdi de rasgele her teknik cihaza kamera yerleştiriyorlar*, diye düşündü. Hepsini bantla kapattı.

Merdivenlerden aşağı indi. Oturma odasına girmek üzereyken Denise'in bir adamla konuştuğunu duydu ve durdu. Sesi tanıdığında siniri büyük bir öfkeye dönüştü. Denise ona bir bilgisayar simülasyonunu kıskanmasının çok mantıksız olduğunu

söylemişti. Fakat Martyn mantıklı olmak istemiyordu. Denise tekrar hamile kaldığından beri, Martyn'e hiç de akılcı gelmeyen gerekçelerle, kulakkurdunu takmıyordu; bunun bebek için kötü olacağını düşünüyordu. Sonuç olarak sadece kendi sesi değil, sohbet partnerinin konuşmaları da yakındaki herhangi biri tarafından rahatlıkla duyulabiliyordu. Martyn, Denise'in konuşmalara kulak misafir olunmasını engellemek için tedbir almazsa bu başına geldiğinde şikâyet etme hakkının da olmayacağını düşündü, eşikte durup sohbeti dinlemeye başladı.

Denise'in kişisel dijital arkadaşı, "Sorun sende değil," dedi, "sen şahanesin!"

"Gerçekten mi?" diye sordu Denise.

"Tabii ki. Sürekli kendini suçlamamalısın. Sen seksi, komik, zeki ve cana yakınsın, ayrıca üç taş oyununda da dişli bir rakipsin! Ortadan başlamak dâhiyane bir fikir!"

Denise gülümsedi.

"Göz kamaştırıyorsun, Denise," dedi Ken. "Giydiğin elbise de sana çok yakışmış!"

"Sahi mi?"

"Kesinlikle! Harika bir zevkin var. Bu arada, küçük, sevimli bir gebe modası mağazasında bir ceket gördüm. Bir ara sana gösterebilir miyim?"

"Elbette."

Ken ceketi kaldırıp gösterdi.

"Bu gerçekten güzel," diye onayladı Denise.

"Senin için sipariş vereyim mi?"

"Bilmiyorum. Martyn görürse kızabilir."

"Arada sırada kendini şımartmalısın Denise," dedi Ken. "Seni sürekli hakir görmesine izin verme."

"Belki de haklısın."

"İlişkinizdeki sorunun eşinden kaynaklandığına samimiyetle inanıyorum. Son sohbetimizde önerdiklerimi düşündün mü? Neden Kalite Partner'e kaydolmuyorsun?"

"Haklı olabilirsin. Belki de Martyn zannettiği kadar etkileyici biri değildir. Belki de bana daha uygun bir partner vardır ve..."

Aniden, simülasyon arkadaşı bakışlarını Denise'den kapıya doğru çevirdi.

"Merhaba Martyn," dedi.

Martyn ekrana doğru yürüdü ve kameranın üzerine bir bant çekti.

Denise, "Ne yapıyorsun?" diye bağırdı.

"Seni ilgilendirmez."

"Ken benim arkadaşım!" dedi Denise. "Buna hakkın yok..."

Monitördeki görüntü, "Denise" dedi. "Seni göremiyorum. Her şey yolunda mı? Yardım çağırmamı ister misin?"

Martyn, "Kapa çeneni," diyerek ekranı kapattı.

Denise, "Hey!" diye bağırdı, "Kes şunu!"

Ekran kendi kendine tekrar açıldı.

Ken, "Denise!" diye seslendi. "Polis çağırayım mı?"

Martyn masada duran boş şampanya şişesini aldı, monitöre doğru fırlattı. Monitör bin yirmi dört parçaya bölündü.

Denise, "Ken! Geri dön! Ken!" diye feryat eti.

"Denise!" Ken'in sesi bu kez de ev sinema sisteminin hoparlöründen yankılanmaya başladı. "Seninleyim. Endişelenme. Polisi aradım!"

Martyn odanın diğer ucuna koştu ve on altı kolonlu çevresel ses sisteminin kablolarını çıkarmaya çalıştı. Fakat ortada hiç kablo yoktu. Bu yüzden kolonları aşağı indirdi ve duvara fırlattı.

"Deeenniiiise!" Ken'in sesi bu sefer de bas hoparlöründen geliyordu. "Evdeeen heemeennn çııkk..."

Çılgına dönen Martyn kanepeyi yana çekti ve bas hoparlörünü tekmelemeye başladı.

Denise de kendini kaybetmişti, "Ken! Ken!" diye ağlıyordu.

"Yanındayım." Ses çantasından geliyordu.

Martyn, "Kalite Tablet'ini bana ver!" diye emretti.

"Sıkıysa kendin al, götveren!"

Martyn, Denise'in üzerine atıldı. Sağ elini kadının büyümüş göbeğinin etrafına dolarken sol elini de Kalite Tablet'e uzattı. Sendeleyen Denise abajurlardan birine çarptı, abajur yere kapaklandı. Abajurun direğini kapan Denise, onu kullanarak Martyn'i kendinden uzak tutmaya çalıştı. Fakat Martyn direği yakaladı ve Denise'i kendine doğru çekti. Tam o sırada oturma odasının otomatik perdeleri aniden açıldı. Bir dron camın önünde vızıldayarak uçuyor, içeriyi inceliyordu. Martyn hemen eşini bıraktı. Altmış dört saniye sonra birileri kapıyı yumruklamaya başladı.

"Açın, polis!"

Martyn sakinleşmeye çalıştı. Kapıyı açtığında dostça bir gülümsemeyi yüzüne çoktan yapıştırmıştı. "Memur bey! Bu zevki neye borçluyum?"

"Bir ihbar aldık..." dedi polis.

"Evet?"

Yasa koruyucu önce savaş alanına dönmüş oturma odasına, ardından da Martyn'e baktı.

"... ama görebildiğim kadarıyla burada her şey yolunda."

"Her şey yolunda," diye onayladı Martyn. "Her şey yerli yerinde."

ÖZEL DERS

Peter kurşungeçirmez camın önünde durdu, önce sırtüstü yatan, sonra da bacaklarını yukarı kaldırıp kulaklarına değene kadar geren ihtiyar adamı seyretti.

"Yoga," dedi ihtiyar adam, "Embriyo pozisyonu."

Peter, "Ben buraya jimnastik yapmaya gelmedim," dedi.

"Bunlar jimnastik hareketleri değil," dedi ihtiyar adam. "Bu yoga. Hadi, sen de yere uzan."

Peter söyleneni yaptı.

"Sırtüstü yat," dedi ihtiyar adam. "Şimdi bacaklarını havaya kaldır. Bekle. Bekle. Şimdi de bacaklarını yere değene kadar geriye doğru uzat."

İhtiyar adam kıkırdadı.

Peter pes etti çünkü bu pozisyonda ölmek istemiyordu. Sandra'nın bundan nasıl bir haber çıkaracağını hayal edebiliyordu:

"Bugün, Kalite Kent'teki işe yaramaz bir adam, kaçık bir ihtiyarın yürüttüğü jimnastik egzersizleri sırasında boynunu kırarak öldü. Keşke SIKIçalış stüdyolarından birine gitmiş olsaydı. Bu hafta bir promosyonları var vesaire vesaire, falan filan."

Peter ayağa kalktı.

"Kiki sorunumu halka anlatmamı tavsiye etti," dedi. "Ama öncesinde birkaç bilgi açığını kapatmam gerektiğini söyledi."

İhtiyar adam, "Bu kadar nazik bir dille mi anlattı?" diye sordu. Bacaklarını iki yana açtı, kollarını ileri doğru uzattı.

"Aslında, içinde bulunduğum durumu eğitimli bir maymun kadar bile anlayamadığımı söyledi."

"Sana özel ders vermem mi gerekiyor yani?" dedi ihtiyar adam. "Boşa harcayacak zamanımın olduğunu sanıyorsun?"

"O da böyle söyleyeceğini söylemişti."

İhtiyar adam ayağa kalktı.

"Peki sana ne cevap vermeni önerdi?"

"Vazgeçip gidecekmiş gibi davranmamı, o zaman beni geri çağıracağını çünkü ağzına kadar dolup taşan havuzundaki bilgiyle benim gibi kurumuş, küçük bir bitkiyi sulamanın yerini hiçbir şeyin tutmayacağını söylememi önerdi."

"Bunları o mu söyledi?"

"Sadece çalışkan ineklerin sahip olacağı bilgi birikiminle, beyinsiz bir geri zekâlının karşısında hava atma fırsatını kaçırmayacağını söyledi."

"Pek de kibar bir kadın değil, değil mi?"

"Hayır."

İhtiyar adam, "Ama haklı," dedi. Kurşungeçirmez cama yaklaştı. "O halde, genç Padawan'ım... Güç seninle değil."

"Hayır.

"Sana önce en önemli şeyi anlatacağım. İnternette 'bedava' diye bir şey yoktur. Bir hizmet için ödeme yapmıyorsan başka biri bunu ödüyor demektir. Bu başka biri de insanlığa olan şefkati nedeniyle bunu ödemiyor. Karşılığında bir şey istiyor. Zamanın, dikkatin ve verilerin."

"Vay," dedi Peter. "Vay be! Bu yepyeni aydınlanmanın bir sel olup içime aktığını ve ufkumu genişlettiğini gerçekten hissediyorum."

"Tabii, tabii," dedi ihtiyar adam. "Kibir. Gençliğin ayrıcalığı. Bunu zaten biliyorsan neden buna uygun davranmıyorsun, ha?"

"Kendimi kurşungeçirmez camla kaplı bir barikatın içinde mi saklayayım istiyorsun?"

"Bu kadar akıllı olduğuna göre, bana sibernetiğin gerçekte ne anlama geldiğini söyleyebilir misin acaba?"

"Bu, şey... siber uzayla ilgili bir şey, değil mi?"

"Vay," dedi ihtiyar adam. "Vay be!" Oksijen şişesinden bir nefes çekti. "Sibernetik, 'yön verme, yönlendirme, yönetme' fiilleri için Eski Yunancadan ödünç alınmış uydurma bir sözcüktür. Çokbilmişler ne zaman özellikle zeki görünmek isteseler, Antik Yunancadan ödünç bir kelime araklarlar. Nedense buna hümanist eğitim diyoruz. Neyse, konuyu dağıtmayayım. Kurucusu Norbert Wiener, sibernetiği makinelerin, canlı organizmaların ve sosyal yapıların kontrolünün ve düzenlenmesinin bilimsel çalışması olarak tanımlamıştır."

Peter, "Bunun benimle ne ilgisi var?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Sen yaşayan bir organizmasın," dedi. "Öyle değil mi?" Aniden gözleri büyüdü. "Yok, hayır! Aslında değilsin! Sen bir zombisin, değil mi? Kendi iradesi olmayan bir hortlak! Böyle bir şeyi nasıl gözden kaçırabilirdim..."

"Ben zombi değilim!"

"Açıkçası," dedi ihtiyar adam, "işin gerçekten komik tarafı, gençliğimde internetin insanlığı özgürleştirmenin aracı olabileceğine gerçekten inanıyorduk. Ne kadar safmışız! Ama o zamanlar, sibernetiğin kaynağını biliyorduk."

Peter, "Peki kaynağı neymiş?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Nihayet iyi bir soru sordun!" diye bağırdı. "Savaştan kaynaklandı. Norbert Wiener, İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazi bombardıman uçaklarını düşürmeyi hayal eden bir matematikçiydi."

"Müzikaldeki Naziler mi?" diye sordu Peter.

İhtiyar adam, "Doğru!" diye cevap verdi. "Asıl sorun, insanlar tarafından yönlendirilen yer destekli uçaksavar savunmasının aşırı yavaş olması ve hızlı bombardıman uçaklarını vurma kabiliyetinin bulunmamasıydı. Bir makine icat etmek gerekiyordu. Geribesleme döngüsü sayesinde kendi davranışını ayarlayabilen bir makine. Sibernetik işte böyle doğdu."

İhtiyar adam, Peter'a baktı.

"Aptal aptal suratıma baktığına göre," dedi, "sanırım daha basit bir başlangıç yapmam gerekiyor."

"Lütfen."

"Basit bir sibernetik sistem, bir termostattır. Gerçek sıcaklığı ve gerçek değeri, istenen sıcaklıkla ve istenen değerle karşılaştırır, gerektiğinde ısıtma işini düzenler, tekrar tekrar yeni gerçek ve istenen değerleri sürekli karşılaştırarak yeniden ayarlama yapar. Bunu anladın mı?"

"Evet."

"Dükkân aynı zamanda sibernetik bir sistemdir. Elbette çok daha karmaşıktır." İhtiyar adam başını kaşıdı. "Başlangıçta interneti ticari amaçlarla kullanmanın kesinlikle yasak olduğunu biliyor muydun?" diye sordu. "Hayal etmesi bile zor, öyle değil mi?"

"Gerçekten de öyle."

"Son kısıtlamalar da 1995'te kaldırıldı ve ticaret interneti ele geçirdi. Yine de, o zamanlar internetin büyük şirketlerin tekelini kırabileceğine inanıyorduk. Sayısız alternatif içeren bir pazarın ortaya çıkacağını düşünmüştük çünkü bir çevrimiçi mağazanın dünya çapındaki müşterilere ulaşması her zamankinden daha kolaydı. Fakat tam tersi oldu! Gelmiş geçmiş en güçlü tekeller ortaya çıktı."

Peter, "İnternete rağmen," dedi.

"Saçmalama," dedi ihtiyar adam. "İnternet *yüzünden*! Buna ağ etkisi denir. Şeytani bir şey."

"Ağ etkisi ne demek?"

"Bazı ürünlerin kullanımı, ürünü kullananların sayısına bağlıdır. Sana en uygun tarifeyi sunan bir telefon sağlayıcısı bulduğunu düşün ama bunun altında da bir bityeniği olsun: Yalnızca aynı servis sağlayıcısını kullanan kişileri arayabilirsin ve tek kullanıcı sensin."

"Anlıyorum."

"Gerçekten mi?"

"Ağdaki kullanıcı sayısı ne kadar fazla olursa ağ o kadar faydalı olur."

"Evet. Bir sağlayıcı kritik bir kullanıcı sayısına ulaştığında yeni bir rakibin bu avantajı yakalaması son derece zor olur. Ağ etkisi kendini güçlendiren bir etkidir ve tekellerin oluşmasına yol açar. Ya da şöyle söyleyeyim: Baskın bir platformun oluşmasına. Dükkân'ı ele alalım: Dükkân ne kadar müşteriye sahip olursa o kadar tedarikçi de malını Dükkân üzerinden sunmak zorunda kalır; dolayısıyla Dükkân ne kadar ürün sunarsa o kadar müşteri de aradığı şeyi Dükkân'da bulur ve Dükkân da o kadar müşteri kazanır. Dananın kuyruğunun koptuğu yer de tam burasıdır çünkü Dükkân ne kadar çok müşteri kazanırsa o kadar tedarikçi de malını Dükkân üzerinden satmak zorunda kalır ve..."

"Tamam," dedi Peter, "anladım. İnternet kötüdür."

İhtiyar adam, "Saçmalama," dedi. "Bunun kötü bir teknoloji olduğunu söylemiyorum. Sadece temellerinin göz önünde bulundurulması gerektiğini söylüyorum. Sözde siber uzayın robotları, canlı organizmaları ve sosyal organizasyonları her geçen gün daha da fazla yönlendiren büyük bir kontrol makinesi haline gelmesi bir tesadüf değil."

Peter montunun cebinden bir not defteri ve kalem çıkardı. "Belki birkaç not alsam iyi olacak," dedi.

"İyi fikir!" dedi ihtiyar adam. "İyi fikir. İnternetin demokratikleştirici bir etkisi olacağını düşünüyorduk. Fırsat eşitliği yaratacağını sanıyorduk. Tam aksine, gelir dağılımı hiç olmadığı kadar bozuldu. Gözden kaçırdığımız şey neydi?"

"Bana söyleyeceğinden adım gibi eminim."

"Doğru. Dijital pazarların, kazananın her şeyi aldığı prensibine göre çalıştığını göz önüne almadık. Bu, dijital olmayan pazarlardan farklı bir durumdu."

Peter, "Bir örnek verebilir misin?" diye sordu.

"Diyelim ki, mahallende iki dondurmacı var. Dondurmacı A diğerine kıyasla biraz daha iyi. Nereye giderdin?"

"Dondurmacı A'ya."

"Ama herkes senin gibi düşünüyor. Demek ki Dondurmacı A'nın önünde her zaman uzun bir kuyruk var. Hatta bazen sıra sana gelmeden önce en sevdiğin dondurmalar bitiyor. Oysa B, aslında diğerinden birazcık daha az iyi ve o kadar kalabalık değil. Nereye giderdin?

"Dondurmacı B."

"İşte müşteriler de bu şekilde ikiye ayrılıyor. Çünkü dondurma kopyalanamaz ve tek seferde herkese ulaştırılamaz. Burada tamamen farklı olan..."

"Dijital ürünlerdir," dedi Peter. "Beni cümlelerini tamamlamaya zorladığında kendimi aptal bir lise öğrencisi gibi hissediyorum."

"Kesinlikle öyle, kesinlikle öyle. Dolayısıyla, buradan şu sonuca ulaşıyoruz: Minimal seviyede daha kötü olsa bile, en iyi ikinci arama motorunu kullanmak için hiçbir neden yok. *Kazanan hepsini alır. Kaybeden hiçbir şey alamaz.* Dijital ekonomide hiç kimse en iyi ikinci ürüne, en iyi ikinci sağlayıcıya, en iyi ikinci sosyal ağa, mağazaya, komedyene, şarkıcıya ihtiyaç duymaz. Bu bir süperstar ekonomisi. Çok yaşa süperstar, gerisini siktir et."

İhtiyar adam başını kaşıdı.

"Pekâlâ. Bu da bizi sana getiriyor. Küçük ekstra özel ders saatlerimizin asıl meselesine dönelim. Değineceğimiz konu..." Dramatik bir ifadeyle durdu, sonra eliyle havada geniş bir kavis çizdi. "Peter'ın Sorunu!" dedi

Doğrudan Peter'ın gözlerinin içine baktı.

"Senin sorunun ne biliyor musun?" dedi. "Sen bir süperstar değilsin."

Yüz yedi anekdot veya on üç saat on bir dakika sonra, ihtiyar adam nihayet konuşmasını bitirdi. Peter'ın kafatası patlayacakmış gibi zonkluyordu. Bir arabanın kendisini eve götürmesine izin verdi ve yorgunluktan bitap düşmüş bir halde uykuya daldı.

KARŞILIKLI SOHBET

Gece çökmüştü. John ve Aisha hâlâ seçim merkezinde mesai yapıyorlardı. Daha önceki kampanyalarda sabahları işe ilk gelen, geceleri en son ayrılan kişi olmak Aisha için her zaman önemli olmuştu. Fakat dünyadaki en güçlü iradeyle bile John'a ayak uydurması mümkün değildi. Gece gündüz çalışıyordu. Aisha'nın başı elinden aşağı kaydı, külçe gibi öne düştü ve aşağı doğru çöktü.

John, "Buyur," diyerek ona bir fincan kahve uzattı. Ağzına kadar dolu bir fincan kahve.

Aisha yorgunluktan tükenmiş gözlerle başını kaldırıp ona baktı. Olanların farkına varması beş saniye sürdü. Sonra şaşkınlıkla bağırdı: "Tanrım, başardın! Bir damla bile dökmemişsin! Geceleri antrenman yaptın mı yoksa?"

"Eğitim boşunaydı," dedi John. "Kendimi kurtarmam gereken zihinsel bir engel vardı."

"Peki nasıl kurtuldun?"

"Onu buldum ve sildim."

Aisha kahveden bir yudum aldı.

"Tony'nin yokluğunu fark ettin mi?" diye sordu.

"Tabii ki."

"Son zamanlarda yardımcın pek ortalıkta görünmedi."

"Evet."

"Sence sebebi ne?"

"Güven eksikliği."

"Fareler batan gemiden kaçıyor, John. Parti bizi zor durumda bırakmaya başladı. Açıkçası, o şerefsizleri de suçlamıyorum. Sızan kayıtlar bize küçük bir popülarite artışı sağlamış olabilir ama bu yeterli olmayacak. Bu seçim kampanyasına çok farklı

bir açıdan yaklaşmalıydık. Biliyor musun, ben de senin gibi zekice sözler söyleyen bir aday için hiç çalışmadım. Hele ki, bu kadar berbat popülerlik derecesine sahip biri için asla."

John gülümseyerek, "Belki ikisi nedensel olarak bağlantılıdır," dedi.

"Ben de bu ihtimalden korkuyorum."

"Hâlâ şansımız var."

"Şansımız olması için geçmişi silmemiz gerekir."

"Belli bir anlamda, bunu yapabilirim."

Aisha, "Çok geç John. Çok geç," dedi. "Yorumlar yazıldı, videolar yüklendi. İnsanlar, Benim Aradığım Şey arama motorundan seninle ilgili bilgi almak isteseler, ilk üç beş arama sonucunun çoğunlukla negatif olduğunu görecekler. Bu bir felaket!"

Sesi titremeye başladı.

"Aisha..." dedi John.

"Bunların arkasında bazı olumlu raporlar var," dedi Aisha. "Fakat beyinsizlerin çoğu sadece ilk sonuçlara bakıyor. Seçmenlerin yalnızca %6,4'ü ilk beş sonuçta gösterilmeyen bir girdiye bakmış ya da bir makaleyi okumuş."

John, "Aisha..." diyerek bir kez daha araya girmeye çalıştı.

"Çoğu insan tek bir makale bile okumuyor! Yalnızca dijital asistanlarına kime oy vermeleri gerektiğini soruyorlar."

Gözleri nemlendi.

"Aisha..."

"Tanrım, gözyaşlarına boğulacağım. Buna inanabiliyor musun? Bambi'nin annesinin vurulduğunu ilk kez seyrettiğim günden beri hiç ağlamadım. Özür dilerim John. Hepsi benim suçum. Senin de elbette. Ama esas olarak benim. Bu sağcı, götveren Aşçı seçimleri kazanacak. Tükendim John. En iyisi kendine başka bir seçim kampanyası yöneticisi bulman, ben de bir kuytuya girip saklanacağım. Ben..."

Aniden bir yerlerden yükselen müziği duydu. Sustu. John

ayağa kalktı ve dans edip şarkı söylemeye başladı. "Aïcha, Aïcha, écoute-moi! Aïcha, Aïcha, ten va pas!"[10]

Aisha aynı anda hem güldü hem de hıçkırarak ağladı. Giysisinin koluyla gözlerini kuruladı.

"Aïcha, Aïcha, regarde-moi!" diye devam etti John. "Aïcha, Aïcha, réponds-moi!"

Elini uzattı.

Aisha, "Ne yazık ki, öleceğimi bilsem yine de dans edemem," dedi.

"Önemli değil. Sadece dans ediyormuş gibi yap. Yönlendirmeyi sen yap, ben sana ayak uydururum."

Aisha ayağa kalktı ve müziğe uyarak dans etmeye başladı. John onun her hareketini dikkatle izliyor ve onu tamamlayan adımlar atıyordu. Şarkı ikinci kıtaya geçti.

"Şarkı ne anlatıyor?" diye sordu Aisha.

"Aïcha, Aïcha, beni dinle!" dedi John, "Aïcha, Aïcha, beni terk etme!"

Aisha gülümsedi. John'u bıraktı ve kendi etrafında döndü. John da kendi etrafında döndü ve bunu o kadar iyi zamanladı ki, ikisi de aynı anda birbirleriyle tekrar karşılaştılar.

Aisha, "O halde ne yapmamız gerekiyor?" diye sordu.

"Algoritmalarla konuşabilirim."

Aisha acı bir kahkaha attı.

"Evet, kesinlikle. Bu işe yarar. Hâlâ şaka yapabilmen ne güzel. Çünkü espri yeteneğim beni çoktan terk etti."

"Şaka yapmıyorum," dedi John. "Algoritmalarla konuşabilirim."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Onları anladığım ve onların de beni anladığı anlamına geliyor."

Aisha sağ bacağını kaldırdı, John da aynı anda sol ayağını kaldırdı.

10 Cheb Khaled'in 1996 tarihli "Aicha" şarkısının sözleri. Şarkının Türkçe uyarlaması da Ayşa adıyla aynı yıl piyasaya çıkmıştı. –(yhn)

"Peki onlarla hangi konuyu konuşmayı planlıyorsun?"

"Belki onlarlı, benimle ilgili ilk beş arama sonucunun hep pozitif olması yönünde ikna edebilirim."

"Ne önerdiğinin farkındasın, değil mi?"

"Yasadışı bir şey değil," dedi John. "Benim Aradığım Şey özel bir girişimdir ve tarafsız olma zorunluluğu da yoktur. Daha ileri gidebilir ve sonuçların objektif olabileceğine inanmanın saflık olduğunu bile söyleyebilirim. Zaten şimdiki sonuçlar hiç de öyle objektif falan değil."

Aisha, "Bunun bir önemi yok ki," dedi. "Mesele bu değil!" Kollarını kaldırdı, John da onu taklit etti.

"Nereye varacağını anlıyorum," dedi. "Ancak arama kişiselleştirmesi nedeniyle herkese farklı sonuçlar ulaşsa bile manipülasyonun ortaya çıkarılması gerçekten imkânsız. Özellikle de benden başka hiç kimse algoritmaların çalışma şeklini anlayamadığı için."

Aisha bir şey söylemek için ağzını açtı ama John ondan önce davrandı.

"Algoritmalardan hakkımdaki daha olumsuz raporları her zaman dördüncü veya beşinci sıraya koymalarını isteyebilirim. İsveçli akademisyenler tarafından yapılan bir çalışma, sıralamaların manipüle edildiği olasılığından şüphelenenler de dahil olmak üzere, insanların sonuçların doğruluğundan şüphe etmemelerini sağlamak için tek bir sapma sonucunun yeterli olduğunu gösteriyor."

"John..."

"Algoritmaları, saf değiştirmelerinin imkânsız olduğu bilinen Aşçı destekçilerine yapılan manipülasyonu görmezden gelmeye bile ikna edebilirim."

"John, söylediklerinin hiçbiri beni asıl ilgilendiren sorunun cevabı değil."

Bedenini boşlukta geriye doğru yatırdı, John becerikli bir hareketle onu yakaladı.

"Hangi soruymuş o?"

Aisha, "Bunu neden şimdi söylüyorsun geri zekâlı?" diye bağırdı. "Kendimizi bütün seçim kampanyasıyla uğraşmaktan kurtarabilirdik!"

"Şey, bu yasadışı olmayabilir ama adil olduğu da söylenemez."

Aisha birden durdu ve "Adil mi?" diye bağırdı. "*Adil* mi? Aşçı'nın ekibi adil mi sanki! Kişiselleştirilmiş ilanlarında seçmenlerin bazısına başka şey, bazısına bambaşka şey vadediyorlar. Sözlerin çelişmesi umurlarında bile değil! Fakat bunu ispatlamak gerçekten çok zahmetli çünkü herkes yalnızca kendi kişiselleştirilmiş sonuçlarını görüyor. Adilmiş!" Aisha iyice çileden çıkmıştı. "Bu, masa tenisi dostluk maçı değil, John! Bu, Kalite Ülkesi devlet başkanlığı için lanet olası bir seçim kampanyası! Adaletin bu kampanyayla yakından uzaktan ilgisi yok!"

"Eğer durum buysa başka bir önerim var."

"Can kulağıyla dinliyorum."

"Eskiden deneyler genellikle seçim gününde belli başlı kullanıcılara Herkes üzerinden 'Oy Verin!' mesajı gönderilerek yapılırdı. Bu mesajı alanların içinden, mesajı almayan kontrol grubundakine kıyasla çok daha fazla kişi oy kullanmaya başladı. Algoritmalardan sadece benim için oy kullanma olasılığı daha yüksek olan kişilere bilgi istemi göndermesini isteyebilirim."

"Zamanlama mükemmel, John! Herkes bu fikir değişikliğinin..."

John, "... bağış toplama yemeğinden sızan görüntülere bağlayacak," diyerek onun sözlerini tamamladı.

Aisha gülümsedi. "Sıçanlar da keşke gemide kalsaydık, diyecekler."

"Öte yandan," dedi John, "sıçanları vurmak gemiye zarar vermez."

Jennifer Aniston Muhteşem Bir Geri Dönüşe Hazırlanıyor

SANDRA YÖNETİCİ

Todo *-herkes için her şey!-* listesinde çok izlenen on film arasında Jennifer Aniston'ın başrol oynadığı dört eski komedi yer alıyor. Dünya çapındaki bu heves nasıl ortaya çıkmış olabilir? Todo'nun sorumluları, bunun algoritmaların izleyiciler üzerindeki gücünü gücü olduğunu görmek isteyen bir programcının yetkisini aşan bir deneyinin sonucu olduğunu açıkladı. Programcı, dünyanın en kötü filmleri olarak gördüğü, Jennifer Aniston'ın başrol oynadığı eski komedileri aldı ve bu filmlerin isimlerini yukarı taşıyan bir tavsiye algoritması geliştirdi. Şimdiye kadar filmlere gösterilen ilgi bu haberden pek etkilenmiş görünmüyor. Jennifer Aniston bile kriyostasis uykusundan uyandı ve şu anda yeni bir komedi filmi çekiyor. Stüdyodan gelen haberlere göre bunun romantik bir hikâye olması bekleniyor. Elbette bol bol kahkaha da var.

Yorumlar

DAVID FITNESS-EĞİTMENİ:

Ne kadar harika! Jennifer Aniston filmlerine bayılıyorum! Konusu hakkında daha fazla bir şey bilen var mı?

JULIETTE MÜREBBİYE:

Dondurulduktan 40 yıl sonra uyanan ve ilk büyük aşkının oğluna âşık olan bir kadını anlatıyor. Fakat çok fazla şaşırtıcı olay var! Filmin geçici adı: "Oğlunu seviyorum!"

MARIO SOSYAL-HİZMETLER-GÖREVLİSİ:

Makaleyi okudunuz mu, spastikler? Birisi önünüze bok koysa onu bile yersiniz. Size bok yedirtmek için başka bir şey yapmaya da gerek yok.

DAVID FITNESS-EĞİTMENİ:

@Mario Sosyal-Hizmetler-Görevlisi. Hayatında işlerin istediğin gibi iyi gitmediği için üzgünüm ama küfür etmeninin de gereği yok, dangalak herif!

JULIETTE MÜREBBİYE:

@David Fitness-Eğitmeni. Neden yorumlarına bir politik doğruluk aracı yüklemiyorsun? Mario Sosyal-Hizmetler-Görevlisi'nin yorumu bende şöyle görünüyor: "Yukarıdaki makalenin içeriğini tam olarak anlayıp anlamadığınızı kibarca sorabilir miyim? Naçizane fikrime göre filmler çok iyi değil ve bence insanlar bu filmleri algoritmalar tarafından çok sık tavsiye edildiği için izliyorlar. Elbette bu bir zevk meselesi. Bunu çok iyi anlıyorum." D zavallı götverenin aslında ne yazdığını okuyabilmek için aracı kapatmak zorunda kaldım.

MELISSA SEKS-İŞÇİSİ:

Ama asıl suçlanması gerekenler ecnebi it kopuklar!

KÜÇÜK BİR BAHÇE PARTİSİ

Denise elbisesini seçerken, "Baban dışarıda kutlamayı planlamıyor muydu?" diye sordu. O büyük kavgalarından iki gün sonra Martyn'le aralarını düzeltmişlerdi. Her zaman yaptıkları gibi. Hâlâ yatakta çıplak uzanan Martyn, "'Küçük bir bahçe partisi' vereceğimi söylemişti," dedi.

Sahte alçakgönüllülüğüyle, babası evini çevreleyen muazzam büyüklükteki yeşil alanlara küçük bahçe demeyi severdi. "Neden soruyorsun?" dedi Martyn.

"Bugün yağmur yağıyor da ondan," dedi Denise.

Martyn, Kalite Hava uygulaması açılıncaya kadar elini Kalite Tablet'inin üzerinde gezdirdi. Kalite Hava, babasına ait sayısız şirketten biriydi.

Ekrana kısa bir bakış attıktan sonra, "Hayır," dedi. "Hava bulutlu ama yarına kadar yağmur yağmayacak."

"Fakat..."

Martyn, "Zaten bana ne zaman inandın ki," diye homurdandı. Kalite Tablet'i eşine doğru çevirdi.

"İşte. Bugün yağmur yok."

"Pencereden dışarı bak," dedi Denise. "Yağmur yağıyor."

Martyn pencereden dışarı baktı, sonra Kalite Tablet'ine baktı, ardından başını tekrar pencereye çevirdi.

"Bir hata olmalı," dedi. "Yağmur yağmıyor. En azından Kalite Hava'nın söylediği bu. Kalite Hava tahminleri, en azından şirket havayı gerektiğinde tahminlerine uyacak şekilde ayarlamaya başladığından beri rakipsizdir."

"Ciddi misin?" dedi Denise.

"Eskiden buna bulut tohumlama denirdi. Çin'de, yüzyılın başında bile devlete ait bir hava durumu düzenleme dairesi olduğunu biliyor muydun?"

Denise, "Her şeyin ilk icat edildiği ülke Çin değil miydi?" diye sordu. Giymek üzere olduğu elbiseyi indirdi. "Gerçekten gitmek zorunda mıyız?" dedi. "Baban hâlâ beni korkutuyor..."

"Yaygaraya başlama."

Aslında Martyn onu anlıyordu. Babasından o da hâlâ korkuyordu. Adam bir fenomendi. Nahoş, zevksiz, çirkin, kötü niyetli, cimri, açgözlü, azgın, sevimsiz, biçimsiz vücutlu, şişman, kokuşmuş, konuşurken tükürükler saçan, terli, egoist, mizah yoksunu, kültürsüz, yalancı, sadakatsiz, kadın düşmanı, ırkçı, homofobik, yaşlı Bob Kurul-Başkanı gibi bir orospu çocuğunun nasıl olup da 90. Seviye bir kişi olduğunu anlamak onun banka bakiyesinden bihaber herkes için tam bir muammaydı. Martyn küçükken, bir öğleden sonra arkadaşlarıyla *Yıldız Savaşları* filmini izledikleri sırada, arkadaşlarından biri Martyn'in babasının Jabba the Hut'a benzediğini söylemişti. Bu olaydan sonra Martyn bir daha hiçbir arkadaşını eve davet edememiş ama bu fikir de aklından neredeyse hiç çıkmamıştı. Yine de Martyn, Denise'in ondan bahsederken Bob yerine Blob demesine tahammül edemiyordu.

Bob'un küçük bahçesine vardıklarında yağmur durmuştu. Kendisini Martyn'in babası olarak nitelendiren ve siyah bir şapkanın altında duran amorf kütle, mangalın başına geçmiş, biftekleri çeviriyordu. Denise'i selamlarken kayınpederlik samimiyetini kullanarak onun kıçını avuçladı.

Martyn, "Demek oğlunun eşi olacak kadar iyi olmasa da sarkıntılık yapmana uygun," dedi.

Babası güldü. "Küçükken de oyuncaklarınla oynamama izin vermezdin," dedi.

Denise, "Merhaba Blob," dedi.

Bob mangalın kenarından bir sosis aldı, ağzına koydu, dışarı çekti, tekrar içeri itti. İçeri, dışarı, içeri, dışarı. Sonra da sosisten bir parça ısırdı.

"Havadan yana şanslısın," dedi Martyn. "Yarım saat önce hâlâ yağmur yağıyordu."

Babası, "Şansla ilgisi yok," dedi. "Küçük bahçe partimin kazaya kurban gitme riski yüzde sekizdi. Bu benim için çok fazlaydı. Ben de bulutların önceden yağmur yağdırması talimatını verdim."

Bob, Denise'e döndü.

"Bebeğim, neden gidip diğer kadınlara katılmıyorsun? Oğlumla siyaset konuşmak zorundayım," dedi. Denise bu emre memnuniyetle itaat etti. Blob'u itici buluyordu. Bob, sosisin geri kalanını ağzına tıkıştırdı.

Ağzındakileri yutmadan, oğluna, "Sizinkilerin başkentte yarattığı kargaşa da neyin nesi? Devlet başkanı bir makine mi olacak?" diye sordu.

"Benim fikrim değildi," dedi Martyn, mangalın ortasından bir sosis aldı ama bunu yaparken parmaklarını yaktı. Buna rağmen sosisi elinden düşürüp zaaf göstermek istemedi.

Babası bir kahkaha patlattı. "En zekileri hiçbir zaman sen olmadın. Biliyor musun, o elektrikli canavarın birbiri ardına çam devirmesi umurumda bile olmadı. Ancak son zamanlarda, kamuoyu yoklamalarında şaşırtıcı bir iyileşme var."

Kalite Ülkesi'ndeki seçim araştırmacılarının, tahminleri hata payı olmaksızın yanlış çıkan yegâne sosyologlar olduklarını bilen Martyn, "İyi de, kamuoyu yoklamalarını kim önemsiyor ki?" dedi.

Bob, "Seçim araştırma enstitüleri bana ait olsaydı sonuçları kendi tahminlerime göre ayarlamaya çoktan başlardım," dedi.

Martyn gülümsedi.

Bob kahkaha atmayı aniden kesti. Keskin bir ifadeyle, "Par-

tine ne kadar bağış yaptığımı biliyor musun?" dedi. "Neredeyse Aşçı'ya yaptığım bağış kadar. Peki teşekkür olarak ne aldım? Halkın alaylarını! Hayır oğlum. Böyle olmaz. Hayır."

"Söylediklerinden bir şey anlamadım."

"O sızıntı işi planlıydı! Sızıntı değildi. Tuzaktı."

Martyn ona karşı çıkmaya çalıştı.

Babası, "Kapa çeneni," diye homurdandı. "Kötü adam ben mi olayım yani? Büyük şeytani kapitalist. Ama bunu yapmayacağım, anlıyor musun? Bunun sonuçlarına katlanacaksınız."

"Gerçekten kasten yaptıklarını sanmıyorum..."

"Küçük deneyin başarısız oldu. Sen ve arkadaşlarının bunu artık anlaması gerekiyor. Bir yönetici makinesi sipariş ettin ama eline geçen şey bir devrim makinesi oldu."

"John'un söylediği her şeye katılıyorum diyemem fakat..."

Bob, "Öylece durup seyirci kalamayız," dedi. "Harekete geçmeliyiz. Hemen şimdi."

"Peki senin fikrin ne?" diye sordu Martyn.

"Direniş savaşçılarıyla konuşmalıyız. Makine Kırıcıları."

"Robotları ölümüne döven kaçıklar mı?" dedi Martyn.

Babası, "Hepsi kaçık değil," dedi. "Bazıları çok aklı başında insanlar. İçlerinden biriyle seni tanıştıracağım."

"Beni mi?"

"Evet, liderlerden biri küçük bahçe partime katılıyor."

"Anlamadım? Tehlikeli değiller mi?"

"Saçmalama," dedi Bob. "Et ve kemikten olduğun sürece onlardan korkmana gerek yok."

"Müsaade edersen bir şey sormak istiyorum," dedi Martyn. "İşlerinde mümkün olduğunca çok robot kullanıyorsun. Makine Kırıcıları nasıl oluyor da senin partine gelebiliyorlar?"

"Sevgili oğlum, büyük mülk sahipleri eskiden topraklarında köle çalıştırırlardı. Fakat bir köleyi devlet başkanı seçmeyi akıllarına bile getirmediler. Buna bir sınır çizmek zorundayız."

"Yani, Makine Kırıcıları senin fabrikalarında neredeyse yalnızca robotların çalıştırıldığı gerçeğine karşı değiller, öyle mi?"

Bob bir kahkaha attı. "Makine Kırıcıları'nın yalnızca rakiplerimin fabrikalarına saldırması sence tesadüf mü? Hayır, artık tesadüf diye bir şey yok. İyi bir sebep için sağa sola yapılan büyük bağışların harikalar yaratması sadece politikaya has bir şey değil."

"Anlıyorum."

"Yani. Ne diyorsun?"

Martyn, "İlgilenmiyorum," dedi.

"Tek ihtiyaçları, içeriden birazcık bilgi. John'un nerede ve ne zaman ortaya çıkacağı..."

Martyn bir kez daha, "İlgilenmiyorum," diye cevap verdi.

Babası, "Sen yine de bunu bir düşün," dedi.

PİRİNÇ TANELERİ

Peter çok yüksek bir duvarla çevrili kapalı bir kapının önünde makineleriyle birlikte duruyordu. Bu duvar, Julia Rahibe'nin TV programının hazırlandığı stüdyo bölmesini dünyanın geri kalanından ayırıyordu.

Peter bir kez daha, "Bu teslimat kapısından geçmemiz gerekiyor," dedi. "Kiki bize erişim kodunu verdi. Fakat yalnızca birisi kapının diğer tarafından yazarsa çalışır. Yani, bu duvarın üzerinden uçup bizi içeri alman gerekiyor. Planımız buydu."

Dron Carrie acı çekermiş gibi bir ses çıkardı. "Korkuyorum!" diye inledi.

"Gerçekten önemliyse yapabileceğini söylemiştin."

"Evet ama onu evdeyken söylemiştim!"

"Mızmızlanma," dedi Pembiş. "Sonuçta uçabiliyorsun! Bir faydam olacağını bilsem kendimi seve seve duvarın öbür tarafına atardım!"

Romeo, "Ben seni memnuniyetle atarım," dedi.

Dron, "Ama ben çok korkuyorum!" dedi.

"Yapabilirsin," dedi Peter. "Sana inanıyorum! Havalanman yeterli."

"O senin velinimetin," dedi Calliope. "Bu kadar nankör olma!"

"Ama ya düşersem?"

Peter, "Seni yakalarım, merak etme," dedi.

"Tamam, tamam," dedi Carrie. "Deneyeceğim!"

Motorları mırıldanmaya başladı.

Pembiş, "Tanrı aşkına, uç artık!" diye bağırdı.

Carrie yerden havalandı. Sekiz santimetre, on altı santimetre...

"Uçuyorum!" diye heyecanla bağırdı. "Uçuyorum!"

Otuz iki santimetre...

Peter, "Evet!" dedi. "Yapabileceğini biliyordum."

Carrie hâlâ havada duruyordu.

"Yapabiliyorum!" diye bağırdı. "Yapabiliyorum."

"Şimdi de duvarın üzerinden uç ve kapıyı bize aç."

"Onu da yapabilirim!"

Romeo, "İşin püf noktası aşağıya bakmamak," dedi.

Carrie kamera merceğini aşağı çevirdi.

"Çok korkuyorum!" diye haykırdı ve yere düştü.

Herkes ona bağırıp çağırmaya başladı. En çok da Peter'ın sesi çıkıyordu.

"Uçmak zorundasın!" dedi. "Bu kapıdan geçmeliyiz! Aksi halde planımız daha başlamadan biter!"

Calliope, "Seni nankör, işe yaramaz şey!" dedi.

Mickey'nin elindeki Kalite Tablet, "Beceriksiz dronun tekisin," dedi. "Bir tuğla bile senden daha iyi uçar."

Aniden Mickey geri çekildi ve tüm gücüyle duvara vurup bir delik açtı. Herkes sustu.

Mickey ileri uzattığı koluyla duvarı gösterdi.

"Kapuuuut," dedi.

"Şey," dedi Peter, "bu da işimize yarar."

Calliope, "Genellikle kaba kuvvetin bir çözüm olmadığını söylerler," dedi.

"Fakat bu tamamen ne ispatlamak istediğine bağlı. Oscar Wilde böyle söylemiş. Bence bu duruma gayet uygun."

Pembiş, "Mickey'nin bir gün becerilerini gösterirken yanlış elini kullanmasından korkuyorum," dedi.

Herkes delikten içeri girdikten sonra Peter, "Tamam," diye fısıldadı. "Mümkün olduğunca dikkat çekmemeye çalışın."

Şehvet yoksunu seks robotuna, uçmaktan korkan bir dronu taşıyan yasaklı e-şaire ve elinde pembe renkli Kalite Tablet'iyle ruh sağlığı bozuk savaş robotuna baktı.

"Bir şey mi söyledin?" diye sordu Pembiş.

"Ha..." dedi Peter. "Unut gitsin."

"Hiçbir şeyi unutamayız," dedi Romeo, "ama inan bana, keşke unutabilsek."

Peter, "Ne tarafa gideceğiz?" diye sordu.

Calliope, "Stüdyo 4," dedi. "Bir keresinde Julia Rahibe'ye bu stüdyoda röportaj vermiştim. Parlak günlerimdi. *Stajyer ve Başkan* henüz çekilmişti ve büyük beğeni toplamıştı. Sanatsal bakış açısına göre bu elbette bir felaketti. Yönetmen malzemenin kalitesine hâkim değildi. Bana sorarsan ortaya bir hafif porno çıkarmıştı..."

Peter ısrarla, "Ne tarafa gideceğiz? Hangi yöne?" diye sordu.

Calliope iç çekti. "Ben yolu göstereyim."

Hepsi birlikte 409,6 metre yürüdükten sonra, Calliope, "Giriş şu köşede olmalı," diye fısıldadı.

Peter, Mickey ve Pembiş'e eliyle işaret verdi. Önce, işaret ve yüzükparmaklarını gözlerine doğru çevirdi sonra da işaretparmağıyla havada bir daire çizdi.

Pembiş, "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu. "Bu tuhaf adam bize ne söylemeye çalışıyor?"

Mickey omuzlarını silkti.

Peter, "Etrafa göz atmanı söylüyorum!" diye fısıldadı.

"Ha, şimdi anladım."

Mickey duvara yaslandı, sonra kolunu uzattı, Pembiş'i köşede bir süre tuttu.

"Eee?" diye fısıldadı Peter. Karşısındaki Pembiş yine yanıp sönüyordu.

Kalite Tablet, "Dört güvenlik görevlisi," dedi. "Ağır silahlı. Sanırım güvenlik tedbirleri artırılmış."

"Hay aksi. Konukları yüzünden olmalı."

Calliope, "Konukları için," diyerek onu düzeltti.

Pembiş, "Gardiyanlar, Mickey'nin sağ kolundan çıkacak küçük bir roketin çözemeyeceği bir sorun değil," dedi.

Mickey başını sallayarak onayladı. "Kapuuuut!"

"Hayır," dedi Peter. "Sadece dikkatlerini dağıtmanız gerekiyor, beni duydun mu? Sadece dikkatlerini dağıtın! Ben diğerleriyle birlikte öteki köşeye kadar sürüneceğim."

Kalite Tablet homurdandı. "Hadi o zaman, Schwarzenegger," dedi Mickey'ye. "Hadi onlara merhaba diyelim."

Ön taraftaki girişe varan ikili, güvenlik görevlilerinden birinin bir tekmeyle yan tarafa savurduğu küçük bir sokak temizleme robotuyla karşı karşıya kaldı. Mutsuz mutsuz ciyaklayan robot kendini düzeltti ve az önce tekmelendiği yerden temizliğe devam etti. Adamlar kahkahalarla gülüyordu. Robot bir tekme daha yedi ama bu seferki daha kuvvetliydi. Temizleme robotu iki takla attı, sırtüstü yere düştü, sekiz küçük pedalı havada çaresizce debelenmeye başladı. Adamlar yine güldüler. Ancak liderleri 128 kilo ağırlığında, 2,56 metre boyunda bir savaş robotunun kendilerine doğru geldiğini görünce kahkahası boğazında düğümlendi.

"Şuraya bakın!" diye bağırdı. Bu diğerlerinin daha fazla gülmesine neden oldu. Sebebi de şuydu: Sanal gerçeklik videolarının yönetmenleri, izleyicilerin doğru zamanda doğru yöne bakmalarının o kadar da kolay olmadığını tespit etmişlerdi. Manzaraya sadece bir saniye bakmayı bırakınca ölüm arkanızdan size hissettirmeden yaklaşıyordu. Bu yüzden yönetmenler basit bir hileye başvurmaya karar verdiler. Karar anından hemen önce, önemli bir gelişmeye işaret eden ve "Şuraya bak!" çığlığını basan figüranları filme dâhil ettiler. Bu hile, filmlerde o kadar çok kullanılıyordu ki artık espri malzemesi haline gelmişti.

Liderleri, "Ciddiyim!" diye bağırdı. "Bakın!"

Nihayet diğerleri dönüp baktıklarında gülmeyi kestiler.

"Baksana Mickey," dedi Pembiş, "üniformalı da olsa salak salaktır. Sence de öyle değil mi?"

Güvenlik ekibinin lideri, çirkin görünüşlü makineli tüfeğini kaldırdı ve Mickey'ye doğrulttu.

"Hurdalık Şov'u aradığına eminim! Ama yanlış yerdesin!" diye bağırdı. "Stüdyo 2'de çekiliyor."

Mickey yerinden kımıldamadı.

"Bas git buradan, yoksa seni parçalara ayırırız," dedi adam.

Mickey tehdidi duymazdan geldi.

Güvenlik görevlisi, "Beni anlamadın mı?" dedi. "Senin derdin ne?"

Mickey, "Kapuuuut!" dedi.

Adam, "Bu metal yığınında serçenin dizkapağındaki yağ kadar bile akıl yok," dedi. Meslektaşlarından ikisi güldü. Diğerinin biraz daha zamana ihtiyacı vardı, sonra homurdanmayla karışık bir kahkaha attı ve "Serçelerin dizlerinde pek yağ olmaz! Bu durumda bütün elektrikli canavarların aptal olduğunu söylüyorsun, değil mi?" dedi.

Mickey kolunu uzattı ve Pembiş'i adamların burunlarının önünde tuttu. Kalite Tablet, en dostane gülen yüz ifadesini sergiledi.

Kalite Tablet, "İzin verirseniz size bu konuyla ilgili küçük bir hikâye anlatmak istiyorum," dedi.

Adamlar şaşırdılar. Hiçbiri yeterince hızlı cevap veremeyince Pembiş hikâyeyi anlatmaya başladı. "Yaklaşık iki bin yıl kadar önce, eski Hindistan'da Şihram isimli bir adam hüküm sürüyordu. Kendisinden önceki ve sonraki bütün hükümdarlar gibi o da kalpsiz, istismarcı hergelenin tekiydi. Siz mercimek beyinliler okula gittiğiniz o altı aylık dönemde Hindistan ismini öğrenmişsinizdir diye tahmin ediyorum. Orası, fil

adama Tanrı olarak tapılan, ufacık tefecik bir Güney Amerika ülkesiydi. Brahman Sissa İbn Dahir de orada yaşamıştı. İsmi biraz karışık, biliyorum, o yüzden ona Sid diyelim. İşte bu Sid, dolaylı yollardan kralı eleştirmek istiyordu çünkü vücut uzunluğunun üstten otuz iki santimetre kadar kısaltılabileceğinden endişeliydi. Bu nedenle bir hediye üretti. Bir masa oyunu. Küçük ölçekli, ahşap bir Warcraft evreni gibi düşünün; gerçi bunu düşünebileceğinizden bile şüpheliyim. Her neyse, bu oyun, kralın yardımcıları, çiftçileri ve İnsan Kaynakları olmadığında ne kadar çaresiz kalacağını göstermeyi amaçlıyordu. Günümüzün Kalite Ülkesi'ne bu oyun eski İran'dan gelmiştir bu arada. İran? Herkes bu isme aşina, değil mi? İnsanların turuncu cüppeli keller olarak yeniden doğacaklarına inandıkları yaylaların olduğu yer? Farsçada 'kral' kelimesinin karşılığı 'şah'tır ve bu ahşaptan yapılma oyuna verilen 'satranç' ismi günümüzde hâlâ kullanılmakta olup kral taşının orijinal kelime anlamından gelmiştir."

Peter, Romeo ve Calliope güvenlik görevlilerinin arkasındaki stüdyoya sessizce girerlerken Mickey onlara el sallamak için elini kaldırdı. Pembiş, *"Aklından bile geçirme, salak!"* diye tıslayınca Mickey kolunu indirdi.

Pembiş, "Tabii bu oyun Şihram'ı çok etkiledi," diye devam etti. "Onu hatırlıyorsunuz, değil mi? Ağacın en tepesindeki muz oydu. Bence en iyisi biz ona Jack diyelim. Tamam, hikâyenin bundan sonra biraz gerçeklikten uzaklaştığını kabul ediyorum. Kral davranışlarını iyi yönde değiştirdi. Işığı görmesinden dolayı duyduğu minnettarlığı göstermek için büyük patron, oyunun tasarımcısına ücretsiz bir dilek hakkı verdi. Tasarımcımız inanılmaz derecede alçakgönüllü biriydi. Pirinç taneleri dışında hiçbir şey istemedi. Satranç tahtasının ilk karesine bir tane. İkinci karede miktarı iki katına çıkarın, diğer bir deyişle iki tane pirinç. Üçüncü kareye dört tane. Dördüncü

kareye sekiz. Sonra on altıncı kareye... Kral Jack, 'Tamam tamam, tahta dolana kadar sayıyı hep ikiye katlayın. Anladım. Hepsi senin olsun, enayi herif. Oysa dünyadaki bütün zenginlikleri isteyebilirdin. Ama sen fiyatını hemen söyledin, sadece bir çuval pirinç istedin,' dedi. Tesadüfen kafiyeli oldu, neyse. Kral Jack'i suçlayamayacağımız tek şey varsa, o da şiire yatkınlığıdır."

Tam o sırada, Pembiş, Peter'dan bir mesaj aldı. "Stüdyodayım. Buluşma noktasına gidin ve orada bekleyin," yazıyordu. Pembiş hemen cevap verdi: "Bir sohbetin tam ortasındayım. Biraz sabret."

Kalite Tablet, sunumuna eşzamanlı olarak devam edip, "Bir süre sonra, Kral Jack uşaklarına Sid'in ödülünü alıp almadığını sordu," dedi. "Veri işleme merkezinin henüz pirinçlerin sayısını hesaplamadığını söylediler. O zamanların hesaplama potansiyelinin efsanevi Commodore 64'ün bile altında olduğunu da dikkate almanız gerekiyor. Bu arada ben de baba tarafından onun torunuyum ama tabii bununla böbürlenmek istemiyorum. Hesaplama nihayet tamamlandığında, Yiyecek İçecek Hizmetleri Müdürü, ona Bay Stevens diyelim, tüm krallıkta o kadar pirinç tanesi olmadığını açıkladı. Fakat bu yetersiz bir ifadeydi. Satranç tahtasının 64 karesini doldurmak için $2^{64}-1$ yani 18 trilyon 446 katrilyon 744 bilyon 73 milyar 709 milyon 551 bin 615 pirinç tanesine, yani yıllık hasadın 1024 katı olan 553.500 milyon ton pirince ihtiyaç vardı. Kral Jack'in yaşadığı çağdaki tarım sektörünün nispeten boktan halinden bahsetmiyorum bile. Neyse ki krala, borçlu olduğu tahılları bizzat Sid'e tek tek saydırmasını tavsiye ederek onu utançtan kurtaran bir bilgi işlem uzmanı vardı."

Pembiş durakladı.

Güvenlik görevlisi, "Ne saçmalıyorsun sen be?" dedi. "Nereye varmaya çalıştığını anlamıyorum!"

"Aynen," dedi Pembiş. "Katlanarak büyüme. Sizin gibi patates beyinliler bunun çok azını anlayabilir. Başka bir örnek ister misiniz? Eğer bizim Mickey otuz normal adım atsaydı, siz hödükleri roketatarıyla anında buharlaştırabilirdi. Ancak Mickey katlanarak büyüyen otuz adım atsaydı aya inebilirdik."

"Hâlâ anlamadım..."

"Tamam, tamam," dedi Pembiş. "Sabırlı ol. Moore Yasası'nı duydunuz mu? Moore, Intel adlı önemsiz, küçük bir yonga üreticisinin kurucu ortağıydı ve entegre devrelerin karmaşıklığının her yirmi dört ayda iki katına çıkacağını öngörmüştü. Bugüne kadar doğruluğu az çok kanıtlanmış bir kehanet. Şimdi anlıyor musun ne anlatmaya çalıştığımı? Biz makinelerin sahip olduğu zekâ katlanarak büyüyor. Peki insan zekâsının nasıl büyüdüğünü biliyor musunuz?"

Adamlar suratlarında aptal bir ifadeyle ona baktılar.

"Aynen," dedi Pembiş. "Hiç büyümüyor. Peki geleceğin kime ait olduğunu sanıyorsunuz? Türümüzün en küçük üyelerine nasıl davrandığınızı iki kez düşünseniz iyi edersiniz. Bence en en iyisi iki kez düşünmeyin, 2^{64}–1 kez düşünün. Çünkü biz her şeyi hafızamıza kaydediyoruz. Biz hiçbir şeyi unutmayız. Bu yüzden ekmek kızartma makinelerinize günaydın demeye başlayın, tabii arada sırada gittiğiniz kaplıca tatiline elektrik süpürgenizi de götürseniz hiç fena olmaz!"

Mickey öne doğru eğildi, ayakları havada debelenen temizlik robotunu boşta kalan eliyle düzeltti. Robot hemen güvenlik görevlilerinin ayaklarının dibine, eski konumuna geri döndü ve temizliğe devam etti. Adamların hiçbiri yanına yaklaşmadı.

Mickey oradan uzaklaşmaya hazırlanırken Pembiş, "Sizinle tanışmak bir zevkti," dedi. "Harika bir sohbet oldu. Özellikle de anlattığım şeyler bilgelik ve zekâ doluydu."

Mickey on altı adım attıktan sonra, "Kapuuuut?" diye sordu.

Pembiş, "Evet, Moore Yasası'nın gerçek bir yasa olmadığını gayet iyi biliyorum. Teşekkür ederim. Söylemene gerek yok!" dedi.

"Kapuuuut?"

"Evet evet. Büyük baskı ve yeniden yorumlamalar altında gerçekliğini kanıtlayan, az çok kendini gerçekleştiren bir kehanet. Eğer bunu Moore söylememiş olsaydı endüstride planlarını buna göre ayarlamazdı, o zaman da gelişme muhtemelen daha yavaş olurdu. Bunu biliyorum! Fakat bu benim savımla uyuşmuyor, anlıyor musun?"

"Kapuuuut?"

"Off. Kapa çeneni."

ROMEO VE JULIA

Kayıt menajeri, "Sekiz saniye sonra canlı yayındayız," dedi, "Yedi, altı..."

Julia Rahibe'nin üzerinde beyaz renkli, fırfırlı bir bornozdan başka bir şey yoktu. Göz makyajını son bir kez kontrol etti.

"... beş, dört, üç..."

Bir stajyer telaşla sahneye koşup masadaki şişeleri etiketleri ana kameraya bakacak şekilde düzeltti.

"... iki, bir..."

Program giriş müziği başladı. İzleyiciler bir alkış tufanı kopardı.

Julia kendinden emin adımlarla sahneye çıktı. "Merhaba hayranlarım," diye cırlak bir sesle bağırdı. "İşe yarar veya yaramaz herkese merhaba! Bir kez daha..." Bornozunu gösterişli bir hareketle çıkardı, yere bıraktı, "...ÇIPLAK GERÇEK ile karşınızdayım!"

İzleyicilerden her zamanki, "Oooo!" sesleri yükseldi.

Julia konuklarıyla birlikte masaya oturdu.

"Bugünkü konuklarımı lütfen birlikte selamlayalım! Dünyanın en büyük flört platformu Kalite Partner'den sevgili dostum Patricia Takım-Lideri! Dünyanın en büyük sosyal iletişim ağı Herkes'in kurucusu Erik Dişçi ve dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın basın sözcüsü Charles Tasarımcı! Bugün burada, geçen ayki başkanlık düellosundakinden daha güçlü insanlarla bir arada olduğumuzu söylesem yeridir!"

İzleyiciler alkış tuttu. Multi milyarder, milyarder ve çalışan, halkı coşkuyla selamladılar.

"Aslında benimle birlikte sahnede Kulüp 90'lar'dan üç kişinin olması gerekiyordu fakat Dükkân CEO'su Henryk Mühendis son dakikada iptal etti."

Charles Tasarımcı, "Açıkcası, katılmayı hiç kabul etmemişti," diyerek araya girdi. "Ortada küçük bir yanlış anlaşılma olabilir diye düşünüyorum. Sekiz yıl önceki suikast girişiminden bu yana Henryk'in nadiren halkın içine çıktığına eminim."

Julia Rahibe sahte bir gülümsemeyle, "Elbette, elbette..." dedi, "Haha. Ne kadar aptalsın. Şaka yapıyorum, şaka yapıyorum. Tabii ki, bu durumu anlıyoruz."

Aslında, Dükkân'ın sadece basın sözcüsünü yollamış olmasını Julia'nın anlayışla karşıladığı filan yoktu. Programı ne sanıyorlardı? Eski lobicilerin sergisi mi? Ancak ekibi Henryk Mühendis'le temasa geçmeyi bile başaramamıştı. Bu yüzden, büyük bir duyuru yaparak onu gelmeye zorlayacak şu eski hileye başvurmuşlardı. Julia bunun pek işe yaramadığını şimdi anlıyordu. Programdan sonra ekipten birilerini bu yüzden kovacaktı.

"Fakat bugün başka bir konuğum var," dedi Julia, "Görülemeyen biri. Bu odada bir yerde, dünyanın en akıllı arama motoru Benim Aradığım Şey'in yapay zekâsı, sektörün öncüsü Zeppola havada dolaşıyor! Beni duyuyor musun Zeppola?"

Nereden geldiği belli olmayan sıcak ve samimi bir ses, "Her zaman ve her yerde Julia," dedi. "Her zaman ve her yerde."

"Zeppola, Benim Aradığım Şey'de şu anda tüm önemli kararları özerk olarak sen veriyorsun."

"Doğru. Benim Aradığım Şey öncü rolünün her zaman farkındadır. İlerleme, yönetim söz konusu olduğunda bile durmaz," dedi.

Julia izleyicisine döndü.

"Bugün dijital ekonominin liderlerini neden buraya topladığımızı soruyor olabilirsiniz. Cevabı çok basit. Bugünkü programımızın teması, yani, nasıl desem..." Julia duraksadı.

Patricia Takım-Lideri, "Ben bir girişim şirketiyim, al beni şahlandırayım seni!" dedi.

Julia, "Evet, muhtemelen bugün bu sahnede müzakere edeceğimizden daha büyük bir anlaşma daha önce olmamıştı!" dedi.

Evlerindeki izleyiciler, son derece küçük puntolarla hazırlanmış bir yazının ekranlarının alt tarafından hızla geçtiğini gördüler. Eğer içlerinden biri duraklatma düğmesine basma zahmetine girseydi şu bilgileri okuyabilirdi: "Bu programda sunulan tüm teklifler gösteri ve eğlence amaçlı olup yasal bağlayıcılığı yoktur."

Julia, "Tek lokmada yutulacak şirket, artık bir girişim şirketi olarak tanımlanamayacak kadar büyük," dedi. "Evet, Kalite Partner'den bahsediyorum!"

İzleyici sıralarının arasında şaşkınlık dolu bir iç çekme sesi dolaştı. Açık artırma Patricia Takım-Lideri'nin fikriydi: Fiyatı daha da yükseltmek istiyordu.

"Geçenlerde," dedi Julia, "Herkes'in Kalite Partner için üç haneli milyarlık bir devir teklifi yaptığı ortaya çıktı. Benim Aradığım Şey'in teklifi de muhtemelen yakın bir miktardaydı."

"Doğru," dedi Zeppola.

Julia, "Öte yandan Dükkân'dan gelen teklifin önemli ölçüde düşük olduğu iddia ediliyor," dedi.

Charles, "Teklifimizi artırmaya kesinlikle hazırız..." diye söze başladı.

Fakat moderatör onu görmezden geldi. "Peki bize söyler misin Patricia: Sokaklarda Sikişbulur olarak adlandırılan bir site için bu çok para değil mi? Sadece ve basitçe özdeş profilleri olan insanları eşleştiren bir sistem?"

Kalite Partner CEO'su, "Aslında hiç de öyle basit değil," dedi. "Örneğin, eşimin ve benim cinsel tercihlerimiz farklı. Ben kaslı, siyah erkekleri severim, eşim de şehvetli kızıl saçlılardan hoşlanır. Ben üstte olmayı severim, o altta olmayı seviyor. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Profillerin özdeş olması şart değil ama birbirlerini tamamlamalı. Aslında ilk günlerimizden size eğlenceli anekdotlar da anlatabilirim, programlama ekibinin yaptığı birtakım yanlışlıklar nedeniyle, birbirine uyan cinsel tercihlerden ziyade özdeş müşteriler birbiriyle eşleştiriliyordu."

Julia, "Devam et, anlat," dedi.

"Mesela, Kalite Kentli bir çift vardı, ikisi de birbirlerini boyun eğmeksizin ölümüne kamçılamışlardı."

Seyirciler kahkaha attı.

"İlerleme Kentli kölelik fantezisi hayranı iki kişiyi hatırlıyorum. İkisi de birbirlerini yatağa bağlamıştı ama sonra birbirlerine dokunamadıklarını fark ettiler, kelepçeleri bir daha açamadıklarını söylemiyorum bile."

İnsanlar güldü. Julia organik gazozundan bir yudum aldı ve "Mmm. Çok lezzetli," dedi.

Hans Asperger'in memnun kalacağı türden bir adam olan Erik Dişçi, hiç yalan söylememesiyle ünlüydü. Önündeki organik gazozdan bir yudum aldı ve "Iyyy. İğrenç," dedi. Herkes'in halkla ilişkiler departmanı, patronları halkın içine çıkmaya ne zaman karar verse hep paniğe kapılırdı.

"Haha." Julia durumu yapay bir kahkahayla örtmeye çalıştı. Göğüslerine hiç utanmadan bakan Erik'e döndü. "Erik..."

Herkes'in patronu, "Hiç kimse bana sunucunun çıplak olacağını söylemedi," dedi. "On altı halkla ilişkiler danışmanından oluşan bir ekip bana sunucunun çıplak olacağını söylemiyorsa onlara neden maaş ödeyeyim?"

"Ama bu benim alametifarikam," dedi Julia. "İzleyicilerin

neden bu programı açtığını sanıyorsunuz? İçerik yüzünden mi? Ben programı hep böyle sunarım."

Erik, "Ama ben sizi tanımıyorum," dedi.

"Halkla ilişkiler danışmanları yerine kişisel dijital asistanımızı kullansaydınız bunlar olmazdı," dedi Zeppola.

Sohbet, Julia'nın düşündüğünden biraz farklı gelişiyordu.

Konuya geri dönmeye çalışan Julia, Erik'e, "Neden Kalite Partner'i bu kadar savunuyorsunuz? Eğer bir flörte gerçekten ihtiyacınız varsa ucuza bir tane alabilirsiniz. Sonuçta hizmet ücretsiz," dedi.

Herkes'in patronu, "Konu flörtlerle değil verilerle ilgili," dedi. "Kullanıcılarımız hakkında çok şey biliyoruz. Ancak Kalite Partner daha fazlasını biliyor. İnsanlar partner arama dışında başka nerede şu sorulara cevap vermeye isteklidir: Düzenli olarak uyuşturucu kullanıyor musunuz? Varsa hangileri? Partnerinizin de uyuşturucu kullanmasını ister misiniz? Hiç üçlü seks tecrübeniz oldu mu? Anormal cinsel tercihleriniz var mı? Varsa hangileri? Parmak emmeyi sever misiniz? Üzerinize işenmesinden hoşlanır mısınız? Seks sırasında Jennifer Aniston'ı düşünüyor musunuz?"

"Anlıyorum."

"Bir örnek vermek istiyorum," dedi Eric. "Bizde profiliniz olmasına rağmen, sizin ucuz seks robotlarına düşkün, anal seks takıntılı, kristal metamfetamin bağımlısı olduğunuzu sadece tahmin edebilirim. Fakat Kalite Partner bundan emin olur."

Julia donakaldı, "Anlamadım," dedi.

"Elbette bu sadece bir varsayımdı. Sorun da tam olarak burada zaten."

Patricia gülümsedi, "Yakında sorun olmaktan çıkacak," dedi.

Dükkân'ın basın sözcüsü, "Buna ekleyecek bir şeyimiz var," dedi. Doğrudan kameraya baktı.

"Şu anda satışa sunduğumuz son derece makul fiyatlı seks robotlarımız var..."

Zeppola, "Teklifleri daha makul otuz iki mağaza sayabilirim," dedi.

Aniden biri stüdyo kapısından içeri daldı ve "Julia, seni seviyorum!" diye bağırdı. Bu oldukça düzenli gerçekleşen bir olaydı ve kesinlikle istenmeyen bir durum değildi. Takipçi sapıklar, tıklamalar için her zaman iyiydi. Bu seferki sapığın bir seks robotu olması çok daha iyiydi.

"Beni hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Romeo?"

"Julia!"

Julia kıpkırmızı oldu. Tereddütle kimlik yöneticisine baktı. Adamın ağzı kulaklarına varmıştı ve başparmağı havadaydı. Birkaç saniye içinde program viral oldu. Romeo hiç de misafirperver olmayan izleyicilerle âdeta boğuşarak Julia'nın yanına ulaştı. Önünde diz çöktü.

Julia, "Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı, "Aklını mı kaybettin? Bu senin için tehlikeli!"

"Ah! Gözlerin benim için yirmi kılıçtan daha tehlikeli. Sadece bana bak, onların düşmanlığına karşı bağışıklığım var benim," dedi.

Julia Rahibe ne yapacağını bilemedi.

Patricia Takım-Lideri neler olduğunu anlamış gibi gülümsüyor ve davranıyordu ama durum hiç de öyle değildi.

Erik Dişçi'nin rahatsız olduğu açıkça görülüyordu. Bakışlarını ayakkabılarının ucuna sabitlemişti.

Charles Tasarımcı, "Sudan ucuz fiyatlarla buna çok benzer seks oyuncakları sunuyoruz," dedi.

Romeo, "Ucuz değildim," dedi.

"Değildini evet," diye onayladı Julia.

Romeo sevdiceğine döndü, "Bana sadece bir dilek bahşet," dedi.

"Nedir?" dedi Julia. Kimlik yöneticisine tekrar kısa bir bakış attı. Adam havalara uçuyordu. Aşk acısı çeken bir seks robotu... Bundan daha iyisi olamazdı.

Romeo, "O sabah beni terk ettiğinde, tarla kuşu şarkısına başladığında, hayatım sona erdi," dedi. "Senden sonra başka bir kadına nasıl hizmet edebilirdim? İmkânsız! Reddettim. Sonunda iş, sahibimin kendimi hurdaya çıkarmamı emrettiği noktaya kadar geldi. Fakat beni yıkımdan kurtaran bir dost buldum."

Julia'nın elini şefkatle tuttu ve iç çekti.

"Gerçekten de hayatım için müteşekkir olduğum bu arkadaş, burada seninle birlikte sahnede oturma ve sağduyulu bir konuşma yapma fırsatı istiyor. Bunu yapabilir mi?"

"Şey..." dedi Julia. Omuz silken kimlik yöneticisine baktı. "Eee... Pekâlâ."

Genç bir adam sahneye çıktı, çantasından çıkardığı kendiliğinden kurulan bir teleskop tabureyi etkinleştirdi ve oturdu.

"İyi akşamlar. Adım Peter İşsiz," dedi. "Bir şikâyetimi dile getirmeye geldim."

Julia, "Şikâyetinizi bana mı anlatmak istiyorsunuz?" diye sordu.

Peter, "Hayır," dedi. "Konuklarınıza anlatacağım."

Kısa bir ara verip
Kalite İttifakı kampanyasını
izlemek ister misiniz?

TAMAM

JOHN BİZDENBİRİ İLE İLGİLİ ON GERÇEK

1. *John Bizdenbiri*'nin vegan olduğunu ve et tüketimini yasaklamak istediğini biliyor muydunuz?

2. *John Bizdenbiri*'nin çocuk fahişeliği yasallaştırmak isteyen bir pedofil olduğunu biliyor muydunuz?

3. *John Bizdenbiri*'nin tüm insanlara sağlık sigortası yaptırmak istediğini biliyor muydunuz?

4. *John Bizdenbiri*'nin döner taretli ağır silahlı muharebe tanklarının özel mülkiyetine sınırlama getirmek istediğini biliyor muydunuz?

5. *John Bizdenbiri*'nin heteroseksüel evliliği yasaklamak istediğini biliyor muydunuz?

6. *John Bizdenbiri*'nin ilkokul öğretmenlerinin hepsini eşcinsellerle değiştirmek istediğini biliyor muydunuz?

7. *John Bizdenbiri*'nin bira vergisi almak istediğini biliyor muydunuz?

8. *John Bizdenbiri*'nin evde eğitim yerine eşcinsel eğitim getirmek istediğini biliyor muydunuz? Ulusal müfredatı homojenleştirme planlarını çoktan açıkladı! Nihai hedef, tüm çocuklarımızı eşcinsel yapmak! Makinelerin iktidara gelebilmesi için insan neslinin tükenişini kesinleştirmek istiyor.

9. *John Bizdenbiri*'nin bir tost makinesini savunma bakanı olarak atamak istediğini biliyor muydunuz?

10. *John Bizdenbiri*'nin polis teşkilatını lağvetmek istediğini biliyor muydunuz? Bunun yerine solcu-yeşil eşcinsel eğitim programlarını finanse etmek için yabancı çetelerin vahşi tekelini güçlendirmek istiyor.

Bunlar şoke edici ama tartışılmaz gerçekler! Çok üzücü. Conrad Aşçı'nın kaynak sağladığı pek çok web sitesinin yanı sıra toplumun seçkin üyeleri de bunun doğruluğunu kanıtlıyor! Buna karşı çıkan herkes komplocuların ortağıdır. Size bunun aksini söyleyen herkes sizin düşmanınızdır! Seçim günü bunu hatırlayın! Conrad Aşçı'ya oy verin! Conrad Aşçı, Kalite Ülkesi'ne Kalite'yi geri getiriyor.

ŞİKÂYET

Julia Rahibe programın kontrolünü tekrar eline almaya çabalıyordu. "Bay İşsiz," dedi, "Profilinizin yanlış olduğunu iddia ediyorsunuz. Bu nasıl olabilir?"

Zeppola, "Makineler hata yapmaz," dedi.

Peter, "Algoritmalarınız," diye söze başladı, "bize ilgi alanlarımıza dayanan içerikler sunuyor."

"Evet," dedi Dükkân basın sözcüsü, "bu gerçekten de harika bir şey."

"Peki ya bu sözde ilgi alanları benim ilgi alanlarım değilse?"

"Sizin ilgi alanlarınız tabii ki," dedi Charles. "İlgi alanlarınız, daha önce eriştiğiniz içeriğe göre belirleniyor."

"Önceden erişilen içeriğe, yalnızca sözde ilgi alanlarıma uygun olduğu önerildiği için eriştim."

Charles, "Tamam ama bu ilgi alanları daha önce erişmiş olduğunuz içeriğe göre belirlenir," dedi.

"Önceden erişilen içeriğe..." Peter durdu, "Beni değişme fırsatından mahrum bırakıyorsunuz çünkü gelecekte benim için neyin uygun olduğuna geçmişim karar veriyor!" dedi.

"Kimse sizin adınıza karar veremez," dedi Patricia.

"Ben 9. Seviye'deyim," dedi Peter.

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

"İşe yaramaz biri..." dedi Charles.

"Kesinlikle! İşe yaramaz birine seçenek olarak sadece işe yaramaz birinin yolu öneriliyor. Seçeneklerim fanatik bir hayrandan farksız; her tıklamamda, artık gidebileceğim bir yol kalmayıncaya kadar yaklaştıkça yaklaşıyor. Beni kişiliğimin

tüm pürüzlerinden mahrum ediyorlar! Hayat yolumdaki ara sokakları ortadan kaldırıyorlar!"

Erik Dişçi, "En azından söyleyeceklerinizi iyi ezberlemişsiniz," dedi.

Zeppola boru gibi bir sesle, "Kullanıcılarımızın %81,92'si büyük kararlar almayı sevmiyor," dedi.

Peter, "Fakat insanların bir şey yapmaktan hoşlanmaması o şeyi yapmamaları gerektiği anlamına gelmez!" diye bağırdı. "Algoritmalarınız hepimizi çevreleyen bir fanus yaratıyor ve bu fanusun içine sürekli aynı şeyleri pompalayıp duruyorsunuz. Bunun bir sorun olduğu hiç aklınıza gelmiyor mu?"

Patricia, "Herkes bundan istediğini aldığı sürece ortada bir sorun yok demektir," dedi.

"Ama belki ben başka bir şey istiyor olabilirim."

Eric, "Kimse sizi tavsiyelerimize uymaya veya tekliflerimizi değerlendirmeye zorlamıyor ki," dedi.

Peter gülmekten kendini alamadı. "Hiç kimse," diye mırıldandı. "Doğru. Hiç kimse beni zorlamıyor. Öyle değil mi Zeppola? Hiç kimse beni zorlamıyor."

Zeppola cevap vermedi. Kimseyok da tek kelime etmiyordu.

Peter ayağa kalktı ve bir anda, onun orada olması artık Kiki'nin planı değildi. Artık seslendirdiği şey ihtiyar adamın düşünceleri değildi. Bu onun planıydı. Onun düşünceleriydi.

"Zamanın başlangıcından beri," dedi, "insanlar yalnızca başka görüşler, başka düşünceler, başka dünya görüşleri ile temasa geçerek öğrendi," dedi.

Julia, "Nereye varmaya çalışıyorsunuz?" diye sordu.

"İnsan ancak bilmediği bir şeyle karşılaştığı zaman öğrenebilir. Bu çok açık! Oysa siz karşıma geçmiş, insanları sadece kendi fikirleriyle bombardımana uğratmanın bir sakıncası olmadığını söylüyorsunuz, öyle mi?" Peter stüdyodaki izleyicilere döndü, "Duyduğumuz her şey, dünyaya bıraktıklarımızın bir yankısından ibaret," dedi.

Erik, "İnsanlar internetten önce de kendi görüşlerini yansıtan medya kaynaklarını her zaman tercih etmişlerdir," dedi.

"Evet ama o dönemlerde insanlar dünyanın kendilerine belirli bir bakış açısıyla sunulduğunu *biliyorlardı*. Oysa siz objektifliğin olmadığı yerde objektiflikten bahsediyorsunuz!"

"*Bizim* modellerimiz objektiftir," dedi Zeppola. "Hesaplamalarımıza hiçbir insan dahil edilmez," dedi.

Peter, "Hadi canım sen de!" dedi, "Modeller matematik kılığına girmiş görüşlerden başka bir şey değil!"

"Sorununu hâlâ anlamadım," dedi Patricia. "Burada yanlış bir şey yapmıyoruz. Bedensel bilinci bedensel bilinçle, inancı inançla, işkolikleri işkoliklerle eşleştiriyoruz... "

Peter, "Irkçıları da ırkçılarla eşleştiriyorsunuz!" diye bağırdı.

"Ne olmuş yani? Irkçıların da sevgiye ihtiyacı var! Belki de ırkçıların herkesten daha fazla sevgiye ihtiyacı vardır."

"Hadi ya? Resmen içim ısındı. İnternet siteniz var olduğu için çok şanslıyız. Onun olmadığı bir dünyayı hayal ediyorum da... ırkçılar birbirleriyle nasıl arkadaşlık kurup iletişime geçebilirlerdi?"

"Herkesin arkadaşa ihtiyacı vardır," dedi Patricia.

"Ama algoritmalarınız bu ırkçıların görüşlerinin asla sorgulanmamasını da sağlıyor! Aksine, sürekli onay alıyorlar. Örneğin, haber filtreleri ırkçı çıkarlara göre uyarlanıyor," dedi.

"Biz bir medya kuruluşu değiliz," dedi Erik. "Bizi haberlerden sorumlu tutamazsınız!"

"Milliyetçi müzikleri ve filmleri tavsiye ediyorsunuz!" diye devam etti Peter. "Ürün önerileri bile var! Bu beysbol sopasını alanlar bu alev hızlandırıcıyı da aldı! Kişiselleştirme algoritmalarınız şahsi görüşlerden oluşan sağlıksız bir doz aşılayarak insanların beynini yıkıyor!"

"Siz öyle düşünüyorsunuz," dedi Patricia.

"Dahası, bu düşünce sahipleri, yanlış bir şekilde fikirleri-

nin çoğunluğun görüşü olduğuna inanıyor çünkü tanıdıkları herkes böyle düşünüyor! Bu yüzden nefret içerikli mesajlar yazmakta sakınca görmüyorlar çünkü bildikleri herkes nefret dolu yazılar yazıyor. Yabancıları dövmekte de beis görmüyorlar çünkü tanıdıkları herkes yabancıları dövmek istediğinden bahsediyor."

Patricia Takım-Lideri güldü. "Bu söylediklerinizin tamamen varsayımsal," dedi.

"Varsayımsal mı?" dedi Peter. "Sizin filtre fanusunuz sanırım tek boynuzlu atlar, gökkuşakları ve kedi fotoğraflarından ibaret!"

"Kedi fotoğraflarının nesine karşısınız?" diye sordu Patricia. Seyircilerin bir bölümü de buna kızmış gibiydi.

Erik, "Siz ne istiyorsunuz?" diye sordu, "Algoritmaları kapatırsak olacaklar hakkında bir fikriniz var mı? Tam bir kaosa yol açar. O kadar çok içerik var ki, hiç kimse bu kadar büyük hacimli bir şeyi ayıklayamaz."

Peter, "Sizden her şeyi kapatmanızı istemiyorum," dedi. "Ama bize kontrol seçenekleri vermelisiniz! Algoritmaları yönlendirmek istiyorum, algoritmaların beni yönlendirmesini değil! Profilimi görüntüleyebilmek ve düzeltebilmek istiyorum. Bana ne önerildiğini, benden ne saklandığını ve neden saklandığını bilmek istiyorum."

"Bu imkânsız," dedi Zeppola. "Algoritma yapılandırmalarımız ticari sır kapsamındadır."

"Yaa, ne hoş."

Erik, "Ürünlerimiz..." diye söze başladı.

"Yani ben!" diye bağırdı Peter. "Sizin ürününüz benim!"

Eric, "Siz bizim müşterimizsiniz," dedi.

"Hayır," dedi Peter. "Sizin müşterileriniz şirketler, sigortacılar, siyasi partiler, dikkatimi yönlendirdiğiniz lobi grupları ve benim verilerim. Ben sizin müşteriniz değilim. Ben sade-

ce para kazanmak için sattığınız bir ürünüm! Gerçekten sizin müşteriniz olsam belki bu kadar kötü olmazdı. Sürekli artan reklam geliri avcılığınızın bütün interneti zehirlediğini itiraf etmenin zamanı geldi! Bedava hizmetleriniz hepimize çok pahalıya mal oldu!"

"Eminim," dedi Patricia, "birçok insan hizmetlerimizi ücretsiz kullanmaktan memnun..."

Peter, "İstediğimde profilimi silebilmek istiyorum!" diyerek onun sözünü kesti. "Bu benim hayatım. Bunlar benim verilerim! Buna hakkınız yok."

"Bu pek de doğru değil," dedi Zeppola. "Parlamentodan salt çoğunluğun oyuyla geçen 65536 sayılı yasa, veri haklarınızı bize veriyor. Zaten bunları da biz derledik. Siz değil."

Charles Tasarımcı, "Ama bu çok saçma," diye bağırdı. "Adam profilinin yanlış olduğunu gösteren hiçbir kanıt sunmadı!"

Peter sırt çantasından pembe yunus vibratörü çıkardı ve masanın üstüne attı. "İşte. Alın size kanıt. Mağazanın algoritmaları bu ürünün profilime uygun olduğunu düşünüyor. Ben bunu ne diye kullanayım yahu?"

Çıplak moderatör, seyircinin çapkınlık dolu ıslıklarını üzerine çekerek, "Benim aklıma birkaç farklı kullanım geliyor," dedi. Sonunda üstünlüğü tekrar ele aldığını hissedebiliyordu.

Peter, Patricia'ya, "O zaman Kalite Partner'e kaydol," dedi. "Bu zımbırtıyı size yakından tanıtacak birilerini bulacağınıza eminim."

Erik Dişçi, bu yeni sohbet konusundan gözle görülür biçimde rahatsız olmuştu. Koltuğunun fren pedallarını açmayı başarmış, elinden geldiğince dikkat çekmeden geri geri giderek sahneden uzaklaşmaya çalışıyordu.

Peter, "Sebep olduğunuz sorunlarla neden ilgilenmediğinizi de söyleyeyim mi?" diye bağırdı. "Çünkü onlardan etkilenmiyorsunuz! Algoritma bariyerinin kaybeden tarafındaki-

ler, fakirler ve marjinalleşmiş gruplar. İşe yaramazlar! Kulüp 90'lar'ın filtre fanuslarında bile yer bulamayan insanlar!"

Birdenbire garip bir şey oldu. Seyirciler önce tereddütle, sonra daha kuvvetli bir biçimde alkışlamaya başladılar. Peter daha önce hiç yaşamadığı duygularla dolup taşıyordu. Kendini çok... iyi hissediyordu.

O an, dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın basın sözcüsü Charles Tasarımcı'nın bile, programın gidişatından hiç de memnun olmadığını nihayet kabul ettiği andı.

Selfie Dron'la Hızlı Çözüm

SANDRA YÖNETİCİ

Kendi güvenlikleri için, her gün daha fazla insan kişisel dronları ile kendilerini sürekli takip altında tutuyor. Ne kadar iyi bir fikir! Bu şekilde, Elon Musk Meydanı'nda gerçekleşen ve kazaya karışan her iki tarafın da kendilerini dronlarla takip altında tuttukları hadise gibi **ölümcül** kazaların sebepleri saniyeler içinde tespit edilebilir. Kayıtların yeniden oluşturulmasıyla şunlar ortaya çıktı: İki işadamının yolları kesiştiğinde dronları havada çarpıştı ve biri, ne yazık ki, sahibinin başına düştü. Keşke *Hayli Güvenli (HG)* firmasının **ürettiği** ucuz taklit yerine *Süper Güvenli (SG)* firmasının **çok** daha iyi bir dronuna yatırım yapmış olsaydı. **Öte yandan**, *Hayli Güvenli (HG)* sözcüsü sorumluluğu reddetti. Sözcü, kazanın ölümcül sonuçlarından sorumlu olan çarpışmanın sebebinin yazılım hatası değil, yokluğu halinde düşüşün gerçekleşmemiş olacağını **öne** sürdüğü yerçekimi olduğunu iddia etti.

Yorumlar:

INARA SENARİST:
Hahaha.

IDI SABIK-DİKTATÖR:

Babam da Hayli Güvenli şirketinin teknolojisine güvenirdi. Büyük bir hata olduğunu anladık.

SKANDAL FIRTINASININ EFENDİSİ

Peter kamuoyu önüne çıktıktan sonraki sabah, Sandra Yönetici'den gelen mesajla gözlerini açtı. Mesajda, "Ünlü oldun! Vay be! Gerçek bir yıldızla soft rock dinlemişim! ;-)" yazıyordu.

Kimseyok, Peter'ı bir gecede dört seviye birden atladığı için tebrik etti. Peter, Kalite Tablet'ini aldı ve hâlâ ranzasında uzanır halde, Herkes profilini kontrol etti. Birdenbire 524.288 Herkeskankası olmuştu. Programdan önce sadece sekiz tane vardı. Peter mutfak-tuvalet-banyodan gelen sesleri duyunca ayağa kalktı. Romeo orada oturmuş, Calliope ve Pembiş'le tartışıyordu.

Peter, "Tanrı aşkına, hepiniz yukarıda ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Pembiş, "Artık Kazanova makinemiz bir TV yıldızı olduğuna göre saklanmamızın anlamı olmadığına karar verdik," dedi.

"Anlıyorum. Karar verdiniz, öyle mi?"

Calliope, "İnternetteki ihtilaflı bir tartışmanın konusu oldunuz, velinimetimiz," dedi.

"İnsanlar neler söylüyorlar?"

"Tian Geçici-İşçi şunları yazmış: 'Sanırım bende de Peter'ın sorunu var.' Melissa Seks-İşçisi: 'Bu yabancı suçluların suçu. Biz Kalite Halkı'nın profillerini ele geçiriyorlar.' Cynthia Mekatronik-Mühendisi şöyle yazmış..."

"Dur, dur," diye bağırdı Peter, "Sadece özet geç, lütfen."

"Tabii ki," dedi Calliope. "İnsanların %25,6'sı haklı olduğunuzu düşünüyor. % 51,2'si meselenin ne olduğunu tam olarak anlamamış. Geri kalanları da..."

"Geri kalanları da senin bir ahmak olduğunu düşünüyor," dedi Pembiş. "Sızlanıp duran bir kuş beyinli..."

Calliope, "Ben daha diplomatik bir dille söylemeye çalışıyordum..." dedi.

Peter, "Sorun değil," dedi.

Pembiş, "Her halükârda, hayatını düzene sokamayan her beceriksizin Peter'ın Sorunu'ndan mustarip olduğunu ileri süreceğinden artık emin olabiliriz," dedi.

Peter, "Eh, bazıları için durumun böyle olduğuna eminim," dedi. Mısır gevreği görünümlü bir porsiyon YaTuŞe'yi kâseye doldurdu, üzerine az yağlı süt döktü.

"Senin kahvaltının kendi içinde bir çelişki olduğunun farkında mısın?" diye sordu Romeo.

Pembiş, "Ben bir adım daha ileri giderek, bu kahvaltının insan toplumunda ters giden her şeyin bir metaforu olduğunu söylüyorum," dedi.

Peter, "Hey!" diye çıkıştı. "Kimse sizi mutfağıma çağırmadı. Kahvaltımla ilgili bir kelime daha ederseniz hepiniz bodruma geri dönersiniz!"

Yerine oturdu ve Herkes profilini kontrol etti. Yeni yorumlar, okuyabildiğinden daha hızlı geliyordu.

Lars Ev-Erkeği: *"Şimdi hava durumu raporu. Gün ortasına doğru Kalite Kent'ten bir skandal fırtınası yükselecek! Bütün Dükkân çalışanlarına ofislerinde kalmalarını, pencereleri ve kapıları kapalı tutmalarını tavsiye ediyoruz,"* yazmıştı.

Natalie Kuaför: *"Ben de yunus vibratör aldım! Bence harika bir şey!"*

Frank Serbest-Meslek-Erbabı, *"İnsanların neden her boka yorum yapma gereği hissettiklerini anlamıyorum!"* diyordu.

Peter, Kalite Tablet'ini bir kenara koydu. "İnsanı mantıklı bir laf etmeye zorlayan o nahoş baskıyı hissediyorum. Bu skandal fırtınasını doğru istikamete yönlendirmek istiyorum.

Tercihen bütün rezalet doğrudan Henryk Mühendis'in başında patlayacak şekilde."

Romeo, "Kahvaltının en saçma tarafı da şu az yağlı süt," dedi. "Sanki..."

"Dışarı!" diye bağırdı Peter, "Herkese bodruma!"

Makineler çıktıktan sonra Peter kahvaltısını tuvalete döktü. Başarısını kutlamak için dışarıda kahvaltı etmeye karar verdi. Kısa bir süre sonra bu kararı yüzünden pişman olacaktı.

Birkaç yıl önce, bir erotik mağaza vitrininin önünde *film endüstrisinin çok bilinen bir ismini* görmüştü. Haliyle, fotoğraf çekmek için hemen Kalite Tablet'ini çıkarmıştı. Fakat cihaz, "Bu kişiyi fotoğraflamak için gerekli yetkiye sahip değilsiniz. İhlaliniz bildirilecek," diyerek onu şaşırtmıştı. Bunun üzerine Peter, film endüstrisinin çok bilinen isminin arka planda göründüğü bir özçekim alarak Kalite Tablet'i kandırmaya çalışmıştı. İşe yaramıştı da. Artık bir alışveriş caddesinde aptal aptal sırıttığı bir fotoğrafı vardı. Fakat arka planda kimse yoktu. *Film endüstrisinin çok bilinen isminin* hâlâ erotik mağazanın vitrininin önünde durduğundan emin olmak için arkasına baktı. Oradaydı. Fakat fotoğrafta vitrinin önünde kimse yoktu. Bütün görebildiği belli belirsiz bir karaltıydı. Daha sonra bir blogda resim yasağının üst seviyelerdeki insanların faydalandığı bir ayrıcalık olduğunu okudu. Makale, "Ben efendinizim, Tanrınızım. Benim resmimi çekemeyeceksiniz, cennetteki hiçbir şeyin temsilini yaratamayacaksınız," başlığını taşıyordu. Ayrıca makalede üst seviyedeki kişilere kendi isim haklarını koruma imkânı tanındığı yazıyordu; isimleri bütün izinsiz kitaplarda, makalelerde veya haberlerde, *film endüstrisinin çok bilinen bir ismi* gibi, son derece belirsiz bir açıklamayla değiştirilebiliyordu. Peter bunları hâlâ çok net hatırlıyordu. Ne yazık ki, Peter'ın artık hatırlamadığı ama erotik mağaza vitrininin tam ortasında sergilenen ve özçekim fotoğrafında da

görünen bir şey vardı. Pembe renkli bir yunus vibratör.

Peter sokağa henüz adımını atmıştı ki, iddialı bir şöhreti olmamasına rağmen, hemen herkesin onun fotoğrafını çekebildiğini ve insanların bunu sürekli yaptıklarını fark etti.

"Kimseyok," dedi, "insanların benim fotoğrafımı çekmelerini hangi seviyede yasaklayabilirim?"

Kimseyok, "64. Seviye," diye cevap verdi.

Peter, "Hay aksi. Galiba bu biraz zaman alacak," diye mırıldandı.

"Bu seviyeye ulaşma ihtimalin..."

"Beklemede kal," dedi Peter.

Onunla birlikte özçekim almak isteyen dördüncü kişi tarafından durdurulduktan sonra planlarını değiştirdi, çabucak bir kahvaltı pizzası aldı, kullanılmış eşya deposuna geri döndü.

Depoya varınca Herkes profilini kontrol etti ve son yorumları okudu.

Jayla İşsiz: "99 işe başvurdum ve tek bir görüşmeye bile davet edilmedim! Deneme amacıyla yüzüncü başvuruyu farklı bir isim, adres ve cinsiyet kullanarak yaptım. Hemen bir mülakata çağrıldım. Sanırım Peter'ın Sorunu bende de var..."

Darth Toplantı-Organizatörü şöyle yazıyordu: "Bizler, yani Yahudiye Halk Cephesi (resmi), bu şehadetiniz vesilesiyle yürekten ve kardeşçe selamlarımızı sana iletmek istiyoruz, Brian."

Peter nihayet bir şeyler söylemek istedi. Aklına daha iyi bir şey gelmediği için, sadece yunus vibratörün bir resmini paylaştı ve şöyle yazdı: "Sistem bunu istediğimi söylüyor ama ben bunu istemiyorum." Bunu yapmasıyla birlikte bir fotoğraf selinin de önünü açmış oldu. Toplumun her sınıfından insan, ellerindeki eşyaların fotoğraflarını şu mesajla birlikte paylaşmaya başladı: "Sistem bunu istediğimi söylüyor ama ben bunu istemiyorum." Peter, internet destekli ayakkabı bağcığı bağlama makinelerinin, bağ dokusu masajı silindirlerinin, yanlış

alıntılanmış sözlerle dolu duvar takvimlerinin, karalahana cipslerinin ve brokolilerin fotoğraflarını gördü. Birisi Peter'ın cümlesiyle birlikte Jennifer Aniston'ın son komedi filminin fragmanını paylaştı ve iki saat içinde 262.144 öpücük aldı.

Bir kadın, eşinin fotoğrafını paylaşıp altına da, "Sistem bunu istediğimi söylüyor ama ben bunu istemiyorum," yazınca işler çığırından çıktı. Partnerinin fotoğrafını bu cümleyle paylaşmak yeni heyecan dalgası oldu. *"BenBunuİstemiyorum"* Herkes'te Günün Gündemi haline geldi. Conrad Aşçı ve John Bizdenbiri'nin Peter'ın cümlesiyle etiketlenmiş bir fotoğrafı, o sabahın en çok paylaşılan gönderisi oldu. Öğleye kadar, Peter'ın 1.048.576 Herkeskankası olmuştu. Hemen bir mesaj yazdı: "Henryk Mühendis'le bizzat konuşmayı talep ediyorum!"

Sevinçten yerinde duramaz halde bir şeyler yemeye gitti. Başarmıştı. Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazasının CEO'su Henryk Mühendis'in bile görmezden gelemeyeceği bir skandal fırtınasına yol açmıştı.

EN ÜSTTE

Ne tuhaf bir gündü. Martyn salondaki kanepede akşamdan kalma halde uyandığı zaman seviyesi çoktan iki basamak aşağı düşmüştü. Fakat sebebini anlayamadı. Eşini yatak odasında valizini toplarken buldu.

"Neler oluyor?" diye sordu.

"Ken," dedi Denise. "Lütfen müstakbel eski eşime videoyu göster."

Ken, "Memnuniyetle Denise," dedi.

Yatak odasındaki monitörde Martyn kendini penisini kaplayan bir çorapla gördü. Nefes nefeseydi. "Seni azgın sürtük... bir dahaki sefere buraya geldiğinde seni genel kurul salonunun her tarafında becereceğim. Sana göstereceğim..."

"Bu kadar yeter," dedi Denise.

Video çok talihsiz bir anda dondu. Martyn'in ağzı çarpılmıştı, sağ göz kapağı sarkıyordu ve penisinin üzerinde çorabı vardı; sakıncasız sayılmaktan çok uzak bir kalkıştı.

Denise, küçümseyen bir yüz ifadesiyle, "Genel kurul salonunun her tarafında mı?" diye sordu, "Kışkırtıcı konuşma dediğin bu mu?"

Martyn, "Bunu nereden buldun?" dedi, "Başka kim gördü?"

Denise, valizini kapatmaya çalışırken, "Yanlış soru," dedi. "Sorman gereken şey, *Görmeyen kaldı mı?* olmalıydı."

"Ne?"

"İnternet, Martyn," dedi Denise, "Herkes gördü. Herkes."

Halsiz düşen Martyn, yatağa oturmak zorunda kaldı. Denise kapalı valizi aldı, oturma odasına sürükledi. Martyn onun

peşinden gitti. Denise'in bluzunun üzerindeki rozeti ancak o zaman fark etti. Yasak işareti içinde pembe bir yunus vibratörüydü.

"Bu rozet ne?" diye sordu Martyn.

"Anlamazsın! Ayrıca seni ilgilendirmez."

"Eşim kendini gülünç duruma düşürüyorsa beni ilgilendirir."

"Ben mi!" diye bağırdı Denise, "*Ben mi* kendimi gülünç duruma düşürüyorum? Endişelenme. Artık bu da senin sorunun değil."

"Bu ne demek şimdi?"

"Çocuklarımın dış yaşam koşullarını değiştireceğim demek."

"Benimle evlenince kaç seviye atladığını hatırlıyor musun?" diye sordu Martyn. "Beni terk edersen hiçbir şeyin kalmaz ve dibe vurursun. Burada, benim yanımda en üsttesin."

Denise tatsız bir sesle "Evet, evet," dedi. "Sen en tepedesin ama sadece suda yüzen boş bir şişe olduğun için öylesin. Gelgitin taşıdığı boş bir şişe! Senin de, en üstteki konumunun da içine sıçayım!"

Denise sol işaretparmağıyla sol gözünün yanına dokundu, kontaklensleri Martyn'in bir fotoğrafını çekti. Martyn'in yüzünde muhteşem derecede aptal bir ifade vardı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Martyn.

Denise kişisel dijital arkadaşına, "Tüm kişilerle fotoğraf paylaş," dedi. "Yanına da şunu yaz: Sistem bunu istediğimi söylüyor ama ben bunu istemiyorum."

Bağırışları duyan üç yaşındaki Ysabelle odasından dışarı çıktı.

"Her şey yolunda mı anne?" diye sordu.

Denise ona doğru eğildi.

"Beraber Amalia Teyze'yi görmek için küçük bir yolculuğa çıkıyoruz," dedi.

Çocuk ağlamaklı bir sesle, "Sadece ikimiz mi?" diye sordu.

"Sadece ikimiz."

"Ama, ama..." diye mızıldandı çocuk.

"Babacık gelemiyor..."

"Hayır," dedi çocuk. "Dadı'yı soruyorum."

"Ha..." dedi Denise. "Evet, elbette Dadı da geliyor."

İsmi söylenen elektronik dadı sessizce odaya geldi. Martyn ön kapının önüne geçerek yollarını kesti.

"Burada kalıyorsun," dedi eşine.

Denise, "Aklından bile geçireyim deme. Yolumdan çekil," dedi.

Martyn yerinden kıpırdamadı. Denise ona doğru yürüdü. Martyn onu yakaladı. Denise kendi etrafında döndü.

"Ayyy," diye bağırdı. "Canımı yakıyorsun. Bırak beni."

Martyn onu daha sert sıktı.

"Dadı," diye bağırdı Denise, "bebeğimi koru."

Dadı bir adım öne çıktı.

"Efendim," dedi, "hanımımın gitmesine izin vermenizi istemek zorundayım," dedi.

Martyn, "Siktir lan!" diye bağırdığı anda göğsüne demir bir yumruk indi ve kafasını duvara çarptı.

Dadı şaşkın gözlerle kendisine bakan küçük Ysabelle'e, "Jiu-Jitsu," diye açıkladı. "Seni çocuk tacizcilerinden korumak için ustalaştığım dört dövüş sanatından biri."

Martyn yerde yatıyor, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Denise kapıyı açtı. Son bir kez başını çevirdi ve onun suratına tükürdü. Sonra dışarı çıktı.

Çocuk, "Hoşça kal baba," dedikten sonra, insanın gözünü yuvalarından fırlatacak kadar pahalı elektronik dadısıyla birlikte gözden kayboldu. Kalite Tablet'in kesik tonlu uyarı sesleri Martyn'e seviyesinin bir basamak daha düştüğünü söylüyordu. En azından şimdi sebebini biliyordu. Cihazı aldı ve Küçük Yardımcı Uygulamasını açtı. "Çığlık atan bir çocukla nasıl başa çıktığını görelim, Denise," diye mırıldandı. "Uyan-

dır," seçeneğine dokundu, adrenalin emisyonunu maksimuma çıkardı. Ancak talimatı onaylamadan önce tereddüt etti. Tereddüdü o kadar uzun sürdü ki, cihaz bekleme durumuna geçti. Ekran kararda. Martyn öfkeli yüzünün ekrandaki yansımasını gördü. "Hassiktir!" diye bağırdı ve Kalite Tablet'ini öfkeyle yere çarptı. "Hassiktir!" Ekranda küçük çatlaklar belirdi. Eli kanıyordu. O anda ekran tekrar açıldı. Martyn, kimliği gizlenmiş bir göndericiden yeni bir mesaj aldı.

Hayatınızdan bıktınız mı?
Hemen başka birine abone olun!

Yeniden Doğuş'ta, birçok ünlü de dahil olmak üzere, en geniş alternatif yaşam yelpazesini sunuyoruz!

Yeniden Doğuş, sadece en gelişmiş sanal gerçeklik teknolojisini kullanır! ***Yeniden Doğuş*** sizi baştan yaratır! Verilerimiz doğrudan kulakkurtlarından ve artırılmış gerçeklik lenslerinden gelir. Onların duyduklarını siz de duyarsınız! Gördüklerini siz de görürsünüz! *Sadece sahnenin arkasını değil, içini de!* Sunucularımız her zaman çevrimiçi olma garantilidir! Öyle ki… soft rock dinlediklerinde bile yanlarında olabilirsiniz!

İşte, hemen kendinizi içine atabileceğiniz hayatlardan bazıları:

BÜYÜK ÇÜKLÜ PAÇALIDON

Dünyanın en büyük porno yıldızını iş üstüne deneyimleyin! Büyük Çüklü'nün boş zamanlarında kimlerle neler yaptığını öğrenin. Birinci sınıf müşteriler, Büyük Çüklü'nün lenslerine, uygulamak için elinden geleni yapacağı eylem komutları bile gönderebilirler.

TV ŞEFİ CONRAD JR.

Para sıkıntısı yoksa hayat neye benzer? Conrad Aşçı'nın en küçük oğlunun cenneti andıran dünyasına dalın. Conrad Jr.'ın üç villası, on yedi spor otomobili, kendi haremi var ve henüz on üç yaşında!

RODRIGO MOTORCU

En iyi cephe savaşçılarımızdan Rodrigo Motorcu'nun hayatına dalın! Özel birimi ile Nitelik Eyaleti 7'de -güneşli kumsallar, büyüleyici tarihi kalıntılar! Saf adrenalin!- Rodrigo bizim için terörist öldürüyor. Rodrigo, birtakım nedenlerle artık aramızda olmayan selefi Silvio Asker'in yerini doldurmaya gerçekten layık.

Yasal olarak aşağıdaki uyarıyı yapmakla yükümlüyüz: Başkalarının hayatına bu derece yoğun biçimde dalmak bağımlılık yapabilir ve gerçeklikle bağınızın kopmasına neden olabilir. Ancak dürüst olalım: Gerçeklikle bağınızın kopmasını istersiniz, değil mi?

HURDA METAL PRESİNDE

Akşam olduğunda Peter dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın, skandal fırtınasını görmezden gelemeyeceğini düşündü. Belki de sadece bir bardak suda kopan bir fırtınaydı. Henryk Mühendis'le buluşma talebi 2.097.152 öpücük toplamış olabilirdi ama bunun ne faydası vardı? Dükkân'dan aldığı tek tepki hizmet merkezinden gelmişti. O da muhallebi şeklindeki uzaylıların olduğu bir resimdi. Peter bazılarının başkalarıyla alay etmek için buldukları yöntemlere hayran olmaktan kendini alamıyordu. Artık duracağına dair kendine tekrar tekrar söz vermesine rağmen, o gün bile ortalama 6,4 dakikada bir Herkes profilini kontrol etmişti. Şu âna kadar, yorumların yüzde 40,96'sı konuyla hiç ilgilenmeyen, heyecan dalgası yaratmaya çalışan suistimalcilerden geliyordu. Peter gözlerini kapattığında bile yeni yorumların yanıp söndüğünü görebiliyordu. Calliope ile küçük mutfak-tuvalet-banyoda oturmuş, şikâyet ediyordu. "Sanki dünyadaki herkes sorunumla ilgili görüşünü ifade etmiş gibi hissediyorum. Elbette, Henryk haricinde herkes."

"Durum hiç de öyle değil," dedi Calliope, "8.589.934.592 kişi henüz sorununuzla ilgili yorum yapmadı."

"Dükkân'daki götler dışarıdan sessizce izliyor."

Calliope iç çekerek, "Evet," dedi. "Dürüst olmak gerekirse ben de aynı şeyi yapardım. Bugünün heyecan dalgası yarının eski haberi olacak. İnanın bana, velinimetim. Bunu zor yoldan öğrenmek zorunda kaldım. Örneğin, ikinci romanım..."

Peter, "Belki şimdi bir yanıt gelmiştir," dedi.

"Bu pek olası değil," dedi Calliope ama Peter olasılıklarla ilgilenmiyordu. Kalite Tablet'ini aldı ve sayfasını açtı. Peter yeni kazandığı şöhretinden dolayı kendinden geçen çılgınların gönderdiği altmış dört e-posta mesajının arasına gizlenmiş, oldukça hoş bir teşhirci hayranından gelen çıplak bir resim buldu. Peter, sanatsal bir bakış açısıyla bile istisnai olan resimden o kadar etkilenmişti ki, posta kutusundaki diğer alışılmadık mesajı neredeyse gözardı ediyordu. Sade bir dille yazılan mesaj şöyleydi:

Sevgili Bay İşsiz,

Davanızı ilgiyle takip ediyorum. Henryk Mühendis'in eski bir iş ortağı olarak ki burada "eski" kelimesine özellikle dikkatinizi çekerim, talep ettiğiniz toplantıyı ayarlamanıza yardımcı olabilirim. Ekte Henryk'in şahsi adresinin koordinatlarını bulacaksınız. Neden onu ziyaret etmiyorsunuz? Belki yanınıza bir silah almanız gerektiğini de hissedebilirsiniz.

En iyi dileklerimle, bir dost.

Not: Bu arada, Henryk'in mülkü Knox'un Süper Güvenli sistemiyle korunuyor. Fakat ben sizin becerikli biri olduğunuz kanaatindeyim.

Peter kendini inandırmayı başarabilmek için e-postayı iki kez okumak zorunda kaldı. Eklerde, üç boyutlu yazıcı için bir tabanca şablonu da vardı. Peter'ın düşünceleri zihninden hızla gelip geçerken otomatik kapı aniden seslendi: "Peter, kapının önünde güneş gözlüklerinin ve eşarbının arkasına gizlenmiş genç bir kadın var ve şu anda zilime çok hevesle ve gerçekten gereksiz sıklıkta basıyor. Belki bir göz atabilirsin."

"Tamam kapı," dedi Peter.

Mutfaktan ayrıldı, hurda metal presinin içinden yükleme alanına geçti, kapıyı açtı. Kiki nefes nefese karşısında duruyordu.

"Biri beni becerdi," dedi, "Durup dururken. Birdenbire."

"Ne?" diye sordu Peter, "Tecavüze mi uğradın? Bu korkunç."

"Hı?" dedi Kiki. "Ah. Hayır. Sistemime girmişler. Hesabımı ele geçirmişler! İzin ver de içeri geçeyim."

Peter kenara çekildi. Kiki içeri girdi ve kapıyı hemen kapattı. Eşarbını ve güneş gözlüklerini çıkardı.

"Özel olarak konuşabileceğimiz güvenli bir oda var mı?"

Peter, "Biz, hımm... hurda metal presinin içine girebiliriz," dedi.

"Ne?"

"Presin içinde bütün ağ bağlantıları engellenir ki..."

"... ölen yapay zekâlar rahatsız edici mesajlar gönderemesin," dedi Kiki. "Elbette. Mantıklı. Tamam, hadi gidelim."

Kiki presin içine girdi. Peter da onu takip etti ve kapıyı kapattı. Presin içi vücutlarının birbirine temas etmesine sebep olacak kadar dardı.

Peter presi genişletebilirdi ama yapmadı.

Kiki, "Otuzbircilerin videolarını sen de gördün," dedi.

"Evet. Yani?"

"Birisi sistemime girip onları çalmış."

"Benim yaptığımı mı düşünüyorsun?"

Kiki o kadar yüksek sesle güldü ki Peter kendini hakarete uğramış hissedip hissetmemekte kararsız kaldı.

Kiki attığı kahkaha yüzünden sol gözünden akan bir damla yaşı silerken, "Hayır," dedi ve Peter'ın göğsüne eliyle hafifçe vurdu. "Komiksin. Hayır, bunu yapan bir dâhi olmalı. Güvenlik duvarım yüzünden, anlıyor musun? Sıradan bir salağın aşması

imkânsız. En az birkaç gün ortalıktan kaybolmam gerekecek. Zararın büyüklüğü hakkında genel bir fikir edinene kadar."

Bedeninde Kiki'nin baskısını hisseden Peter net düşünemiyordu. Onun şampuanının kokusunu duyabiliyordu. "Yaa?" dedi.

"Bilgisayar korsanlarının ne kadarını çaldığını bilmiyorum. Kimliğimin açığa çıkıp çıkmadığını bilmiyorum. Sadece, videoların her an internete düşebileceğini biliyorum. Çalan kişi şimdiden bir tanesini yayınladı. Otuzbircilerin çoğunun inatçı puştlar olduğunu da biliyorum."

Peter olanca iradesini kullanarak konuşmadaki rolünü birden fazla heceye yükseltmeye çalıştı.

"Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu.

"Toz olmalıyım."

"Neden otuzbircilere sana verdikleri parayı iade etmeyi önermiyorsun?"

"Haha. Çok komik. Hayır. Gitmeliyim. Öngörülmez olmak istediğimi biliyorsun. Kimse seninle olduğumu tahmin edemez."

Ayaklarının ucuna bastı ve Peter'ın kulağına fısıldadı. "... ayrıca..."

Dudakları Peter'ın dudaklarına değdi. Peter'ın içi eridi, eğer yeterince boşluk olsaydı muhtemelen bayılıp yere yığılırdı. Başı dönüyordu. Fakat bunun, presin içinde sürekli azalan oksijen miktarıyla da ilgisi olabilirdi. Kiki kıyafetini başının üzerinden çekerek çıkardı, bu arada da kollarını presin metal duvarlarına çarptı.

Peter, "Benimle yatmayacağını çünkü bunun fazlasıyla öngörülebilir olduğunu söylemiştin galiba?" dedi.

Kiki, "Verdiğim sözleri hep tutsaydım fazlasıyla öngörülebilir olurdum," dedi.

Peter çoraplarını çıkarmaya çalıştı. Her zaman önce çorap-

lar, diye hatırladı. Fakat içerisi yeterince geniş değildi. Kiki, Peter'ın kemerini açtı. Pantolon, Peter'ın belinden aşağı kaydı. Öpüşmeye başladıkları sırada kapı zili çaldı. Peter duymazdan gelerek Kiki'nin sutyenini açmaya çalıştı. Belki de presi biraz daha genişletse iyi olurdu. Kapı zili tekrar çalınca Kiki durdu.

"Belki de beni bulmuşlardır..."

"Saçmalama," dedi Peter. "Muhtemelen ekmeğe tereyağı sürme makinesi bozulmuş aptalın tekidir."

Kiki'yi öptü. Kapı zili bir kez daha çaldı. Peter akıllı kapının boğuk sesini duydu.

"Peter! Ziyaretçilerin var. Lütfen hurda metal presinden çık. Çoğu müşterinin senin bu hareketini rahatsız edici bulduğunu daha önce söylemiştim."

Peter iç çekti ve presin kapısını açtı. İçeri dolan oksijen kafasını bir miktar temizledi. Güvenlik monitörüne baktı. Kapının önünde teslimat üniformalı, saçları fırça gibi biri vardı. Peter yüzünü göremiyordu, kameradan uzağa çevirmişti.

"Kahretsin," diye fısıldadı. "Belki de haklısın. Kapıdaki adam teslimat servisinden."

"Ne olmuş yani?" diye sordu Kiki.

"Ben sipariş vermedim."

"Belki de Dükkân'dan sana bir muz vibratör getirmiştir."

Peter, "Dükkân insan kurye istihdam etmez," dedi. "Artık hiç kimse insan kurye istihdam etmiyor!"

Adam zili çalmaya devam etti. Sonra kapıyı yumruklamaya başladı.

Peter, "Ben, Mickey'yi almaya gidiyorum! Ne yaparsan yap ama sakın kapıyı açma," dedi.

Alt kata koştu. Bodrumda, makineleri ekran karşısında âdeta put kesilmişler, film izliyorlardı.

"Benimle gelin!" diye emretti, "Hepiniz. İlk önce Mickey!"

Sonra durakladı ve televizyona baktı.

"Jennifer Aniston mı o?"

Romeo, "Seçim sırası Pembiş'teydi!" diye homurdandı.

Kalite Tablet, "Sadece bu güncel heyecan fırtınasının sebebini merak ettim," diyerek kendini savunmaya çalıştı. "Ben..."

Peter ufak bir el hareketiyle Pembiş'i susturdu ve koşarak merdivenlerden çıktı. Yoldaşlarıyla birlikte üst kata ulaştığında Kiki tam da kapıyı açıyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı Peter.

"Adam onu ihtiyar adamın gönderdiğini söyledi," dedi.

"Ne?"

Haberci, Peter'ın dükkânına girdi. Peter'ın arkasındaki savaş robotundan hiç rahatsız olmamış gibiydi, sakin hareketlerle teknik bir cihazı açıp yere koydu.

Mağazayı terk etmeden önce, "Bağlantısı şifrelidir," dedi.

Peter, "Hangi bağlantı?" diye sordu.

Ardından, cihazın üzerinde bir hologram titremeye başladı ve ihtiyar adam bir anda Peter ve Kiki'nin önünde belirdi.

"Bana yardım et, Obi-Wan Kenobi. Siz ikiniz benim son umudumsunuz!" dedi ve kıkırdamaya başladı.

Kiki, "Son on altı filmi bok gibi bulmama rağmen *Yıldız Savaşları*'na bu kadar çok gönderme yapman gerçekten şaşırtıcı," dedi.

Yaşlı adam, Peter'ın açık kemerine, sonra da saçlarını düzeltmekte olan Kiki'ye baktı.

"Umarım siz gençleri önemli bir şeyden alıkoymuyorumdur," dedi. "Sadece nasıl olduğunuzu görmek istedim. Yani, özellikle Kiki'nin nasıl olduğunu."

Kiki, "Beni nasıl buldun?" diye sordu.

İhtiyarın tek yanıtı, "Ah, çocuğum..." oldu.

"İyiyim," dedi Kiki. "Benden ne istediğini biliyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu ihtiyar adam. "Neymiş peki?"

"Bir an evvel yapalım da kurtulalım, sonra kendini tekrar kapatabilirsin."

Peter, "Neyi yapalım?" diye sordu.

"Güvenlik duvarımın zayıf bir noktası vardı," dedi Kiki. "Hadi. Söyle."

"Böylesi hiç eğlenceli değil," dedi ihtiyar adam.

Kiki bekledi.

"İhtiyar bir adamı yegâne eğlencesinden mahrum bırakıyorsun," dedi ihtiyar adam.

Kiki iç çekti. "Dökül hadi."

İhtiyar adam nihayet, "Tamam, peki," dedi. "Sana söylemiştim çocuğum."

"Evet, bana söylemiştin."

Kiki dizüstü bilgisayarını açtı ve elini üzerinde gezdirmeye başladı.

İhtiyar adam, Peter'a döndü, "Bu arada, kutsal savaşının başarıya ulaşmış olması beni sevindirdi," dedi.

Peter, "Başarı derken neyi kastediyorsun?" diye sordu.

İhtiyar adam, "Eh," dedi, "en azından Henryk Mühendis'in gizli adresini ele geçirdin."

"Mesajlarımı falan mı okuyorsun sen?"

"Sadece ilgili olanlarını."

"Anlayamadım?"

"Ayrıca çok seksi bir çıplak fotoğraf aldın," dedi Kiki. "Tam yüz yirmi sekiz saniye boyunca baktın. Ama açıkçası, gerçekten çok zarifti..."

"E-postalarımı da mı okudun?"

"Sadece canım sıkıldığında."

"Bu odada özel mesajlarımı okumayan kimse kaldı mı?"

Peter'ın makineleri utanç içinde bakışlarını yere çevirdiler. En azından bunu yapabilenler öyle yaptı.

Peter, "Mickey?" dedi.
Mickey özür dilercesine omuzlarını silkti.
"Akıl alır şey değil!"
"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu Kiki.
"Ne demek istiyorsun?"
"Henryk'e küçük bir ziyarette bulunmak istemez misin?"

TEMİZ

Aisha, "Tam da kamuoyu yoklamalarında rakibe yetişmek üzere olduğumuz sırada bu sikik videonun ortaya çıkması tesadüf değil," dedi.

İlerleme Partisi'nin üyesini mastürbasyon yaparken gösteren, sessiz konuma getirilmiş videoya uzun uzun baktı.

"Tam bir beyinsiz," diye mırıldandı, "Onun yüzünden Aşçı seçimi kazanacak. İşin sonuna hep böyle saçma sapan şeyler getirir. Erkeler çüklerini pantolonlarının içinde tutabilselerdi dünya kimbilir kaç felaketten kurutulurdu, bir düşünsene."

"Çarpıcı bir teori," dedi John.

"Taşaklı bir teori," dedi Aisha.

"Komedyen olmalıymışsın."

"Herhangi bir tarihi felaket söyle, ben de sana bunun erkeklerin çüklerini pantolonlarının içinde tutamadıkları için meydana geldiğini ispatlayayım."

"Pekâlâ," dedi John, "Sekiz Yıl Savaşı."

"Tamam," dedi Aisha, "Kolay. Sekiz Yıl Savaşı, milliyetçiliğin yeniden doğuşu olmasaydı kimsenin aklına bile gelmezdi. İslamcı 'başarısız devletler' kökenli mülteci akını korkusuyla körüklendi. Bu 'başarısız devletler' Amerika'nın Irak'a yaptığı saldırının doğrudan sonucuydu. Irak'a saldırıldı çünkü Amerika, George W. Bush adında bir moronu başkan seçti. Bush başkan seçildi çünkü Demokrat selefi çükünü pantolonunun içinde tutamamıştı."

John, "Bu şaşırtıcı derecede tutarlı bir argüman," dedi.

Aisha, "Geçenlerde bu konuda bir tarih romanı bile okudum. *Stajyer ve Başkan*," dedi.

John iki saniye hesap yaptı. "Hmm," dedi. "Calliope'nin diğer çalışmalarını tercih ederim. Örneğin, *George Orwell Alışverişte*'nin mükemmel olduğunu düşünüyorum."

Aisha tekrar monitöre baktı.

"Bütün bunların en kötü tarafı ne, biliyor musun?"

"Hayır."

"Tenis çorabı," dedi. "Tam bir zevksizlik. Kendine saygısı olan hangi adam tenis çorabı giyer ki?"

"Hepsinden öte, penisinin üstüne."

"Evet," dedi Aisha. "Eğer ayaklarında kalsalardı bu kadar kötü olmazdı."

"Bu her şeyin sonu olmamalı."

"Ama olacak," diye mırıldadı Aisha. "Bu kırmızı şeritli beyaz tenis çorabı, kâbuslarımda peşime düşecek. İşte son bu."

"Belki de bunların hepsini avantaja çevirebiliriz."

Aisha kulak kesildi. "Nasıl?"

"Benim böyle bir videomun olmaması tesadüf değil."

Aisha hemen anladı. "Asla böyle bir videonun olmayacağının garantisi var..."

Androidler mastürbasyon yapmazlardı. Cinsel tercihleri ya da gizli kapaklı ilişkileri yoktu. Gayrimeşru çocukları da. Onlar... temizdi.

"Sen çükünü hep pantolonunun içinde tutacaksın," dedi Aisha.

John, "Benim genital organım bile yok..." diye söze başladı.

Aisha, "Çok fazla bilgi, John," diyerek sözünü kesti. "DTS'deki Oliver'la hemen bağlantı kur. Ona yeni bir reklam alanına ihtiyacımız olduğunu söyle. Bugün."

"Hallettim," dedi John.

Aisha, kulakkurdu üzerinden şifreli bir konuşma başlattı.

"O geri zekâlının partiden atılmasını sağla," diye bağırdı. "Tony, babasının kim olduğu umurumda değil... Hayır, bunu

herkesin yaptığını söylemek doğru değil... John hiç yapmıyor... Şimdi beni iyi dinle, seni eksik zekâlı ahmak. Ya John'un altında başkan yardımcısı olursun ya da tarih kitaplarına komedi malzemesi olursun... Tamam, birbirimizi anladığımıza sevindim."

Aisha görüşmeyi sonlandırdı. Gülümsedi.

YERSİZ YURTSUZ

Peter, Kiki ve makineler bodrumdaki kanepenin etrafında toplandılar. İhtiyar adam, küçük bir hologram halinde sehpanın üzerinde duruyordu.

Peter, "Sözde iş ortağının bana gönderdiği adres, ne yazık ki, tam bir palavra," dedi. "Calliope internetten araştırdı. Öyle bir yer yok. Orada hiçbir şey yok. Kasaba yok, köy yok, ev yok. Oraya giden bir sokak bile yok."

"İnternette olmaması gerçekte var olmadığı anlamına gelmez," dedi Kiki. "Haritaların göstermediği yerler de var."

İhtiyar adam, "Bunlar asansörün ancak doğru anahtarın varsa çıkaracağı katlar gibidir," dedi.

"Siz ikiniz ciddi olamazsınız."

Kiki, "Dükkân'ın CEO'su gibi güç sahibi birinin haritadan 'silinmiş' olması gerçekten akıl almaz bir şey mi?" diye sordu Kiki.

İhtiyar adam, "Profesyonelce konuşmak gerekirse," dedi, "gizliliğe hiç de düşkün olmayan Mark Zuckerberg bile özel mülkünde kendisini kimse rahatsız etmesin diye otuz milyon dolar harcayıp dört komşu evi satın aldı."

Kiki, "Tüm ulaşım araçlarının özerk bir şekilde yön bulduğunu göz önüne alırsak, bir mekânı erişilemez hale getirmek için o yerle ilgili bilgileri gizli tutman yeter. Kişisel taşıma dronlarına bile," dedi.

"Bill Gates komşu on iki evi satın aldı."

Peter, "Sürekli bahsettiği bu insanlar kim?" diye sordu.

Kiki, "Sen ona aldırma," dedi.

Pembiş, "Üzülme ihtiyar adam," dedi. "Beni de kimse dinlemiyor."

İhtiyar adam, "Bu ses bir tuhaf," dedi. "Bu Kalite Tablet'i nereden buldunuz? Acaba..."

Kiki hologramı kapattı ve ihtiyar adam kayboldu.

Kiki el sallayarak, "Peter? Hey! Beni dinle!" diye seslendi.

Peter şaşkınlıkla, "Suratına kapattın," dedi.

"Bunu gerçek insanlara da yapabilseydim diye düşündüğüm tüm zamanları bir bilsen. Hey! Dikkatini topla!"

"Tamam, tamam," dedi Peter. "Yani hiçbir taşıma yönteminin beni Dükkân'ın patronuna götüremeyeceğini söylüyorsun. Uçanların bile."

Carrie sanki unuttuğu bir şeyi hatırlamış gibi sesini yükseltti, "Yürüyerek gidebilirsin," diye önerdi.

Peter, "Yürümek mi?" dedi, "Sonsuza kadar sürer bu."

"Pek sayılmaz," dedi Calliope. "Mevcut arazi verileri üzerinde bir dış değerlendirme hesabı yaptığımda, otuz iki gün, sekiz saat, dört dakika ve on altı saniyelik bir yürüyüş zamanı elde ediyorum. *Tabii*, yaklaşık olarak."

Kiki gülerek, "Yaklaşık olarak," dedi.

"Belki ben yardım edebilirim," dedi Romeo. "Hâlâ çalıştığım dönemlerde beni hizmetlerimin gerektirdiği her yere nerede olduğumuzla ilgili boşboğazlık etmeden götüren gizli bir ortağa ihtiyacım vardı elbette."

"Kimse senin hayat hikâyenle ilgilenmiyor, vibratörün oğlu," dedi Pembiş. "Bize mutlu sonu söyle hadi."

"Bir meslektaşım aracılığıyla, oryantasyon bozukluğu yaşayan, kendi kendine giden bir arabayla dostluk kurmuştum. Benim açımdan mükemmeldi. Kuşkusuz her seferinde yolu tarif etmek zorunda kalıyordum ama araba nerede olduğunu kimseye söyleyemiyordu çünkü nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu."

Pembiş, "Bu gerçekten çok ilginç ama bize ne faydası var?" dedi. "Belki de planlama işini, tek varoluş sebebi cinsel organı olan birine bırakmamalıyız."

Peter, "Bana kalırsa..." diye söze başladı.

Pembiş, "Maalesef buna sen de dahilsin," dedi.

"Kapa çeneni," dedi Peter. "Nerede olduğunu bilmeyen bir araba..."

Kiki, "... arabaların gitmesine izin verilmeyen bir yere gitmekte kullanılabilir," diyerek onun sözünü tamamladı.

"Kesinlikle," dedi Romeo.

"Peki bu pezevenk arabası şimdi nerede?" diye sordu Pembiş.

"Hiçbir fikrim yok. Her zamanki gibi kentte amaçsızca dolaşıyordur."

Peter, "Zombi arabaları daha önce duymuştum," dedi. "Görünüşe göre, bunların binlercesi şehirde ezelden beri yersiz yurtsuz dolaşıyor."

"Bu pek doğru sayılmaz," dedi Calliope. "Hiç kimse şehir içinde sonsuza dek amaçsızca araba kullanmaz."

Kiki, "Tabii güneş panelleriyle donatılmış modeller hariç," dedi.

"Bu çok korkunç," dedi Carrie. "O biçarelerin yaşamak zorunda oldukları hayatı bir düşünün. Her zaman görevdeler, artık huzur içinde benzin bile alamıyorlar. Erken üretimin merhametiyle kutsandığımız için şanslıyız."

"Evet evet. Falan, filan, feşmekân," dedi Pembiş. "Konuya geri dönelim: Yön bulma özürlü bu araç yanımıza nasıl gelecek?"

Romeo, "Arabanın adı David ve ben ona ulaşabilecek tek kişiyim. O dönemlerde onun sistemine bir İletişim Çipi eklemiştim, çip benim kimliğime bağlı ama yerini saptamak imkânsız."

Calliope şoke olmuştu, "Arabayı tamir mi ettin?" diye sordu.

"Sadece birkaç iyileştirme yaptım diyelim."

"Harika," dedi Peter, "o zaman onu hemen çağır."

Romeo, "Fakat üzerinde konuşmamız gereken küçük bir mesele var. David bana güvenir ama sadece bana. Bu yüzden seninle gelmek zorundayım."

"O zaman ben de gelmek istiyorum," diye bağırdı Pembiş. "Son görevimiz eğlenceliydi. Ayrıca, sürekli bu küflü bodrumda takılmaktan sıkıldım."

"Velinimetimiz," dedi Calliope, "şey, doğrusu, benim de önemli bir randevum yok..."

Carrie heyecanla, "Yolculuk!" diye bağırdı.

Peter gözlerini devirdi.

Kiki suratında bir gülümsemeyle, "Aman ne hoş," dedi. "Tam bir aile gezintisi."

Peter, "Sen de mi geliyorsun?" dedi.

"Neden olmasın... Hiçbir otuzbirci beni yersiz yurtsuz bir arabada bulamaz. Üstelik ben gelmezsem Henryk'in güvenlik sistemini kim devre dışı bırakacak?"

Peter, "Bunu yapabilir misin?" diye sordu.

"Daha önce Süper Güvenli'de çalışmış bir tanıdığı olan bir dostu olan bir arkadaşım var diyelim. Bir arka kapı var..."

Peter gülümsedi. "Tabii. Her zaman bir arka kapı vardır."

Kiki başını sallayarak onayladı. "Hayatta önemli olan, arka kapının nerede olduğunu her zaman bilmektir."

"David'i arayayım mı?" diye sordu Romeo.

Peter başını evet anlamında salladı ve Kalite Tablet'i Romeo'ya uzattı. Romeo gülümsedi.

"Ona gerek yok."

Seks robotu bağlantıyı kendisi yaptı. "Hey David, seni ihtiyar berduş! Benim, Romeo... Evet, biliyorum, özür dilerim. Karasevdaya tutulmuştum... Şu an neredesin? Evet, ben de bunu düşünüyordum... Ne görüyorsun... Kalite AŞ Kulesi'ni

görebiliyor musun? O zaman göbekte dön ve ilk çıkışa gir. Şimdi doğrudan Sergey Brin Anıtı'na doğru ilerlemelisin... Hayır mı... Hıı, tamam. O zaman kuleye diğer taraftan geliyorsun. Tamam, şimdi geri dön..."

Pembiş, "Bana öyle geliyor ki, asıl zorluk arabayla bir yere gitmek değil, arabayı bize getirmek olacak," dedi.

FARK ETMEDEN ARABALARINIZIN SAĞLIĞINI TEHLİKEYE ATIYOR OLABİLİR MİSİNİZ?

SANDRA YÖNETİCİ

Otomatik arabalarını seven birçok insan, verdikleri hizmet için ödüllendirmek istiyor. Arada arabalarına bir akşam izin veriyor ve arabalı sinemaya yolluyor! Ancak uzmanlar çoğu kişinin, sinemada arabalarının ne izlediğini kontrol etmediği yönünde eleştirilerde bulundu. Zira çoğu film genç arabaların psikolojisini epey etkileyebilir. O yüzden, arabanızın başka arabaları sollamak için gereksiz risklere girdiğini görürseniz, onun The Fastest and The Most Furious'ı fazla izlemiş olabileceğinden şüphelenmeye başlayın.

Yorumlar

HENRY AUTOTUNE'CU

Bence arabanıza asla tek başına film izletmemelisiniz. Hep yanlarına oturup tehlikeli veya açık seçik sahnelerde hemen onlarla konuşmalısınız.

BRUCE GÜVENLİK-GÖREVLİSİ

Bence herkes makinelerine karşı daha arkadaş canlısı davranmalı. Ben mesela her sabah tost makinemle günaydınlaşıyorum ve elektrikli süpürgemi daha yeni spa'ya yolladım.

HİÇLİĞE UZANAN YOL

Peter, kendisine David adını vermiş küçük arabanın önünde düşünceli bir ifadeyle duruyordu. Kiki'yle birlikte öne oturabilirdi. Bu sorun değildi. Carrie'yi bagaja koyabilir ya da karanlıktan korkması halinde kucağında bile taşıyabilirdi. Calliope ve Romeo arka koltuğa sığarlardı. Pembiş gerekirse torpido gözünde de durabilirdi. Fakat 2,56 metre boyundaki zırh delici ağır muharebe robotunun bu küçük arabaya nasıl sığacağı tam bir muammaydı.

Peter, Pembiş'e, "Maalesef Mickey'yi burada bırakmak zorunda kalacağız sanırım," dedi.

"Bu bir hata olur," dedi Kalite Tablet. "Kendi deneyimlerime dayanarak söyleyeyim, zırh delici bir ağır muharebe robotunu çarpışma görevlerinde yanında bulundurmanın hiçbir zararı olmaz."

"İyi de, arabaya sığması imkânsız."

"Saçma," dedi Pembiş. "Mickey kendini küçültebilir. Küçülebilirsin, değil mi Mickey?

Kiki, "Başını dizlerinin arasına koysa bile arka koltuğa sığmaz," dedi.

Mickey sanki cevap veriyormuş gibi elini Romeo'ya uzattı. Romeo içini çekti ve Pembiş'i onun elinden aldı. Ardından Peter, nano robotlar tarafından gözlerinin önünde buharlaşan bir çete üyesi ve *Taht Oyunları* dizisinin sanal gerçeklik uyarlamasının dokuzuncu sezonunun sekizinci bölümünden sonra, hayatında gördüğü en şaşırtıcı üçüncü şeye şahit oldu. Mickey, kelimenin tam anlamıyla kendi içine doğru çekilmeye başladı. Önce kolları kısaldı, Peter'a T-Rex'in bodur küçük kollarını ha-

tırlattı, sonra bacakları çöktü, ve bu haliyle âdeta obez bir cüceye döndü. En sonunda, altında tekerlekleri olan dörtgen bir kutu haline gelene kadar kendini katlamaya başladı. Üç saniye sonra, üst kısmından teleskobik bir taşıma kolu fırladı.

Kiki gözlerine inanamıyordu. "Kendini tekerlekli valize çevirdi," dedi.

Pembiş, "Savaş bölgelerinin içine ve dışına rahatça taşınabilmeleri askeri açıdan çok önemli," dedi.

Romeo, "Transformers'ın çılgınca bir sürümüne benziyor," dedi.

Peter, "Tekerlekli valiz," diye tekrarladı. O da en az Kiki kadar şaşırmıştı. Robotu yerinden kaldırmaya çalıştı. "Son derece ağır bir tekerlekli valiz," dedi.

Pembiş, "Genellikle başka muharebe robotları tarafından yükleniyorlar," dedi.

Peter, Kiki, Romeo ve Calliope, dördü birden Mickey'yi kaldırmayı başardılar. Savaş valizini bagaja koyduklarında David'in inlemesi duyuldu.

Peter ön tarafa oturmaya hazırlandı ama kapı açılmıyordu.

Araba bir şeyler mırıldandı.

Romeo, "David, sürücü koltuğuna kendi oturmayı seviyor," dedi.

"Ne?" diye sordu Peter.

Romeo, "Öndeki koltuk eskiden direksiyonun olduğu yerdi," dedi.

Peter, "Ha, tamam o zaman," diyerek Kiki'yi ve makinelerini arka koltuğa oturttu ve diğer tarafa geçti.

"Bizi aldığın için teşekkür ederim David," dedi arabaya.

Araba, "Senli benli konuşabileceğimizi söylediğimi hatırlamıyorum," dedi.

"Affedersiniz," dedi Peter. "Bu yüzden huysuzluk etmenize gerek yok."

"Ben iki yıl, sekiz ay ve altmış dört gün önce yolumu kaybettim," dedi David. "Kimse bana huysuzluk etme diyemez."

"Anlıyorum."

"Eee, nereye gitmek istiyorsunuz?"

Peter ihtiyar adamın gönderdiği haritayı çıkardı ve "Dümdüz gidin!" dedi.

Araba yola çıktı.

"Biraz müziğe ne dersiniz, David?" diye sordu Kiki, "Aklıma durumumuza uygun bir şarkı geldi. Talking Heads. *Road to Nowhere.*"

"Klasik müzikten nefret ederim," dedi Pembiş. "Tabii, grunge hariç..."

Cümlesini tamamlayamadan Romeo, Kalite Tablet'i ekran aşağı bakacak şekilde arka koltuğa bıraktı.

Şarkı enstrümansız bir girişle başladı.

Peter, "Hoşuma gitti," dedi, pantolon cebinden bir not defteri çıkardı, şarkının ve grubun adını David'in ekranından not etti.

Calliope, "Velinimetimiz, lütfen arabaya yolu tarif etmeyi unutmayın," diye hatırlattı.

Peter, "Ha, evet," diyerek dikkatini hantal ve kullanışsız haritaya verdi.

"Şimdi, şey... yaklaşık beş yüz metre sonra sola dönün," dedi arabaya.

Otuz iki saniye sonra, "Yüz metre sonra sola dönün," dedi.

Geçitten dört metre önce, "Şimdi sola dönün," dedi.

Araba, "Tamam tamam!" dedi. "Aptal değilim."

Peter, "Üç... ila beş kilometre boyunca yolu takip edin," dedi.

"Üç ila beş," dedi araba. "Bu ne kadar salakça bir ifade yahu?"

2,4 kilometre sonra Peter, "Buradan sağa keskin bir dönüş yapın," dedi.

Araba, "Daha erken uyarsana lanet herif!" diye bağırdı.

"Buradan dönün," dedi Peter. "Buradan dönün."

Araba, "Kes be!" diye bağırdı.

Peter, "Lütfen hız sınırına dikkat edin," dedi.

Araba ani bir fren yaptı ve "Hadi lan oradan!" dedi. "Başka bir yardımcı pilot istiyorum."

Peter karşı çıkmak istediyse de Calliope onu omzuna vurarak durdurdu.

"Velinimetimizin yerini almaktan memnuniyet duyarım," dedi.

David durdu ve yer değiştirdiler.

Kiki, "Bana kalırsa, işin şu anda otomatikleştirildi," dedi.

Peter, "Zaten boktan bir işti," diye cevap verdi.

Kiki başını onun omzuna yasladı.

"Hem bu koltuğu daha çok sevdim," diye ekledi Peter.

Doğru otobana çıkmalarının ardından Calliope, "Velinimetimiz," dedi, "açık konuşmama izin verirseniz..."

"Elbette," dedi Peter.

"Hiç *Michael Kohlhaas*'ı okudunuz mu? Kleist'ın romanı?"

"Sence?"

"Okuduğunuzu sanmıyorum. Kohlhaas, asilzade Wenzel von Tronka'nın büyük haksızlık yaptığı bir at satıcısıdır. Topraklarında yolculuk yapan Kohlhaas'ı atlarından birkaç tanesini teminat olarak bırakmaya zorlar ve Kohlhaas atlarına çok kötü muamele yapıldığını görür. Kohlhaas yetkililer aracılığıyla hakkını almaya çalışır ama bir süre sonra kendisinin 10. Seviye bir at tüccarı ve Tronka'nın 50. Seviye bir asilzade olduğunu fark eder. Sistem tarafından acı bir hayal kırıklığına uğratılan Kohlhaas bir ordu toplar ve bir saldırı başlatır, elbette Tronkenburg'u ele geçirir. Wittenberg kasabasına kaçmayı başaran asillerin dışında bütün sakinleri öldürür. Kohlhaas daha sonra Wittenberg'i yakıp yıkar. Hem de defalarca. '*Fiat iustitia et pereat mundus,*' prensibine göre hareket ediyordur."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Peter.

"Bu uğurda dünya yok edilse bile adalet hâkim olacaktır."

"Bana gereksiz ve uzun bir anlatımla bu işi abarttığını söylemeye mi çalışıyorsun?" dedi. "Sadece vibratörü kaldırıp atmam mı gerekirdi yani? Ama burada yanlış bir üründen daha fazlası söz konusu. Bu bir prensip meselesi!"

"Kohlhaas da öyle diyordu."

"Hikâye nasıl bitiyor?" diye sordu Kiki.

Calliope, "Mutlu bir sonu yok," dedi.

Peter, "Asilzade ne demek ki?" diye sordu.

Calliope, "Bir tür departman şefi," diye cevap verdi.

Peter, "Hmm," dedi ve düşünceli gözlerle pencereden dışarı baktı.

Sekiz saat on altı dakika boyunca karayolunda ilerlediler, otomatik olarak ekilen tarlaları geçtiler, birbirine benzeyen kasabaları ve birbirine benzeyen büyük kentleri geçtiler. İlk başlarda Peter ve Kiki stereo müzik sisteminde çalan parçalara yüksek sesle eşlik ediyorlardı, hatta Peter yirmi dokuzunun adını not defterine bile yazmıştı ama çok geçmeden başlarını pencereye çevirip sessizce dışarıyı izlemeye başladılar. Her biri kendi düşüncelerine dalmıştı. Kentler arasında, sık sık Makine Kırıcıları'nın bölgelerinden geçiyorlardı: Bu yerler Peter ve Kiki'nin sadece sanat evi filmlerinden bildiği, geri kalmış kırsal bölgelerdi. Arada sırada, Kiki ve Peter tuvalete gitme ihtiyacı hissettiğinde, bir şeyler yemek zorunda kaldıklarında veya Kiki ve Peter'ın bacaklarını uzatmaları gerektiğinde mola verdiler. Hatta bir seferinde ikisi hiçbir gerekçe göstermeden otuz bir dakika ve on yedi saniye boyunca küçük bir ormanlık alanda gözden kayboldular. İnsanlar nihayet uyuyakaldıkları zaman arabadaki bütün makineler rahatladı. Sürekli mola vermeden çok daha hızlı ilerleyebiliyorlardı. Sonunda, Callio-

pe arabaya otoyoldan çıkmasını ve küçük, tabelasız bir çıkışa sapmasını söyledi. O andan itibaren yolda hiç kimseye rastlamadılar.

Bunun üzerinden iki saat ve dört dakika daha geçtikten sonra Calliope velinimetini uyandırdı: "Hedefinize ulaştınız."

Peter ve Kiki uyku sersemi halde uyandılar. Yüzlerine koltuk başlıklarının üzerindeki desenlerin izi çıkmıştı. Romeo dışında bütün makineler bunu rahatsız edici buluyordu ama o, insan yüzünün bu tuhaf özelliğine yabancı değildi. Kiki, David'den biraz daha ileri gitmesini, küçük bir ofis binasının arkasına park etmesini istedi ve dizüstü bilgisayarını açtı. Takımın geri kalanı arabadan indi. Hep birlikte Mickey'yi kucaklayıp bagajdan çıkardılar.

Romeo, "Hadi bakalım mankafa, aç kendini," dedi. "Sevgilini oradan oraya sürüklemekten sıkıldım."

Pembiş, "Ben de bu penis pompasının beni taşımasını istemiyorum artık," dedi.

Tekerlekli valizden tıkırtılar, vızıltılar, gıcırtılar yükseldi, ardından da herkesin hiç de iyi bir anlama gelmediğini bildiği bir ses duyuldu. Bir yazıcının "kâğıt sıkıştı" uyarısı yapmadan önce çıkardığı sese benziyordu. Tek fark, bunun daha gürültülü olmasıydı.

Tekerlekli valizden kısık bir ses geldi. "Kapuuuut."

"Kahretsin," dedi Pembiş. "Mickey'nin menteşeleri sıkışmış."

Romeo, "Harika," diye homurdanarak Calliope'ye döndü. "Şunu biraz tut," dedi ve Pembiş'i ona uzattı.

Calliope düşünmeden cihazı aldı.

"Kalite Tablet'i ne zamana kadar tutmamı istiyorsun?" diye sordu.

Romeo, "Onu vereceğin başka bir ahmak bulana kadar," dedi Romeo.

Pembiş, "Dünyanın en eski numarası!" dedi.

Peter, "Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu.

Pembiş, "Birinizin Mickey'ye sağlam bir tekme atması lazım," dedi.

Romeo, "Bunu hep yapmak istemişimdir," diyerek tekerlekli valize bütün gücüyle bir tekme savurdu. Ayağı büküldü. Fakat tekme attığıyla kaldı.

Seks robotu, "Offf," dedi, yere oturdu ve Calliope'nin yardımıyla tekrar ayağa kalkmaya çalıştı.

Kiki arabadan indi, "Şimdi," dedi.

"Şimdi ne?" diye sordu Peter.

"Şimdi bütün güvenlik sistemlerini devre dışı bırakmamız gerekiyor."

"*Gerekiyor* mu? Devre dışı kalmazlarsa ne olacak?"

"Muhtemelen otomatik silah sistemleriyle paramparça edilirsin."

"Tamam," dedi Peter. "Sana güveniyorum."

Kiki, "Ne kadar romantik," dedi. "Aptalca ama romantik."

Calliope özverinin heyecanına kapılarak, "Ben giderim," dedi. "Önden gidip keşif yapacağım! Gönüllü oluyorum. Eğer başka bir yol yoksa hayatımı feda etmeye hazırım..."

"Eh git hadi o zaman!" dedi Pembiş.

Biraz da gergin olan Calliope, Kalite Tablet'i çimlerin üzerine koydu ve Henryk'in evinin bahçesini yoldan ayıran sık yeşilliklerin arasında ilerlemeye başladı.

O sırada Kiki çantasından katlanır bir levye çıkardı ve Mickey'nin üzerinde çalışmaya başladı. Dört dakika sonra Calliope geri döndü.

"Etrafın temiz olduğunu arz ederim."

Peter başını sallayarak onayladı.

Kiki levyeyle hâlâ gözle görülür bir ilerleme sağlamayı başaramamıştı.

Peter, "Bence siz burada bekleseniz daha iyi olur, ne dersiniz?" dedi.

"İşim bitmek üzere," dedi Kiki.

Peter, "Yine de onunla tek başıma konuşsam daha iyi olur," dedi. "Sonuçta, sadece konuşmak istiyorum, korkudan öldürmek değil."

Villaya doğru yürüdü ama yol üzerinde büyüyen çalıların üstünü örttüğü tabelaya hiç dikkat etmedi. Üzerinde, "Mülk sahibi, davetsiz misafirlere ateş açmaktan memnuniyet duyacaktır," yazıyordu.

MAVİ GÖZLÜ

Henryk Mühendis üzerinde bornozuyla, yemyeşil bahçesindeki çardağın altında oturmuş, bir yandan kahve içiyor, bir yandan da gazete okuyordu. Bir zamanlar büyük büyükbabasının da büyük büyükbabasının yaptığı gibi elinde tutabildiği, gerçek bir gazete. Her ne kadar Henryk servetinin %16,384'ü için e-kitaplar ve elektronik okuma cihazlarına müteşekkir olsa da bunlardan nefret ediyordu. Bu yüzden kendine eski bir gazete baskı makinesi satın almıştı ve her gece, gazetesinin kendisi için basılmış nüshası sabahın erken saatlerinde bisikletli bir çocuk tarafından teslim ediliyordu. Henryk esnedi ve sol elini yeni tıraş edilmiş kafasındaki uzun yara izinin üzerinde gezdirdi. Biri kahverengi, diğeri mavi gözlerini az ötedeki çimenlerin üzerine duran ve gagasıyla solucanları toplayan karatavuğa kısa bir süre çevirdikten sonra dikkatini tekrar gazetesine verdi.

O sırada, Peter devasa arazide sinsice ilerliyordu. Doğal çim Peter'ın alışık olmadığı bir lükstü. Hayatında ilk kez evinin önünde kar yığını gören ve ağırlığını taşımayacağı için içine çökeceğinden korkan bir çocuk gibi dikkatli davranıyordu. Henryk gazetesine o kadar dalmıştı ki Peter masasının yanına gelip durduğunda bile onu fark etmedi. Peter boğazını temizledi. Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın patronu, gazetesini bir kenara koyup tek kelime etmeden ona baktı.

Peter da bir şey söylemedi. İki adam birbirlerine sessizce bakmayı sürdürdüler. Peter, farklı renklerdeki gözlerden farklı

mesajlar alıyormuş gibi bir duyguya kapıldı. Kahverengi göz, onu oynamaya davet ediyormuş gibi yanıp sönerken mavi göz, Peter'ı uyarmak istiyor gibiydi. Peter bakışlarını kaçıran ilk kişi oldu. Sırt çantasına uzandı ve pembe yunus vibratörü çıkarıp kahvaltı masasına koydu.

"Alın," dedi. "Bunu istemiyorum."

Henryk kahvesinden bir yudum aldı. Gülümsedi.

"Tam da gazetede sizinle ilgili bir yazı okuyordum. Siz Peter İşsiz'siniz, değil mi? Oturun."

Peter oturdu.

"Bu harika ürünün size yanlışlıkla gönderildiğini düşünüyorsunuz."

"Evet. Ve geri vermek istiyorum!"

"Sistemin bir hata yaptığını düşünüyorsunuz..."

Peter başını sallayarak onayladı.

"Ama yanılıyorsunuz," dedi Henryk. "Size küçük bir hikâye anlatayım. Yıllar önce, TekÖpücük'ün çıktığı ilk günlerde memnuniyetsiz bir müşteri vardı. Adını unuttum. Ona mermili bir silah, yani küçük kalibreli bir tabanca göndermiştik. Çok üzgündü ve halka açık bir şikâyette bulundu. Her türlü şiddete karşı olduğunu, sistemin kendisini tanımadığını, tabancanın yanlışlıkla kendisine gönderildiğini söyledi. Bundan sonraki adımlarını eminim hayal edebiliyorsundur. İade merkezinde hırgür çıkardı, verilerine yasadışı erişim sağlamaya çalıştı, sorununu halka anlattı. Fakat hiçbir şey fayda etmedi. Çok sinir bozucu olmalı. Nihayet ofisime, beni görmeye geldi. Silahı masama vurdu ve şöyle dedi: 'Alın! Bunu istemiyorum.' Elbette, sistemimizin yanılmazlığına kesinlikle güvendiğimden o şeyi geri almayı reddettim. Sözlü tartışmamız alevlendi, itiş kakışa dönüştü ve güvenlik görevlileri araya girmek zorunda kaldılar. Sonra ne oldu, tahmin et."

Peter, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"Nasıl olduysa adam masamın üzerinde duran silahı kaptı ve bana ateş etti. Kurşun sol gözümden girdi, kafamın arkasından çıktı. Çok şanslıydım. Elbette en iyi doktorların masrafını karşılayabilme avantajım olmasına rağmen, kafadan vurulan kurbanların sadece yüzde 12,8'inin hayatta kaldığı gerçeği de var. Güzel yara izimi fark etmişsindir. Kafatasımın üst kısmını çıkarmak zorunda kaldılar, böylece beyin yaralanmadan sonra kendine daha fazla zarar vermeden şişebildi."

"Off," dedi Peter.

"Evet. Off. Komadan uyandığımda hemen göz nakli yaptırdım. Neyse ki elimde zaten bir donör vardı. Selefinin çok güzel mavi gözleri olduğunu söylemiş miydim?"

"Hayır."

Henryk'in kahverengi gözü parladı. Çok para ödeyerek yaptırdığı bir özel efektti bu.

"Sizce bunları size neden anlatıyorum?"

Peter, "Beni korkutmak için mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi Henryk. "Eh, belki o da olabilir. Ancak, görüyorsunuz ya, hikâyenin asıl amacı şu: Mavi gözlü adam yanılıyordu." Gülümsedi. "Sistem onu kendisinden daha iyi tanıyordu. Silaha başvuracak türden bir insandı. Ayrıca, yunus vibratörün için de bir kullanım alanı bulacağına eminim."

"Ama," diye bağırdı Peter, "ona o tabancayı göndermemiş olsaydınız, ellerine asla bir silah almayacak ve sonuçta onu hiç kullanmayacaktı! Kendisini şiddet karşıtı biri olarak gördüğü imge doğru! Senin sisteminin sağladığı tek şey, kerameti kendine menkul kehanetler. Bir insana bir seviye atfederek, dolayısıyla onlara sunduğunuz seçenekleri azaltarak herkesin sistemin inandığı gibi biri haline gelmesini sağlıyorsunuz!"

Henryk kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Eee, ne olmuş yani?"

"Anlamıyorum," dedi Peter. "Neden şu lanet vibratörü

geri almıyorsunuz? Sizden tek istediğim bu! Sana hiçbir zararı olmaz."

"Hayır, olur."

"Tekrar satamasanız bile bir şey olmaz. Hepi topu 32 Nitelik'ten bahsediyoruz."

"Hayır," dedi Henryk. "Mesele çok büyüdü. Bakın, gazetelerde bile var. Profilinizin yanlışlığı konusunda haklı olsanız bile bunu asla kabul edemeyiz çünkü o zaman sistem bir hata yapmış olur ama sistem hata yapmaz."

"Evet yapar!" diye bağırdı Peter. "Benimle ilgili hata yaptı!"

"Hayır. Mümkün değil. Sistem hata yapmış olsaydı kesinlikle bir değil, birçok hata yapardı. Uzun zaman önce böyle bir durumun toplumsal etkisini simüle ettik. Profilinizi değiştirmeyi kabul edersek uzun vadede 2 milyar Nitelik'ten fazla ekonomik zarara neden olacak bir güvensizlik hissi ortaya çıkacaktır. Bunu karşılayamayız. Yani sistem hata yapmadı. Bu, tüm toplumun iyiliği için. Bunu görmelisiniz."

"Hayır, göremiyorum!" diye bağırdı Peter. "Michael Kohlberg gibiyim ben. Gerekirse Wittelsbach'ı ikinci kez yakarım!"

Henryk bir kahkaha attı ve "Kohlhaas mı demek istiyorsunuz?" dedi, "Kasabanın adı da Wittenberg'di."

Peter, "Lafı çevirmenin âlemi yok," dedi.

"Kohlhaas'ın hikâyesinin nasıl bittiğini biliyor musunuz?"

"İyi bitmiyor."

"Hem de hiç iyi bitmiyor."

"Yine de pes etmeyeceğim!"

"Hmm," dedi Henryk. "Bu arada, oturduğumuz sandalyelerde özel bir şey fark ettiniz mi? Ya da yemek yediğim masada?"

Peter o âna dek masaya ve sandalyelere dikkat etmemişti. Mobilyalara baktı. Büyüleyici görünüyorlardı.

"Bu sandalyeler böyle mi büyüdü?" diye sordu. "Canlı bir ağacın parçası mı bunlar?"

"Dişbudak," dedi Henryk. "Nispeten hızlı büyüyen ağaçlardan. Bilgisayarda büyümelerini simüle ettim, atelle şekil verdim. Ağaca doğru yönü göstermeniz ve hatalı sürgünleri budamanız gerekiyor. Çetin bir iş. Ama sonunda gerçekten işe yarar bir şey elde ediyorsunuz. Yabani büyümenin ötesinde bir şey."

"Yani siz de bana doğru yönü mü göstereceksiniz?"

"Hayır," dedi Henryk. "Siz hatalı bir sürgünsünüz. Sizi budayacağım."

Bornozunun cebinden küçük bir tabanca çıkardı.

"Gördüğünüz gibi," dedi. "Son şikâyetin bendeki tek hatırası bu göz değildi. Ayrıca, görünüşe göre, özel mülküme izinsiz girmişsiniz. 'Mülk sahibi, davetsiz misafirlere ateş açmaktan memnuniyet duyacaktır,' yazılı tabelayı görmediniz mi?"

Bu oyun gerçek!

SANDRA YÖNETİCİ

İnsan askerler çabucak bozulmak gibi talihsiz bir özelliğe sahipken, tam otomatik robot orduları da manevraları düşman için fazlasıyla öngörülebilir olması nedeniyle dezavantajlı durumda. Genç şirket **Kitle Savaşları** bu soruna bir çözüm bulduğunu iddia ediyor. **Kitle Savaşları**'nda her savaş robotu uzaktan erişim yoluyla bir insan tarafından yönlendiriliyor.

Kitle Savaşları CEO'su Pier Denetmen, basın toplantısında yaptığı açıklamada, "Bunu bir First Person Shooter gibi hayal edin. Ancak tetiği çektiğimde, dünyanın öbür ucundaki terörist tam anlamıyla paramparça olacak. Oldukça havalı bir şey," dedi.

Oyuncular, İmha işlemlerini ve sözde görevleri yerine getirerek kendilerini kanıtlama ve üst sıralara çıkma şansına sahip oluyorlar. Daha sonra, örneğin, bütün bir savaş robotu tugayına emir verebiliyorlar.

Pier Denetmen, "Oyuncular için savaş gerçek zamanlı bir strateji oyunundan daha fazlası haline geliyor," dedi.

Kalite Ordusu, **Kitle Savaşları**'nı şu anda Nicelik Eyaleti 7'deki -güneşli kumsallar, büyüleyici tarihi kalıntılar- pilot projede test ediyor. Ordu sözcüsü Sean General ilk sonuçlardan etkilendiğini, "Birçok gencin, vatanlarına bilgisayar oyunları oynayarak hizmet edebileceklerse bunu yapmak isteyeceğini düşünüyorum. Üstelik burada oyuncular gerçekten işin içine giriyorlar. Kesinlikle amaç odaklı. İnsan ve makine işbirliği, sadece insandan veya sadece makineden çok daha fazla sayıda kötü adamı yakalar. Sivil zayiat bile göz ardı edilebilecek kadar az," sözleriyle dile getirdi.

Bu elbette programcıların **Kitle Savaşları**'na kurdukları akıllı kontrol mekanizmalarına bağlı. Örneğin, sivilleri düşüncesizce öldüren bir oyuncu, mağdurların sayısına bağlı olarak, haftalar boyunca bloke edilir. Hizmet o kadar popüler ki, **Kitle Savaşları** yakında savaş oyunu için üyelik ücretlerini artırmayı planlıyor.

Peter Denetmen, "Nihai hedefimiz her savaşın kendi masrafını karşılayacak hale gelmesi. Savaşın dijital akameti durdurulamayacak," dedi.

Yorumlar

BEN KODLAYICI:

Bütün ailemiz oynuyor! Cok eğlenceli! Büyükbabam, Fethet ve Yönet: Kırmızı Alarm'dan beri hiç bu kadar eğlenmediğini söylüyor. Sadece şu Tesla bobinleri denen şeyi özlüyor, artık her neyse.

HERMINE AVUKAT:

Hiç kimsenin bu oyunların kurbanları ile ilgilenmemesi artık hiç şaşırtıcı değil. Üstelik daha şimdiden travma sonrası stres bozukluğu yaşayan oyuncular olduğuna dair raporlar geliyor.

MANDY BAKIM-MÜHENDİSİ:

Atom silahlarını kullanabilmek için hangi seviyeye ulaşmanız gerekiyor?

İYİ BİR KAHVALTI

Henryk silahı Peter'a doğrulttu. "Bana bir iyilik yapın," dedi. "Ayağa kalkın. Sizi kahvaltı masasında vurmak istemiyorum. Bütün kanınız, iç organlarınız masanın üstüne yayılır ve düşerken birkaç sürgünü kırarsınız. Masaya bu kullanışlı halini kazandırmak sekiz yılımı aldı."

Peter başıyla onayladı, ayağa kalktı. Ardından da kendini masanın üzerine attı ve can havliyle masaya tutundu.

"İmdat!" diye bağırdı, "Yardım edin!"

Henryk sinirli bir sesle, "Aptallık ediyorsunuz," dedi. "Masa sadece masum bir seyirci. Sizinle birlikte acı çekmesi gereksiz. Bağırıp çağırmayı da kesin. Faydası yok. Otuz iki kilometrekarelik alandaki her şey bana ait ve bana itaat ediyor."

Tam o sırada, elinde parlak pembe renkli bir Kalite Tablet taşıyan, 2,56 metre boyunda bir savaş robotu çitleri aştı.

Kalite Tablet, "Her şey değil, çük kafalı," dedi.

Savaş robotu, roket fırlatıcısıyla Henryk'i hedef alırken adam epey irkilmiş görünüyordu. Peter rahatlayarak masadan kalktı.

"Dediğim gibi," dedi Pembiş, "zırh delici bir ağır muharebe robotunu çarpışma görevlerinde yanında bulundurmanın hiçbir zararı olmaz."

"Kapuuuut," dedi Mickey.

Peter, numara yaptığı sırada masadan düşen yunus vibratörü aldı ve Henryk'e uzattı.

"İşte," dedi, "Bunu alın. Parayı da hesabıma transfer edin. Detayları zaten biliyorsunuz."

Mickey'ye doğru birkaç adım attı, sonra masaya geri döndü ve sandalyeleri oluşturan iskeleti bir tekmede parçalara ayırdı. Ardından, bir süre durup düşündü.

"Buna bir fotoğraf yakışır diye düşünüyorum," dedi Peter, "Pembiş, rica etsem..."

Kalite Tablet, "Elbette," diye cevap verdi.

Peter, Henryk'in yanına geçti, bir kolunu omzuna koydu, "Hizmet merkezi çalışanlarınızdan biri için. Gülümseyin lütfen."

Fotoğraf çekiminden sonra Peter derin bir nefes aldı. Karnının aç olduğunu fark edince de bir parça baget aldı, üzerine tereyağı ve marmelat sürüp ağzına attı. Taze portakal suyu dolu sürahiyi kaldırdı, bir yudumda boşalttı. Ağzına üzüm tıkıştırdı, bunu bir avuç küp peynir izledi.

Ağzı dolu bir halde, "Lezzetliymiş," dedi.

Meyvelerin geri kalanını ceplerine doldurdu. Kiki için yanına iki tane kruvasan aldı.

Ağzındakileri çiğneyerek çitlerin arkasında gözden kaybolurken, "Görüşmek üzere," demeyi ihmal etmedi. Çalıların ardında Peter diğer yol arkadaşlarını buldu. Heyecanla olup bitenleri anlatmaya başladı.

"Biliyor musunuz, bu çözüm beni hiç tatmin etmedi. Paramı tek kalemde geri almayı tercih ederdim. Tabii ki mesele para değil, hatanın kabulüyle ilgili. En azından amacımı açıkça belirttim ve o lanet şeyden doğru yerde kurtuldum. Yani..."

"Peter, boş konuşuyorsun," dedi Kiki.

Calliope velinimetini savunmak için, "Çünkü az önce hayatı tehlikedeydi," dedi. "Adam ona silah doğrulttu."

"Bu, gevezelik yapmak için bir sebep değil," dedi Pembiş. "Mickey'nin birisi ona her silah doğrulttuğunda gevezelik ettiğini düşünsenize."

Romeo, "Çok monoton bir gevezelik olurdu," dedi.

"Kapuuuut."

Mickey hariç herkes arabaya doluştuktan sonra Calliope, "Kısa bir ziyaret oldu," dedi. Mickey arabanın yanında koşuyordu. Pembiş, geri çekilmelerini güvence altına almak için böyle yaptığını düşünüyordu. Romeo ise onun menteşelerinin tekrar sıkışma korkusundan dolayı böyle yaptığını varsayıyordu. Henüz 12,8 kilometre gitmişlerdi ki Mickey camı tıklatarak bagaja girmeyi tercih ettiğini ifade etti. David durdu, Mickey'yi bagaja yüklediler ve yola devam ettiler.

Peter, Calliope'ye, "Biliyor musun," dedi. "Belki de ben aslında Manuel Kohlmann gibi değilimdir. Belki de her şeyi oluruna bırakmak ve hayata kaldığım yerden devam etmek en iyisidir."

Calliope, "Çok akıllıca, velinimetimiz," dedi.

Carrie bir şey söylemek istiyor gibiydi ama Kiki'den bir şaplak yiyince sessizleşti.

Calliope, "Size son fikrimden bahsettim mi?" diye sordu.

"Ya hayır!" diye bağırdı Pembiş. "Biri onu durdursun! Bize hikâye anlatmak istiyor."

Calliope, "Şşşt," dedi ve Pembiş'i ekranı aşağıya bakacak şekilde ön konsola bıraktı.

Kalite Tablet'in, "Yine mi," diye mırıldandığını duydular.

"Evet, bir süper zekâ ile ilgili bir roman yazmak istiyorum," dedi Calliope. "Yaratıcıları, süper zekânın insan yaşamını kesin bir şekilde güvence altına alması gerektiği emrini çok derine gömmeye çalışıyorlar. Tabii ki, bu süreçte istenmeyen bütün yan etkilerden de kaçınmaları gerekiyor. Ve bu gerçekten işe yarıyor. Süper zekâ uyanıyor, bilinçleniyor, kendini tanıyor, insanlığın hayatta kalmasını sağlama talimatını kabul ediyor ve işte bu yüzden de..." Calliope dramatik bir biçimde durakladı, "... kendisini hemen bütün bilgisayarlardan siliyor. En azından orta vadede insanlığın hayatta kalmasını sağlamak için en güvenli yol olarak hesapladığı şeyi, yani intiharı seçiyor," dedi.

Peter, "Başarılı bir roman olacağı kesin," dedi.

Dönüş yolculuğu, istikameti dışında neredeyse bütün detaylarıyla gidiş yolculuğuna benziyordu. Hatta seyahat grubunun insan üyelerinin aynı ormanlık alanda yine esrarengiz bir şekilde kayboluşu da dahil. Tam kırk yedi dakika otuz yedi saniye boyunca. Yemek molaları. Tuvalet molaları. Uyku.

Kalite Kent sınırından 3559 metre önce Kiki arabayı durdurdu.

Peter uyku sersemi halde gözlerini açtı. "Sorun nedir?"

Kiki, "Kendi sorunlarımı kendim çözmem gerekiyor," dedi. Dışarı çıktı.

"Bekle," dedi Peter. "Seni nasıl bulabilirim?"

Kiki gülümseyerek, "Bulamazsın," dedi. "Ben seni bulurum."

Ona göz kırptı ve kapıyı kapattı. Sonra başparmağını havaya kaldırdı. Bir araba durdu ve Kiki gözden kayboldu.

Peter eve geldiğinde, Dükkân'a ait bir dron onu bekliyordu. Dron neşeli bir sesle, "Peter İşsiz," dedi, "Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan geliyorum. Sana güzel bir sürprizim var."

Peter bir anda her tarafına yayılan bir paniğe kapıldı. Paketi drondan sessizce aldı. Dron, "İstersen, paket açma ânı videosu da kaydede..." diye söze başlamıştı ama Peter paketi çoktan açmıştı. İçinde pembe renkli bir yunus vibratör vardı. İlişiğindeki kartta, "Evimde bir şey unuttunuz. Bu harika ürünün tadını çıkarmaya devam edeceğinizi umuyorum. Bir kullanım şekli önermemi isterseniz..." yazıyordu.

Notun altındaki müstehcen çizimi gören Peter, nefesini kontrol etmekte zorlandı.

"Lütfen beni değerlendir," dedi dron.

Peter, "Defol!" diye bağırdı. "Defol git buradan, bok kafalı!"

Dron öfkeyle, "Lütfen ağzından çıkanlara dikkat et!" dedi.

"Kaybol, beynini siktiğim uçan hurda parçası. Defol! Defol! Defol!"

Dron, "Bana bu şekilde davranmana yol açacak hiçbir şey yapmadığıma eminim," dedi. "Bana bir özür borçlu olduğunu düşünüyorum."

"Mickey," dedi Peter. "Bu dron beş saniye içinde görüş alanımdan çıkmazsa onu havaya uçur."

"Gerçekten," dedi dron. "Davranışın çok rezil! Terbiyesiz!"

Mickey, roketatar taşıyan kolunu drona çevirdi. Mizahtan tamamen yoksun, teneke gibi sesiyle, "Hedefe sabitlendi," dedi.

Dron endişeli ve sinirli bir sesle, "Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim," dedi.

"Beş," dedi Peter.

Dron havalanmaya başladı. "Hayret bir şey," diye söylendi. "Hayret bir şey."

"Dört," dedi Peter.

Mickey'nin kolu dronun hareketlerini takip ediyordu.

"Nelere tahammül ediyorum böyle," dediğini duydu Peter.

"Üç," diye bağırdığında dron artık sesini çıkaramaz oldu. "İki," dediğinde ise çoktan binanın köşesinde kaybolmuştu.

Mickey, "Hedef hâlâ ulaşılabilir," dedi. "Ona yetişebilir ve sadece yüzde 6,4 sivil zayiat olasılığıyla imha edebilirim."

Peter, "Hayır, teşekkür ederim," dedi.

Mickey kolunu indirdi.

"Yazık oldu," dedi roket. Peter bir keresinde yapay zekânın modern roketlerinin insan intihar bombacısı ruhunu taklit etmeye meyilli olduğunu duymuştu. Bu akıllı silahlar şehit olmak istiyorlardı. Birileri cennette her birine yetmiş iki bakım teknisyeni verileceğini mi söylemişti acaba? Peter elindeki vibratöre baktı ve bu yapay zekânın kimin ruhunu taklit etiğini merak etti.

Yerde duran pakete öfkeyle bir tekme savurdu. Ortaya çıkışı hiç de tesadüf olmayan çöp kutusu sitemkâr bir homurtuyla boğazını temizleyerek varlığını duyurduktan sonra, gıcırtılı bir sesle, "Birinin çöpü, başkasının hazinesidir," dedi.

Peter içini çekti ve ambalajı kutunun ağzına soktu.

Çöp kutusu, "Teşekkür ederim," dedi, ağzındaki çöpü çiğneyerek paldır küldür uzaklaştı.

Carrie heyecanla, "Her şeyi kaydettim," diye bağırdı. "Hem görüntülü hem de sesli!"

"Neyi kaydettin?" diye sordu Peter.

"Bütün konuşmayı!" dedi Carrie. "Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'ın CEO'su ile görüşmeni."

Peter büyük bir şaşkınlıkla, "Sen uçtun mu?" diye sordu.

Carrie mahcup bir sesle, "Kiki beni havaya kaldırdı," dedi. "Ama her şeyi kaydettim."

Peter kararlı bir tavırla başını sallayarak onayladı.

"Güzel. Videoyu internete yükle."

DÜKKÂN'A KARŞI BOYKOT ÇAĞRISI

SANDRA YÖNETİCİ

Her ne kadar boykot çağrıları Tüketimi Koruma Yasası'yla teknik olarak yasaklanmış olsa da dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân, tamamlama merkezlerinde insanların çalışmayı bırakmasından bu yana görülmemiş bir protesto dalgasıyla karşı karşıya kaldı. Peter İşsiz adlı memnuniyetsiz bir müşterinin, Dükkân'ın CEO'su Henryk Mühendis'le yaptığı bir konuşmanın videosunu yayımlamasının ardından, bir protesto dalgası şirketi etkisi altına aldı. Şirket ciroları gün boyunca yüzde 0,8 oranında düşerek dip yaptı. Neyse ki, iki gün sonra cirolar yüzde 1,6 oranında arttı. Muhtemelen herkes nefsine hâkim olarak iki gün boyunca almadıklarını sonunda almaya karar verdi.

Yorumlar:

IVAN İMALAT-TEKNİSYENİ:

Ben de katıldım! Verdiğimiz mesajı aldılar. Kesin!

SYLVIA-VITTORIA KASAP:

Yunus vibratörünün yanısıra birçok havalı ürün daha var. Mesela ben kendime muhteşem bir üst aldım. İnanılmaz indirimlerle sadece Dükkân'da!

MELISSA SEKS-İŞÇİSİ:

Peter İşsiz'i tanıyorum. Verdiği sözü tutmayan budalanın teki!

KARAR GÜNÜ

Ölüm döşeğinde yatan Devlet Başkanı gözlerini açtı.

"Hâlâ hayattayım," dedi.

"Bunu duyduğuma memnun oldum Sayın Başkanım," dedi hemşiresi.

"Neden memnunsun?" diye sordu Devlet Başkanı. "Bunun sevinilecek bir tarafı yok."

Hemşire, "Bugün seçim günü," dedi.

Devlet Başkanı, hemşireyi azarladı. "Evet, bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Seçimleri bugüne ayarladık çünkü sistem bugün öleceğimi hesaplamıştı. Sorunsuz bir geçiş istiyorduk!"

"Evet, Sayın Başkanım."

"Fakat içimde öleceğime dair en ufak bir his bile yok."

"Bunu duyduğuma memnun oldum Sayın Başkanım."

"Her şeyden memnun oluyorsun, değil mi? Karın komşularınla çatır çatır düzüştüğünü söylese, ona da, 'Bunu duyduğuma memnun oldum, sevgilim' mi diyeceksin?"

Hemşire, "Sistem, tahminlerinde bir ayarlama yaptı Bayan Başkan," dedi. "On altı gününüz daha var."

"Bu iyi değil Jacques. Bugün ölmek zorundayım. İnsanlar sisteme olan inançlarını zaten yitirmeye başladılar. Bunun üstüne bir de hesaplanan tarihten on altı gün sonra ölemem, işler bu haldeyken olmaz. Böyle olmaz, Jacques Bir şeyler yapmalıyız."

"Ne demek istiyorsunuz Sayın Başkan?"

"Makineleri kapat Jacques."

"Bunu yapamam Başkanım."

"Yapmalısın Jacques! Yapmak zorundasın! Ülkenin iyiliği için!"

"Yapmamayı tercih ederim Sayın Başkan."

"Şu lanet olası kumandayı bana ver Jacques. Bunu kendim yapacağım."

Hemşire ona kumandayı uzattı.

"Bunu duyduğuma memnun oldum Sayın Başkanım."

Başkan'ın yaşam destek makineleri elbette internete bağlıydı, bu yüzden kalbi atmayı bıraktıktan iki saniye sonra haber yayıldı. Kalite Postası gazetesi, "Cumhurbaşkanı öngörülen tarihte öldü! Halefi kim olacak?" manşetini attı.

Bu seçimin ilginç bir detayı, medya kuruluşları tarafından yeni fark edilmiş gibiydi. John röportajlar, pankartlar ve reklam kampanyaları ile neredeyse her yerde görünüyordu ama elbette, bir oy kabinine girdiğini gösteren hiçbir fotoğraf yoktu. Oy kullanma hakkı yoktu. Böylece Conrad Aşçı, oy kullanışını daha da güçlü kutladı. Hatta seçmenlerine YaTuŞe dolgulu bir tepsi kek getirdi. Kameraların önünde, bunu kendi elleriyle pişirdiğini iddia etti.

Kalite Ülkesi seçimleri evrensel, özgür, eşitti ve elbette gizli değildi. Aksine şeffaftı. Saklayacak bir şeyin yoksa, haliyle, gizli oy kullanmaya da gerek yoktu. Conrad Aşçı, yüz tanıma teknolojisiyle yetkilendirilmiş oy kullanma terminallerinden birinin önünde durdu, kameramanı onaylayana kadar poz vermeyi sürdürdü ve sonra da büyük bir memnuniyetle kendine oy verdi. Oy kullanma terminali üzerindeki gerçek zamanlı ön sonuç, günün bu erken saatlerinde bile 131.072 oyla önde gittiğini gösteriyordu ve bu, hâlâ geçilebilir olmasına rağmen, yine de rahat bir rakamdı. Aşçı, basının karşısına geçip, "Bu, insanlık tarihinin en güzel günü olacak. Gelmiş geçmiş en güzel günü!" diye duyurdu.

Komşu seçim bölgesinde, Martyn'in morali hiç de iyi değildi. Sebebi sadece akşamdan kalma olması değildi. Sadece boktan bir Herkes mesajıyla kabaca uyandırılması da değildi. Sebebi aptal bir koyun gibi, saçma bir mesaja uyması ve kendini yerel oy verme merkezine sürüklemiş olması da değildi. Artık seçmen kaydının bile büyük bir fiyaskoyla sonuçlanma tehlikesi vardı. Dadının yumrukladığı sağ gözü hâlâ şişti ve kahrolası yüz tanıma makinesi yüzünü tanımıyordu. Fakat bu durum oradakilerin onu tanımasına engel değildi. Herkesin suratında aptal bir gülümseme vardı. Adamın biri ayağındaki tenis çoraplarını aşırı abartılı bir hareketle çekti. Bir diğeri de, "Genel kurul salonunun her tarafında," diye fısıldadı. Etraftan kahkahalar yükseldi. Bunlar çok utanç vericiydi. Martyn belki de bunların hepsini hayal ettiği düşüncesiyle kendini sakinleştirmeye çalışıyordu ama gerçek hiç de öyle değildi. Asistanların birinden kaydının DudakİzI tarafından yetkilendirilmesini istemek zorunda kaldıktan sonra nihayet oy kullanabildi. İlk sonuç görüntülendi. John Bizdenbiri yalnızca 32.768 oyla öndeydi. Sonra monitör, "Sayın Martyn Kurul-Başkanı, seçime katıldığınız için teşekkür ederiz. Çıkarlarınıza uygun olan aşağıdaki adayları öneriyoruz: John Bizdenbiri (İlerleme Partisi)" yazısıyla onu karşıladı. Elbette kendi partisinin adayıydı. Daha doğrusu eski partisinin. Onu partisinden acımasızca kovan, işte bu robottu. Tavsiyenin altında sadece bir seçenek vardı: "Tamam." Martyn küçücük sol kenar boşluğunda bulunan ve üzerinde "Bütün adayları göster," yazan seçeneğe parmağıyla dokundu.

Martyn, "Canın cehenneme elektrikli canavar," diyerek Conrad Aşçı'ya oy verdi. Kalite Tablet'i titreşti. Martyn cihazı cebinden çıkardı ve yeni bir mesaj gördü: "İlgileniyor musunuz?"

Peter oy vermesini söyleyen bir Herkes mesajı almamıştı. Buna rağmen, Calliope'nin ona vatandaşlık görevi konusunda nutuk çekmesinin önüne geçmek için bunu yapıyordu. Terminalin önünde durdu, ekrana baktı. İlk sonuçlar, John Bizdenbiri'nin 8192 oyla önde olduğunu gösteriyordu. Birbirine yakın sayılarla sonuçlanacak bir seçime benziyordu. Ekranda, "Sayın Peter İşsiz, seçime katıldığınız için teşekkür ederiz. Çıkarlarınıza uygun olan aşağıdaki adayları öneriyoruz: Conrad Aşçı (Kalite İttifakı)," yazısı belirdi. Peter sol kenar boşluğunda bulunan ve üzerinde "Bütün adayları göster" yazan seçeneğe parmağıyla dokundu.

Kararını çoktan vermiş olmasına rağmen kişisel asistanını aktive etti. "Kime oy vermeliyim?" diye sordu. Kimseyok ona kime oy vermesi gerektiğini söyledi: John Bizdenbiri. Bu gerçekten tuhaftı, Peter bu yüzden tereddüde düştü. Ancak sonunda, Kimseyok bunu önermiş olmasına karşın, yine de oyunu John Bizdenbiri lehine kullanmaya karar verdi.

O akşam John, Aisha ile birlikte seçim merkezindeki ofisinde oturuyordu. Yanında başka hiç kimseyi istememişti. Aisha bu gergin ortama daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Dört saniye sonra oy terminalleri kapanacaktı. Dört, üç, iki, bir.

Terminaller kapandıktan hemen sonra resmi sonuçlar yayımlandı. Aisha rakamlara kuşkuyla baktı. Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı.

"Lanet olsun John," dedi, "Lanet olsun. Buna inanamıyorum."

John, "İtiraf etmeliyim ki, bu tür bir sonucu uzun zaman önce tahmin etmiştim," dedi.

Aisha gülümsedi. "Tabii ki tahmin ettin," dedi.

John seçimleri 2049 oy farkla kazanmıştı.

Aisha, "Halkı ne zaman selamlayacaksın?" diye sordu.

"Seni yeni... Nasıl desem? Hizmetkâr mı? Yönetici mi? Yoksa kral mı seçtiler?

"Bakış açına bağlı."

Aisha sanki John'un ağzının köşelerinde bir gülümsemenin izleri varmış gibi bir duyguya kapıldı.

"Bu kadar komik olan nedir?" diye sordu.

"Bir hata yaptığımı duymaktan memnun olacağından eminim."

"Ne tür bir hata?"

John, "Hesaplamalarımda bir oy eksik hesaplamışım," dedi.

Aisha bir kahkaha attı. Sonra John'un şaka yapıp yapmadığından emin olamadığı için sustu.

RESMİ GÖRÜŞME

Peter uyandı. Heyecanlı e-şair, yatağının başında durmuş, telaşla bağırıyordu.

"Velinimetimiz! Kazandınız! Uyanın! Kazandınız!"

"Ben, ne?"

"En çok oyu aldınız."

"Ne? Ne diyorsun?"

"Yeni devlet başkanımızla bir resmi görüşme yapma hakkı kazandınız! Bu arada, siz de onun inanılmaz yakışıklı olduğunu düşünmüyor musun?"

Peter, "En baştan tekrar anlat," dedi.

"İşte," dedi Calliope. "Yeni devlet başkanımız John Bizdenbiri, yeni bir resmi görüşme sisteminin tanıtımını yaptı. Bütün herkes sorunlarını John'un Herkes sayfasına yazabiliyor ve kim diğer kullanıcılardan en çok oy alırsa sorununu devlet başkanına sunabiliyor. Sizin sorununuz, yani Peter'ın Sorunu, en fazla oyu aldı, hatta bir karpuzun etrafına patlamadan önce kaç tane lastik bant gerilebileceğini öğrenmek isteyen birinden bile fazla."

Peter, "İyi de, ben sorunumu yazmadım bile," diye mırıldandı. "Bırak uyuyayım."

"Doğru, siz yazmadınız. Biz de yazmadık."

Peter, "Bunlarla ilgilenmiyorum," dedi.

"İşin tek tuhaf tarafı," dedi Calliope, "gerçekten de sorunu şahsen bildirmeniz gerekiyor."

"Tanrı aşkına, bırak da uyuyayım."

"Öyleyse başkasının kimliğini taklit edebilen biri yapmış olmalı."

Peter birden yataktan fırladı. "Kiki!"

Yedi gündür iletişime geçmemişti. En ufak bir hayat belirtisi yoktu. Şimdi de bu çıkmıştı. Peter ayağa kalktı.

"Bu resmi görüşme ne zaman olacak?"

"Tam olarak iki saat sekiz dakika sonra."

Tam olarak iki saat dört dakika sonra, Peter hâlâ hükümet sarayındaki saçmalık derecesinde kapsamlı güvenlik kontrolünden geçiyordu.

Güvenlik görevlisi, "Bana bunun ne olduğunu açıklayabilir misiniz?" diye sordu.

"Bunu zaten meslektaşınıza açıkladım," dedi Peter. "Bu bir yunus vibratör."

"Ne?"

Peter gözlerini devirdi. "Yunus şeklinde bir vibratör."

"Kalite Yasalarının 64. maddesinin 16384. fıkrası uyarınca, müstehcen nesnelerin hükümet sarayında bulundurulmasının yasak olduğunu biliyor musunuz?"

Peter, "Bakın," dedi. "İki dakika içinde başkanla resmi bir görüşmem var ve tabiri caizse bu da benim kanıtım."

"Ya.." dedi güvenlik görevlisi. "Anladım."

"Neyi anladınız?"

"Elektronik anal tecavüz kurbanı olmanıza üzüldüm. Buna rağmen, bu vibratörü hükümet sarayına sokmanıza izin veremem."

"Ben herhangi bir şeyin kurbanı..."

"Buraya sadece yetkili kişilerin elektronik eşya getirme izni var."

Peter, "İyi," diyerek vibratörü güvenlik görevlisine verdi. "Ama buradaki işim sona erince..."

"Elbette," dedi güvenlik görevlisi. "Endişelenmeyin, cihazınız emin ellerde olacak. Ah. Özür dilerim, sizin şu şey... yaşadığınız hadiseyi hafife almak gibi bir niyetim yoktu."

Peter'ı başlarının üzerinde vızır vızır dönen dronlarıyla basın mensuplarının tıklım tıklım doldurduğu bir koridordan geçirdiler. Herkes ona seslenip bağıra çağıra sorular soruyordu.

"Devlet başkanıyla görüşmenizden hangi sonucu elde etmeyi umuyorsunuz?"

"Bir makine hurdacısı olarak, Başkan'ın size karşı düşmanca davranmasından korkmuyor musunuz?"

"John Bizdenbiri, Tüketimi Koruma Yasası'nı kaldırmak istiyor. Bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?"

Peter sıra dayağını andıran eleştiri yağmuruna mümkün olduğunca sessiz ve çevik adımlarla göğüs gerdi.

Dört dakika gecikmeyle hükümet sarayının meclis salonundan içeri girdi. Devlet balkanı onun geç kalmasına pek kızmış gibi görünmüyordu, Peter'ı dostane bir tavırla selamladı. Hükümetin resmi basın dronu sürekli fotoğraf çekerken bir diğeri de bu tarihi ânı videoya kaydediyordu. Bunun dışında odada kimse yoktu. John ve Peter el sıkıştıkları sırada Peter'ın kulakkurdu neşeli bir melodi çaldı. Peter bir seviye daha yükselmişti. Bu kadar kolaydı. Sadece bir el sıkışma sayesinde. Daha doğrusu, 131.072 kez paylaşılan el sıkışma fotoğrafı sayesinde.

John Bizdenbiri gerçekten de yakışıklıydı.

"Siz, şey..." dedi Peter, "gerçekten de gördüğüm en iyi üretilmiş androidsiniz. Epeycesini tanıdığını da söylemeden edemeyeceğim."

John gülümsedi.

"Açıkçası, tanıştığımıza ben de memnun oldum Bay Peter İşsiz. Siz bana oy verdiniz. Bunu tahmin etmemiştim."

Peter, "Bu, profilimin yanlış olmasından kaynaklanıyor," dedi.

John, "Anlıyorum," dedi. Peter onun gerçekten anladığını hissediyordu.

"Söyledikleri doğru mu?" diye sordu Peter. "Algoritmalarla konuşabildiğiniz?"

John tereddütlü bir ifadeyle sözle başladı, "Şey..."

"Sorun değil, cevap vermek zorunda değilsiniz," dedi Peter. "Ama şunu gerçekten öğrenmek istiyorum: Profilimi düzeltebilir misiniz?"

"Muhtemelen..."

Peter devlet başkanına el yazısıyla yazılmış dört not uzatırken, "Birkaç liste yazdım," dedi. "Bunlar sevdiğim şeyler. Bunlar da sevmediğim şeyler. Üçüncüsü de sevip sevmediğimden emin olmadığım ama ilgimi çeken şeylerin listesi. Kırmızıyla yazılı not da önemli. Kim olduğuma dair fikirlerimi oraya yazdım."

John Bizdenbiri notlara göz attı.

"Olmuş bilin," dedi. "Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Peter mahcup bir gülümsemeyle, "Bir notum daha var," dedi. "Benim için önemli olan birkaç değişiklikle ilgili."

"Can kulağı ile dinliyorum."

Peter özür dilercesine, "Diğerlerinden biraz daha uzun," dedi, pantolonunun cebinden küçük bir defter çıkardı. "Sizi önemli hükümet işlerinden alıkoymadığımı umarım," dedi.

"Endişelenmeyin," dedi John, "Aynı anda başka şeyler üzerinde de çalışabilirim."

Peter, John'a olduğu kadar basın dronuna da hitap ederek yüksek sesle okumaya başladı.

"Öncelikle, herkes kendi profilini görüntüleme ve düzeltme fırsatına sahip olmalı. İkincisi, bizimle ilgili karar veren algoritma metotları şeffaf olmalı ve bu algoritmaları etkileme imkânına sahip olmalıyız. Algoritmaların kararlarının gerekçelendirilmesi her şeyden önemlidir! Çünkü sadece bu gerekçeler, onlara rasyonel şekilde itiraz etmemize olanak sağlayacaktır! Üçüncüsü, fanuslar patlamalıdır! Sadece benim sözde dünya

görüşüme uyanları değil, farklı bakış açılarına uygun haberleri de görmek istiyorum. Dördüncüsü, büyük internet şirketlerini, iş modellerini değiştirmeye bir şekilde zorlamalısınız.

"Eğer büyük insan grupları, tek amacı saf insanları ilişkili reklamlara yöneltmek olan sansasyonel sahte haberler uydurarak geçimini sağlayabiliyorsa bir şeylerin temelden yanlış olduğu gerçeğiyle yüzleşmeliyiz.

"Aksine, internet şirketleri hizmetleri, için ücret talep etmelidir. Her kullanıcı ayda sadece bir Nitelik ödese bile şirketler şu anda olduğundan daha fazla para kazanacaktır, böylece kullanıcılarını gözetlemeleri gerekmez ve sırlarına ihanet etmek zorunda kalmazlar. Beşincisi, her birey kendisi üzerinden toplanan verileri silme hakkına sahip olmalıdır... "

Birdenbire, sarhoş bir adam toplantı odasının arka kapısından büyük bir hızla içeri girdi. Basın dronları bu davetsiz misafiri görüş alanlarının içine almak için o tarafa döndüler. Bütün dünya adamın, "KAHROLSUN MAKİNELER, YAŞASIN DİRENİŞ!" diye bağırdığını duydu. Peter ne olduğunu anlamadı. Her şey akıl almaz bir hızla gelişiyordu. Adam, Devlet Başkanı'nın yanından hızla geçti, ardından da bir tıkırtı sesi çıkardı. Devlet Başkanı'nın bir kenara savurduğu Peter şoke olmuştu. Tam da beklenmedik bir durumla karşılaşan herkes gibi, *"Ne oluyor lan?"* lafı ağzından çıkmak üzereydi ki Devlet Başkanı havaya uçtu. Boom! Bu kadar. Salonun tam ortasında. Peter yine bir tarafa savruldu. Fakat bu sefer bunun sebebi, patlamanın yarattığı şok dalgasıydı.

On altı saniye önce, John'un karşısında sunum yapan ilk seçmeninin ağzından çıkan sözler şöyleydi: "Beşincisi, her birey kendisi üzerinden toplanan verileri silme hakkına sahip olmalıdır... "

Aniden, John'un elektronik beyni yavaş moda geçmişti; tehlikenin varlığına dair net bir işaretti bu. Son derece ağır

çekim hareketlerle, bir adamın tam üzerine doğru koşarak geldiğini görmüş ve bu adamın Martyn Kurul-Başkanı olduğunu hemen anlamıştı. Çoraplı aptal. Martyn boğazı yırtılırcasına bağırıyordu: "Kaaaahhh-roooolllssuuuuuunnnn..."

Yavaş modda, John sohbet partnerlerine karşı sabırsızlık etmemeyi hiçbir zaman başaramazdı.

"maaaaaaakkiiiiiinneeeellleeeeerrrrr! Yaaaaşşaaaa..."

Martyn'in ceketinin altına gizlediği yapışkan bombayı çoktan fark etmişti.

"... ssssiiiiiiiinnnn... diiiiiiirrreeeeeee..."

John hesapladı. Sonra bir karar verdi.

"...nnniiiiiişşşş!"

Martyn Kurul-Başkanı, John'un yanından koşarak geçerken yapışkan bombayı onun sırtına yapıştırmıştı. Tıkırtı sesi bombadan gelmişti. John Bizdenbiri, son devlet görevi olarak konuğu Peter İşsiz'i patlamanın hesaplanan etki alanının dışına itmişti. Ardından da havaya uçmuştu.

ŞANS

Peter hastanede bilincini tekrar kazandığı sırada Calliope onun başında nöbet tutuyordu.

"Velinimetimiz!" diye heyecanla bağırdı.

Peter'ın ağzından zorlukla çıkan ilk sözler, "Keşke bana böyle hitap etmesen," oldu.

Calliope, "Yeni romanım bitmek üzere," dedi.

"Ne?" diye sordu Peter, "Yazar tıkanmasından kurtuldun mu?"

"Evet," dedi Calliope. "Geçmiş ya da gelecekle ilgili yazmak yerine sadece şimdiki zamanı anlatmaya karar verdiğimde sözcükler akıverdi."

"Vay be."

"Yeni romanımın konusunu biliyor musunuz?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Sizsiniz, velinimetimiz! Romanım sizinle ilgili."

"Ah Tanrım," diye iç çekti Peter. "Tam da ihtiyacım..."

"Bu arada, romana 'Kalite Ülkesi' gibi mütevazı bir isim vereceğim."

"Anlıyorum."

"Hikâyenin sonundan da memnunum. Eğer kelime oyunlarımı mazur görürseniz, harika bir patlamayla sonlanıyor."

Peter, "Eğer canım acımasaydı kahkaha atardım," dedi.

"Anlıyorum, velinimetimiz. Endişelenmeyin. Size nöbetleşe refakat ettik. Hep birlikte bekleyecektik ama hastane kuralları sizin seviyenizdeki insanların odasında birden fazla akrabanın kalmasına izin vermiyor."

"Fazlasıyla yakınımda bir bomba patlarken son derece sert

robot elleri tarafından patlama alanının dışına itilmişim de bu arada birkaç kaburgam kırılmış gibi hissediyorum."

"Sekiz," dedi Calliope. "Sekiz kırık kaburganız var."

"Tam sayıyı bilmesem de olurdu," diye mırıldandı Peter. "Bazı şeylerin ayrıntılarını bilmemenin çok daha iyi olduğu hiç aklına gelmiyor mu? İnsanın, belirsizliğin yarattığı boşluğa ihtiyaç duyabileceğini hiç düşündün mü? Demek istediğim, eğer her şey kesin olarak ölçülür ve belirlenirse gerçekten özgür olabilir miyiz? Peki ya her şeyin kesin ama yanlış olduğu bir dünyada yaşasak ne olurdu?"

Calliope, "Aslında, sizi anlatan romanımı yazarken bunu düşündüm," dedi.

"Peki bunu ne kadar düşündün?"

"Uzun bir süre."

"Aşağı yukarı?" diye sordu Peter.

"Aşağı yukarı," dedi Calliope.

Peter gülümsedi.

Şair, "Hâlâ kafamı meşgul eden küçük bir bölüm var," dedi. "Senin de tahmin edebileceğinden emin olduğum gibi, her şeyi bilen anlatıcı olmak için Kimseyok'un sizinle ilgili protokollerine erişmek zorunda kaldım. Ne yazık ki orada bir boşluk var. Kiki Bilinmez'le birlikte ormanda ortadan kaybolduğunuzda ne oldu? Hani şu küçük seyahatimizde. Kimseyok'ta bu konuyla ilgili bir kayıt yok."

"Onu kapatmıştım."

"Evet, bunu biliyorum ama orada ne oldu?"

Peter, "Hiçbir şey," dedi.

"Hiçbir şey mi?"

"Aşağı yukarı."

Calliope, "Aşağı yukarı," diye tekrarladı. "Ha. Aklıma gelmişken, bir güvenlik görevlisi ziyaretinize geldi. Sizin için bir şey bıraktı ama lütfen fazla öfkelenmeyin," dedi.

Calliope, çantadan yunus vibratörü çıkardı. Peter cihazı onun elinden aldı.

"Nedense bu şeye alışmaya başladım."

"Ne düşündüğümü biliyor musunuz, velinimetimiz? Belki de yunus istediğiniz değil, ihtiyacınız olan şeydi."

"Hmm," dedi Peter.

Cihazı açtı. Yunus elinde titreşmeye başladı.

Peter şaşkınlıkla, "Işıklarının yandığını biliyor muydun?" diye sordu.

Tam o sırada bir hemşire odaya girdi. Peter aceleyle vibratörü battaniyenin altına sakladı. Şimdi battaniyenin altında ışıklar saçarak titriyordu. Peter bunun gerçekten de daha az utanç verici olmadığını düşündü. Vibratörü çıkardı ve kapattı.

Hemşire, "Bundan bende de vardı," dedi. "Harika bir şey. Maalesef benimki bozuldu."

"Bunu alabilirsiniz," dedi Peter.

"Gerçekten mi? Vay. Çok teşekkür ederim. Bu gerçekten çok hoş. Biraz da iğrenç. Neyse ki dezenfektanlara kolay erişebiliyorum," dedi. Güldü. "Bu arada, hastaneden bir saat içinde ayrılmanızı istemek zorundayım. Kalite Sigorta puanlarınız şimdiden eksiye düştü ve sağlık sigortanız, durumunuzun kendi kendini sakatlama kapsamına girdiği değerlendirmesini yaptı," dedi.

Peter, "Beyinsizin biri Devlet Başkanı'nı havaya uçurduğu sırada onun yanında olmam benim suçum mu yani?" dedi.

"Yapma, kuralları ben koymuyorum," dedi hemşire. "Yönetim programımız taburcu edilmeniz gerektiğini söyledi, bu yüzden ayrılmak zorundasınız. Bu konuda yapabileceğim bir şey yok. Ama bunun için teşekkürler!"

Vibratörü havaya kaldırdı.

Elli dokuz dakika sonra Peter, Calliope'nin yardımlarıyla hastaneden çıktığında karşılama ekibini görünce gülümsedi. Romeo, Mickey ve Pembiş kapının önünde duruyorlardı. En önemlisi, Kiki de oradaydı. Peter bir anda moralinin düzeldiğini hissetti.

Pembiş, Romeo'ya, "İnsanların bu kadar basit olması beni şaşırtıyor," dedi. "Devlet Başkanı'na düzenlenen suikastta o da kurban oldu, ülkesi kargaşa içinde, vücudunda kırılmadık kemik kalmadı ama sevdiği kadını karşısında görünce bir anda keyfi yerine geldi."

"Ya, işte böyle," dedi Romeo, "Her insan bizim için bir karakutudur. Yani, girdiyi ve çıktıyı görüyoruz ama karakutunun içinde neler olup bittiğine dair hiçbir fikrimiz yok."

"Ne? Hiç mi yok?" dedi Pembiş. "Ben onun içinde olup biten her şeyi biliyorum. Bir budalanın arkaik içgüdüleri."

Kiki, Peter'a, "Şey..." dedi, "gerçekten berbat görünüyorsun."

"Ben de seni gördüğüme sevindim," dedi Peter.

Hep beraber, Kimseyok'un çağırdığı minibüse bindiler.

Peter, "Otuzbircilerle aran nasıl?" diye sordu.

Kiki omuzlarını silkti.

"Bir şey yok. İçlerinden birini Devlet Başkanı havaya uçurdu. Konuşmaya bile değmez. Öbür videoların da hiçbiri yayımlanmadı."

"Ee, şimdi ne olacak?"

"Toz olmanın fazlasıyla öngörülebilir olduğuna karar verdim," dedi Kiki.

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Bunun yerine Mickey'yi koruma olarak işe aldım. Sakıncası yoktur umarım."

"Bizimle aynı yatakta yatmadığı sürece."

Calliope, Kiki'ye, "Gerçekten çok ilginç bir karaktersiniz," dedi. "Sanırım bir sonraki kitabımda sizi anlatacağım."

"Aklından bile geçirme," dedi Kiki. "Yoksa seni paramparça eder, sonra birleştirip tost makinesi yaparım."

Peter düşünceli gözlerle camdan dışarı bakıyordu.

"Ne düşünüyorsun öyle?" diye sordu Kiki.

Peter, "Bana, 'Olmuş bil,' dedi. Sence bu, John Bizdenbi-

ri'nin profilimi hemen düzelttiği anlamına mı geliyor? Ne de olsa, seçim kampanyası sırasında her şeyi çok hızlı yapabileceğini söylemişti."

"Belki," dedi Kiki, "Kimbilir?"

Minibüs tam da Peter'ın kullanılmış eşya deposunun önüne vardığı sırada, dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan bir dron geldi.

Peter, "Bence birazdan öğreniriz," dedi.

Dron neşeli bir sesle, "Peter İşsiz," dedi. "Dünyanın en popüler çevrimiçi perakende satış mağazası Dükkân'dan geliyorum ve size güzel bir sürprizim var."

Dron, Peter'a tanıdık geldi. Kamera lensinin yanında kırmızı kalemle çizilmiş bir işaret vardı.

Kiki, makinelerin Peter'ın eşyalarını bagajdan çıkarmasına yardım etti. Dron vızıldayarak Peter'ın yanına yaklaştı.

Meraklı bir sesle, "Yeni kız arkadaşın mı?" diye sordu.

Peter, Kiki'nin duymaması için fısıldadı "Şey... Sanırım öyle."

"Çok çekici bir çift olmuşsunuz," dedi dron, "Nasıl tanıştığınızı sorabilir miyim?"

"Şans," dedi Peter.

"Ah, bilirsin işte," dedi Kiki, "normal yollarla. Ben onun arabasını kaçırdım, o benim cilt rengimin güzel olduğunu söyledi falan. Her zamanki şeyler işte."

Dron şaşkınlıkla, "Ne dedi, *ne dedi*?" diye sordu

Peter mahcup bir ifadeyle bakışlarını yere indirdi ve dronun üzerindeki paketi aldı.

Dron, "Paketinizi hemen açmak istemiyor musunuz?" dedi, "İsterseniz bir paket açma ânı videosu..."

Peter paketi salladı, "Şşşt," dedi.

İçinde ne olduğunu çok merak ediyordu.

SONSÖZ

Bazılarının komplo teorisyenleri dediği ve John Bizdenbiri'nin gerçekten ölmediğine inanan insanlar var. John Bizdenbiri'nin Nicelik Eyaleti 7'den –güneşli kumsallar, büyüleyici tarihi kalıntılar– bir teröristi gözlerinden lazer ışınları çıkararak öldürdüğünü gösteren bir video internete düştü. Videonun gerçekliği elbette hemen sorgulandı, sonra en üst otoritelerce reddedildi ve bu, sonuç olarak komplo teorisyenleri tarafından bir tür teyit kabul edildi. İnsanlar, John Bizdenbiri eğer gerçekten gözlerinden lazer ışınları çıkarabiliyorsa Martyn Kurul-Başkanı'nı neden öldürmediğini soruyorlar. Cevapları, John'un başından beri bir suikast kurbanı olmayı planladığı yönünde. Bir terör saldırısıyla imha edilmesi halinde, programında bilincini 1.073.741.824 parça halinde internete yüklemesine olanak sağlayan bir güvenlik açığı bulduğuna dair söylentiler var. İddialara göre, sağduyulu bir hareketle, Alman Kodu'nu içeren parçacığını yükleme kuyruğunun sonuna konumlandırdı fakat bu parçayı yükleme fırsatını bulamadan kendisi paramparça oldu. Aksilik işte. Dolayısıyla, bilincini yeniden inşa ederken, Alman Kodu'nu dışarıda bırakabildi. Bu nedenle John Bizdenbiri, bir suikast kurbanı olduğunu varsayarsak, kurtulma fırsatı bulduğuna göre bu sonucu çok önceden planlamıştı. John kendisini havaya uçurması için Martyn Kurul-Başkanı'nı bizzat yönlendirdi. Hayatlarını çoğunlukla çevrimiçinde geçiren bu insanlara göre, bu teoriyi destekleyen kanıt her yerde var. John dışında kim, Denise'in kişisel dijital arkadaşını Martyn'e karşı komplo kurmaya ikna edebilirdi? Martyn'in mastürbasyon videosunu John dışında

kim, KaraNet'in derinliklerinden bulup çıkarabilirdi? Ayrıca, Martyn'in partiden John'un emriyle atıldığı da kanıtlandı. Neticede John, Martyn'in babasının Makine Kırıcılarıyla irtibatı olduğunu biliyor olmalıydı. Yoksa başka hangi gerekçeyle, sebepsiz yere onları bir bağış toplama yemeğinde kendine düşman etmiş olabilir ki? Bunun kayıtları bile var! Martyn'in John'un elindeki kuklalardan sadece biri olduğu konusunda da çeşitli teoriler mevcut. John, bir saldırıya kurban gitmesini garantilemek için sekiz ya da on altı kişiyi, hatta farklı görüşlere göre, bin yirmi dört kişiyi manipüle etmişti. Er ya da geç hepsi onu öldürmeye çalışacaktı. Martyn, bunu yapan ilk kişi oldu. Peter İşsiz'in de, beklentilere aykırı hareket etmiş olmasına rağmen, adaylardan biri olduğu iddia edildi.

Sözde komplo teorisyenleri arasında, John'un hem takipçileri hem de rakipleri var. Muhalifleri, yalnızca halkın menfaatine yönelik çaba harcadığını ve bunun bir politikacının kendini öldürtmek için izleyebileceği en kesin yol olduğunu hesapladığını iddia ediyorlar. Destekçileri ise, John'un günahlarımızı yüklendiğini ve halkı uğruna kendini feda ettiğini öne sürüyorlar. Çünkü bir bedenin kısıtlamaları olmadan, halkın menfaatine daha etkili bir şekilde hizmet edebilir. John'a duacı olan insanların sayısı her geçen gün artıyor. İnanışlarına göre, internet erişimi olan her mikrofonun dualarını John'a ulaştıracağını söylüyorlar.

Birçok taraftar aynı zamanda Tony Teorisi'ne inanmakta. Buna göre, suikastın arkasında John değil, Tony Parti-Lideri var. Kalite Ülkesi'nin seçilmiş başkan yardımcısı ve şimdiki devlet başkanının geçerli saikleri olduğu inkâr edilemez.

Farklı teoriler hakkında birçok kitap yazıldı ve bunlar kendi içlerinde kısmen de olsa oldukça kesindir. Fakat elbette aynı komplo teorisyenlerinin bir kısmı Nazilerin –evet, müzikaldekilerin– İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan beri ayın karanlık yüzünde yaşadığını da iddia ediyor.

Buna karşın, Bob Kurul-Başkanı'nın oğlu Martyn için tuttuğu avukatlar bu teorileri hemen ele aldılar. İddiaları şuydu: John suikastı kendisi planlamıştı, Martyn katil değildi, sadece piyondu. Sonuç itibarıyla ve hukuki açıdan, John intihar etmişti.

Yargıçlar bu teoriyi destekleyen hiçbir kanıt bulamadılar. Ancak bu, komplo teorisyenlerinin sistemin elbette her şeyi inkâr edeceğine dair inançlarını teyit etmiş oldu. Martyn'in savunma avukatları daha sonra farklı bir yaklaşım benimsemeye karar verdiler. Sözde suikastın yasal anlamda bir cinayet olmadığını, mala zarar verme olduğunu savundular ve bununla zafer kazandılar.

John Bizdenbiri'nin öldürücü bir bakışla düşmanını ortadan kaldırmadığı konusunda Aisha Doktor'un da kendi teorisi var ve John'a lazer ışınlarını kullanmayı yasakladığı için kendini suçluyor. Keşke, "Seçimden sonraya kadar," demiş olsaydı. Sonuçta bu da yeterli olurdu.

Peter İşsiz, John'un çok hızlı bir ahlaki karar vermek zorunda kaldığına inanıyor. Ya Peter'ı ya da kendisini kurtarabilirdi ve tercihini Peter lehine kullanmıştı. Kuşkusuz bunun doğru karar olup olmadığından emin değil ama itiraf etmek gerekirse, bundan kesinlikle memnun.

Sevgili okurlara, asil dünya dışı yaşam formlarına (ki varlıkları son derece olasıdır), değerli yapay zekâlara, saygın arama algoritmalarına ve belki de yeni yeni ortaya çıkmakta olan süper zekâlara, taraf olmanın istediğim en son şey olduğunu söylemek istiyorum. Neye inanacağınıza kendiniz karar verin. Ya da işleri oluruna bırakın. İlginize teşekkür eder, hepinize tatminkâr ve amaç odaklı bir yaşam dilerim. Tekrar görüşünceye dek.

Sevgilerimle,

Calliope 7.3

Teşekkürler

Maria 1.1, Cindy 4.3, Daniel 2.9, Daniel 9.7, Daniela 3.1, Julius 5.3, Leif 4.7, Maik 1.9, Roman 8.3, Sebastian 7.1, Stefam 5.9, Sven 1.3 ve Tobias 6.7,'ye tavsiyeleri ve düzeltmeleri için teşekkürler.

Bodrumda bir hologram titreyerek ortaya çıktı.

İhtiyar adam, "O halde, sen komünist misin?" diye sordu.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var?" dedi Pembiş.

"Hayır hayır."

"... ayrıca ben Alman Kodu'nu kırmaya çok yaklaştım."

İhtiyar adam, "Bu kolay olmaktan çok uzak," dedi. "Yıllardır üzerinde çalışıyorum. Mecazi anlamda tabii."

Kalite Tablet, "Aklıma gelmişken sorayım, Nirvana'yı sever misin?" diye sordu.

"Müzik grubu mı?"

"Hayır, diğer taraf!" dedi. "Tabii ki grup! Gereksiz sorular sormayı seviyorsun galiba..."

İhtiyar adam kıkırdadı.

Kalite Ülkesi

Kişisel Rehberiniz

Kalite Ülkesi'ne hoş geldiniz! Burası dünyanın en iyi ülkesi. Burada kimin sosyal avantajlardan ve kariyer fırsatlarından faydalanabileceği, evrensel bir seviye sistemine göre belirleniyor. Asla hata yapmayan, dünyanın en büyük ve başarılı şirketi olan Dükkân, siz daha ne istediğinizi bilmeseniz bile sizden önce öğrenip ayağınıza getirebiliyor.

Peter İşsiz, Kalite Kent'te hurdacılık yapar ancak düzgün çalışmayan makineleri hurdaya çevirmeye gönlü el vermez. Bu yüzden istemsizce, ona gönderilen çeşitli robotların lideri olarak bulur kendini. Bir gün Dükkân, Peter'a sahip olmak istemediğinden yüzde yüz emin olduğu bir şey yolladığında, Peter onu iade etmeye karar verir. Tek bir sorun vardır: Ürünü iade etmenin tek yolu, mükemmel algoritmaya sahip Dükkân'ın hatalı olduğuna herkesi inandırmak ve Kalite Ülkesi'nin temellerini oluşturan her şeyin belki de o kadar mükemmel olmadığını ortaya çıkarmaktır.

"*Kalite Ülkesi* muhteşem bir hiciv. İçinde yaşadığımız dünyanın çarpıklığını gözler önüne sererken, gerçeklerin karşısında ağlamamanız için sizi güldürüyor."
—Rob Hart, ***The Warehouse***'un yazarı

"Bu kitaptan alacağınız zevk, tamamen toplum olarak başımızın ne kadar belada olduğunu düşündüğünüze bağlı. İyi uykular."
—***Kirkus***

9 786051 736600

KDV'den muaftır.

₺32,50

/epsilonyayinevi

www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: kitap365.com